
39
YEARS
DRDO 2026
Onam
CELEBRATIONS
OnamAI
ഓണമായ്
എ ഐ കാലത്തെ ഓണം
AI

AEROSPACE
DEFENCE
SIMULATION
ENGINEERING

22 YEARS ★ANNIVERSARY★

Aetos®
DESIGN & ENGINEERING

ENGINEERING TOMORROW'S POSSIBILITIES

Engineering solutions for India's aerospace and defence sectors.

About Our Company

Aetos Design and Engineering Pvt. Ltd. is a trailblazer in providing top-tier engineering solutions, especially crafted for India's aerospace and defence sectors. With a rich legacy of technical innovation and hands-on experience, we collaborate with leading defence organizations to design, simulate, and manufacture world-class solutions that empower national security and technological advancement.

CORE CAPABILITIES

Systems Engineering
Developing integrated system architectures and optimizing performance across lifecycle.

Computational Fluid Dynamics (CFD)
Advanced flow, thermal and multiphysics analysis for aerospace applications.

Electrical Engineering
Electromagnetic systems, electrical design and high-precision simulations.

Structural NVH (Noise, Vibration, and Harshness)
Durability and performance analysis with advanced NVH and structural dynamics.

Turbomachinery
Design and analysis of compressors, turbines, fans, pumps, nozzles and diffusers.

EMI/EMC Engineering
Platform - level EM Engineering, antenna co-site analysis, RCS and EMC optimization.

SPECIALIZED SERVICES

01 **HIRF and Lightening Testing**
Radiated-field and lightning-induced transient testing; field coupling, cable-bundle response, shielding effectiveness and system-level compliance.

02 **Design & Development**
Expertise in designing and developing heat exchangers, pumps, and valves for aerospace applications.

03 **Model-Based Systems Engineering (MBSE)**
Specialized in Model-Based Systems Engineering (MBSE) for fuel systems, landing gear, ECS, and power budget.

04 **Wire Harness Design**
Design and management of complex wire harness systems for helicopters, aircraft, and engines, ensuring reliability and optimal performance.

05 **Electronics Cooling**
Advanced cooling solutions to manage heat dissipation and ensure system reliability and efficiency in aerospace and defense.

06 **CAE & CFD**
Expert in CAE and CFD analysis, including advanced CFD, structural dynamics, NVH, durability, and motion simulations based on client needs.

From concept to deployment, we combine multidisciplinary engineering, advanced simulation and digital modelling to solve complex **aerospace and defence challenges.**

HSR Layout Sector-5, Bangalore
Call Us: +91-9611110622

Patron & Chief Editorial Advisor

Sri C U Hari

Sri K Ramakrishnan

Sri P Srikumar

Editors

Nimesh G

Sreejith P Das

Noble Philip

Sub-Editors

Chanjal S Kumar

Amal K Chandran

Santhimol A K

Sibil Kumar

Karthika Nimesh

Layout

Karthika Nimesh

Jayaprakash K R

Cover Design

Nimesh G

Publisher

DRDO Onam Celebration Committee, Bangalore - 93

Printers

National Printing Press, Koramangala, Bangalore

Share us feedback on mail ID:
editor.drdoonam@gmail.com

SENSOR DESIGN & MANUFACTURING

FOR AEROSPACE & DEFENCE

OUR SENSOR SOLUTIONS

CAPACITIVE SENSORS

THERMOCOUPLES

THERMOCOUPLE PROBES

RTD SENSORS

PRESSURE SENSORS

PROXIMITY SENSORS

POSITION SENSORS

TEMPERATURE SENSORS

LIQUID LEVEL SENSORS

CUSTOM AIRCRAFT SENSORS

APPLICATIONS

AIRCRAFT

HELICOPTERS

MISSILES

SPACE

DEFENCE ELECTRONICS

INDUSTRIAL SYSTEMS

WHY CHOOSE VESHAD AND COMPANY?

- Global sourcing network with access to thousands of manufacturers
- 100% genuine components with full traceability
- Aerospace & defence quality standards
- Precision manufacturing with tight tolerances
- Sensor design expertise & custom solutions
- Prototype development to mass production
- Competitive pricing with on-time delivery
- Engineering support from concept to production

VESHAD AND COMPANY

Global Electronics Distribution | Precision Manufacturing | Aerospace Sensors

admin@veshad.com

Ph: 8317368522 / 8892312314

www.veshad.com

VESHAD AND COMPANY

DRDO 2026 Onam CELEBRATIONS

IN LOVING MEMORY

Anoj Jacob

Your memories will forever bloom in our hearts.

അവനൊന്നു നമ്മളെ കണികാണുവാൻ നാളെ
വിടരുന്ന പൂവായി മാറാം.
അവനൊന്നു നമ്മൾക്ക് തണലേകുവാൻ നാളെ
നിഴലിട്ട മേഘമായ് മാറാം...

ARTS
Applied Realtech Systems Private Limited

PRECISION FOR YOUR NEXT BREAKTHROUGH.

Test, measurement and automation solutions for research and engineering.

From device access to confident validation.

KEYSIGHT — Authorized Distributor for Karnataka & Goa
AtoMik® by mikrodust — Exclusive Distributor for India
TEKON Prüftechnik GmbH — Exclusive Distributor for India
FIXTEST — Exclusive Distributor for India
PROMICRON microscopy • inspection • metrology — Exclusive Distributor for India
SEMIPROBE — Exclusive Distributor for India
TPE GROUP — Exclusive Distributor for India

Probing & Contacting | RF & Electrical Measurement | Microscopy | Automated Testing

Integrated solutions. Long-term technical support.

LET'S BUILD YOUR NEXT TEST SOLUTION.

www.arts.net.in | sales@arts.net.in | +91 91871 91334

Applied RealTech Systems Private Limited
Bengaluru

PATRONS

CU Hari

K. Ramakrishnan

P. Srikumar

ORGANISING COMMITEE

Dr Benny George : Chairman

Ratheesh P : Vice Chairman

Ranjith T : Secretary

Shinoj A P : Joint Secretary

Gangadharan T : Treasurer

Amstrong Enose A : Co- Treasurer

Dilip Kumar P P : Organising Secretary

STEERING COMMITEE

Sreelal Sreedhar
Narendran K
V M Sasidharan
Dr Anil Kumar
Sivakumar S
Ajith V
T V Sasidharan
Devarajan K
K M Sivadas
Razak Ahamed
A K Valsalan
Sreekumar V
K Sasidharan

Sargolsavam

Babitha P (C)
Sivadas K M (JC)
Sreenesh M (JC)
Bijeesh K
Ajith V
Simisha Nived
Archana Rahul
Dhanya Gireesh
Kavya M
Midhu Abraham
Vishag Asokan

Cultural

Rahul R (C)
Jithin G Nair (JC)
Rahul R S (JC)
Sujith A S
Sreenidhi K R
Saraj S P
Sreenesh M
Subin Mathew
Bijeesh K
Rineesh Babu P
Nithia V P
Sruthi Praveen
Vishnu S
Vishag Asokan
Jayesh P
Jijosh Abraham
Sanjay S S
Jayendran S
Sumod K

Light & Sound

Jijosh Abraham(C)
Sujith A S (JC)
Amal K Chandran (JC)
Saraj S P
Hashim K
Noble Philip

PRO & Media

Razak Ahamed (C)
Sreekumar V (JC)

Publication

Nimesh G (C)
Sreejith P Das (JC)
Noble Philip (JC)
Chanjal S Kumar
Karthika Nimesh
Amal K Chandran
Santhimol A K
Sibil Kumar
Sumesh K M
Saraj S P
Ajith V

Sports

Nived P V (C)
Chanchal V Essave (JC)
Shobha Ratheesh
Celestine Francis
Indu C
Bindhu Sasi
Manju Anil
Meera Mathew
Adarsh S
Vinod K
Akhith V P
Prasad C V
Bijeesh K
Shinil K
Hashim K

Awards

Anish K Achary (C)
Abhijith K P (JC)
Harikrishnan T S
Ravi Kumar
Nishad K C
Sreenesh M

MES & EMU

Vijayakumar S
Dilip Kumar P P

Photo & Videography

Sreekumar V (C)
Anish K Achary
Eldhose Shaju

Reception

Bijeesh K (C)
Jayendran S (JC)
Anish K Achary
Jeevan Kuriakose
Jomon Joseph
Vishnu S
Simisha Nived
Dhanya Gireesh
Smitha Santhosh
Archana Rahul
Arpitha Martin
Athira P S
Shreesha Sijin Babu
Shobha Ratheesh

Onasadhya

Vinodh K (C)
Sajith S J (JC)
Shinil K (JC)
Sivakumar S
Celestin Francis
Nived P V
Najeeb V Ismail
Gopu V
Ajith J
Jeevan Kuriakose
Jijosh Abraham
Amal K Chandran
Shanooj P T
Narendran K
Nithin Raj
Abhijith K P
Chanchal V Essave
Nishad K C
Prasad C V
Shibu V K

Karaoke

Vishnu S (C)
Hashim K (JC)
Jijosh Abraham
Amal K Chandran
Sreejith P Das

Venue Management

Prasad C V (C)
Rineesh Babu P (JC)
Saraj S P (JC)
Nived P V
Sumesh K M
Martin Jose
Jayesh P
Jithin Paul
Shibu V K
Vijaya Kumar S
Ravi Kumar
Ajith J

Finance

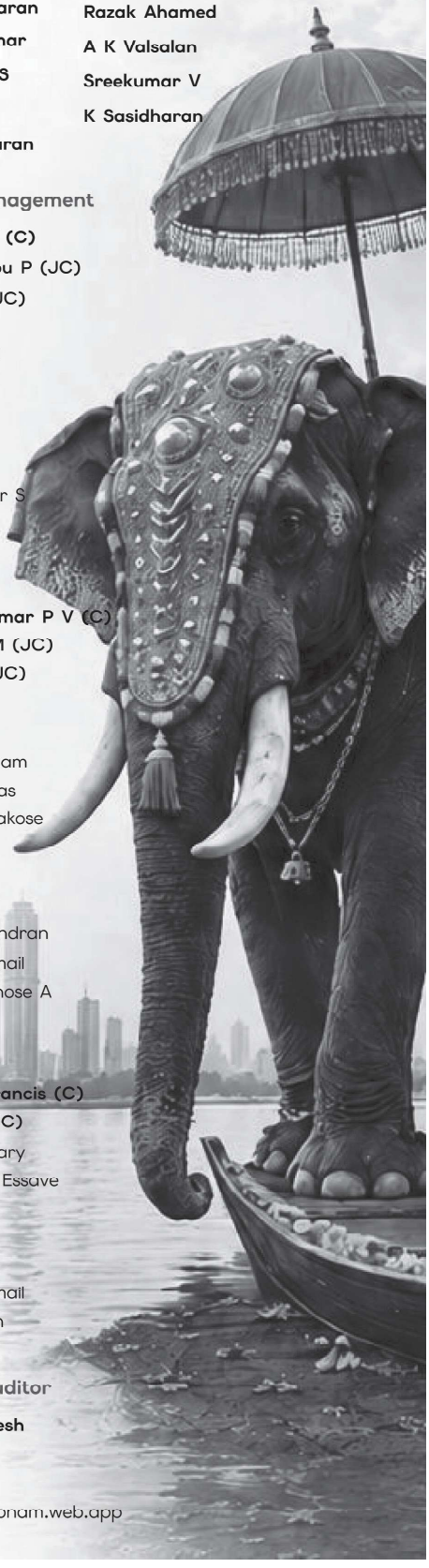
Praveen Kumar P V (C)
Sumesh K M (JC)
Ganesh S (JC)
Martin Jose
Shibu V K
Jijosh Abraham
Sreejith P Das
Jeevan Kuriakose
Sujith A S
Ajith V
Babitha P
Amal K Chandran
Najeeb V Ismail
Amstrong Enose A
Vinodh K

Volleyball

Celestine Francis (C)
Adarsh S (JC)
Anish K Achary
Chanchal V Essave
Ajith J
Anoop K S
Nithin Raj
Najeeb V Ismail
Jobi P Rajan
Suneesh C

Internal Auditor

Deepa Ramesh

For the latest information visit our website - https://drdobhonam.web.app

Heartfelt Appreciation

We sincerely thank the following individuals and firms for their generous support and contribution towards making our Onam celebrations a grand success.

Individual Supporters

- Rajani Radhakrishnan
- Sreelal Sreedhar
- Sreekumar P
- Premila CM
- Benny George
- Sivakumar S
- Ramakrishnan K
- Narendran K
- Rameshan T
- Suresh kumar
- Nisha Babu
- Somashekaran Nair
- Dileep Kumar
- Nimesh G
- Gopu V
- Ranjith T
- Bindu Sasi
- Rahul RS
- Anish K Achary

Firm Supporters

Kabab Souq
Vignan Nagar

Liya Foods
Nagavarapalaya

Family Footwear
Kaggadasapura

Malabar Hotel
Kaggadasapura

Vidya Bookstall
CV Raman Nagar

Food Paradise
Kaggadasapura

DRDO Onam

39 YEARS

DRDO ONAM CELEBRATION 2026

31 Oct - 01 Nov 2026

DRDO COMMUNITY HALL
CV RAMAN NAGAR, BENGALURU 560093

DAY 1 : 31 OCT

17:30hrs: **DRDO Onam Inaugural Function**

- Welcome Address
- Lighting the Lamp
- Presidential Address by: **Dr. Benny George** (Scientist G, Chairman DRDO Onam)
- Address by Chief Guest: **Shri Alankode Leelakrishnan** (Malayalam Writer, Poet, State President: Yuvakalasahithi)
- Guest of Honour: **Dr. Rakesh Kumar Sahu** (Estate Manager, EMU)
- Souvenir Release
- Awards and Felicitation
- Vote of Thanks

18:30hrs: **Onanilaavu (Cultural Eve)**
by DRDO Malayali Talents (Manjadikkoottam)

DAY 2: 01 NOV

10:30hrs: Inauguration of Floral Decoration : **Shri.C U Hari** (Former Director (Aeronautics) & Secretary (AR&DB), DRDO HQ)

11:00hrs: Inauguration of Onasadhya : **Smt.Santhya P** (Outstanding Scientist, Director (CABS) & TAC Chairperson)

11:05hrs: **Onasadhya**
Karaoke Orchestra, Awards & Prize Distribution

17:30hrs: **Musical Night by** **Nithya Mammen(playback singer) and Team**

DRDO 2026 Onam CELEBRATIONS

RSVP : +91 9590726686 | +91 9886264362 | +91 9448008725 | +91 9590186184 | +91 9980227831

RE IGNITE®
SCHOOL OF PASSION

Call: +91 90360 28136

ART CLASSES
FOR ALL AGE GROUPS

From Age 5 to 100+ • Beginners Welcome • No Prior Experience Needed

ART AS A PASSION
Explore your creativity at your own pace—with flexible timings and personal guidance.

ART AS A CAREER
Build strong foundations, develop a portfolio, and prepare for creative futures in fine arts, design, illustration, animation and more.

ART AS A THERAPY
A safe, guided space for expression, mindfulness, confidence and connection through colour and creativity.
Non-clírical, personalised art engagement.

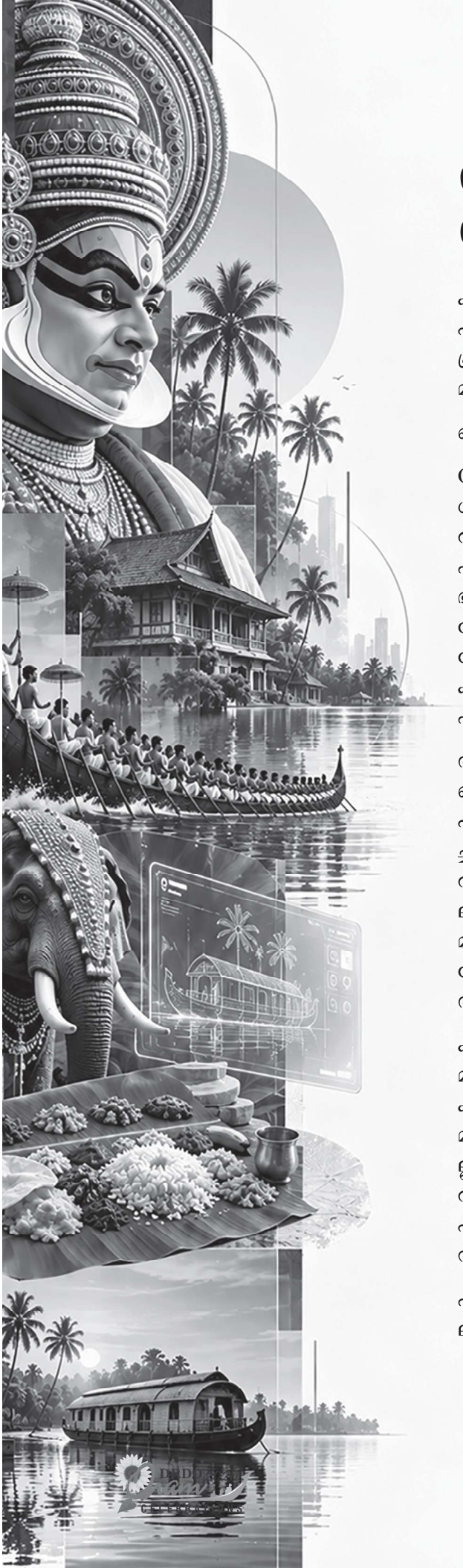

WE CONDUCT CLASSES INSIDE DRDO CAMPUS

DRDO Centre: Behind NCO Mess,
Opposite DRDO Community Hall,
DRDO Township Phase 1

CENTRES AT:
New Thippasandra | Domlur
Girinagar

www.reigniteschool.in

ഓണമായ് –
പേരിൽ പൂക്കുന്ന പുതുയുഗം

കർക്കടകത്തിലെ പെരുമഴ കഴിഞ്ഞ്, ചിങ്ങവെയിൽ തെളിഞ്ഞ്, പാറിപ്പറക്കുന്ന തുമ്പികളും പച്ചപ്പു നിറച്ച ഇളംതളിരുകളുമായി പ്രകൃതി അണിഞ്ഞൊരുങ്ങുമ്പോൾ നമ്മുടെ മനസ്സ് നമ്മളോടുതന്നെ മന്ത്രിക്കും:

ഓണമായ്...!

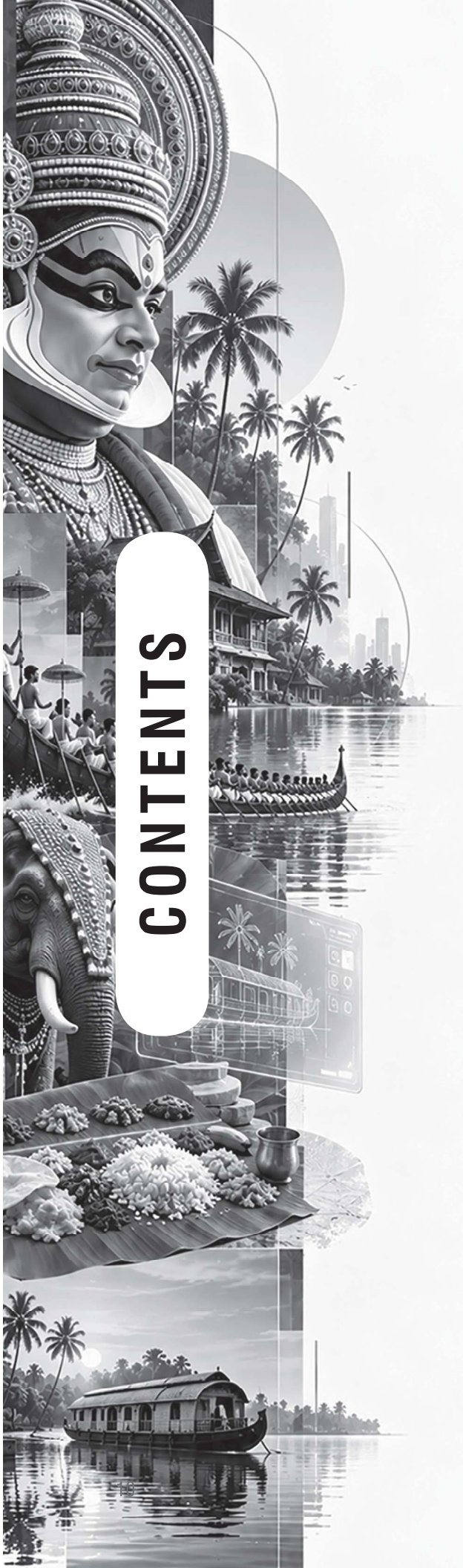
OnamAI. ഐശ്വര്യപൂർണ്ണമായ ഒരു കാലത്തിന്റെ ഓർമ്മയുമായി ശക്തിശാലിയായ മഹാബലിത്തമ്പുരാൻ നമ്മളെ കാണാൻ വരുന്നതുപോലെ, അത്ഭുതാവഹമായ കഴിവുകളുടെ സമൃദ്ധിയുമായി എഐയുടെ പുതുയുഗം വരവായി! രണ്ടേ രണ്ടു ചുവടുകൾ കൊണ്ട് ഭൂമിയും ആകാശവും അളന്നുതീർത്ത കുഞ്ഞു വാമനനെപ്പോലെ, ലോകത്തിന്റെ അറിവുകളും കഴിവുകളും ഞൊടിയിടയിൽ തന്നിലേക്ക് ആവാഹിക്കാൻ ത്രാണിയുള്ള, വിരൽത്തുമ്പോളം പോന്ന കുഞ്ഞൻ പ്രോസസ്സറുകളുടെ കൂട്ടങ്ങളുമായി വിസ്മയം തീർക്കാൻ എഐയുടെ കാലം വരവായി!

അത്തം നാളിൽ ഒരു നിര പൂവിൽ തുടങ്ങി, ഓരോ ദിവസവും ഓരോ വലയം കൂട്ടിച്ചേർത്ത് തിരുവോണമാകുമ്പോഴേക്കും പൂർണ്ണമാകുന്ന പൂക്കളം പോലെ, വിവരങ്ങൾ ഓരോന്നായി ശേഖരിച്ച്, ന്യൂറൽ ലെയറുകളുടെ വലയങ്ങളായി അടുക്കി, അറിവുകളും കഴിവുകളുമായി രൂപാന്തരപ്പെടുത്തുന്ന എഐ സാങ്കേതികവിദ്യ! നൂറിലധികം തുഴക്കാർ വഞ്ചിപ്പാട്ടിന്റെ ഒരൊറ്റ താളത്തിൽ തുഴയുമ്പോൾ മുന്നോട്ടു കുതിക്കുന്ന ചുണ്ടൻ വള്ളം പോലെ, ആയിരക്കണക്കിന് പ്രോസസ്സറുകളെ ഒരേ ലക്ഷ്യത്തിനായി ഒരേ സമയം പ്രവർത്തിപ്പിച്ച് അത്ഭുതങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്ന എഐ സാങ്കേതികവിദ്യ!

കള്ളവും ചതിയുമില്ലാത്ത, പൊളിവചനങ്ങൾ എള്ളോളമില്ലാത്ത, മനുഷ്യരെയെല്ലാം ഒന്നുപോലെ കണ്ടിരുന്ന സമത്വസുന്ദരമായ കാലത്തെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്ന ഓണം പോലെ, ജാതിയുടെയോ മതത്തിന്റേയോ നിറത്തിന്റേയോ പണത്തിന്റേയോ പക്ഷഭേദമില്ലാതെ എല്ലാവരിലേക്കുമെത്തട്ടെ എഐ. ഡീപ്ഫേക്കുകളുടെയും വ്യാജവാർത്തകളുടെയും കാലത്ത് സത്യസന്ധതയും സുതാര്യതയും പുലർത്തട്ടെ എഐ. എന്നും എവിടെയും മനുഷ്യരാശിയുടെ നന്മയ്ക്കുവേണ്ടി മാത്രം ഉപയോഗിക്കപ്പെടട്ടെ ഈ സാങ്കേതികവിദ്യ!

എല്ലാവർക്കും സമ്പദ്സമൃദ്ധമായ ഒരു ഓണക്കാലവും എഐക്കാലവും നേർന്നുകൊണ്ട്,

ടീം എഡിറ്റോറിയൽ
#ResponsibleAI

CONTENTS

Karnataka CM's Message 13

Kerala CM's Message 15

ചെയർമാന്റെ സന്ദേശം 17

എഡിറ്റോറിയൽ 18

സെക്രട്ടറിയുടെ റിപ്പോർട്ട് 19

Glimpses of DRDO Onam 2025 21

Glimpses of DRDO Onam 2026 23

Sargothsavam - 2026:
DRDO Onam - Competition Results 25

DRDO Onam - Entertaining Competition Results 26

DRDO Onam Sports 2026 28

രാഘവൻമാഷിന്റെ ഡയറിയിൽ നിന്നും ഒരു ചെറുകഥ
എ.കെ. വൽസലൻ 30

Bougainville
Chanjal S. Kumar 36

ലഹരി
രഞ്ജിത് ടി. 41

വിട പറയുമ്പോൾ...
ശ്രീജിത്ത് പി. ദാസ് 45

സന്തോഷത്തിലേക്കുള്ള ദൂരം
ശാന്തിമോൾ 57

ഓർമ്മയിൽ ആ MELCOW
രാഹുൽ ആർ.എസ്. 60

ഇവൾ സ്ത്രീ
എം.കെ. ശ്രീഗൗരി 64

ഓർമ്മകളിൽ ഇന്നും ജാനകിയമ്മ...
ഗാഥ കെ. 77

NUMB
Varun Krishna 81

അതിജീവിത
ഉണ്ണികൃഷ്ണൻ 82

മനുഷ്യനും പ്രകൃതിയും
ശാലിനി ജോസ് 83

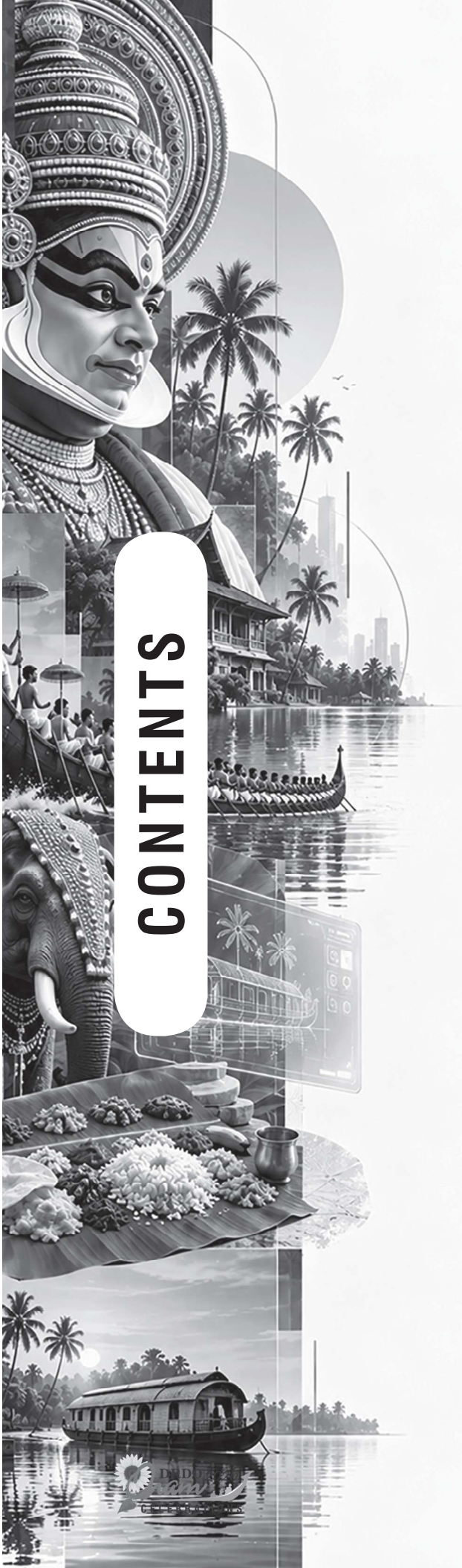
Virtual Reality
റിനീഷ് ബാബു പി. 84

ചിതയെരിയുമ്പോൾ
ശിവകുമാർ എസ്. 87

ജംഗിൾ ഗ്ലോറി
ഫിറോസ് എ.കെ. 88

Migratory Birds
Salini Jose 90

DRDO 2026 Onam CELEBRATIONS

CONTENTS

The Dark Window
Anish K. Achary 91

തിരുവോണമേ
ഭരണിക്കാവ് പി.ആർ. മുരളി 97

കൈപ്പന്ത് കളിയുടെ ഓർമ്മകളിലൂടെ
നൂർ മുഹമ്മദ് സി.കെ. 98

വിത്ത്
സുബിൻ മാത്യു 100

തിരക്കുകൾക്കപ്പുറം
താര കെ. 101

എന്റെ ചിരിയും ഞാൻ കാണുന്ന ലോകവും
ബബിത പി 105

The Last Stop
Rithaan R.S. 108

Mother, She Stays
Tina V. Benoy 110

മണുകൊണാഞ്ചൻ
ഡോ. ബെന്നി ജോർജ്ജ് 111

The Mysterious Note
Raghuram R.G. 117

ചായക്കൂട്ടുകൾ
അനിൽ പി.ബി. 119

Damsel From a Faraway Land
Ayush Anil 121

ഡിജിറ്റൽ ലോകത്തെ വായനയും മലയാളിയുടെ മാറുന്ന ഭാവനയും
ശ്രേയ 123

മുല്ല
ശ്രീനേഷ് എം. 125

Remembering Anoj Jacob
Jijomon Joseph 131

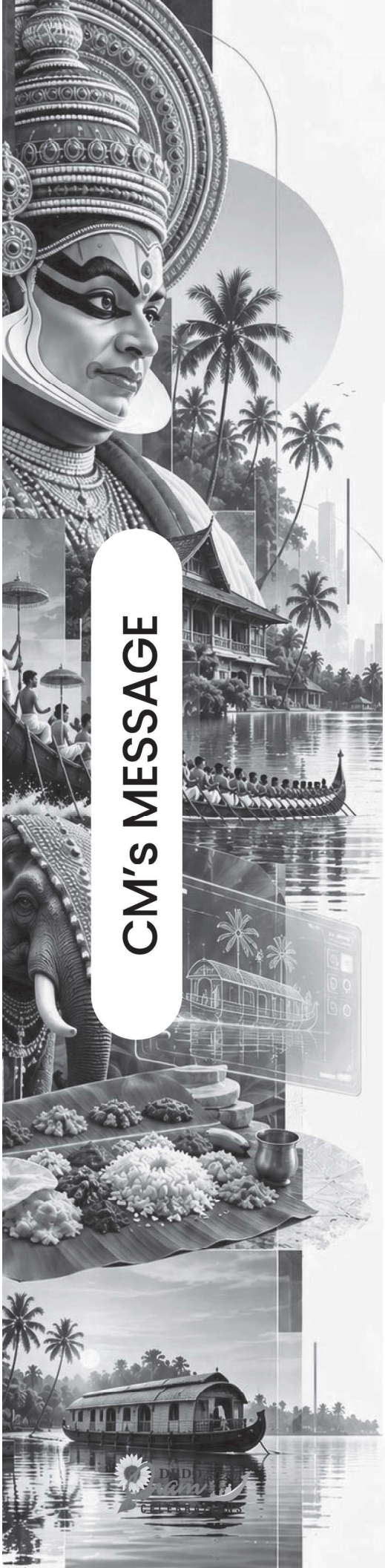
KOMAN 'THE ODYSSEY' (കോമന്റെ ഒഡിസി)
രഞ്ജിത് ടി. 133

Angel of Death
Chanjal S. Kumar 135

Age ഒരു Number മാത്രമാണോ Factor ആണോ? ഒരു കാലഘട്ടത്തിന്റെ ചോദ്യം
എ.കെ. വൽസലൻ 137

The Arc
Varun Krishna 143

നന്ദി 148

D K SHIVAKUMAR
CHIEF MINISTER

VIDHANA SOUDHA
BENGALURU - 560 001

Date : 23/09/2026

No: CM/ 47 /2026

MESSAGE

I am delighted to learn that the Malayalee families of the **Defence Research and Development Organisation (DRDO), Bengaluru,** are celebrating **DRDO Onam 2026** on 31st October and 1st November 2026.

DRDO has made invaluable contributions towards strengthening our nation's defence capabilities. The dedication and commitment of its scientists, engineers and employees are truly commendable.

Onam is a festival that beautifully embodies the values of harmony, togetherness and inclusiveness. The celebration of Onam in Bengaluru is a reflection of Karnataka's rich tradition of embracing diverse cultures and communities.

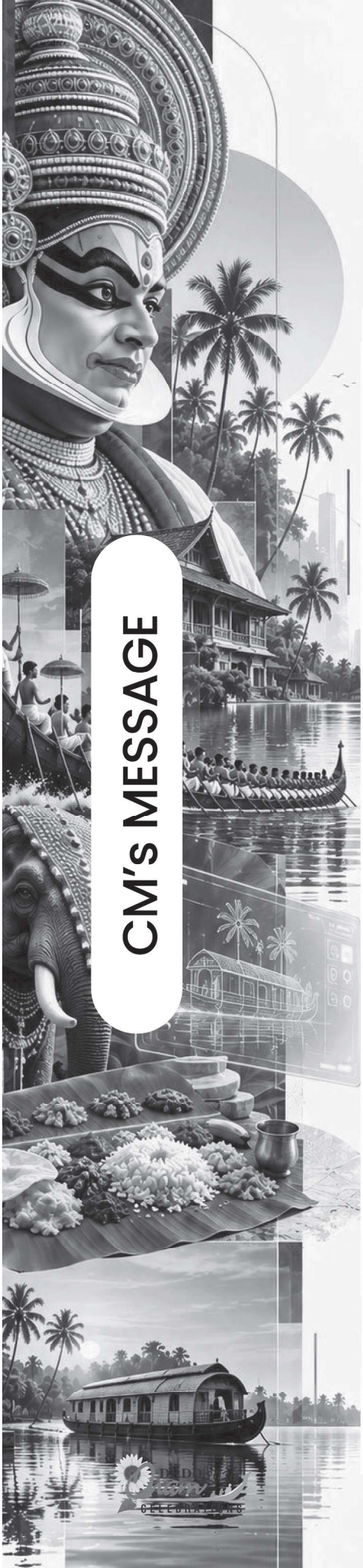
Over the years, the DRDO Onam celebrations have grown into a much-awaited occasion, bringing together DRDO families in the spirit of joy, camaraderie and togetherness.

I hope that the souvenir brought out to mark this occasion will serve as a valuable record of the rich traditions, cherished memories and vibrant celebrations of Onam at the DRDO Township.

My warm Onam greetings to everyone. May the festival bring happiness, prosperity and togetherness to all.

(D K SHIVAKUMAR)

To:-
Sri Ranjith T
The Secretary,
DRDO ONAM Celebration Committee-2026,
Ankappareddy Layout, Kaggadaspura,
CV Raman Nagar, Bengaluru-560093.

CM's MESSAGE

V.D.SATHEESAN
CHIEF MINISTER
KERALAM

12.09.2026

MESSAGE

I extend my warm greetings to the Malayalee families of DRDO Township, C. V. Raman Nagar, Bengaluru, on the occasion of their 39th Onam celebrations.

Onam is a celebration of Keralam's rich cultural heritage and the values of harmony, equality, prosperity and togetherness. For Malayalees living away from their homeland, such celebrations provide an opportunity to cherish their traditions and strengthen their bonds with one another.

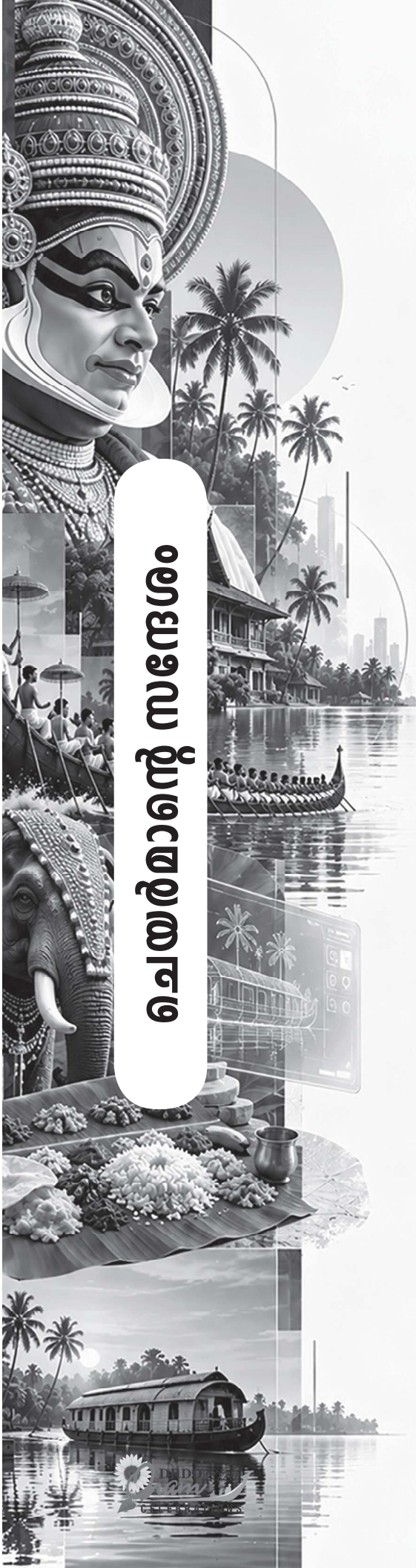
I hope the celebrations will bring joy and happiness to all and foster greater unity among the Malayalee community in C. V. Raman Nagar, Bengaluru.

My best wishes to the organisers and all participants for a memorable and joyous Onam celebration.

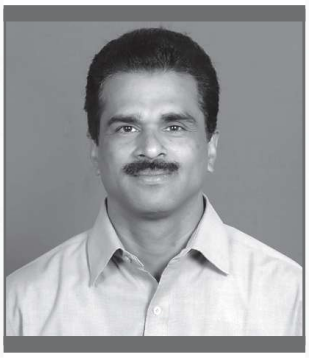
V. D. SATHEESAN

Secretary,
DRDO Onam Celebration Committee-2026

3rd Floor, North Block, Government Secretariat
Thiruvananthapuram 695001
E-mail : chiefminister@kerala.gov.in

ചെയർമാന്റെ സന്ദേശം

ഐശ്വര്യത്തിന്റെയും സമൃദ്ധിയുടെയും സഹോദര്യത്തിന്റെയും പ്രതീകമായ ഓണം വീണ്ടും നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങളിലേക്ക് സന്തോഷവും പ്രത്യാശയും പകർന്നുകൊണ്ട് എത്തിയിരിക്കുകയാണ്. ജാതി, മത, വർഗ്ഗ ഭേദങ്ങൾക്കതീതമായി എല്ലാവരെയും ഒരുമിപ്പിക്കുന്ന ഈ മഹോത്സവം ഡി.ആർ.ഡി.ഒ. മലയാളി സമൂഹത്തിന്റെ കൂട്ടായ്മയുടെയും സഹവർത്തിത്വത്തിന്റെയും മഹത്തായ സന്ദേശമാണ് പകരുന്നത്.

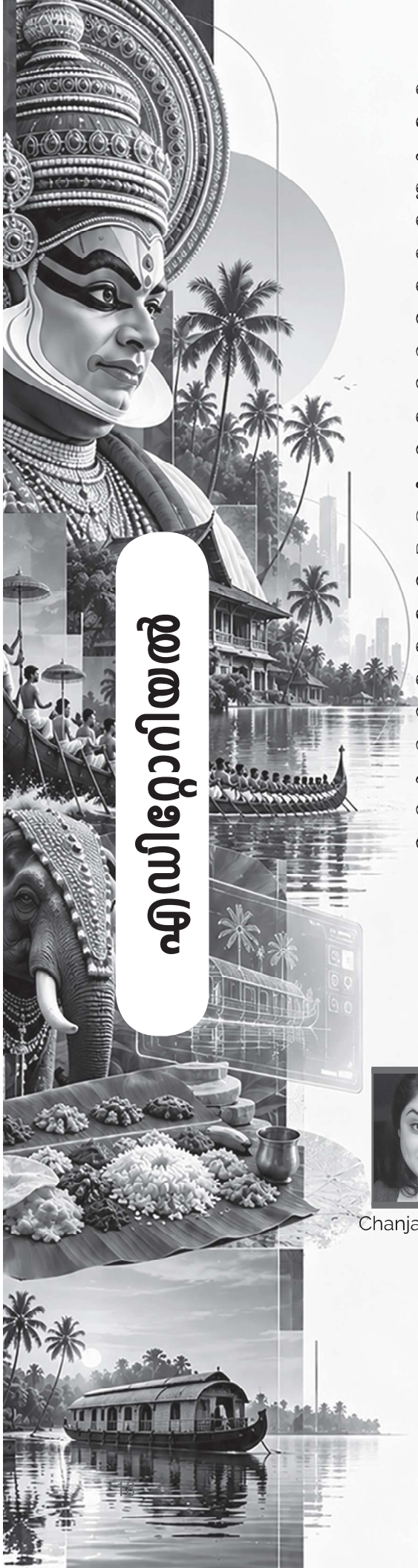
മുപ്പത്തൊമ്പത് വർഷം മുമ്പ് വളരെ ലളിതമായ രീതിയിൽ ആരംഭിച്ച നമ്മുടെ ഡി.ആർ.ഡി.ഒ. ഓണാഘോഷം ഇന്ന് ഒരു മഹോത്സവമായി മാറിയതിൽ അത്യധികം സന്തോഷവും സംതൃപ്തിയും രേഖപ്പെടുത്തുന്നു.

ഡി.ആർ.ഡി.ഒ. ഓണാഘോഷത്തിന്റെ വളർച്ചയിലും പുരോഗതിയിലും പങ്കാളികളായ ഓരോരുത്തരുടെയും ആത്മാർത്ഥമായ പരിശ്രമവും സഹകരണവും അഭിനന്ദനാർഹമാണ്. കൂട്ടായ പ്രവർത്തനത്തിലൂടെ ഉണ്ടായ സുസ്ഥിരമായ മുന്നേറ്റം ഓരോ വർഷവും ശ്രദ്ധേയമാണ്.

ഓണാഘോഷത്തിനോടനുബന്ധിച്ച് നടത്തിയ സർഗ്ഗോത്സവവും ശ്രീ ബാബു മെമ്മോറിയൽ വോളിബോൾ ടൂർണ്ണമെന്റും വിവിധയിനം കായിക മത്സരങ്ങളും വളരെ അധികം ജനപങ്കാളിത്തത്തോടെ ശ്രദ്ധേയമായി.

ഒരുമിച്ചിരിക്കുന്ന മനസ്സുകളിലാണ് ഓണം. പങ്കുവെക്കുന്ന സ്നേഹത്തിലാണ് ഓണം. മറ്റൊരാളുടെ സന്തോഷത്തിൽ നമ്മുടേതായ സന്തോഷം കണ്ടെത്തുന്ന നിമിഷങ്ങളിലാണ് യഥാർത്ഥ ഓണം എന്ന സന്ദേശത്തോടെ എല്ലാവർക്കും സ്നേഹം നിറഞ്ഞ ഓണാശംസകൾ.

ഡോ. ബെന്നി ജോർജ്
ചെയർമാൻ
ഡി.ആർ.ഡി.ഒ. ഓണാഘോഷം 2026

ആമുഖം

ഓണം ആരുടെ ആഘോഷം ആണ് എന്ന ചോദ്യത്തിന്, കേരളത്തിന്റെയും, മലയാളികളുടെയും ആഘോഷമാണ് എന്ന് തന്നെ ആയിരുന്നു എക്കാലത്തെയും ഉത്തരം. രാജ്യത്തെ മറ്റേതെങ്കിലും ആഘോഷത്തിന്, ഇങ്ങനെ ഒരു മതേതരമായ ഒരു മുഖമുണ്ടോ എന്ന് തന്നെ സംശയമാണ്. ഓണത്തിന്റെ പ്രചാരത്തിലുള്ള ഐതിഹ്യങ്ങൾക്ക് പുരാണങ്ങളുമായി ബന്ധമുണ്ടെങ്കിലും, അത് ഒരിക്കലും ആചാരങ്ങൾക്ക് പ്രാധാന്യമുള്ള ഒരു ആഘോഷമായി ചരിത്രത്തിൽ ഒരിക്കലും മാറിയിട്ടില്ല.

അതുകൊണ്ട് ഓണാഘോഷങ്ങൾക്ക് പൊതുവെ ഒരു ജനകീയ മുഖം ആണ് എക്കാലത്തും ഉള്ളത്. പൊതുവെ ഓണസദ്യയ്ക്ക് വെജിറ്റേറിയൻ വിഭവങ്ങൾ ആണ് എന്ന പൊതുബോധം ഉണ്ടെങ്കിൽ പോലും, ഓണസദ്യയ്ക്ക് നോൺ വെജിറ്റേറിയൻ ഒഴിച്ചു കൂടാനാവാത്ത വിഭവമായി കരുതുന്ന പ്രദേശങ്ങളും കേരളത്തിൽ ഉണ്ട്. അതും മലയാളികളെ സംബന്ധിച്ച്, വ്യത്യസ്തമായി കരുതുന്ന ഒന്നല്ല. അങ്ങനെ ഓണം, ഭക്ഷണത്തിൽ ആയാലും, ആഘോഷങ്ങളിൽ ആയാലും, ഇത്രയേറെ മലയാളികളെ കൂട്ടിയോജിപ്പിച്ചു നിർത്തുവാൻ അതിന്റെ അടിസ്ഥാന തത്വം കൊണ്ട് തന്നെ കരുത്തുറ്റതാണ്. അത് കൊണ്ട് തന്നെ, കേരളത്തിലെ പല പ്രദേശങ്ങളിൽ നിന്നായി മറുനാടുകളിലേക്ക് കുടിയേറിയവരെ ഒരുമിച്ചു ചേർക്കുന്നതിൽ, അവർക്ക് ഒരു പൊതു ഇടം സൃഷ്ടിക്കുന്നതിൽ ഓണത്തിനും, ഓണാഘോഷങ്ങൾക്കും വലിയ പങ്കാണുള്ളത്.

നമ്മൾ ഡി.ആർ.ഡി.ഓ. കുടുംബവും, ഒരുമിച്ച് ചേർന്ന് ഇക്കൊല്ലവും, ആഘോഷിച്ച നിമിഷങ്ങളും, മത്സരങ്ങളുടെ രസങ്ങളും, ഓർമ്മക്കുറിപ്പുകളും, കുട്ടികളുടെയും, മുതിർന്നവരുടെയും രചനകളും ചേർത്ത്, ഭാവിയിൽ നൊസ്റ്റാൾജിയയുടെ അനുഭൂതി നുകരാൻ, ഒരുമിച്ചു ചേർന്ന് നിന്നതിന്റെ ഓർമ്മകൾ അയവിറക്കുവാൻ, ഈ സുവനീർ സമർപ്പിക്കുന്നു.

Nimesh G

Sreejith P Das

Noble Philip

Chanjal S Kumar

Amal K Chandran

Santhimol A K

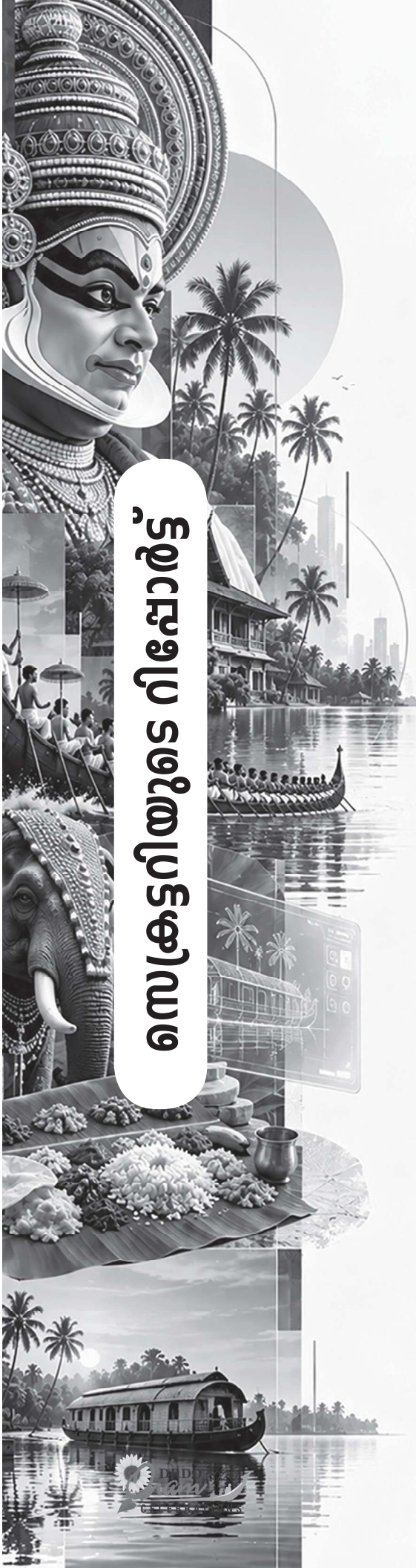

Karthika Nimesh

Sibil Kumar

Sivakumar S

Sumesh K M

DRDO 2026 Onam CELEBRATIONS

ഒരുകുടയിലൊരു ഓണക്കാലം

വീണ്ടും ഒരു ഓണക്കാലം. അന്തമില്ലാത്ത പ്രവാസ ജീവിതത്തിന്റെ നെട്ടോട്ടത്തിൽ, ജനിച്ച നാട്ടിലുള്ള ഓണവും ഓണാഘോഷവും വീട്ടുകാരുടെ കൂടെ ആഘോഷിക്കാൻ കഴിയാതെ ഒറ്റപ്പെടലിൽ നിൽക്കുന്ന പ്രവാസി മലയാളികളുടെ ഒത്തൊരുമയുടെ പ്രതീകമാണ് മറുനാടൻ ഓണാഘോഷങ്ങൾ. അങ്ങനെ, ഡി.ആർ.ഡി.ഓയിലെ മലയാളികൾ വർഷങ്ങൾക്കു മുന്നേ തുടങ്ങിവച്ച ഒരു ചെറിയ ഓണാഘോഷം ഇന്ന് നിറപ്പകിട്ടാർന്ന ഒരു മഹോത്സവം പോലെയായി മാറിയിരിക്കുന്നു.

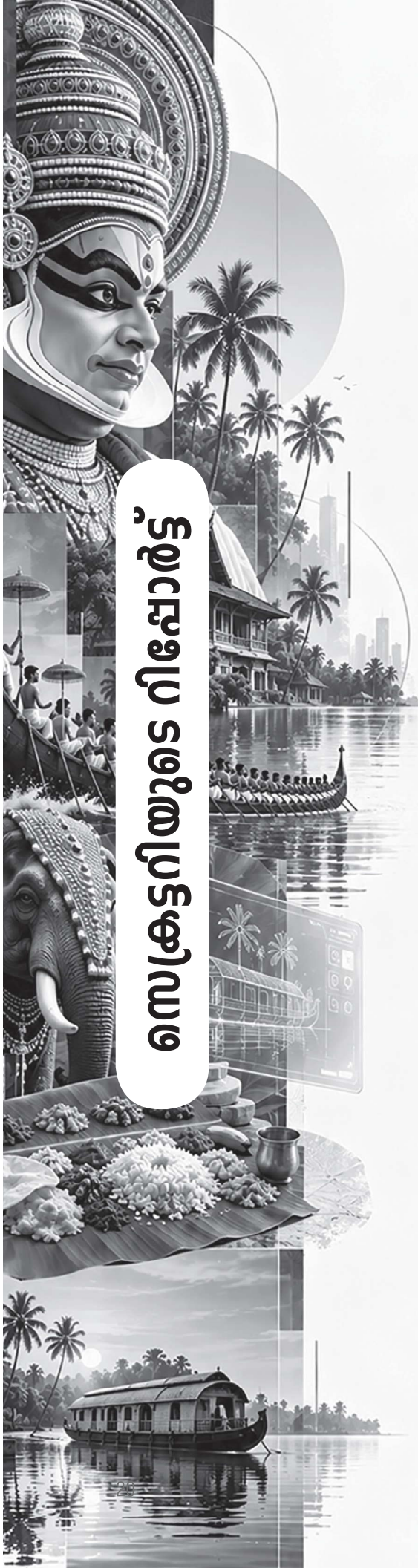
മാവേലി നാടുവാണീടും കാലം, മനുഷ്യരെല്ലാരും ഒന്നുപോലെ എന്ന് പറയും പോലെ, ഡി.ആർ.ഡി.ഓയിലെ മലയാളികൾ ഒത്തൊരുമയോടെയും സന്തോഷത്തോടെയും കൊണ്ടാടുന്ന ഓണാഘോഷം ഇന്ന് 38 വർഷങ്ങൾ പിന്നിടുമ്പോൾ, കാലത്തിനനുസരിച്ചുള്ള മാറ്റങ്ങൾ അതിന്റെ ഒരുക്കത്തിലും നടത്തിപ്പിലും പ്രകടമാകുന്നുണ്ട്. ഓരോ വർഷവും അതിന്റെ ഭംഗിയും പ്രൗഢിയും മുന്നത്തേക്കാൾ ഒരു പടി കൂടി വരുന്നതേയുള്ളൂ.

ഇന്ന് നാം ഡി.ആർ.ഡി.ഓ. ഓണത്തിന്റെ 39-ാം വാർഷികത്തിലേക്ക് കാലെടുത്തു വെച്ചിരിക്കുന്നു. സെപ്റ്റംബർ ആറിന് 'സർഗ്ഗോത്സവം 2026' എന്ന പരിപാടിയോടെ നാം ഓണാഘോഷങ്ങൾക്ക് തിരിതെളിച്ചു. കുട്ടികളുടെ സർഗ്ഗശക്തിയെയും കലാപരമായ കഴിവുകളെയും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കാൻ ഒരു ദിവസത്തെ മുഴുവൻ ആഘോഷമായിരുന്നു സർഗ്ഗോത്സവം. വളരെ ഭംഗിയായി അത് നടത്താൻ കമ്മിറ്റിക്ക് കഴിഞ്ഞു എന്നത് പ്രശംസനീയമാണ്. ധാരാളം ആളുകൾ പരിപാടികളിൽ പങ്കാളികളായി. ലളിതഗാനം, ക്വിസ്, സ്റ്റാൻഡ്-അപ്പ് കോമഡി, മാപ്പിളപ്പാട്ട് തുടങ്ങിയവ വളരെയധികം മികവ് പുലർത്തിയവയായിരുന്നു.

സെപ്റ്റംബർ ഇരുപത്തിയാറിന് ശ്രീ ബാബു മെമ്മോറിയൽ വോളിബോൾ സംഘടിപ്പിച്ചു. ഏഴ് ടീമുകൾ പങ്കെടുത്ത പരിപാടിയിൽ ഡി.ആർ.ഡി.ഓ. ഓണം ടീം ഒന്നാം സമ്മാനവും, എ.ഡി.ഇ. ബാംഗ്ലൂർ ടീം രണ്ടാം സമ്മാനവും കരസ്ഥമാക്കി. ഇന്നത്തെ ഡി.ആർ.ഡി.ഓ. ഓണത്തിന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട പ്രവർത്തകനായ ശ്രീ ബാബുവിന്റെ ഓർമ്മയിൽ നടത്തുന്ന ഈ പരിപാടി, വർഷം തോറും കൂടുതൽ മികവുറ്റതായി വന്നിരിക്കുന്നു എന്ന് പറയാം.

ഒക്ടോബർ 10-ന് ഡി.ആർ.ഡി.ഓ. ഓണത്തിന്റെ ഓണക്കളികൾ (ഡി.ആർ.ഡി.ഓ. ഓണം സ്പോർട്സ്) അരങ്ങേറി. കുട്ടികളുടെയും മുതിർന്നവരുടെയും വിവിധ കായിക പരിപാടികൾ നടത്തപ്പെട്ടു. വീറും വാശിയും മേളിച്ച മത്സരങ്ങൾ സ് പോർട്സ്മാൻ സ്പിരിറ്റിൽ ഏറ്റെടുക്കാൻ എല്ലാവരും ശ്രദ്ധ ചെലുത്തിയിരുന്നു. സ്പോർട്സിന്റെ ഭാഗമായി നടന്ന ട്രഷർ ഹണ്ട്, സമ്മാന കൂപ്പൺ മത്സരം എന്നിവ ഏറെ ആകാംഷയും, വിവിധ ടീമുകളുടെ കമ്പവലി വലിയ ആവേശവും നൽകി. കൂട്ടായ്മയുടെ വലിയ വിജയമായിരുന്നു ഓണം സ്പോർട്സ്.

ഡി.ആർ.ഡി.ഓ. ഓണത്തിന്റെ സാംസ്കാരിക കൂട്ടായ്മയായ മഞ്ചാടിക്കൂട്ടം ഈ വർഷം നമ്മുടെ മനസ്സ് കീഴടക്കാൻ ഒരുങ്ങുകയാണ്. കുട്ടികളുടെയും

സെക്രട്ടറിയുടെ നിഷ്പാദ്

മുതിർന്നവരുടെയും കലാപരമായ കഴിവുകൾ പ്രദർശിപ്പിക്കാനുള്ള വേദിയെ നയനപുളകിതമാക്കാൻ കലാകാരന്മാരും കലാകാരികളും കഠിനപ്രയത്നത്തിലാണ്. അവർക്ക് കൂട്ടായി രാപ്പകൽ അധ്വാനിക്കുന്ന കമ്മിറ്റി അംഗങ്ങളും കുടുംബാംഗങ്ങളും. ഒക്ടോബർ 31-ന് അരങ്ങേറുന്ന ഈ പരിപാടികളിൽ ക്ഷണിക്കപ്പെട്ട മുഖ്യ അതിഥിയായി എഴുത്തുകാരനും സാംസ്കാരിക പ്രവർത്തകനുമായ ശ്രീ ആലങ്കോട് ലീലാകൃഷ്ണൻ പങ്കെടുക്കും.

നവംബർ ഒന്നിന് കേരളപ്പിറവി ദിനത്തിൽ രാവിലെ തന്നെ പൂക്കള മത്സരങ്ങളും, ശേഷം കരോക്കെ ഗാനങ്ങൾ ആസ്വദിച്ചു കൊണ്ടുള്ള വിഭവസമൃദ്ധമായ ഓണസദ്യയും നടത്തും. വൈകുന്നേരം പിന്നണി ഗായിക നിത്യ മാമ്മനും കൂട്ടരും അവതരിപ്പിക്കുന്ന മനോഹരമായ ഗാനസന്ധ്യയും ഉണ്ടാവുന്നതാണ്.

ഡി.ആർ.ഡി.ഓ. കുടുംബത്തിലെ അംഗങ്ങളുടെ എഴുത്തിലും വരയിലും ഉള്ള കഴിവുകളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്ന സുവനീർ മാഗസിൻ പുറത്തിറക്കാൻ സാധിച്ചു. AI കാലത്ത് ഓണം എന്ന തീമിൽ ഇറക്കിയ സുവനീർ മനുഷ്യ സർഗാത്മകതയും AI സർഗാത്മകതയുടെയും ഒരു സംഗമം പോലെ അവതരിപ്പിക്കുന്നു. AI ഒരിക്കലും ഒരു വെല്ലുവിളിയല്ല, മറിച്ച് കഴിവുകൾക്ക് കൂടുതൽ മികവ് നൽകുന്ന ഒരു രുചിക്കൂട്ട് മാത്രമാണെന്ന് നമ്മോട് പറയുന്നു.

ഈ ഓണാഘോഷം കേവലം ഒരു ആഘോഷമല്ല. മറിച്ച്, ഡി.ആർ.ഡി.ഓ. ഓണം ഫാമിലിയുടെ ഒരു സംസ്കാരമാണ്. ഒരു മഹത്തായ പാരമ്പര്യത്തിന്റെ തുടർച്ചയാണ്. ഈ ജൈത്രയാത്രയിൽ നിർദ്ദേശങ്ങൾ തന്ന രക്ഷാധികാരികൾക്ക്, സീനിയർ മെമ്പേഴ്സിന്, മറ്റു ഡി.ആർ.ഡി.ഓ. കുടുംബാംഗങ്ങൾക്ക്, മറ്റു പ്രിയപ്പെട്ടവർക്കും ഹൃദയത്തിൽ നിന്ന് നന്ദി രേഖപ്പെടുത്തുന്നു.

ആഘോഷ പരിപാടികൾക്ക് സഹകരിച്ച സ്പോൺസർമാർക്കും, പരസ്യം തന്നവർക്കും, സമ്മാനങ്ങൾ സ്പോൺസർ ചെയ്തവർക്കും, വ്യക്തികൾ, സ്ഥാപനങ്ങൾ, മറ്റുള്ളവർ തുടങ്ങിയ എല്ലാവർക്കും ഹൃദയം നിറഞ്ഞ നന്ദി രേഖപ്പെടുത്തുന്നു.

ഈ പരിപാടിയുടെ വിജയകരമായ പ്രവർത്തനത്തിന് കൂടെ നിന്ന TAC, EMU, MES, BSO എന്നിവയിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥരോടും ഉള്ള കൃതജ്ഞത വാക്കുകൾക്കപ്പുറമാണ്.

ഈ ആഘോഷത്തിന്റെ നെടുംതൂണായ ചെയർമാൻ, നമ്മുടെ ശബ്ദമായ ഓർഗനൈസിങ് സെക്രട്ടറി, പിന്നെ കയ്യും മെയ്യും മറന്ന്, തങ്ങളുടെ വിലപ്പെട്ട സമയം പ്രവർത്തനത്തിനായി മാറ്റിവെച്ച് പ്രിയപ്പെട്ട കൺവീനർമാർ, വർക്കിംഗ് മെമ്പേഴ്സ് തുടങ്ങിയവരോട് നന്ദി പറഞ്ഞാൽ മതിയാവില്ല. ചേർത്തുപിടിച്ച് ഹൃദയത്തിൽ സൂക്ഷിക്കാം ഈ ഹൃദയത്തിന്റെ അവസാന സ്പന്ദനം വരെ.

വർഷങ്ങൾക്കു മുന്നേ കാണികളുടെ ഇടയിൽ ഇരുന്ന് ഓണാഘോഷം കണ്ടിരുന്ന ഒരു പ്രേക്ഷകന്റെ കൗതുകത്തിൽ നിന്ന്, അതിന്റെ ചുക്കാൻ പിടിക്കുന്ന ആളുകളിൽ ഒരാളായി മാറിയതിൽ അത്യധികം സന്തോഷവും അഭിമാനവും ഉണ്ട്. ഈ 39-ാം വർഷത്തിൽ നമ്മുടെ ഓണാഘോഷം എല്ലാ വർഷങ്ങളെക്കാളും മികച്ച രീതിയിൽ ആകട്ടെ എന്ന് ആശംസിക്കുന്നു. ഈ ഉദ്യമത്തിൽ കൂടെ കൂടിയ, അവരവരുടെ ഉത്തരവാദിത്തം നിസ്വാർത്ഥമായി നിർവ്വഹിച്ച, കൂടാതെ മനസ്സറിഞ്ഞു സഹകരിച്ച, സ്നേഹം പകർന്നു തന്ന എല്ലാവരോടും ഒരിക്കൽ കൂടി തീർത്താൽ തീരാത്ത നന്ദി.

എല്ലാ ഡി.ആർ.ഡി.ഓ. മലയാളി കുടുംബങ്ങൾക്കും സ്നേഹം നിറഞ്ഞ പൊന്നോണാശംസകൾ.

രഞ്ജിത് ടി.
സെക്രട്ടറി
DRDO ഓണാഘോഷം 2026

DRDO 2026 Onam CELEBRATIONS

GLIMPSES OF
DRDO ONAM 2025

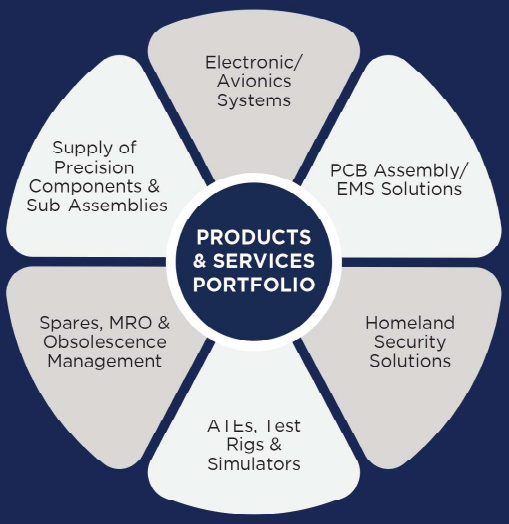

pinaka
A ZETWERK COMPANY

COMPREHENSIVE AEROSPACE & DEFENSE SOLUTIONS SINCE 2007

90,000 sq ft of Electronics Design, MRO, and Advanced ESS Testing

Team from DRDO, Armed Forces, and DPSUs | 200+ Specialists and Engineers | Equipped for Electronics Warfare Projects, Test Equipment, Missile Systems, and MRO Projects

PRODUCTS & SOLUTIONS

- Airborne LRUs/Cockpit Instruments
- ATF, Testers & Simulators
- Electronic Warfare
- EMS Services
- Data Acquisition Systems
- RF Connectors

SERVICES

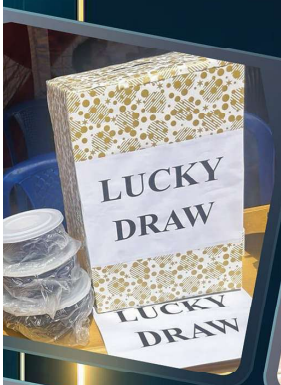
- Airborne Rotables MRO
- Gas Turbine Engines, APUs MRO
- Independent V&V, SW Services, Doc Services

QUALITY & COMPLIANCE

- Certified AS9100D | CMMI-5 | ISO9001 | ISO 14001 | ISO 45001 | CEMILAC | DGAQA
- IEEE-12207 | MIL-498 | DO-178B | DO-254 Compliant

www.pinaka.co.in | info@pinaka.co.in | +91-9740022014 | No. 18, KIADB, Hi-Tech Hardware Park, Mahadeva Kodigehalli, Bengaluru, Karnataka - 562149

GLIMPSES OF
DRDO ONAM 2026

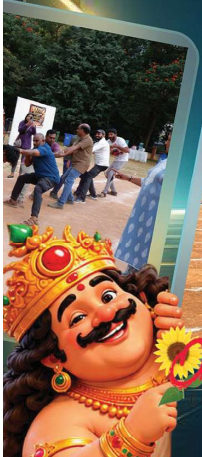

ഏവർക്കും
ഹൃദയം നിറഞ്ഞ
ഓണാശംസകൾ

Happy Onam

Warm Onam greetings to the eminent scientific community of DRDO and their families. May this festival bring prosperity, joy and continued success to every mission.

WITH BEST COMPLIMENTS FROM

SENSOR build

FABRIKA – SENSORBUILD

Since 1965, designing and manufacturing custom temperature, pressure, speed and level sensors for high-reliability and precision applications.

143B, Government Industrial Estate, Kandivali (W), Mumbai 400 067

Ph: 09619830304
sales@sensorbuild.com

www.sensorbuild.com

SARGOTHSAVAM - 2026
DRDO ONAM CELEBRATIONS
Competition Results

Drawing & Colouring			
Group 1	Students upto 1st Std	I	Ila Vaiga, D/o Sreejith P Das, ADA
		II	Hazel Mariam, D/o Chanchal Essave, LRDE
		III	Srishti Suneesh, D/o Suneesh, GTRE
Group 2	Students 2nd Std - 4th Std	I	Siya Unnikrishnan, D/o Unnikrishnan, ADE
		II	Mizhi Nandana D/o Nived PV, GTRE
		III	Dhyan NR S/o Rajesh R, CAIR
Group 3	Students 5th Std - 8th Std	I	Abhinav Vinod, S/o Vinod BS, CABS
		II	Ghanshyam Gireesh, S/o Dhanya ADE
		III	Janaki J Nair, D/o Jayendran S, DEBEL
Group 4	Students 9th Std - 12th Std	I	Anagha Anil, D/o Rajani T, CAIR
		II	Nanditha Vinod, D/o Vinod BS, CABS
		III	Ardra Kuniyil, D/o Bijeesh K, GTRE
Group 5	Above 12th Std	I	Arifa Firoz, D/o Firoz AK , LRDE
		II	Sumesh, LRDE
		III	Hiba Fathima TK D/o Muhammed TK, ADA
Elocution			
Group 1	Students upto 4th Std	I	Dhyan KS, S/o Sumesh KM, LRDE
		II	Vihaan Jayesh, S/o Jayesh P, GTRE
		III	Johaan Jithin, S/o Jithin Paul, LRDE
Group 2	Students 5th Std to 8th Std	I	Abhinav Vinod, S/o Vinod BS , CABS
		II	Raghuram RG, S/o Rahul RS,ADE
		III	Ghanshyam Gireesh, S/o Dhanya ADE
Group 3	Students 9th Std to 12th Std	I	Nanditha Vinod, D/o Vinod BS, CABS
		II	Krishnadev C Nampoothiri, S/o Vishnu OC LRDE
		III	Hridhya S Nidhi D/o Sreenidhi KR, ADE
Short Story Writing			
	Above 18 Years	I	Unnikrishnan, ADE
		II	Rineesh Babu, CABS
Poem Writing			
	Above 18 Years	I	Salini Jose, W/o Peter LRDE
		II	Arifa Firoz, D/o Firoz AK, LRDE
		III	Ranjith T, ADE

DRDO ONAM CELEBRATIONS
Entertaining Competition Results

Padyaparayanam	Group 1 (Upto 4th Std)	I	Dhyan NR S/o Rajesh R, CAIR
		II	Dhyan KS, S/o Sumesh KM, LRDE
		III	Vihaan Jayesh, S/o Jayesh P, GTRE
	Group 2 (5th Std - 8th Std)	I	Abhinav Vinod, S/o Vinod BS, CABS
		II	Raghuram RG, S/o Rahul RS,ADE
		III	Pallavi S Nidhi D/o Sreenidhi KR, ADE
	Group 3 (9th Std to 12th Std)	I	Nanditha Vinod, D/o Vinod BS , CABS
		II	Hridya KS, D/o Sumesh KM , LRDE
		III	Meenakshi NR S/o Rajesh R, CAIR
	Seniors	I	Noble Philip, ADE
		II	Rahul RS, ADE
		III	Ratheesh P, GTRE
Mappilapattu	Group 1 - Juniors	I	Jazlin Fathima, D/o Shanooj PT, GTRE
		II	Zahra Fathima D/o Haroon Ahammed, LRDE
		III	Vasudha P, D/o Vishnu S, DEBEL
	Group 2- Seniors	I	Nisha KP, CAIR
		II	Ranjith T, ADE
		III	Hiba Fathima TK D/o Muhammed TK, ADA
Story Telling	Upto 1st Std	I	Vasudha P, D/o Vishnu S, DEBEL
		II	Parvana Praveen, D/o Praveen Kumar, ADE
		III	Joachim Jithin, S/o Jithin Paul, LRDE
Action Song	Upto 1st Std	I	Ihaa Rumi P, D/o Rineesh Babu, CABS
		II	Joachim Jithin, S/o Jithin Paul, LRDE
		III	Vasudha P, D/o Vishnu S, DEBEL
		III	Evin Anton Jerin, S/o Jerin K James, LRDE
Quiz Competitions	7th Std – 12 Std	I	Adithyan A, S/o Aneesh, ADE
		II	Parvana Balagopal, D/o BalaGopal, EMU
		III	Priydarsh Praveen, S/o Praveen Kumar, ADE
Light Music	Seniors	I	Harikrishnan S Nair, S/o Sivakumar, GTRE
		II	Rahul RS, ADE
		III	Ratheesh P, GTRE
Group Song	Juniors	I	Hridhya S Nidhi, Pallavi, Sameeksha, Saanvi, Parvana, Abhiram, Arjun, Priyadarsh & Rithaan
		II	Siya Unnikrishnan, Arjav Kuniyil, Mizhi Nandana, Ahaan A, Dhyan KS, Jazlin Fathima, Rithu R Menon & Aaron
		III	Vihaan Jayesh, Gianna, Aaradhya, Johan, Sreya, Sidharth, Rudra Devansh, Eksha & Vedika

DRDO ONAM – 2026
Entertaining Competition Results

Mimicry	Juniors	I	Raghuram RG, S/o Rahul RS, ADE
		II	Sreyansh , S/o Shine CAIR
Nunakatha Parachil		I	Razak Ahamed, Rtd GTRE
		II	Shiju, ADE
Standup Comedy (Group 1)		I	Sreenesh M, ADE
		II	Greeshma Rahul, W/o Rahul RS, ADE
Standup Comedy (Group 2)		I	Razak Ahamed, Rtd GTRE
		II	Dr Anil Kumar, GTRE

Congratulations to all the Winners

DRDO Onam Sports 2026

Sl.	Event	Age Category	Gender	1st Prize	2nd Prize	3rd Prize
1	Toffee picking	Nursery	All	Vihan K Revi	Niya Shinil	Evaniya Christopher
2	Pyramid construction	Nursery	All	Evaniya Christopher	Arshan Divesh	Niya Shinil
3	Potato picking	LKG/UKG	All	Rayan A Raj	Nathik Shinoj	Nihara Nishad
4	Ball balancing with Cup Race	LKG/UKG	All	Rayan A Raj	Nathik Shinoj	Nihara Nishad
5	Ball balancing with Cup Race	1-3 STD	Boys	Vaibhav Sajith	Zayn Ahamed	Ahaan A
6	Ball balancing with Cup Race	1-3 STD	Girls	Rithu R Menon	Vedhika	Mizhi Nandana
7	Balancing the cup on hand Race	1-3 STD	Boys	Vaibhav Sajith	Aarjav Bijeesh	Gazal
8	Balancing the cup on hand Race	1-3 STD	Girls	Siya Unnikrishnan	Vedhika	Aleena Biju
9	Potato race on one leg	4-7 STD	Boys	Athin	Edwin Cristopher	Jacob Martin
10	Potato race on one leg	4-7 STD	Girls	Niveditha	Shravanthika	Eesha
11	Balloon Fight	4-7 STD	Boys	Abhinav	Dhrona	Raghuram Rahul
12	Balloon Fight	4-7 STD	Girls	Janaki	Shravanthika	Thanusree
13	Cup Balancing on thigh	8-12 STD	Boys	Aaron Biju	Adithyan	Muhammed Fariq
14	Cup balancing on the feet with stick n race	8-12 STD	Girls	Avania	Ganga	Ardra Bijeesh
15	Cup holding with the balloon n race	8-12 STD	Boys	Pranav Prinanth	Suryadhev	Aaron Biju
16	Cup holding with the balloon n race	8-12 STD	Girls	Ganga	Avani	Meenakshi
17	Brick holding with 3 fingers	18 & Above	Gents	Nishad	Vinodh K	Martin Jose
18	Brick holding with 3 fingers	18 & Above	Ladies	Sujatha	Greeshma	Babitha P
19	Balloon Race (b/w knees)	18 & Above	Gents	Adharsh S	—	—
20	Biscuit eating from forehead	18 & Above	Ladies	Rahmat Razaq	Rassalna	Sony Jijosh
21	Biscuit eating from forehead	18 & Above	Gents	Nimesh G	Aneesh K Achari	Joby P Rajan
22	Lemon Spoon Race	46 & Above	Ladies	Anandhavalli	Bindhu Sasidharan	Rahmat Razaq
23	Lemon Spoon Race	46 & Above	Gents	Gangadharan	Noor Mohammed	—
24	Musical Chair	18 & Above	Ladies	Sruthi Praveen	Shobha Ratheesh	Meera Mathew
25	Water Cup on head	18-45	Ladies	Rassalna	Sony Jijosh	Arifa
26	Bomb in the city	18 & above	All	Vishnu	Rajitha	Baburaj & Dhanya
27	Musical Chair	18 & above	Gents All	Janaki Jayendran	Darsh Shyju	Hridya Sumesh
28	Bomb in the city	Up to 18 kids	All	Vedhik	Karthik	Sree Hari
29	Water Cup on head	46 & above	Ladies	Anandhavalli	Reema Mathew	Bindhu Sasidharan
30	Couple event	Couple	All	Chanchal & Meera	Rahul & Archana	Saraj & Athira

DRDO Onam Sports 2026

Tug Of War (Ladies Final Match)

Sl.	Team - I (1st Prize Winner)	Sl.	Team - IV (2nd Prize Winner)
1	Indu C (C)	1	Soniya (C)
2	Meera Mathew	2	Archana
3	Rahmat	3	Privya
4	Remya	4	Dhanya Pramod
5	Babitha	5	Arifa
6	Athira	6	Rassalna
7	Neethu	7	Lakshmi
8	Remitha	8	Sudha
9	Rejitha	9	Dhanya Mol

Tug Of War (Gents Final Match)

Sl.	Team - IV (1st Prize Winner)	Sl.	Team - I (2nd Prize Winner)
1	Vinodh - (C)	1	Shiju (C)
2	Sajith S J	2	Jijosh
3	Suneesh	3	Nived P V
4	Shinoj A P	4	Aneesh K Achari
5	Adarsh S	5	Shinil K
6	Amal	6	Eldhose
7	Chanchal V	7	Praveen
8	Nidhin	8	Rahul R
9	Vinodh K	9	Jithesh

Volley Ball Result

Sl.	Winners: Onam Team	Sl.	Runners up: DRDO YOUTH
1	Celestine Francis	1	Harsha Mayura
2	Sachin R	2	Amar A
3	Anoop K S	3	Irfan
4	Adarsh S	4	Sandeep Shekar
5	Joby P Rajan	5	Praful LK
6	Nithin Raj V N	6	Punit Chandra
7	Shiju S	7	Pia K
8	Arun Sudevan	8	Prince D

രാഘവൻമാഷിന്റെ ഡയറിയിൽ നിന്നും ഒരു ചെറുകഥ

എ.കെ. വൽസലൻ

ഇന്നത്തെ ഹൈസ്കൂൾ പഴയ യു.പി സ്കൂൾ ആയിരുന്ന കാലത്ത് ഹെഡ് മാഷായി പിരിഞ്ഞ രാഘവൻ മാഷിന്റെ ഡയറി കുറുമ്പനാട് ഗ്രാമത്തിന്റെ ചരിത്ര പുസ്തകമാണ്. അതിൽ പറയുന്ന കഥകളിലെ കഥാപാത്രങ്ങൾ ഭൂരിപക്ഷവും ഇന്ന് ഗ്രാമത്തിൽ ജീവിച്ചിരിപ്പില്ല. ഗ്രാമത്തിൽ ഒരു കുട്ടി ജനിച്ചാൽ ഏറ്റവും വലിയ ബുദ്ധിമുട്ട് ഒരു പേര് ഇടാൻ ആയിരുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ പേരുകൾ തിരിച്ചും മറിച്ചും ഇട്ട് തീർന്നുപോയി. അതുകൊണ്ട് തന്നെ മുത്തച്ഛന്റെയും അമ്മാവന്റെയും മരിച്ചുപോയ ബന്ധുക്കളുടെയും പേരുകൾ കടമെടുത്ത് കുട്ടികൾക്ക് പേരിട്ടു. അപ്പോൾ ഒരേ പേരുള്ള അനേകം പേരുണ്ടായി. പലരെയും തിരിച്ചറിയാൻ ആ പേരിന്റെ കൂടെ പല അടയാളങ്ങളും, മറ്റും ചേർത്ത് ജനം വിളിച്ചു.

അത് പോലെ തന്നെ മാഷിന്റെ ഡയറിയിലും എഴുതി വെച്ചത് കുണ്ടാമണ്ടി, കലിയൻ, മമ്മൂഞ്ഞി, തവള, പാന്തോം, ഐല, വെഷമം, ചെണ്ട, മൂരി, നൊണ്ടി, അട്ട, നീളൻ, കോമരം, പാതിര, ഇഡ്ഡലി, പാണ്ടൻ, എറുമ്പ്, ആന അങ്ങനെ തുടങ്ങി പിന്നെ ചില ജാതി പേരുകളായ ചാലിയൻ, ആശാരി, കൊല്ലൻ, പുലയൻ തുടങ്ങിയവ യഥാർത്ഥ പേരിന്റെ മുന്നിൽ ചേർത്താണ്.

സ്കൂളിൽ ചേർക്കാൻ കുട്ടിയുടെ ജനനതീയ്യതി ചോദിക്കാൻ രാഘവൻ മാഷിന്റെ അടുത്തേക്ക് ആളുകൾ ഓടി വരാൻ തുടങ്ങിയത് മുതലാണ് മാഷ് ഗ്രാമത്തിൽ നടന്ന ജനനം, മരണം, അപകടം, ആഘോഷം അതെല്ലാം കൃത്യമായി രേഖപ്പെടുത്താൻ

DRDO 2026 Dham CELEBRATIONS

തുടങ്ങിയത്. പിന്നീട് സന്ദർഭങ്ങൾ, സംഭവങ്ങൾ എഴുതി കഥകളായി മാറി. പിന്നെയാണ് മാഷ് കുറുമ്പനാട് ഗ്രാമത്തിന്റെ ചരിത്രം കഥപോലെ എഴുതാൻ തുടങ്ങിയത്.

പരാജയപ്പെട്ടു പോയ, ദേവിയോടുള്ള മാഷിന്റെ പ്രണയം മറ്റൊരു പേരിൽ അടയാളപ്പെടുത്തിയതും അങ്ങനെ തന്നെയാണ്.

മാഷിന്റെ ഡയറിയിലെ ഒരു കഥ ഇങ്ങനെ തുടങ്ങുന്നു...

പലതരത്തിലുള്ള ചർച്ചകളിലും, തമാശകളിലും, വിശേഷങ്ങളുടെ വിവരണത്തിന്റെയും ശബ്ദത്തിൽ മുങ്ങിനിന്ന താഴത്തെകുനിയിൽ വീടിന്റെ പരിസരം ഒരു നിമിഷം നിശബ്ദമായി.

വീടിന്റെ വാതിലിൽ കുറികല്ല്യാണി പണപ്പെട്ടിയുമായി പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടതായിരുന്നു നിശ്ശബ്ദതയുടെ കാരണം. കാലിലെ തൊട കാണും വരെ, വലിച്ച് കുത്തിയ മുണ്ടിന്റെ അറ്റം അരയിൽ നിന്നും താഴേക്ക് വലിച്ചിട്ട്, പണപ്പെട്ടി എന്ന പാരീസ് മുട്ടായി ടിൻ താഴെ വച്ച്, ഇടത് കൈകൊണ്ട് ഇടത് വശത്തെ തുടയുടെ പിൻഭാഗത്തേയും, വലത് കൈ കൊണ്ട് വലത് തുടയുടെ പിൻഭാഗത്തേയും മുണ്ടിൽ പിടിച്ച് ഒരു വലിയ ഞൊറി ചന്തിയുടെ മേലേക്ക് കയറ്റിയിട്ട്, കുറികല്ല്യാണി കോലായുടെ അറ്റത്തേക്ക് പലക വലിച്ചിട്ട്, കറുത്ത കണങ്കാലുകൾ മുറ്റത്തേക്ക് തൂക്കിയിട്ട് ഇരുന്നു.

മേലോട്ട് നോക്കി, അഴിഞ്ഞ മുടി ഇടത് കൈയിൽ മുറുക്കി പിടിച്ചു വലത് കൈ കൊണ്ട് വാരി ചുറ്റുമ്പോൾ തല താഴെക്ക് താഴ്ത്തുന്നതിന്നിടയിൽ കുറിവിളിക്കാൻ വന്നവരെ, കല്ല്യാണി ഒന്ന് പരത്തി നോക്കി, മുടി കെട്ടി.

കെട്ടിൽപ്പെടാതെ അകന്നു നിന്ന മുടികളെ കെട്ടിനുള്ളിലാക്കി, ചവച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന വായിലെ മുറുക്കാൻ മുറ്റത്തെ മണലിലേക്ക് നീട്ടി തുപ്പിയത് ചോര പോലെ മുറ്റത്ത് ചിതറിയത് പല രാജ്യങ്ങളുടെയും ഭൂപടം സൃഷ്ടിച്ചു കൊണ്ടായിരുന്നു.

പകുതി കോലായി വരെ കെട്ടിയ ഉയരം കുറഞ്ഞ ഭിത്തിയിൽ ഒരു കാൽ മടക്കി മറുകാൽ തൂക്കിയിട്ട് ഇരിപ്പ് ഉറപ്പിച്ച 'എലിവിഷം വിജയനും' 'വെട്ടുകിളി കുഞ്ഞിരാമനും,' തെങ്ങിൽ ചാരി വെച്ച ഏണി പോലെ നിന്നു ഈർക്കിൽ കൊണ്ട് പല്ലിന്നിടയിൽ കുത്തുന്ന 'വിഷമം കണ്ണനും', ചുമലിൽ കയ്യിട്ട് നിന്ന 'കലിയൻ വിജയനും' 'കുന്നിന്മേലെ കണ്ണനും' മുറ്റത്തെ പഞ്ചസാര മണലിൽ കൈ കുത്തി കാൽ നീട്ടിയിരുന്നവരെല്ലാം ഒന്നിളകി മറ്റൊരു ഭാവത്തിലും പുതിയ രൂപത്തിലും നിലകൊണ്ടു.

അയ്യായിരത്തിന്റെ കുറി ആദ്യമായാണ് കല്ല്യാണി തന്റെ കുറി നടത്തിപ്പ് ചരിത്രത്തിൽ തുടങ്ങുന്നത്. ഇത്രയും വലിയൊരു തുക 20 മാസം പിരിച്ചെടുക്കണം. പക്ഷേ മൂന്ന് മാസം പിന്നിട്ടു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ കല്ല്യാണിക്ക് സമാധാനമായി. എത്രാമത്തെ കുറിയാണന്നും, കഴിഞ്ഞ പ്രാവശ്യം എത്ര കുറച്ചാണ് കുറിവിളി പോയതെന്നും കല്ല്യാണി തത്ത പഠിച്ചു പറയുന്നത് പോലെ പറയുന്നത് കേട്ട് എല്ലാവരും തലകുലുക്കി.

കുറി വിളിക്കാൻ പോകുന്നു എന്ന് പറഞ്ഞ് 'നൂറ്' എന്ന് കല്ല്യാണി ഉറക്കെ പറഞ്ഞതും 'ഇരുന്നൂറ്' എന്ന്, ഭിത്തിയിൽ ഇരുന്ന വെട്ടുകിളി കുഞ്ഞിരാമൻ പറഞ്ഞതും കല്ല്യാണിയെ പോലെ തന്നെ എല്ലാവരുടെയും കണ്ണുകൾ കുഞ്ഞിരാമനിലേക്ക് തിരിഞ്ഞു. പിന്നെ പത്ത് രൂപ കൂട്ടി വിളിക്കുന്നവരിലേക്ക് അവിടെയുള്ളവരുടെ കണ്ണുകൾ ഓടി നടന്നു. വിളി അല്പം നിൽക്കാറായപോലെ തോന്നിയപ്പോൾ വിളിച്ചത് കേളപ്പനാണ്.

കേളപ്പന്റെ മകളുടെ കല്യാണമാണ്, അത് കൊണ്ട് തന്നെ കേളപ്പൻ കുറിവിളിക്കുന്നു എന്ന് കണ്ടപ്പോൾ പലരും മഴക്കാറ് മറച്ച സൂര്യനെ പോലെ ഇടക്കിടെ മുഖം കാണിച്ചു, തുക കൂട്ടി വിളിച്ചു. അങ്ങനെ വിളിച്ചവരുടെ മുഖത്തേക്ക് കേളപ്പൻ സങ്കടത്തോടെ നോക്കി. ചിലർ താഴോട്ട് നോക്കിയും, ചിലർ മേലോട്ട് നോക്കിയും മറ്റ് ചിലർ തെങ്ങിനു പിന്നിലേക്കും മുഖം മറച്ചും കേളപ്പന് മുഖം കൊടുക്കാതിരിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു.

കുറിവിളി വാശിയോടെ നടക്കുന്നത് കണ്ട് കേളപ്പൻ നിരാശനായി. മകളുടെ കല്യാണമാണ് കുറി എടുത്തേ പറ്റൂ. പിന്നെ ആരേയും നോക്കിയില്ല, 25-ഉം 30-കയറ്റി വിളിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. ഒരു യുദ്ധം അവസാനിച്ചത് പോലെ കുറിവിളി അവസാനിച്ചു.

ഉത്സവത്തിലെ വെടിക്കെട്ട് കഴിഞ്ഞ് അമ്പലപ്പറമ്പിൽ നിന്നും പോകുന്നത് പോലെ ജനം പിരിഞ്ഞു, രാരുകുട്ടിയുടെ ചായക്കടയുടെ പിന്നിൽ പതിവ് പോലെ പിരിഞ്ഞവർ, അടിഞ്ഞു കൂടി. ചായക്ക് പകരം 'നത്ത് ബാലന്റെ' ചാരായം കിട്ടുന്ന സമയം.

അയ്യായിരത്തിന്റെ കുറിവിളി കഴിഞ്ഞ് കല്ല്യാണി പണപ്പെട്ടിയിൽ നിന്നും പൈസ എണ്ണി കേളപ്പന്റെ നേർക്ക് നീട്ടി. കോലോത്തെ തമ്പുരാൻ വിഷുകൈനീട്ടം തരുന്നത് പോലെ, രണ്ട് കൈകളും നീട്ടി കേളപ്പൻ

പൈസ സ്വീകരിച്ചു.

950 രൂപ തള്ളിപ്പിടിച്ചതും കല്ല്യാണിയുടെ കമ്മീഷൻ ആയിരത്തിന് 10 രൂപ വെച്ച് 50 രൂപയും കഴിച്ച് ബാക്കി 4000 രൂപ കയ്യിൽ വെച്ച് കേളപ്പൻ പല തവണ എണ്ണി നോക്കി. ഒരു സിനിമ നോട്ടീസ്സിൽ പൊതിഞ്ഞ് മുണ്ടിന്റെ കോന്തലയിൽ ഇട്ട് കെട്ടി. കോന്തലകെട്ട് ഇടത് കൈ കൊണ്ട് അമർത്തി പിടിച്ച് രാരുകുട്ടിയുടെ പീടികയുടെ പിന്നിലേക്ക് നോക്കാതെ നടന്നപ്പോൾ 'നൊണ്ടി കുഞ്ഞിക്കണ്ണന്റെ' കേളപ്പൻച്ചാ എന്ന വിളി.

ശബരിമലക്ക് മാലയിട്ടത് പോലെ അങ്ങോട്ട് നോക്കാതെ കോന്തലക്ക് പെണ്ണിന്റെ കല്യാണത്തിന്റെ പൈസയാണേ, എന്റെ മനസ്സ് മാറ്റല്ലേ, പിഷാരി കാവിലെ ഭഗവതിയെ എന്ന് പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് ഒറ്റ നടത്തം.

എങ്കിലും നത്ത് ബാലന്റെ വാറ്റ് ചാരായത്തിന്റെ മണം പിന്നിലേക്ക് പിടിച്ച് വലിക്കുന്ന പോലെ കേളപ്പന് തോന്നി. തോട്ടിൻ വരമ്പിലൂടെ മനക്കരുത്ത് സമ്പാദിക്കാൻ ഭഗവതിയെ വിചാരിച്ചു കൊണ്ട് കേളപ്പൻ നടന്നുപോകുമ്പോൾ ചാത്തോത്തെ ഓലപ്പുരയുടെ ഇറയത്ത്, കൈക്കോലിൽ പിടിച്ച് തൂങ്ങി 'പരോപകാരി മാധവി' കുനിഞ്ഞു കേളപ്പനെ, തല ചരിച്ച് നോക്കിയപ്പോൾ കനത്ത മാറിടം കുലങ്ങി തൂങ്ങിയാടി നിശ്ചലമാകുന്നത് കേളപ്പൻ എന്നും പോലെ അപ്പോഴും ശ്രദ്ധിച്ചു.

അയ്യേ, ഇങ്ങളായിനു, ഞാൻ വിചാരിച്ചു.... അത്രയും പറഞ്ഞ് മാധവി നിർത്തി.

കേളപ്പൻ ചിരിച്ചു കൊണ്ട് നടക്കുമ്പേൾ 'നിന്റെ പറ്റുകാരൻ തേങ്ങാക്കാരൻ നാരായണനന്നായരാണന്ന് കരുതിയോടി പരോപകാരി നീ?' എന്ന് കേളപ്പൻ ദ്വേഷ്യത്തോടെ മനസ്സിൽ പറഞ്ഞു.

മാധവിയെ കുറ്റം പറയാൻ പറ്റില്ല.

ദൂരെ നിന്നും കേളപ്പൻ വരുന്നത് കണ്ടാൽ നാരായണൻ നായരുടെ ഛായ തോന്നുന്നതിന്റെ കാരണം കുറുമ്പനാട് ഗ്രാമത്തിൽ പാട്ടാണ്. ജന്മം കൊണ്ട് നായരാണങ്കിലും തിയ്യനായി ജീവിക്കേണ്ടി വന്നതിൽ ഇടക്കെല്ലാം കേളപ്പൻ ദുഃഖിച്ചു.

തോട്ടിൻ വരമ്പ് വഴി കടന്നു പോകുമ്പോൾ മാധവിയെ കാണാൻ കൊതിക്കാത്തവരായി ആരും ആ ഗ്രാമത്തിലില്ല. മാധവി അങ്ങാടിക്ക് വട്ടിയും കൊണ്ട് പോകുമ്പേൾ ആണുങ്ങളുടെ കാഴ്ച വസ്തുവായി മാറുന്നത് കണ്ട് പെണ്ണുങ്ങൾ പിറുപിറുക്കും.

തേവർ കുളത്തിൽ ആണും പെണ്ണും ഒരേ സമയത്ത്, ഒഴിവുള്ള കടവ് നോക്കി ഇറങ്ങി നാട്ടിലെ വർത്തമാനവും കഥയും പറഞ്ഞു കുളിച്ച് പോകുമെങ്കിലും ചായപ്പീടികയിൽ ചായ കുടിക്കാൻ പെണ്ണുങ്ങൾ വരാറില്ല. അത് തിരുത്തിയത് മാധവിയാണ്.

രാരൂകുട്ടിയുടെ ചായ പീടികയിൽ വന്ന് ബെഞ്ചിൽ ഇരുന്ന് ചായയും പുട്ടും കടലക്കറിയും വെള്ളാപ്പവുമെല്ലാം ഓർഡർ ചെയ്യുമ്പോഴും അത് കൊണ്ട് പോയി മാധവിക്ക് കൊടുക്കുമ്പോഴും രാരുകുട്ടിക്ക് മനസ്സിൽ ഒരു 'താൻ ഒരു ആണാണല്ലോ, പെണ്ണിന് ചായ കൊണ്ട് പോയി കൊടുക്കേണ്ടി ഗതികേട് വന്നല്ലോ' എന്ന വിചാരം ആദ്യമാദ്യം ഉണ്ടായിരുന്നു.

'ഒരാൾക്കായി ഒരു ചായയും കൂട്ടലും ഉണ്ടാക്കണ്ടേ' എന്ന മാധവിയുടെ വിനയം നിറഞ്ഞ പറഞ്ഞിൽ കേട്ട് രാരുകുട്ടിയുടെ എന്നല്ല നാട്ടുകാരുടെ മനസ്സ് അലിഞ്ഞ്, ശരിയെന്ന് അംഗീകരിച്ചു.

മാധവി ചായ കുടിച്ചു പോകുമ്പോൾ 'ഞാൻ കൊടുക്കാ പൈസ' എന്ന് പറയുന്നവരോട് സ്നേഹത്തോടെ അവൾ വേണ്ടന്ന് പറയും.

മമ്മൂഞ്ഞി കേളപ്പന്റെ കൊപ്ര കളത്തിലേക്കും, നെല്ല് കൊയ്യാനും, വയൽ പണിക്കും അമ്മ മരിക്കുന്നത് വരെ നിത്യവും പോയി. അമ്മയുടെ മരണശേഷം മാധവിക്ക് ഇഷ്ടമുള്ളപ്പോൾ മാത്രം പണിക്ക് പോയി. മാധവിക്കുട്ടി മാധവിയായി പരിണമിച്ചു എന്നാണ് രാഘവൻ മാഷ് കുറിച്ചു വെച്ചത്.

കോഴിക്കോട് തേങ്ങ വിറ്റ് വരുമ്പോൾ നാരായണൻ നായർ മാധവിയുടെ വീട്ടിൽ വിശ്രമിച്ചു പോകുന്നതിനെ ചൊല്ലി തറവാട്ടിൽ ബഹളമായതിന് ശേഷം എപ്പോഴെങ്കിലുമേ മാധവിയെ കാണാൻ നാരായണൻ നായർ വരാറുള്ളു. അത് കൊണ്ട് തോട്ടിൻ വരമ്പത്ത് ആരുടേയെങ്കിലും ഒരു നിഴൽ കണ്ടാൽ മാധവി ഓടി ഇറയത്തെത്തും. മാധവി ഒരു പാവമായിരുന്നു. അവൾ ആരുടെയെങ്കിലും സ്നേഹം കൊതിച്ചു നടന്നു.

മാധവിയുടെ അച്ഛൻ ഒരു തുലാവർഷത്തിലെ ഒരു ഇടിമിന്നൽ ഏറ്റ് മരിച്ചതും കൊല്ലങ്ങൾ അധികം കഴിക്കുന്നതിന് മുമ്പ് വസൂരി പിടിച്ച് അമ്മ അമ്മാളു മരിച്ചതും രാഘവൻ മാഷ് ഡയറിയിൽ അടയാളപ്പെടുത്തി വെച്ചിട്ടുണ്ട്.

'മാധവിക്കുട്ടിയുടെ വിരഹ കാവ്യം' എന്നൊരു കവിത രാഘവൻ മാഷ് എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. നാരായണൻ നായരുടെ അകാല മരണത്തിൽ മനംനൊന്ത് മാധവി

വയനാട്ടിലേക്ക് പോകുന്ന വരെയുള്ള കഥ, ആ കവിതയിലുണ്ട്.

കേളപ്പൻ എന്തെല്ലാമോ ഓർത്ത് വീട്ടിൽ എത്തിയതറിഞ്ഞില്ല. എന്തോ, പനിക്കുന്ന പോലെയും ഒരു ക്ഷീണവും തോന്നുന്നു എന്ന് പറഞ്ഞ് കേളപ്പൻ കോലായിൽ തന്നെ വന്നതും കിടന്നു.

മാസം മൂന്നു കൂടി കഴിഞ്ഞു. കല്യാണിയുടെ കുറിയും മൂന്നെണ്ണം കൂടി കഴിഞ്ഞു. ഈ പ്രാവശ്യം 'ഓന്ത് കണ്ണനാണ്' കുറി വിളിച്ചെടുത്തത്. കണ്ണൻ വിളിച്ചതിൽ നിന്നും 500 രൂപ കുറച്ചു കൊടുത്തു കൊണ്ട് കല്ല്യാണി ആദ്യമായി താണ സ്വരത്തിൽ പറഞ്ഞു കണ്ണേട്ടാ.... അഞ്ചൂറ് കുറവുണ്ട്. മൂന്ന് ദിവസത്തിന്നിടക്ക് തരാം.

കണ്ണൻ തലകുലുക്കി സമ്മതിച്ചു.

കുറി വിളിച്ച് പോയ കേളപ്പൻ പൈസ തന്നോ? എന്ന ചോദ്യം, ചെറിയ കല്ലു പോലെ കല്ല്യാണിയുടെ കുളത്തിലിട്ടത് തൊരപ്പൻ വേലായുധനാണ്.

അതൊരു വലിയ ഓളമായി. കല്യാണിയുടെ ശബ്ദം പൊങ്ങി ''നായിന്റെ മോൻ ഏതു പട്ടാളത്തിൽ പോയി ഒളിച്ചാലും ഈ കല്യാണി പിടിക്കും.'' പിന്നീട് അങ്ങോട്ട് എല്ലാതരം വൃത്തികെട്ട വാക്കുകളും കല്ല്യാണിയുടെ വായിൽ നിന്നും നിർഗളമായി ഒഴുകി. അത് കഴിഞ്ഞ് ജന്തു ജീവജാലങ്ങളുടെ പേരിന്റെ അവസാന ഭാഗത്ത്, കേളപ്പനെ മകനായി സംബോധന ചെയ്തു.

പിന്നീടുള്ള അഞ്ചായിരത്തിന്റെ മാസകുറി വിളി സമയത്ത്, ആദ്യവും അവസാനവും കല്ല്യാണിയുടെ, കേളപ്പനെ തെറി പറയൽ, ഒരു കർമ്മം പോലെ ആയി. മാസത്തിലൊരിക്കലുള്ള കുറിവിളി ദിവസം, ആ ഓർമ്മയുടെ കൊട്ടി കലാശമായി. അത് കേട്ട് ജനം ചിരിച്ചു.

കേളപ്പൻ മകളുടെ കല്യാണത്തിന് നടത്തിയ പണംപയറ്റിൽ കിട്ടിയ പൈസ എന്ത് ചെയ്തു എന്ന് കല്ല്യാണിയെ പോലെ ജനങ്ങളും ചോദിച്ചു. മകളുടെ കല്യാണം കഴിഞ്ഞതും കേളപ്പനും ഭാര്യയും മക്കളും ആരോടും പറയാതെ പട്ടാളക്കാരനായ മരുമകന്റെ കൂടെ പോയി.

കേളപ്പേട്ടൻ പട്ടാള ക്യാമ്പിലാണ്.

കുറികല്ല്യാണിക്ക് ഇനി പൈസ കിട്ടില്ല.

ചൂടുള്ള ചായ സൊള്ളൻ ദാമുന്റെ മുന്നിൽ വെച്ച് രാരുകുട്ടി, ദാമു പറയുന്നത്, മറ്റുള്ളവർ കേൾക്കാൻ ചെവി കൂർപ്പിച്ചത് പോലെ ചെവി കൂർപ്പിച്ചു നിന്നു.

പുട്ടും പപ്പടവും പഴവും കൂട്ടി കുഴച്ച് ഒരു ഉരുളയാക്കി സൊള്ളൻ ദാമു വായിലേക്ക് എറിഞ്ഞ് കുറച്ച് ചായയും കുടിച്ച് പറച്ചിലിൽ തുടർന്നു.

'ചുറ്റും തോക്കും പിടിച്ച് നിൽക്കുന്ന പട്ടാളക്കാരുള്ള ക്യാമ്പിന്റെ' ഭീകരത സൊള്ളൻ ദാമു വേണ്ടുവോളം കൂടി ചേർത്ത് പറഞ്ഞു.

ദാമു, പണ്ട് കൽക്കത്തക്ക് കള്ളവണ്ടി കയറി പോയി. രണ്ടും കൊല്ലം കഴിഞ്ഞ് വരുമ്പോൾ ദാമുവിന് പല മാറ്റങ്ങളും വന്നു. ദാമുവിന് അറിയാത്ത കാര്യം ഇല്ല. അതുകൊണ്ട് തന്നെ സൊള്ളൻ ദാമുവെന്ന വിളിപ്പേര് വന്നു.

പട്ടാള ക്യാമ്പിന്റെ ഭീകരകഥകൾ രാരുകുട്ടിയുടെ ഒടിഞ്ഞ പോലെ തെറ്റ് നിൽക്കുന്ന കാലുള്ള ബഞ്ചിന് പോലും അറിയാമെന്നായി.

നത്ത് ബാലന്റെ ചെറിയ ഗ്ലാസ്സിലെ പാനീയത്തോടൊപ്പം വയറിലേക്കും തലയിലേക്കും കഥ അടിഞ്ഞു കൂടി. തോക്ക് ചൂണ്ടി നിൽക്കുന്ന പട്ടാളക്കാരുടെ നടുവിൽ സുരക്ഷിതനായി, പ്രധാനമന്ത്രിയെ പോലെ നിൽക്കുന്ന കേളപ്പൻ, കുറികല്ല്യാണിയെ നോക്കി ചിരിക്കുന്നത് സ്വപ്നം കണ്ടവരുണ്ടായി.

ചാരായത്തിന്റെ കെട്ട് വിട്ടപ്പോൾ, ആദ്യം തന്നെ കുറി വിളിച്ചെടുത്ത് തിരിച്ചടക്കാതെ മുങ്ങിയ കേളപ്പന്റെ അനീതിയേയും, കല്ല്യാണിയുടെ ന്യായത്തേയും ജനം വിലയിരുത്തി, കല്ല്യാണിക്ക് നീതി കിട്ടണമെന്ന വാദത്തിൽ ജനബോധം തിരിച്ചു വരാറ് പതിവാണ്.

മരുമകന്റെ പട്ടാള ക്യാമ്പിൽ നിന്നും കേളപ്പൻ തിരിച്ചു വന്നത് ഒരു സന്ധ്യാനേരത്താണെന്ന് പറഞ്ഞു കൊണ്ടാണ് രാഘവൻ മാഷ് കഥയുടെ രണ്ടാം ഭാഗം തുടങ്ങുന്നത്.

രാരുകുട്ടിയുടെ അടിക്കാത്ത ചായയെക്കാൾ ചൂടുള്ള വാർത്ത കേളപ്പന്റെ തിരിച്ചു വരവായിരുന്നു.

ചെക്കോട്ടിയുടെ പൂർണ്ണ വിവരണം, അങ്ങാടിയിലെ ഒറ്റമൂലിക മരുന്ന് വിൽപ്പനക്കാരനെ പോലെ ശബ്ദം താഴ്ത്തിയും കൂട്ടിയും ചിലപ്പോൾ ജനങ്ങളുടെ മറുപടിയായ സങ്കട വാക്കുകൾക്ക് വേണ്ടി നിശ്ശബ്ദനായും തുടർന്നു.

ചായ കൈയിലേന്തി ചെക്കോട്ടിയുടെ കേളപ്പ പുരാണത്തിന്നായി ചുറ്റും ജനം കൂടി നിന്നു. കേളപ്പൻ തിരിച്ചു വരുമ്പോഴേക്കും കുറുമ്പനാട് ഗ്രാമത്തിന്റെ

തോട്ടിലൂടെ രണ്ട് തവണ കർക്കിടക മഴവെള്ളം നിറഞ്ഞൊഴുകി പോയിരുന്നു. മുണ്ടക്കുന്ന് മൂന്ന് തവണ ഉണങ്ങി, പച്ച പിടിച്ചു നിന്നു. കുറികല്ലാണി പുതിയ രണ്ട് കുറി തുടങ്ങി മാസങ്ങൾ പിന്നിട്ടിരുന്നു.

തിരിച്ചു വന്ന കേളപ്പന്റെ മുടി പോയ തലയെ പറ്റി ചാലിയൻ രാഘവന് 'കുംമ്പമാസത്തിലെ മുണ്ടക്കുന്നു' പോലെ എന്ന ഉപമ ചായപ്പിടിക സമൂഹത്തിൽ ചിരി ഉയർന്നതിനു പകരം ദുഃഖമാണ് പടർത്തിയത്. അത് കൊണ്ട് തന്നെ അവർ ചെക്കോട്ടിയോട് നീരസം പ്രകടിപ്പിച്ചു.

പട്ടാള ആശുപത്രിയിൽ ക്യാൻസറിന് ചികിത്സയിലായിരുന്നു കേളപ്പൻ. കുറുമ്പനാട് ഗ്രാമത്തിൽ ഒരാൾക്ക് ആദ്യമായാണ് അങ്ങനെ ഒരു രോഗം വരുന്നത്. അത് വലിയ രോഗമാണന്നും ഇനി ഏതാനും ദിവസങ്ങൾ മാത്രമേ കേളപ്പൻ ഈ ഭൂമിയിൽ ഉള്ളു എന്ന വാർത്ത കേട്ടവർ മനസ്സിൽ ഓരോ തവണ ഓർക്കുമ്പോഴും അവരുടെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞു തുളുമ്പി. കുറുമ്പനാട് ഗ്രാമത്തിലെ ജനങ്ങൾ കേളപ്പനെ എത്ര വെറുത്തുവോ അത്രയും മടങ്ങ് സ്നേഹം നിറക്കാൻ ആ വാർത്ത മതിയായിരുന്നു.

'ഗ്രാമത്തിലെ ജനങ്ങൾ അങ്ങനെയാണന്നാണ്' രാഘവൻ മാഷ് ഡയറിയിൽ കുറിച്ചു വെച്ചത്.

അയ്യായിരത്തിന്റെ കുറി തീർന്നത് പോലെ കല്ല്യാണിക്ക് കേളപ്പനോടുള്ള ദേഷ്യവും തീർന്നു. പക്ഷേ സ്ത്രീകൾക്കിടയിൽ കേളപ്പന്റെ ഭാര്യ മുണ്ടും ബ്ലൗസും മാറി പഞ്ചാബി വേഷമായ ചൂരിദാർ ധരിക്കാൻ തുടങ്ങിയത് സംസാര വിഷയമായി.

മുണ്ടും ബ്ലൗസും, പട്ടാള ക്യാമ്പിൽ ഇടുന്നത് ചേപ്രയാണന്ന് പറഞ്ഞ് പെണ്ണിന്റെ കെട്ട്യോൻ മുന്നാലെണ്ണം വാങ്ങി. പെണ്ണിന് കൊടുക്കാം എന്നു വെച്ചാൽ അത് നടക്കില്ല. പെണ്ണിനാണങ്കി വണ്ണോം നീളോം അധികാ....

''ഇബാടും പൈശ കൊടുത്ത് വാങ്ങ്യേത് വെറുതെ ചാടി കളാൻ പറ്റോ?''

മാതു പലതവണ ആവർത്തിച്ച് പറഞ്ഞു.

പിന്നെ ചൂരിദാർ ഇട്ടാലുള്ള സുഖത്തെ കുറിച്ചും മാതു പറഞ്ഞു.

കോഴിക്കോട് ഗുജറാത്തി കോളനിയിൽ എല്ലാവരും ചൂരിദാർ ആണെന്നത് പറയാൻ തുടങ്ങിയത് തടഞ്ഞു കൊണ്ട് ചെണ്ട ലക്ഷ്മി തീർത്തു പറഞ്ഞു.

''എന്തായാലും മാതുഏടത്തി ഇവിടെ ചൂരിതാർ ഇടണ്ട. ഇമ്പക്ക് അത് മാണ്ട.''

അത് തന്നെ പലരും പറഞ്ഞു. അങ്ങനെയാണ് മാതു, മാധവിക്ക് ചൂരിദാർ കൊടുത്തത്.

പരോപകാരി മാധവി ചൂരിദാർ ധരിച്ച് കണ്ടപ്പോൾ നാരായണൻ നായർ കോഴിക്കോട് തേങ്ങ വിറ്റ് വരുമ്പേൾ കൊണ്ട് വന്നു കൊടുത്തതാണന്ന് ജനം പറഞ്ഞു.

മാധവി പഞ്ചാബി വേഷം ധരിച്ചതിൽ പലരുടെയും ഭാര്യമാർ സന്തോഷം കൊണ്ടു എന്നതാണ് സത്യം. ബ്ലൗസിൽ ഒതുങ്ങാത്ത ശരീരം പഞ്ചാബി വേഷത്തിൽ മറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് പലരുടെയും ഭാര്യമാർ ആശ്വാസത്തോടെ നോക്കി. മാധവി പുറത്തിറങ്ങിയാൽ, ഭക്ഷണക്രമം തെറ്റിയാൽ കലി പിടിക്കുന്ന അപ്പുണ്ണിനായർ സമയത്തിന് ചോറുണ്ണാൻ വിളിച്ചാൽ പോലും വരാതെ, പറമ്പിൽ വീണ തേങ്ങ തിരഞ്ഞു നടക്കുന്നത് കണ്ട്, മനസ്സിൽ പിറുപിറുത്തു നടക്കുന്ന ഭാര്യക്കാണ് കൂടുതൽ സന്തോഷം എന്നത് മാഷിന്റെ സൂഷ്മ നിരീക്ഷണത്തിൽ ഉണ്ട്.

കേളപ്പന്റെ ജീവിതത്തിൽ ദുരിതങ്ങൾ പെയ്തിറങ്ങി കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

പിഷാരി കാവിലെ ഭഗവതിക്കും ഓടക്കാളി ഭഗവതിക്കും പിന്നെ ശക്തിയുള്ള എല്ലാ ദൈവങ്ങൾക്കും നേർച്ചയും വഴിപാടും ചെയ്തു. ചാലോറ കുട്ടിച്ചാത്തൻ മുതൽ എടവലത്തെ ഗുളികന് വരെ നേർച്ചകൾ ചെയ്തിട്ടും ഒരു പ്രയോജനവും ഉണ്ടായില്ല.

കുറുമ്പനാട് ഗ്രാമത്തിന്റെ തോട്ടിലൂടെ വീണ്ടും കർക്കിടക മഴവെള്ളം കലങ്ങി കുത്തിയൊലിച്ചൊഴുകി. കന്നികൊയ്ത്തിലും കേളപ്പന്റെ വയലിൽ മൂന്ന് കൊല്ലമായി പുല്ല് മാത്രം വിളഞ്ഞു നിന്നു. മൂന്ന് കൊല്ലം മുമ്പ് എടുത്ത ബാങ്ക് വായ്പയുടെ ജപ്തി നോട്ടീസ് വാതിൽ പതിച്ച് ബാങ്കുകാർ മടങ്ങി പോയി.

ജപ്തി എന്നൊരു വാക്ക് ഉണ്ടെങ്കിലും കുറുമ്പനാട്ടുകാർ അത് വരെ കേൾക്കാത്ത വാക്കായിരുന്നു. ജപ്തി എങ്ങനെയാണെന്ന ചോദ്യവും അത് കാണാൻ ഒരു മോഹവും ഗ്രാമക്കാരുടെ മനസ്സിൽ ഒളിഞ്ഞിരുപ്പുണ്ടായിരുന്നു. താഴത്തെ വീട്ടിലെ കുഞ്ഞിരാമൻ വൈദ്യർ മരിച്ചപ്പോൾ ജനം പറഞ്ഞത് വൈദ്യർക്ക് ജപ്തി കാണാൻ യോഗമില്ലന്നാണ്.

വിളയിറക്കാൻ വാങ്ങിയ ബാങ്ക് കടം കേളപ്പന്റെ അസുഖത്തിന്റെ ചികിത്സക്ക് ചിലവായി. സ്വകാര്യ ആശുപത്രിയിൽ ആയിരുന്നു ചികിത്സ. പിന്നെ

പൈസ തീർന്നപ്പോൾ പട്ടാള ആശുപത്രിയിൽ ആക്കി. അപ്പോഴാണ് ചൈന-ഇന്ത്യ യുദ്ധം തുടങ്ങിയത്. മരുമകനെ അതിർത്തിയിലേക്ക് വിളിച്ചു.

അതോടെ കേളപ്പൻ നാട്ടിലേക്ക് മടങ്ങി. ഇനി കോഴിക്കോട് മെഡിക്കൽ കോളേജിൽ പോയി ചികിത്സിക്കാനും ചിലവുണ്ട്. അതിന്നിടയിൽ ബാങ്ക് ജപ്തി. മരുമകന്റെ യാതൊരു വിവരവും ഇല്ല. ആയിരത്തി തൊള്ളായിരത്തി അറുപത്തി രണ്ട് നവംബർ ഒന്നാം തീയതിയിൽ ആ വാർത്ത പറയുന്ന മനുഷ്യന്റെ കണ്ണുനീർ കണ്ട് കേൾവിക്കാരന്റെ മറുചോദ്യം തൊണ്ടയിൽ കുരുങ്ങി. വാർത്ത കുറുമ്പനാട് ഗ്രാമം കടന്നു പോകാൻ നിമിഷങ്ങളേ വേണ്ടി വന്നുള്ളു. അങ്ങാടിയിൽ നിന്നും കുറുമ്പനാട് ഗ്രാമത്തിലേക്ക് ജനം ഓടിയെത്തി.

തന്റെ കടവും രോഗവും സങ്കടവും കയറിൽ കെട്ടി തൂക്കി കേളപ്പൻ അവസാനിപ്പിച്ചു. പുളി മരത്തിന്റെ കൊമ്പിൽ കിടന്നാടുന്ന കേളപ്പന്റെ ശരീരം ഒരു നോക്ക് മാത്രം നോക്കി ജനം കുനിഞ്ഞിരുന്നു കരഞ്ഞു.

കുറികല്ലാണി സങ്കടം കടിച്ചമർത്തി, വാക്കുകൾ പകുതി വിഴുങ്ങി, വിങ്ങി കരഞ്ഞു കൊണ്ട് പറഞ്ഞു. ''ഇന്നലെ മോന്തിക്ക് മെല്ലെ എന്റെ വീട്ടിൽ വന്നു. കേളപ്പച്ചനെ കണ്ടതും ഞാൻ ഒന്നു ഭേജാറായി.''

''എല്ലും തോലുമായി ഒരു ഈർക്കിൽ കണക്ക്. ഞാൻ കോലായിലേക്ക് കേറി കുത്തിരിക്കാൻ പറഞ്ഞപ്പം, ഇല്ല ഞാൻ പോവാണ്, നിനക്ക് തരാനുള്ള പൈസ എന്റെ മോൾ വയല് വിറ്റ് തരും. ഞാൻ നിന്നെ പറ്റിച്ചതല്ല എന്ന് പറഞ്ഞപ്പോൾ ഇന്നോട് കരഞ്ഞു പോയി. കൊറച്ച് നേരം മുറ്റത്ത് മേലോട്ടും നോക്കി തിരിച്ചു നടന്നു.

ഓളും കുട്ടികളും കല്ല്യാണത്തിന് പോയി. നാളെ വരുള്ളു എന്ന് പറഞ്ഞ്...'' ഒരു പശ്ചാത്താപം പോലെ കല്യാണി പൊട്ടിക്കരയുന്നത് നോക്കി ഒപ്പമുള്ള സ്ത്രീകളും കരഞ്ഞു. മാധവിയും ഓടിയെത്തി ഒന്ന് നോക്കി പൊട്ടിക്കരഞ്ഞു. ഇരട്ടകളേ പോലെ ഇരുന്ന നാരാണൻ നായരും കേളപ്പനും പോയ ദുഃഖം അവൾ കരഞ്ഞു തീർക്കുകയായിരുന്നു.

അപ്പോൾ ആരും മാധവിയെ മറ്റൊരു തരത്തിൽ നോക്കിയില്ല. മാധവി കരയുന്നത് കണ്ട് പലരും കരഞ്ഞു പോയി. മാധവിയെ കുറിച്ചുള്ള ധാരണകൾ തിരുത്തിയ നിമിഷം കൂടി ആയിരുന്നു അത്.

പോലീസുകാർ ആദ്യമായി ആ ഗ്രാമത്തിലേക്ക് വന്നു. അതൊരു കർഷകന്റെ ആത്മഹത്യയായിട്ടാണ് മാഷ് ഡയറിയിൽ കുറിച്ചിട്ടത്. ആദ്യത്തെ കർഷക ആത്മഹത്യ എന്നായിരുന്നു തലവാചകം.

കുറുമ്പനാട് ഗ്രാമം നിശ്ശബ്ദമായി.

ദിവസങ്ങളോളം രാരുകുട്ടിയുടെ പീടികയിൽ ചായ ഗ്ലാസ്സുകൾ കൂട്ടി മുട്ടുന്ന ശബ്ദം പോലും നാട്ടുകാർ കേട്ടു. വൈകുന്നേരങ്ങളിൽ ചാരായം കുടിച്ചവർ തോട്ടിൻ വരമ്പിലേക്ക് മുഖം സമാന്തരമായി പിടിച്ചു ശബ്ദമില്ലാതെ നടന്നു പോയി. മേനോക്കി കുറക്കൻ കൂക്കി കൂകില്ല ആരേയും രസിപ്പിച്ചില്ല. കുണ്ടാമണ്ടി നായർ മാപ്പിളയെ ചീത്ത വിളിച്ചില്ല.

കോമരം കണാരനും വിഷമം കണ്ണനും പരസ്പരം ലഹള കൂടിയില്ല. വെട്ടുക്കിളി കുഞ്ഞിരാമൻ പാട്ട് പാടി നടന്നില്ല. തവള കുഞ്ഞിരാമനും അട്ട കുഞ്ഞിരാമനും ഇഡ്ഡലി കണ്ണനും മറ്റും പണിക്ക് പോകാതിരിക്കുന്നതിനാൽ പറമ്പിലും വയലിലും പണിയെടുക്കാൻ ആളില്ലാതായി.

ആ ഗ്രാമം അങ്ങനെയാണ്.

അങ്ങനെയുള്ള ദിവസങ്ങളിലെ ഗ്രാമത്തിലെ മനുഷ്യരുടെ മനസ്സിനെ കുറിച്ച്, മാഷ് എഴുതിയ വാക്കുകൾ, പഞ്ചതന്ത്രം കഥകളിൽ മൃഗങ്ങളും പക്ഷികളും സംസാരിക്കുന്നത് വിശ്വസിക്കുന്നത് പോലെ വിശ്വസിക്കാനേ പുതിയ തലമുറക്ക് കഴിയു എന്ന് മാഷ് മരിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് പഞ്ചായത്ത് ഇലക്ഷനിൽ സംസാരിക്കുമ്പോൾ ഒരിക്കൽ പറഞ്ഞു.

ഗ്രാമങ്ങൾ ഇങ്ങനെയാണ്. മാഷിന്റെ ഡയറിയിലെ അവസാന വാക്കും അത് തന്നെ ആയിരുന്നു. ■

Bougainville

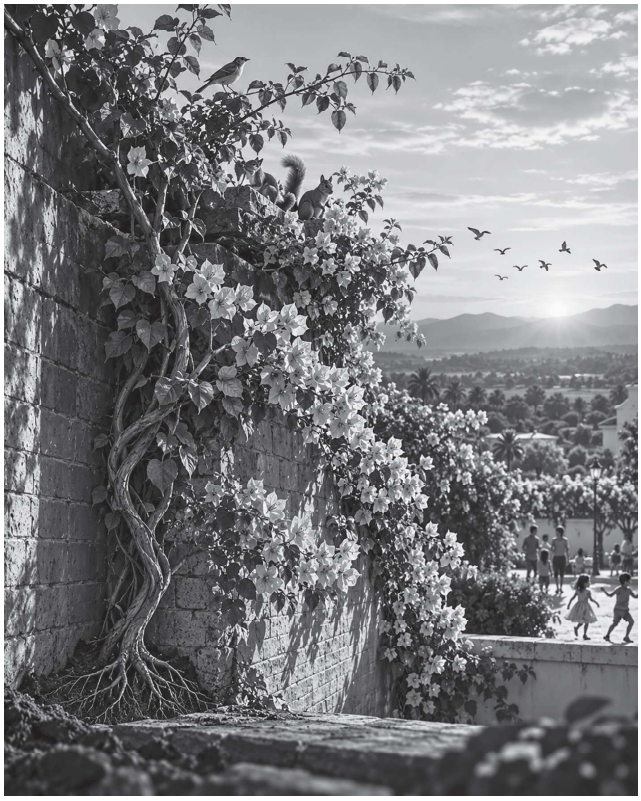

Chanjal S. Kumar

Theme: Growth, resilience, belonging, and nature

I was born in a small pit, surrounded by the tall brick walls,
All I could see was the vast blue sky above my head,
My existence wasn't a necessity, I suppose,
As the wild and the tamed tried shaking me off,
But I held stronger and shot my roots deeper,
As I wanted my existence to be needed!

I held on to my soil as I grew chasing the heights of the wall,
While my roots shot deeper till it touched the waters below,
With the sun above and water below,
I could grow stronger and taller than any of the brick walls, I thought.

My stems were weak. It could not hold me tall,
So, I entwined them, standing stronger than any at all,
Sky was my limit, and nothing could stop me, I thought,
But once I crossed the tall walls, a new world unlocked.

Before me was a scenery I had never witnessed before,
A vast horizon of green land or was it a velvety stage,
People were walking and talking, while kids playing and laughing,
The birds were chirping and flying. It all blended along.

It made me happy, and maybe I smiled a little,
Because I noticed I bloomed my first pink flower,
I spread my entwined bark over the hedges,
May be to rest myself and enjoy a little.

Soon, I had no leaves but was filled with flowers,
So much that the brick wall was fully covered,
The birds and squirrels made me their home,
While kids and adults looked at me with awe.

I was there for the first time as a center of attraction,
Everyone enjoyed my very existence,
It was at that moment of realization,
I realized this was my destination.

WINTRO

WINTRO VENTURES PVT LTD

PROCUREMENT & SUPPLY CHAIN SOLUTIONS:

END-TO-END SUPPLY CHAIN MANAGEMENT.
GLOBAL SOURCING & VENDOR MANAGEMENT.
INVENTORY OPTIMIZATION.

DEFENCE & AEROSPACE APPLICATIONS:

MISSION-CRITICAL SUPPORT.
RAPID PROTOTYPING & CUSTOMIZATION.
SUSTAINABILITY FOCUS.

MANUFACTURING EXPERTISE:

PRECISION ENGINEERING : SPECIALIZING IN HIGH-QUALITY, PRECISION-ENGINEERED COMPONENTS FOR DEFENCE AND AEROSPACE SYSTEMS.
ADVANCED MATERIALS : EXPERTISE IN WORKING WITH ADVANCED, LIGHTWEIGHT MATERIALS
SUCH AS COMPOSITES AND HIGH-GRADE ALLOYS.

DRONE SOLUTIONS:

CUSTOM DRONE DEVELOPMENT : PROVIDING CUTTING-EDGE DRONE SOLUTIONS FOR DEFENCE, SURVEILLANCE AND RECONNAISSANCE MISSIONS.
END-TO-END DRONE SUPPLY CHAIN : MANAGING THE ENTIRE LIFECYCLE OF DRONE COMPONENTS, FROM SOURCING TO FINAL ASSEMBLY AND TESTING.
AI-ENHANCED DRONE CAPABILITIES : INCORPORATING AI AND MACHINE LEARNING FOR ENHANCED DRONE NAVIGATION, TARGET RECOGNITION, AND DATA ANALYSIS.

REG. OFFICE : #54/834B1, FIRST FLOOR, EMMANUEL ARCADE, EMMANUEL LANE, ERNAKULAM, KERALA- 682017
BRANCH OFFICE : #677, FIRST FLOOR, 27th MAIN, 13th CROSS , HSR LAYOUT, SECTOR-1, BENGALURU KARNATAKA-560102
CONTACT NUMBER : 9656844777 / 9946147777
https://wintroglobal.com info@wintroglobal.com

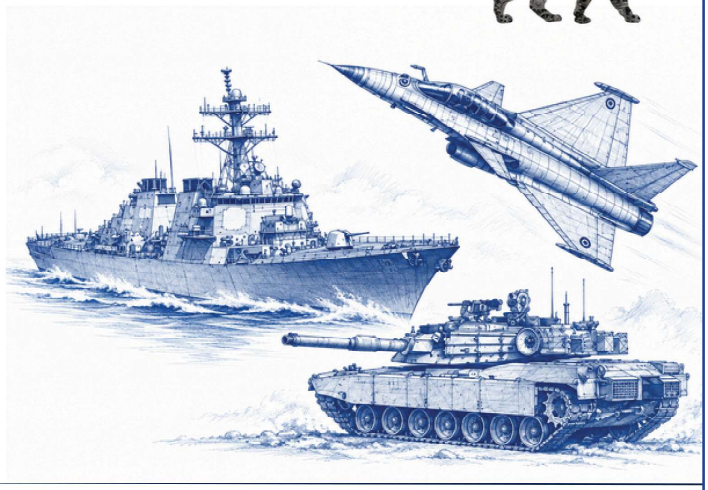
ADVANCETECH
INTELLIGENT AUTOMATION PVT LTD

MAKE IN INDIA

ENGINEERING THE FUTURE OF DEFENCE

രാജ്യത്തിനായി, കരുത്തോടെ

Precision-engineered technological products for defence applications, delivering high reliability, accuracy, and performance in demanding environments.

Turbine Flow Meter with high accuracy (0.05%) and a turndown ratio of up to 100:1 for engine testing applications.

Rugged HMI with I/O for data acquisition and control in high-temperature, shock, and vibration environments, featuring multi-protocol connectivity & programming capabilities.

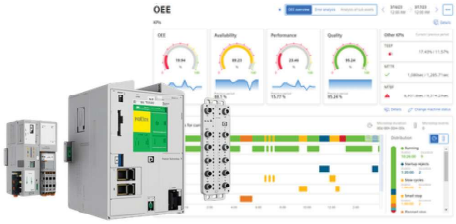
Pressure Sensors with high accuracy for MIL-grade applications, designed and built to meet stringent military standards.

MIL grade switch IP67 rated unmanaged and managed upto 18 ports & high operating temperature rated switches for defence and aerospace applications.

Panel Meters/Indicators with various input types, sunlight-readable displays, and IP65-rated protection, suitable for engine test parameter monitoring & Rig applications.

PLC and SCADA Systems compliant with IEC 61131-3, supporting high-level programming languages and open interfaces for rugged, high-temperature applications.

CONTACT US

Advancetech Intelligent Automation Pvt Ltd
3rd floor, 100, Pranav society, Manjalpur Main Road, Manjalpur,
Vadodara, Gujarat, India - 390011

sales@advancetechautomation.com
contact- +91 9510975337
www.advancetechautomation.com

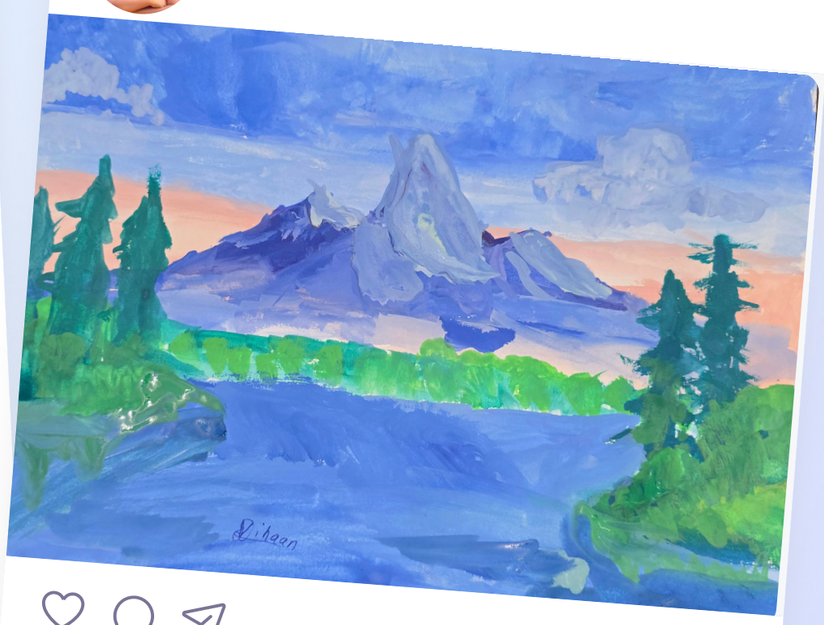
DRDO 2026 Onam CELEBRATIONS

Tales *in Color*

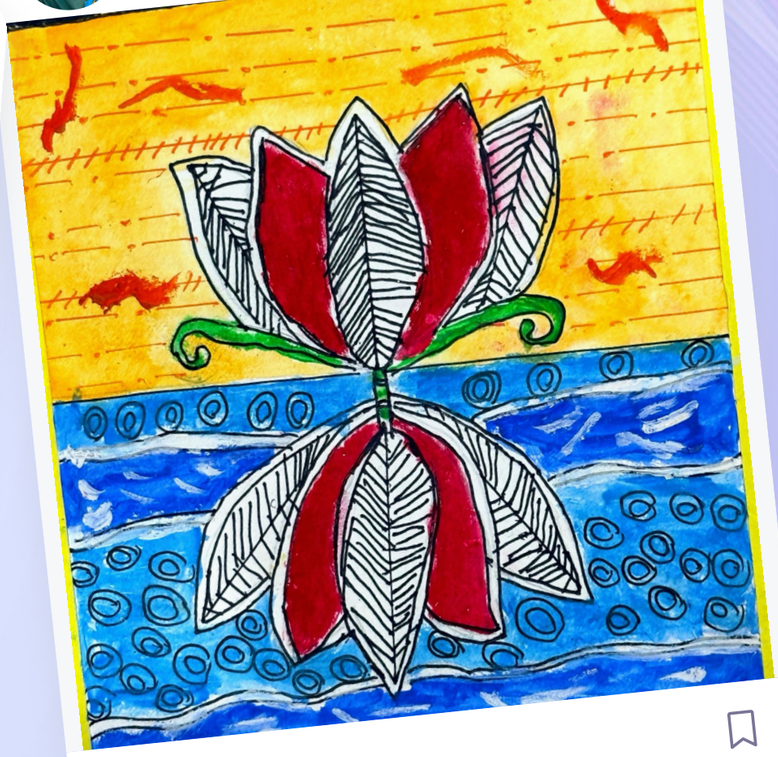
Mizhi Nandana N

Vihaan Jayesh

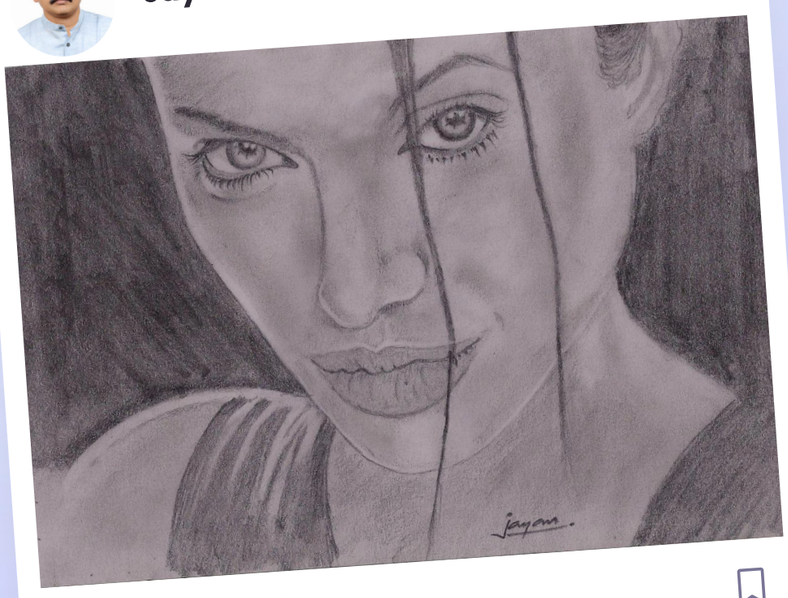
Ilan Rihan

Ishal Shameer

Jayendran

Parvana Praveen

Niharika Nimesh

Jazlin Fathima

arya

(Augmented Research Youth Aeronautical)

Electronics Pvt. Ltd.

ISO 9001: 2015 & NSIC Certified Unit

Precision Electronics for a Stronger Tomorrow

Design | Develop | Deliver

Trusted partner in Defence, Space and Advanced Electronic Systems.

Registered Office
Mamcha Road Nedumangad PO
Trivandrum, Kerala - 695541

Communication Address
Kulaim, Near GGHSS Nedumangad PO
Trivandrum I, Kerala - 695541

04723500028 | **9544229101** | **9387829683** | **8547372577**

aryaelectronicsndd@yahoo.co.in
aryaelectronicsndd@gmail.com

www.aryaelectronicspvtld.com

Defence/Space Qualified Electro Mechanical Products

(Package, Harnessing, PCB Wiring and Consol Manufacturing and testing) and Services as per Customer requirement.

ലഹരി

രഞ്ജിത് ടി.

ആളൊഴിഞ്ഞ KSRTC ബസ്സ് സ്റ്റാന്റിന്റെ ഒരു മൂലയിൽ നിന്ന് ചന്ദ്രൻ ഒന്ന് നെടുവീർപ്പിട്ടു.... സ്റ്റാന്റിൽ നിന്നു ലാസ്റ്റ് ബസും പോയിരിക്കുന്നു... സ്റ്റാന്റിന്റെ വടക്കേ അറ്റത്തുള്ള പെട്ടിക്കട അടക്കാൻ തുടങ്ങുന്നു... അയാൾ സ്റ്റാന്റിലെ ഇരിപ്പിടത്തിന്റെ തൂണും ചാരി ഇരുന്നു.... കുറച്ചപ്പുറത്തായി തെരുവ് പട്ടികൾ കടിപിടി കൂടുന്ന ശബ്ദം അയാളുടെ ചെവികളിൽ വല്ലാത്ത ഒരു അസ്വസ്ഥത ഉണ്ടാക്കി. ദേഷ്യം വന്ന അയാൾ അവിടെ കിടന്ന ഒരു കല്ലെടുത്ത് ശബ്ദം കേട്ട സ്ഥലത്തേക്ക് എറിഞ്ഞു.. പട്ടികൾ മോങ്ങിക്കൊണ്ട് എങ്ങോട്ടോ ഓടിപോയി. അയാൾ വീണ്ടും തൂണി നടുത്തു വന്നിരുന്നു.

എങ്ങോട്ട് പോകണമെന്ന് ഒരു നിശ്ചയവുമില്ല. വീട്ടി ലേക്ക് പോകാൻ ധൈര്യം ഇല്ല. ആരെയും അഭിമുഖീ കരിക്കാൻ വയ്യ. വർഷങ്ങൾക്ക് മുന്നേ ഉള്ള ആ മുറി വ് ഉണങ്ങിയിട്ടുണ്ടാവില്ല എന്ന് അയാൾക്ക് നന്നായി അറിയാം. ക്ഷമിക്കാൻ പറ്റുന്ന തെറ്റല്ലല്ലോ താൻ ചെയ്തത് എന്നയാൾ ഓർത്തു. അയാൾ അരയിൽ നി ന്ന് ഒരു സിഗരറ്റ് എടുത്ത് കത്തിച്ചു.

വലിച്ചു തീർന്ന സിഗരറ്റ് കുറ്റി അയാൾ താഴെ ഇട്ടു ചവിട്ടി കെടുത്തി. കയ്യിലെ തുണി സഞ്ചി ഇരിപ്പി ടത്തിൽ വച്ച് അയാൾ അതിൽ തല വച്ച് കിടന്നു. നഷ്ടപ്പെട്ട് പോയ ജീവിതത്തിലെ ചില മങ്ങിയ ചി ത്രങ്ങൾ അയാളുടെ മനസ്സിൽ മിന്നി മറഞ്ഞു.

വടക്കേലെ നാരായണന്റെ മൂന്നു മക്കളിൽ മൂത്തവൻ ആയിരുന്നു ചന്ദ്രൻ. ഇളയവർ ശ്യാമളയും ചന്ദ്രികയും. നാരായണന്റെയും ഭാര്യ ലക്ഷ്മിയുടെയും ഏക പ്രതീ ക്ഷ ചന്ദ്രനിൽ ആയിരുന്നു. കൂലിപ്പണിയെടുത്തു കൊണ്ട് കിട്ടുന്ന തുച്ഛമായ വരുമാനം കൊണ്ട് ഒരു കര പിടിക്കാനായുള്ള തത്രപ്പാട് നാരായണന് നല്ലവണ്ണം അറിയാമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് കടം മേടിച്ചും,

കാശ് മിച്ചം പിടിച്ചും ചന്ദ്രനെയും അനിയത്തി മാരെയും നല്ല പോലെ പഠിപ്പിക്കാൻ അയാൾ ശ്രമിച്ചി രുന്നു.

അഞ്ചു പേരടങ്ങുന്ന ഒരു സന്തുഷ്ടകുടുംബം. ചന്ദ്രനും അനിയത്തിമാർക്കും ഒരു കുറവും വരാതെ, തങ്ങളെ കൊണ്ട് പറ്റുന്നപോലെ ആണ് നാരായണനും ലക്ഷ്മി യും വളർത്തിയത്.

മണ്ണെണ്ണ വിളക്കിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ വായിച്ചും, വൈകുന്നേരങ്ങളിൽ റേഡിയോയിലെ വയലും വീ ടും പരിപാടിയും, റേഡിയോ നാടകങ്ങളും ചലച്ചി ത്രഗാനങ്ങളും ഒക്കെ കേട്ട് കളിച്ചും ചിരിച്ചും ഉള്ള സന്തുഷ്ട കുടുംബം. വൈകുന്നേരം അച്ഛൻ കൊണ്ട് വരുന്ന പലഹാരപ്പൊതിക്ക് വേണ്ടി അടികൂടിയും, അടുക്കളപ്പടിയിൽ ഇരുന്നു തേങ്ങാ കരണ്ടു തിന്നും, അമ്മയോട് കുശലം പറഞ്ഞും, ഉറക്കം തൂങ്ങുന്ന അച്ഛന്റെ വായിൽ ഉപ്പു കൊണ്ട് വച്ചും മറ്റു കുസൃതി കളുമായി ചന്ദ്രനും അനിയത്തിമാരും അവിടെ സന്തോഷത്തോടെ ജീവിതം കഴിഞ്ഞിരുന്നു.

സ്കൂൾ പഠന ശേഷം നാട്ടിലുള്ള ഒരു കോളേജിൽ തന്നെ ചന്ദ്രൻ ചേർന്നു. വൈകുന്നേരം വീട്ടിൽ വന്നാൽ കോളേജിലെ വിശേഷങ്ങൾ അമ്മയോടും അനിയത്തിമാരോടും പങ്കുവെക്കൽ ആയിരുന്നു ആദ്യത്തെ പണി.

''വെറുതെ കളിച്ചു ചിരിച്ചു സമയം കളയരുത്.. എന്തെങ്കിലുമൊക്കെ പഠിച്ചാൽ നിനക്ക് കൊള്ളാം.'' നാരായണൻ ചിരിച്ചു കൊണ്ട് പറയും.

''അവൻ പഠിച്ചോളും.. നിങ്ങൾ ഉപദേശിക്കുക യൊന്നും വേണ്ടാ'' ലക്ഷ്മി പറയും.

നാരായണൻ 'ഉം' എന്ന് തലയാട്ടും...

ദിവസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു. കോളേജിൽ വച്ച് നാട്ടിലെ പ്രമാണിയായ ഗംഗാധരന്റെ മകൾ ശോഭയുമായി ചന്ദ്രൻ ഇഷ്ടത്തിലായി. എല്ലിൽ പിടിച്ച പ്രണയം എന്നൊക്കെ പറഞ്ഞു കൂട്ടുകാർ കളിയാക്കി. വൈകുന്നേരത്തെ വിശേഷങ്ങൾക്കിടയിൽ വീട്ടു കാരോടും ചന്ദ്രൻ കാര്യം പറഞ്ഞു.

കാര്യം കേട്ടപാടെ, നാരായണൻ പറഞ്ഞു.

''നീ തീക്കൊള്ളി കൊണ്ടാണ് കളിക്കുന്നത്. ഗംഗാധരനെയും കുടുംബത്തെയും എനിക്കറി യാം... അവരുടെ പെങ്ങൾ സാവിത്രിയുടെ കഥ കേട്ട് കാണുമല്ലോ.... ഇത് എവിടെ എത്തുമെന്ന് കണ്ടറി യാം...''

ലക്ഷ്മി പറഞ്ഞു.. ''അതൊക്കെ പണ്ടത്തെ കഥ അല്ലെ.. ഇപ്പൊ അങ്ങനൊന്നും ഉണ്ടാവില്ല..''

''ഉം'' എന്ന് മൂളികൊണ്ട് അയയിലെ തോർത്തു മുണ്ടെടുത്തു ചുമലിൽ ഇട്ടുകൊണ്ട് നാരായണൻ പുറത്തേക്ക് പോയി.

പക്ഷെ ചന്ദ്രൻ തികഞ്ഞ ആത്മവിശ്വാസത്തിൽ തന്റെ പ്രണയം മുന്നോട്ട് കൊണ്ട് പോയി.

കോളേജിലെ മൂന്നാം വർഷം തുടങ്ങിയപ്പോൾ തന്നെ ചന്ദ്രന്റെയും ശോഭയുടെയും പ്രേമം ഗംഗാധരന്റെ ചെവിയിൽ എത്തി. അയാൾ കലി പൂണ്ടു വിറച്ചു.

പിന്മാറാൻ ചന്ദ്രനെ ഭീഷണിപ്പെടുത്താൻ തുടങ്ങി. എന്ത് ചെയ്തിട്ടും ചന്ദ്രൻ പിന്മാറില്ല എന്ന് കണ്ടപ്പോൾ ഗംഗാധരനും ഏട്ടന്മാർക്കും വാശിയായി.. കൊന്നു കളഞ്ഞാലും ഈ കല്യാണം നടത്തിത്തരില്ല എന്നവർ ശോഭയോട് പറഞ്ഞു.

അങ്ങനെ ഇരിക്കെ, കാവിലെ തെയ്യത്തിനു കൊടി യേറി. ചന്ദ്രനും കൂട്ടുകാരും തന്നെയായിരുന്നു എല്ലാത്തിനും മുന്നിൽ.

തെയ്യത്തിന്റെ നാൾ വന്നെത്തി. ഘോഷയാത്രയും കഴിഞ്ഞു തീച്ചാമുണ്ഡി തെയ്യം തുടങ്ങും മുമ്പ് ഒന്ന് വീട്ടിൽ പോയി വരാം എന്ന് പറഞ്ഞു പോയ ചന്ദ്രനെ ആഞ്ഞിലികണ്ടത്തിൽ വച്ച് ഗംഗാധരന്റെ ആൾക്കാർ വെട്ടി.

ദൂരെ നിന്ന് ആരൊക്കെയോ കണ്ട്, ഓടി വന്നത് കൊണ്ട് ചോര വാർന്നു മരിച്ചില്ല.

തുന്നിക്കെട്ടും ചികിത്സയുമായി കുറച്ചകലെ ഉള്ള ആശുപത്രിയിൽ നാളുകൾ കുറെ ചിലവഴിക്കേണ്ടി വന്നു ചന്ദ്രനും വീട്ടുകാർക്കും.

എല്ലാം കഴിഞ്ഞു തിരികെ നാട്ടിലെത്തിയപ്പോഴേക്കും ശോഭയുടെ കല്യാണം ഗംഗാധരൻ നടത്തിക്കഴിഞ്ഞി രുന്നു. ആ വാർത്ത കേട്ടപ്പോൾ ലോകത്തോട് തന്നെ വെറുപ്പ് തോന്നിപോയി ചന്ദ്രന്.

ശോഭ പോയ ശേഷം ചന്ദ്രൻ വല്ലാത്ത ഒരു മാനസി ക അവസ്ഥയിൽ ആയി. കോളേജിൽ വല്ലപ്പോഴും പോകും. എപ്പോളെങ്കിലും വീട്ടിൽ വരും. പഴയ തമാശ ഇല്ല.. ആരോടും മിണ്ടില്ല.. എപ്പോഴും മുറി യിൽ അടച്ചിരുപ്പ്.

പതിയെ അയാൾ മദ്യത്തിനും കഞ്ചാവിനും അടി മയായി തുടങ്ങി.

ഗംഗാധരന്റെ വീട്ടുകാരുമായി ഇടയ്ക്കിടെ വഴക്കും പതിവായി.. പോലീസ് സ്റ്റേഷനിൽ കയറുക എന്നത് ഒരു ദിനചര്യ ആയി മാറി ചന്ദ്രന്.

ചന്ദ്രന്റെ ഈ മാറ്റം വീട്ടിലും പ്രശ്നങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കാൻ തുടങ്ങി. നാരായണനും ചന്ദ്രനും തമ്മിൽ കുടിയെച്ചൊല്ലി വഴക്ക് ഉണ്ടായി. അനിയത്തിമാരും അമ്മയും ഇടപെട്ടു കലഹങ്ങൾ ഒതുക്കേണ്ടി വന്നു, പലപ്പോഴും.

അങ്ങനെ ഇരിക്കെ ഗംഗാധരന്റെ ഇളയ സഹോദരനുമായി കവലയിൽ വച്ച് ചന്ദ്രൻ വഴക്കായി. അടിപിടിയോളം എത്തിയപ്പോൾ പോലീസ് ഇടപ്പെട്ടു. സ്റ്റേഷനിൽ വച്ച് എസ്.ഐ. ചന്ദ്രനെ നന്നായി ഉപദേശിച്ചു. ചന്ദ്രൻ അത് ഒരു ചെവിയിൽ കേട്ട് തള്ളിക്കളഞ്ഞു.

സ്റ്റേഷനിൽ നിന്നിറങ്ങിയ ചന്ദ്രൻ വീണ്ടും പോയത് ചാരായഷാപ്പിലേക്ക് ആണ്. ലക്ക് കെടും വരെ കുടിച്ചു, രാത്രിയോടെ വീട്ടിലെത്തി.

നാരായണൻ മുറ്റത്ത് നിന്ന് എന്തോ പണി ചെയ്യുകയായിരുന്നു. ചന്ദ്രന്റെ കോലം കണ്ടു അയാളുടെ ക്ഷമ കെട്ടു. വായിൽ തോന്നിയത് എന്തോ അയാൾ പറഞ്ഞു. അത് കേട്ട കലിപ്പിൽ ചന്ദ്രൻ എന്തോ തിരിച്ചു പറഞ്ഞു. വഴക്ക് മൂത്തു മൂത്തു കയ്യാങ്കളി വരെ എത്തി. ഒച്ച കേട്ട് ലക്ഷ്മിയും മക്കളും ഓടി വന്നു. എല്ലാരും കൂടെ പിടിവലിയായി. ഭ്രാന്ത് മൂത്ത ചന്ദ്രനെ പിടിച്ചു മാറ്റാൻ അവർ കഴിവതും ശ്രമിച്ചു. ദേഷ്യത്തിൽ ചന്ദ്രൻ ഒന്ന് കുതറി. കൈ തട്ടി ലക്ഷ്മി നില തെറ്റി വീണു. വീഴ്ചയിൽ നാരായണന്റെ കൈക്കോട്ടിന്റെ വക്കിൽ തല ഇടിച്ചു. തലയിൽ നിന്ന് ചോര മണ്ണിൽ പടർന്നു.

ചോരയിൽ വീണ് കിടക്കുന്ന ലക്ഷ്മിയെയും എടുത്തു നാരായണൻ പാടവരമ്പത്തൂടെ ഓടി. പിന്നാലെ സഹോദരിമാരും. ഒന്നും മനസിലാകാതെ ചന്ദ്രൻ മുറ്റത്തിരുന്നു. ചാരായത്തിന്റെ വിഷം അയാളുടെ സിരകളെ അപ്പോളും വരിഞ്ഞു മുറുക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അയാളുടെ കണ്ണിൽ പതിയെ ഇരുട്ട് കയറി.

അന്ന് രാത്രി ലക്ഷ്മി മരിച്ചു.. പിറ്റേന്ന് രാവിലെ ചന്ദ്രൻ അറസ്റ്റിലായി. പോലീസ് ജീപ്പിൽ കയറും മുമ്പ് അയാൾ ഉമ്മറത്തേക്ക് നോക്കി. അച്ഛൻ തല കുനിച്ചിരിക്കുന്നു. സമീപത്തു സഹോദരിമാർ അലമുറയിടുന്നു.

ജയിലിൽ എത്തിയ ചന്ദ്രൻ അവിടെയും പ്രശ്നങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ചു. ലഹരിയും മദ്യവും ലഭിക്കാതെ വന്നപ്പോൾ അയാൾ അവിടെ ഒരു ഭ്രാന്തനെപ്പോലെ പെരുമാറി.

ഡീ അഡിക്ഷൻ സെന്ററിലെ നാല് ചുവരുകൾക്കിടയിൽ ഒരു ഭ്രാന്തനെപ്പോലെ അയാൾ നടന്നു. തലക്കുള്ളിൽ ഒരു പെരുപെരുപ്പ്. ചുറ്റുമുള്ളവർ ചോദിക്കുന്നതും പറയുന്നതും ഒരു മൂളൽ ആയി അയാളുടെ കാതിൽ മുഴങ്ങി. ജീവിതത്തിന്റെ കടിഞ്ഞാൺ നഷ്ടപെട്ട ഒരു നിസ്സഹായനായ മനുഷ്യന്റെ ചിത്രം അയാളിൽ കാണപ്പെട്ടു.

ആറു വർഷത്തെ ജയിൽ വാസം ഇന്ന് ചന്ദ്രനെ ഒരുപാട് മാറ്റിയിരിക്കുന്നു. ജയിലിലെ താമസവും ചികിത്സയും ലഹരിയോടുള്ള അയാളുടെ ആസക്തിയെ പാടെ മാറ്റിയിരിക്കുന്നു. ഒരു പുതിയ മനുഷ്യനായി അയാൾ ഇന്ന് മാറിയിരിക്കുന്നു.

പുറത്തു മഴ കനത്തിരിക്കുന്നു.. സമയം എത്രയായെന്നു അയാൾക് ഒരു നിശ്ചയമില്ല. ബസ് സ്റ്റാന്റിന്റെ പുറത്തു നല്ല ഇരുട്ട്. പെട്ടെന്ന് ഒരു കൊള്ളിയാൻ മിന്നി. ആ വെളിച്ചത്തിൽ വരാന്തയിലെ നോട്ടീസിൽ അയാളുടെ കണ്ണുകൾ ഉടക്കി.

''മദ്യം വിഷമാണ്.. അത് ജീവിതം തകർക്കുന്നു..
ലഹരി വർജ്ജിക്കുക.. ജീവിതം വിജയിപ്പിക്കുക..''

ചന്ദ്രൻ ഒരു ദീർഘനിശ്വാസം വിട്ടു...

അയാൾ വീണ്ടും ഒരു സിഗരറ്റ് എടുത്തു വലിച്ചു.

വല്ലാത്ത ക്ഷീണം. വിശന്നിട്ട് കണ്ണ് കാണാൻ വയ്യ. വീട്ടിലേക്ക് പോകണോ വേണ്ടയോ എന്നയാൾ ചിന്തിച്ചു. പോകാനുള്ള ധൈര്യം ഇല്ല. ഇരിപ്പിടത്തിലെ, തുണി സഞ്ചിയിൽ തലവെച്ച് അയാൾ വീണ്ടും കിടന്നു. അയാളുടെ കണ്ണുകൾ പതിയെ അടഞ്ഞു.

മുഖത്ത് ഒരു ടോർച്ച് ലൈറ്റ് തട്ടിയപ്പോൾ ആണ് ചന്ദ്രൻ ഉണർന്നത്. നോക്കുമ്പോൾ ആരോ ഒരാൾ ടോർച്ചടിച്ചു വരുന്നു. കുടചൂടിയതു കൊണ്ട് ആളെ മനസിലാകുന്നില്ല.

പതിയെ ആ രൂപം അടുത്ത് വന്നു. ചന്ദ്രൻ കണ്ണുകൾ തിരുമ്മി...

''അച്ഛൻ...'' അയാളുടെ ചുണ്ടുകൾ മന്ത്രിച്ചു.

അൽപ സമയം രണ്ടു പേരും ഒന്നും മിണ്ടിയില്ല..

''വാ..... വീട്ടിലേക്ക് പോകാം..'' നാരായണൻ പറഞ്ഞു.

ആറ് വർഷം ആയി അച്ഛന്റെ ശബ്ദം കേട്ടിട്ട്. ജയി

ലിൽ പോയ ശേഷം ആരുമായും മിണ്ടിയിട്ടില്ല. ആരും കാണാൻ വന്നതുമില്ല. എങ്കിലും ഇന്ന് റിലീസ് ആണെന്നത് അച്ഛനറിഞ്ഞു..

ദുഃഖവും കുറ്റബോധവും കാരണം ചന്ദ്രന് മിണ്ടാനായില്ല. എന്ത് ചെയ്യും എന്നറിയാതെ പകച്ചു നിൽക്കുമ്പോൾ നാരായണൻ പറഞ്ഞു....

''വാടാ.....''

ചന്ദ്രൻ ഓടി പോയി അച്ഛനെ കെട്ടിപിടിച്ചു... രണ്ടുപേരും പൊട്ടിക്കരഞ്ഞു.

''അച്ഛാ... മാപ്പ്.....'' ചന്ദ്രൻ പറഞ്ഞു.

അയാളുടെ ചുമലിൽ പതിയെ തട്ടി ആശ്വസിപ്പിച്ച ശേഷം നാരായണൻ നടന്നു..

മഴ ഇനിയും ശമിച്ചിട്ടില്ല,.. വയൽ വരമ്പിലൂടെ രണ്ടുപേരും വീട് ലക്ഷ്യമാക്കി നടന്നു...

മഞ്ചത്തോട്ടിൽ നിറയെ വെള്ളം നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് ചന്ദ്രൻ കണ്ടു. പണ്ട് മനുവിന്റെ കൂടെ മുഷിയേയും, വാളമീനിനെയും ചൂണ്ട ഇട്ടു പിടിച്ചു കറി വച്ച ഓർമ്മകൾ ചന്ദ്രന്റെ ഉള്ളിൽ മിന്നി മറഞ്ഞു.

വീടിന്റെ മുറ്റത്തു കാലെടുത്തു വച്ചപ്പോൾ ചന്ദ്രന്റെ നെഞ്ചിൽ ഒരു കല്ലെടുത്തു വച്ച പോലെ തോന്നി. കോലായിൽ അയാളെയും കാത്തു ശ്യാമളയും ചന്ദ്രികയും നിൽപ്പുണ്ടായിരുന്നു.

കണ്ടപാടെ തൊഴു കൈ കൊണ്ട് അയാൾ അവരുടെ അടുത്തെത്തി രണ്ടുപരേയും നെഞ്ചിലൊതുക്കി. കരഞ്ഞു കൊണ്ട് അവരോട് ആയിരം വട്ടം മാപ്പിരന്നു..

അത്താഴത്തിനായി ഇരിക്കുമ്പോൾ, ചിരിച്ച മുഖവുമായി അടുക്കളയിൽ നിന്ന് വരുന്ന അമ്മയുടെ അസാന്നിധ്യം അയാളുടെ ഉള്ളിൽ ഒരു നീറ്റലുണ്ടാക്കി. കഴിഞ്ഞു പോയ ദിനങ്ങൾ ഒരു ദുരന്ത കഥ പോലെ അയാളുടെ മനസ്സിലൂടെ കടന്നു പോയി.

അത്താഴ ശേഷം കോലായിൽ കിടന്ന തോർത്തിൽ കൈ തോർത്തിയ ശേഷം അയാൾ ചാരുകസേരയിൽ ഇരുന്നു.

തുലാവർഷ മഴ അപ്പോഴും കോരിച്ചൊരിയുന്നുണ്ടായിരുന്നു..

''കഴിഞ്ഞത് കഴിഞ്ഞു. ഇനി അതൊന്നും ആലോചിക്കേണ്ട. രണ്ടു പെൺകുട്ടികളുണ്ട്... അവരുടെ കാര്യം നോക്കണം. ഞാൻ ഒറ്റക്ക് കൂട്ടിയാൽ കൂടില്ല...'' അല്പം ദുഃഖത്തോടെ നാരായണൻ പറഞ്ഞു.

ചന്ദ്രൻ ഒരു ദീർഘനിശ്വാസത്തോടെ 'ഉം' എന്ന് മൂളുക മാത്രം ചയ്തു...

മഴയുടെ ശബ്ദം കേട്ടുകൊണ്ട് ചന്ദ്രൻ അങ്ങനെ കിടന്നു... ഓരോന്നോർത്ത് കിടന്നപ്പോൾ അയാളുടെ കണ്ണിൽ നിന്നും തുള്ളികൾ ഒഴുകി... പതിയെ പതിയെ ആ കണ്ണുകൾ അടഞ്ഞു തുടങ്ങി...

ജീവിതമാകുന്ന ലഹരിക്ക് അടിമയായി ഒരു രണ്ടാം ജന്മത്തിലേക്ക് ഉണർന്നെണീക്കാൻ....

- ശുഭം. -

വിട പറയുമ്പോൾ...

ശ്രീജിത്ത് പി. ദാസ്

സ്വന്തം കയ്യിലിരിപ്പിന്റെ ഗുണം കൊണ്ട്, മറ്റെല്ലാ ത്തരത്തിലും പഞ്ചപാവവും സ്നേഹമയിയുമായ ഭാര്യയാൽ തിരസ്ക്കരണത്തിന്റെ വക്കിൽ എത്തി നിൽക്കുന്ന ഗൃഹനാഥൻ. ഇങ്ങേരുടെ കയ്യിലിരിപ്പി നെക്കുറിച്ച് പറയാനാണെങ്കിൽ ഒരു സിനിമ മുഴുവൻ വേണ്ടി വരും.

നഷ്ടപ്പെട്ടു പൊയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഭർത്താവെന്നും അച്ഛൻ എന്നും ഉള്ള സ്ഥാനങ്ങൾ തിരിച്ചുപി ടിക്കാനുള്ള അവസാന ശ്രമം എന്ന നിലയിൽ മക്കൾ വഴി സെന്റിമെന്റ്സ് വർക്കൗട്ട് ചെയ്യാൻ നോക്കുകയാണ് ടിയാൻ. വീട്ടിൽ നിന്ന് അച്ഛൻ പോകുകയാണ് മക്കളേ എന്നു പറയുമ്പോൾ അയ്യോ അച്ഛാ പോകല്ലേ എന്ന് പറയാൻ അയാൾ മക്കളെ ചട്ടം കെട്ടി. വീട്ടിൽ നിന്ന് പോവുകയാണെന്നു പറയുന്ന ഭർത്താവിനെ മൈൻഡ് ചെയ്യാതെ നിൽക്കുന്ന ഭാര്യ. അയ്യോ അച്ഛാ പോകല്ലേ എന്ന് പറയുന്ന മക്കളും.

നിങ്ങൾ ഈ സീൻ ഇതിനു മുമ്പ് കണ്ടിട്ടില്ല എങ്കിൽ, മേൽപ്പറഞ്ഞത് വായിച്ച് നിങ്ങൾ മനസ്സിൽ ഉണ്ടാക്കി യെടുക്കുന്ന സീനിൽ എന്തെങ്കിലും അസ്വാഭാവി കതയോ കോമഡിയോ കണ്ടെത്താൻ കഴിയില്ല.

കോമഡി ഉണ്ടാവുന്നത് ഡയലോഗിന്റെ താളത്തിൽ നിന്നാണ്. അയ്യോ അച്ഛാ പോകല്ലേ എന്ന് ഒരു പാട്ടി ന്റെ താളത്തിലാണ് മക്കൾ പറയുന്നത്!

ഒരു ഡയലോഗിന്റെ താളം കൊണ്ട്, അത് മക്കളെ പറഞ്ഞു പഠിപ്പിച്ചതാണ് എന്ന് ഭാര്യയോട് പറയാതെ പറയുന്ന ബ്രില്യൻസ്!

ശ്രീനിവാസൻ, ഞാൻ താങ്കളെ വെള്ളിത്തിരയിൽ ആദ്യമായി കാണുന്നത് ചിത്രം എന്ന ചിത്രത്തിലാണ്.

സ്വന്തം വീട്ടിലും തൊട്ടടുത്ത വീടുകളിലും ടി.വി. ഇല്ലാതിരുന്ന കാലം. ഞായറാഴ്ച വൈകുന്നേരം പല വീടുകളിൽ നിന്നും കുട്ടികളും മുതിർന്നവരും ചേർന്ന്

ഒരു കിലോമീറ്റർ അപ്പുറത്തുള്ള, സ്ഥലത്തെ പ്രമാണിയും സർവ്വോപരി സിനിമാ പ്രാന്തനുമായ ജോസഫ് ചേട്ടന്റെ വീട്ടിലേയ്ക്ക് ഒരു ജാഥ പോലെ പോകും. അവിടത്തെ വരാന്തയിൽ ചെന്നിരുന്ന് ചേടത്തി തരുന്ന കാപ്പിയും കുടിച്ച് കാണുന്ന, കൂടുന്ന ഉത്സവമായിരുന്നു ദൂരദർശനിലെ ഞായറാഴ്ച സിനിമ.

''ഇതൊരാനയല്ല.''

''അല്ല''

''ഇത് തേങ്ങയല്ല.''

''അല്ല''

''ഇത് ഉലക്കയുമല്ല.''

''അല്ല. നിനക്കെന്താ തലയ്ക്ക് ഭ്രാന്തുണ്ടോ?''

എനിക്ക് ഭ്രാന്തില്ലെന്ന് മറ്റുള്ളവരെ ബോധ്യപ്പെടുത്താനും സ്വയം തെളിയിക്കാനുമാണ് ഇത്രയും പറഞ്ഞത്. ഏത് ഏതൊക്കെയാണെന്നും ആര് ആരൊക്കെയാണെന്നും ഉള്ള വ്യക്തവും വടിവൊത്തതുമായ ബോധം എനിക്കുണ്ട്.''

ശ്രീനിവാസനും സുകുമാരിയമ്മയും തകർത്തുവാരിയ ഒരു സീൻ.

ഭ്രാന്തില്ല എന്ന് തെളിയിക്കാൻ പറയുന്ന ഡയലോഗു കേട്ട് ഇവന് ശരിക്കും ഭ്രാന്തുണ്ടോ എന്ന് സുകുമാരിയമ്മയോടൊപ്പം പ്രേക്ഷകനും സംശയിക്കുന്നു. പ്രിയദർശൻ എഴുതിയ ഈ ഡയലോഗ് ശ്രീനിവാസൻ പറയുമ്പോഴെല്ലേ അതിന്റെ കിക്ക് പൂർണമാവുന്നത്? ഈ ഡയലോഗ് ശ്രീനിവാസന്റെ അതേ മീറ്ററിൽ ഞങ്ങളെ പറഞ്ഞു കേൾപ്പിച്ച് ചിരിപ്പിക്കുമായിരുന്ന, കോളേജിലെ പ്രിയപ്പെട്ട കൂട്ടുകാരൻ നവീൻ മുകുന്ദനെ ഈ നിമിഷം ഹൃദയപൂർവ്വം സ്മരിക്കുന്നു.

പിന്നീട് കണ്ടത് തേന്മാവിൻ കൊമ്പത്ത് ആണെന്ന് തോന്നുന്നു. കുട്ടിക്കാലത്ത് അച്ഛനും അമ്മയ്ക്കും സഹോദരങ്ങൾക്കുമൊപ്പം തീയേറ്ററിൽ കണ്ട ആദ്യ സിനിമകളിൽ ഒന്നായിരുന്നു.

അപ്പക്കാള. ഒറ്റ നോട്ടത്തിൽ കണ്ടാൽ നിരുപദ്രവകാരിയായ വെറും വിഡ്ഢി എന്ന് തോന്നുന്ന രൂപവും ഭാവവും ഭാഷയും. ഇയാൾ ശരിക്കും മണ്ടനായതുകൊണ്ടാണ് ഈ മണ്ടൻ റോൾ കിട്ടിയത് എന്നൊക്കെ ചിന്തിച്ച് കപ്പലണ്ടിയും കൊറിച്ച് ഇരിക്കുമ്പോഴാണ് അയാളുടെ കുരുട്ടുബുദ്ധി, അയാളുടെ തന്നെ ഭാഷയിൽ പറഞ്ഞാൽ 'ഞാളുടെ ചെറിയേ ബുദ്ധിയിൽ തോന്നിയ ഒരു കാര്യം' കഥാഗതിയെത്തന്നെ മാറ്റി മറിക്കുന്നത്.

അയാൾ ശരിക്കുള്ള ജീവിതത്തിൽ മണ്ടനല്ല, ആ സിനിമയിലെ ഏറ്റവും ബുദ്ധിയുള്ള ആളാണെന്നും ഡിഗ്രിയുള്ള, ഫിലിം ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിൽ പഠിച്ചിറങ്ങിയ ആളാണെന്നും പറഞ്ഞു തന്നത് അമ്മയായിരുന്നു.

ഏതാണ്ട് ആ കാലയളവിൽ, ഇടിയും മഴയും കാറ്റും കാരണം കറന്റ് വന്നും പോയും സാറ്റ് കളിച്ച ഒരു ഞായറാഴ്ച വൈകുന്നേരം ദൂരദർശനിൽ കണ്ട സിനിമയാണ് ആനവാൽ മോതിരം. മറ്റുള്ളവർ ഭയത്തോടു കൂടി മാത്രം സമീപിക്കുന്ന മരണം എന്ന ആത്യന്തിക സത്യം; സ്വതവേ ഭയമുള്ള ഒരു മനുഷ്യന് അത് നൽകുന്ന ആത്മധൈര്യം! ഈ ഒരു ചിന്ത പിന്നീടുള്ള ജീവിതത്തിൽ, ചില പ്രത്യേക സാഹചര്യങ്ങളിൽ, കുറച്ചു നേരത്തേക്കെങ്കിലും മനസ്സിന് ധൈര്യം നൽകാനുള്ള ടോണിക്കായി ഉപയോഗിച്ചു നോക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഈ കഥ ശ്രീനിവാസൻ എഴുതിയതാണ് എന്നാണ് ഈ അടുത്ത കാലം വരെയും കരുതിയിരുന്നത്.

ആരായിരുന്നു ശ്രീനിവാസൻ?

അയൽവക്കത്തെ അമ്മ വച്ച പായസത്തിന്റെ മണമടിച്ച് കൊതി മൂത്ത കോരൻ, അതിർത്തിയിലുള്ള അവരുടെ പട്ടാളക്കാരൻ മകന് പായസം കമ്പിയില്ലാക്കമ്പി വഴി അയച്ചുകൊടുക്കാം എന്ന് ആ അമ്മയെ തെറ്റിദ്ധരിപ്പിക്കുകയും പായസം കൈക്കലാക്കുകയും ചെയ്യുന്ന കഥ നർമ്മത്തിൽ ചാലിച്ച് 'കമ്പിയടിച്ച കോരൻ' എന്ന പേരിൽ നാടകം ആക്കി എഴുതി, സംവിധാനം ചെയ്ത്, അവതരിപ്പിച്ച് കയ്യടി വാങ്ങിയ ആറാം ക്ലാസിൽ പഠിക്കുന്ന ഒരു കുട്ടിയെ നിങ്ങൾക്ക് സങ്കൽപ്പിക്കാമെങ്കിൽ,

സാമാന്യം ഭേദപ്പെട്ട ചുറ്റുപാടിൽ നിന്ന്, അച്ഛൻ ഒരു ബസ്സ് വാങ്ങിയതുവഴി ബൂർഷ്വാ മുതലാളി ആയി മുദ്രകുത്തപ്പെടുകയും യൂണിയൻകാർ ബസ്സ് തല്ലിപ്പൊളിക്കുകയും ചെയ്തതുമൂലം, കടം കയറി ദാരിദ്ര്യത്തിന്റെ പടുകുഴിയിൽ വീണ ഒരു കുടുംബത്തിലെ കൗമാരക്കാരനെ നിങ്ങൾക്ക് സങ്കൽപ്പിക്കാമെങ്കിൽ,

അഭിനയമോഹം മൂത്ത് കൂട്ടുകാരൻ കൊടുത്ത പണവുമായി മദ്രാസ് ഫിലിം ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിൽ അഡ്മിഷന് പോയ, സിനിമയിൽ എന്തെങ്കിലുമൊരു ചാൻസ് കിട്ടാനുള്ള രൂപഭംഗിയോ പൊക്കമോ ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ട് അഡ്മിഷൻ ഇന്റർവ്യൂവിൽ നിന്ന് പുറത്താകാൻ നിൽക്കുമ്പോൾ, താൻ അഭിനയം പഠിക്കാൻ മാത്രം വന്നതാണെന്നും സിനിമയിൽ ചാൻസ് കിട്ടിയില്ലെങ്കിലും കുഴപ്പമില്ലെന്നും പറയുകയും പ്രേം നസീറിന്റെ വീട്ടിലെ വേലക്കാരനോ ഡ്രൈവർക്കോ അദ്ദേഹത്തിന്റെ രൂപഭംഗി നിർബന്ധമുണ്ടോ എന്ന് ഇന്റർവ്യൂവറോട് തിരിച്ചു ചോദിക്കുകയും ചെയ്ത അപാര കോൺഫിഡൻസ് ഉള്ള ഒരു ചെറുപ്പക്കാരനെ നിങ്ങൾക്ക് സങ്കൽപ്പിക്കാമെങ്കിൽ,

ശ്രീനിവാസൻ ഇതൊക്കെയും ആയിരുന്നു.

അച്ഛന്റെ പ്രേരണയിൽ, പരന്ന വായനയിലൂടെ ലോകത്തെക്കുറിച്ചും ജീവിതത്തെക്കുറിച്ചും സ്വന്തമായ വീക്ഷണം രൂപപ്പെടുത്തിയെടുത്ത കുട്ടിക്കാലം. പ്രീഡിഗ്രിക്ക് പഠിക്കുമ്പോൾ മുതൽ, പ്രൊഫഷണൽ നാടകങ്ങളിലെ മിതാഭിനയത്തിലൂടെ പാട്യം ശ്രീനി എന്ന് പേരെടുത്ത ഒരു കാലം. ഫിലിം ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിൽ, എഴുതി സംവിധാനം ചെയ്ത് അവതരിപ്പിച്ച നാടകങ്ങളിലൂടെയും സ്കിറ്റുകളിലൂടെയും സീനിയർ ആയി അവിടെ പഠിച്ചിരുന്ന സ്റ്റൈൽ മന്നൻ രജനീകാന്തിന്റെ പോലും ആരാധനാപാത്രമായി മാറിയ ഒരു കാലം.

അഭിനയമോഹവുമായി ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിൽ ചേർന്നതിനുശേഷം കണ്ട ലോക സിനിമകളിലൂടെയും പഠനത്തിലൂടെയും, സിനിമയുടെ അണിയറയിൽ അഭിനയത്തേക്കാൾ ത്രസിപ്പിക്കുന്ന മേഖലകൾ ഉണ്ടെന്ന തിരിച്ചറിവ്.

ചെമ്മീനിൽ രാമു കാര്യാട്ടിന്റെ അസോസിയേറ്റ് ആയിരുന്ന പി.എ. ബക്കർ സംവിധാനം ചെയ്ത മണിമുഴക്കം എന്ന ചിത്രത്തിലൂടെ സിനിമാ പ്രവേശം. ബക്കറിന്റെ തന്നെ സംഘഗാനത്തിൽ നായകവേഷം. അന്നത്തെ ന്യൂജൻ സിനിമകളുടെ സാരഥിയായിരുന്ന കെ.ജി. ജോർജ്ജിന്റെ മേള എന്ന ചിത്രത്തിൽ നായകതുല്യ പ്രാധാന്യമുള്ള വേഷം. മേളയുടെ തിരക്കഥാ ചർച്ചകളിൽ സജീവമായി പങ്കെടുത്ത് പഠിച്ചെടുത്ത സിനിമയുടെ പ്രാരംഭപാഠങ്ങൾ.

ആർട്ട് സിനിമകളിൽ തുടങ്ങി, ഒരുപക്ഷേ അടൂരിന്റെയോ അരവിന്ദന്റെയോ കെ.ജി. ജോർജ്ജിന്റെയോ സമാന്തര ചലച്ചിത്രവഴികളിലൂടെ സഞ്ചരിക്കാൻ ത്രാണിയുണ്ടായിരുന്ന പ്രതിഭ, അന്നത്തെ സാമ്പത്തികമായ അരക്ഷിതാവസ്ഥയിൽ നിന്ന് മോചനം തേടിയോ, കൂട്ടുകാരുടെ പ്രേരണയാലോ, കച്ചവടസിനിമയുടെ ലോകത്തെത്തി. കലാപരവും പ്രമേയപരവുമായ ഔന്നത്യം പുലർത്തിയ മുഖ്യധാരാസിനിമകൾ അതുകൊണ്ട് മലയാളിക്ക് കിട്ടി.

പ്രിയദർശന്റെ ഓടരുതമ്മാവാ ആളറിയാം എന്ന ചിത്രത്തിന് ആദ്യമായി തിരക്കഥയും സംഭാഷണവും എഴുതി. പിന്നീടങ്ങോട്ട് പ്രിയദർശന്റെ കൂടെ മഴപെയ്യുന്നു മദ്ദളം കൊട്ടുന്നു, അരം + അരം = കിന്നരം തുടങ്ങിയ മുഴുനീള കോമഡി ചിത്രങ്ങൾ. കുറച്ചുകൂടി ഗൗരവമാർന്ന പ്രമേയങ്ങൾ നർമ്മത്തിൽ പൊതിഞ്ഞ് അവതരിപ്പിച്ച വെള്ളാനകളുടെ നാട്, മിഥുനം തുടങ്ങിയവ.

സത്യൻ അന്തിക്കാടിന്റെ സംവിധാനത്തിൽ ഇടത്തരക്കാരന്റെ ജീവിതം പറഞ്ഞ, മണ്ണിന്റെ മണമുള്ള ഒരുപിടി സിനിമകൾ. ടി.പി. ബാലഗോപാലൻ എം.എ, ഗാന്ധിനഗർ സെക്കൻഡ് സ്ട്രീറ്റ്, സന്മനസ്സുള്ളവർക്ക് സമാധാനം, വരവേൽപ്പ്, നാടോടിക്കാറ്റ്, പട്ടണപ്രവേശം തുടങ്ങിയവ. ഇന്നും പ്രസക്തമായ രാഷ്ട്രീയ സിനിമ, പലരും അരാഷ്ട്രീയമെന്ന് മുദ്ര കുത്തുന്ന സന്ദേശം.

എന്തായിരുന്നു ശ്രീനിവാസൻ തിരക്കഥകളുടെ പ്രത്യേകത?

അതിശക്തമായ പ്രമേയങ്ങൾ നർമ്മത്തിൽ പൊതിഞ്ഞ് അവതരിപ്പിച്ച തിരക്കഥകൾ.

വെള്ളാനകളുടെ നാടിൽ, അഴിമതി നടത്തുന്ന വമ്പൻ തിമിംഗലങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കുന്ന സിസ്റ്റം എങ്ങനെയാണ് ചെറുകിട കോൺട്രാക്ടർമാരെ പ്പോലെയുള്ള പരൽമീനുകളെ അതിവ്യഗ്രതയോടെ പൂട്ടിലാക്കുന്നത് എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇതിൽ ശ്രീനിവാസൻ അവതരിപ്പിച്ച ശിവൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിനയജീവിതത്തിൽ തന്നെ അപൂർവ്വമായ, അത്യന്തം ഗൗരവമുള്ള ഒരു കഥാപാത്രമാണ്.

ഒരു സാധാരണക്കാരൻ വ്യവസായ സംരംഭം തുടങ്ങാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോൾ ഓരോരോ മുടക്കുകളുമായി വരുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥവൃന്ദത്തിന്റെ അഴിമതിയുടെയും കൈക്കൂലിയോടുള്ള ആർത്തിയുടെയും കഥയാണ് മിഥുനം പറയുന്നത്. അങ്ങനെ പെട്ടുപോകുന്ന പലരും ആത്മഹത്യ ചെയ്യുന്ന ഇക്കാലത്തും പ്രസക്തമായ പ്രമേയം.

സ്വന്തം കുടുംബത്തെ കരകയറ്റാൻ, കടൽ കടന്നു പോയി ചോര നീരാക്കി പണിയെടുത്ത് ഗൾഫിൽ നിന്ന് തിരിച്ചു വരുന്ന ആളെ, കുടുംബ ബന്ധങ്ങളുടെ പേരിൽ അതുവരെ അയാളെ സാമ്പത്തികമായി ചൂഷണം ചെയ്ത സഹോദരങ്ങൾ എങ്ങനെയാണ് നിഷ്കരുണം തിരസ്കരിക്കുന്നത് എന്ന് പറഞ്ഞ സിനിമയാണ് വരവേൽപ്പ്. ഇതിലെ കഥാപാത്രം ഒരു സെക്കൻഡ് ഹാൻഡ് ബസ്സ് വാങ്ങുന്നതും പിന്നീടുള്ള പ്രശ്നങ്ങളും സത്യത്തിൽ മുമ്പ് പറഞ്ഞ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അച്ഛന്റെ അനുഭവങ്ങൾ തന്നെയാണ്. മാഷായിരുന്ന അച്ഛൻ റിട്ടയർ ചെയ്ത് ബസ്സ് വാങ്ങിയപ്പോൾ ബൂർഷ്വാ മുതലാളി ആയി മുദ്രകുത്തപ്പെടുകയും തൊഴിലാളി യൂണിയൻ ശത്രുതാ മനോഭാവത്തോടുകൂടി അക്രമസമരം നടത്തി ബസ്സ് തല്ലിപ്പൊളിക്കുകയും ചെയ്തു. കടം തീർക്കാൻ സ്വത്ത് വിറ്റു, അത് ഒടുക്കം വീടിന്റെ ജപ്തിയിലാണ് ചെന്നു നിന്നത്.

അഭ്യസ്തവിദ്യരുടെ തൊഴിലില്ലായ്മ എന്ന അതിരൂക്ഷമായ സാമൂഹ്യപ്രശ്നത്തെ രസകരമായി അവതരിപ്പിച്ച സിനിമയാണ് നാടോടിക്കാറ്റ്. ദാസനും വിജയനും പശുവളർത്തൽ എന്ന സ്വയം തൊഴിലിന് ഇറങ്ങിത്തിരിച്ച ദിവസം രാത്രി അവർ രണ്ടുപേരും ഒരു കട്ടിലിൽ കിടന്നു ഭാവിയെക്കുറിച്ച് കാണുന്ന, പറയുന്ന സ്വപ്നങ്ങൾ, ഒരേ സമയം

അവരുടെ വിവരമില്ലായ്മയും നിസ്സഹായാവസ്ഥയും കാണിക്കുന്നു. പശുവിന്റെ അമറൽ ഐശ്വര്യത്തിന്റെ സൈറൺ മുഴങ്ങുന്നത് പോലെയാണ് അവർക്ക് അനുഭവപ്പെടുന്നത്. പിറ്റേ ദിവസം, പ്രതീക്ഷിച്ചത്ര പാൽ കിട്ടുന്നില്ല എന്ന് മനസ്സിലാവുമ്പോൾ, വെള്ളം ചേർത്താൽ മതി എന്ന കറവക്കാരന്റെ ഉപദേശത്തെ ആദർശം കൊണ്ട് നേരിടുന്ന വിജയൻ അടുത്തതായി പറയുന്നത് കുറച്ചു വെള്ളം ചേർക്കാം, കൊഴുപ്പുള്ള പാലാണെന്നാണ്. അവസാനം സ്വയം തൊഴിൽ പൊളിഞ്ഞ് ബാങ്ക് നടപടിയിലേക്ക് നീങ്ങുമ്പോൾ പശുക്കൾ അമറുന്നത് കൊലവിളിയായി അവർക്ക് അനുഭവപ്പെടുന്നു. പശുക്കൾക്ക് കൊടുക്കാനുള്ള പിണ്ണാക്ക്, വിശന്നപ്പോൾ ഞാനെടുത്തു തിന്നു എന്ന് വിജയൻ പറയുമ്പോൾ ദാസന്റെ മറുപടി, അതാ ഞാൻ നോക്കിയപ്പോൾ കാണാഞ്ഞത് എന്നാണ്. പെട്ടന്ന് കേൾക്കുമ്പോൾ തമാശ മാത്രമായി തോന്നുമെങ്കിലും അവരുടെ ദൈന്യതയുടെ അങ്ങേ അറ്റം കാണിച്ചു തരുന്ന ഒരു ഡയലോഗാണ് അത്.

അത്രകണ്ട് നർമ്മം ഇല്ലാത്ത, അതിശക്തമായ രണ്ട് തിരക്കഥകളാണ് ചമ്പക്കുളം തച്ചനും, മഴയെത്തും മുമ്പേയും.

മനുഷ്യമനസ്സിന്റെ സങ്കീർണമായ ഗതിവിഗതികൾ സ്ത്രീപുരുഷബന്ധത്തിൽ ഉണ്ടാക്കാൻ സാധ്യതയുള്ള താളപ്പിഴകളിൽ നിന്നും കണ്ടെടുത്ത തിരക്കഥകളാണിവ.

വില്ലൻ മനഃപ്പൂർവ്വം മെനയുന്ന ഇല്ലാക്കഥകളിൽപെട്ട് സ്വന്തം ഭാര്യയും മകളും ജീവിതം തന്നെയും ഇല്ലാതായിപ്പോയ നായകന്റെ കഥയാണ് ചമ്പക്കുളം തച്ചൻ പറയുന്നത്. പ്രണയവും പകയും സംശയവും കൊലയും പ്രതികാരവും ഒരു ചരടിലെന്നപോലെ കോർത്തിണക്കിപ്പറഞ്ഞ കഥ, നായകൻ മുരളിയും വില്ലൻ നെടുമുടി വേണുവും അഭിനയപാടവം കൊണ്ട് അവിസ്മരണീയമാക്കിയ സിനിമ.

ഒരു വിദ്യാർഥിനിയുടെ മനസ്സിന്റെ ചാപല്യങ്ങൾ അവളുടെ അധ്യാപകന്റെ ജീവിതത്തെ തകർത്തെറിയുന്ന കഥ പറഞ്ഞ മഴയെത്തും മുമ്പേ. കോളേജിലെ കൊച്ചുകൊച്ചു തമാശകളിൽ തുടങ്ങി, ഒരു ഘട്ടത്തിൽ അധ്യാപകനായ നന്ദനോട് പ്രണയം തോന്നുന്ന വിദ്യാർത്ഥിനി അലമേലു, ആ പ്രണയം നേടാൻ വേണ്ടി, ഒരു ദുരന്തത്തിൽ നിന്നും കണ്ണിലെ കൃഷ്ണമണി പോലെ സംരക്ഷിച്ച് അയാൾ കരുപ്പിടിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്ന തന്റെ പ്രണയിനി ഉമയുമൊത്തുള്ള ജീവിതത്തിൽ നടത്തുന്ന ഇടപെടലുകൾ ഉമയെയും നന്ദനെയും ഒടുവിൽ അലമേലുവിനെയും തകർക്കുന്ന കഥ.

തിരക്കഥകളിൽ നായകനും നായികയും തമ്മിലുള്ള പ്രണയം പറയുന്ന രീതി ശ്രദ്ധിക്കുക. പ്രണയിക്കുന്നവർ ഒരു കുടക്കീഴിൽ ഇരുന്ന് ഐസ് ക്രീം കഴിക്കുകയോ മരം ചുറ്റി പാട്ടു പാടി നടക്കുകയോ ഒന്നുമല്ല. അങ്ങോട്ടോ ഇങ്ങോട്ടോ, എനിക്ക് നിന്നെ ഇഷ്ടമാണെന്ന് പറയുന്നുപോലുമില്ല. ജീവിതസാഹചര്യങ്ങളിൽ നിന്ന്, ഒരാൾ മറ്റേ ആൾക്ക് തുണയായിരിക്കുമെന്ന് രണ്ടുപേരും പരസ്പരം മനസ്സിലാക്കുകയാണ്. ടി.പി. ബാലഗോപാലനും സന്മനസ്സിലെ ഗോപാലകൃഷ്ണപ്പണിക്കരും നാടോടിക്കാറ്റിലെ ദാസനും പ്രണയിക്കുന്നത് അങ്ങനെയാണ്. നഗരത്തിന്റെ ചതികളിൽ മനം മടുത്ത്, പ്രണയം നഗരത്തിൽത്തന്നെ ഉപേക്ഷിച്ച്, ബാലഗോപാലൻ മുത്തശ്ശിയോടൊത്ത് സ്വന്തം നാട്ടിലേക്ക് ചെന്ന് ബസ്സിറങ്ങുമ്പേൾ മുൻവശത്തെ വാതിലിൽക്കൂടി ഇറങ്ങിവരുന്ന അനിത അയാളോട് പറയുന്നത് തന്നോട് തിരിച്ചുപോകാൻ പറയരുതെന്നാണ്. അയാൾ പ്രണയപൂർവ്വം അവളുടെ കൈപിടിക്കുമ്പോൾ മുത്തശ്ശിയുടെ ഹൃദയം നിറഞ്ഞ ഒരു ചിരിയുണ്ട്. അവർ മൂന്നുപേരും കൂടി ആ നാട്ടുവഴിയിൽക്കൂടി നടന്ന് പോകുന്ന, അങ്ങനെ ഒന്ന് പ്രണയിച്ച് ജീവിതത്തിലേയ്ക്ക് നടക്കണമെന്ന് പ്രേക്ഷകനെ തോന്നിപ്പിക്കുന്ന ക്ലൈമാക്സ്.

എന്നാൽ, മനസ്സിൽ തങ്ങി നിൽക്കുന്ന ഒരു പ്രണയാഭ്യർത്ഥന ഉണ്ട്. മിഥുനത്തിൽ ശ്രീനിവാസന്റെ പ്രേമൻ എന്ന കഥാപാത്രം നായകന്റെ അനിയത്തിയെ പ്രൊപ്പോസ് ചെയ്യുന്ന രംഗത്തിലെ വളരെ വ്യത്യസ്തമായ സംഭാഷണം നോക്കുക:

''എന്നെ ഇങ്ങോട്ട് ഇഷ്ടപ്പെടണം എന്ന് ഞാൻ പറയുന്നില്ലല്ലോ. സൂര്യനോട് ചോദിച്ചിട്ടില്ല താമര വിടരുന്നത്. ഏകലവ്യൻ ദ്രോണാചാര്യർക്ക് ഗുരുസ്ഥാനം കൽപ്പിച്ചത് അങ്ങേരോട് ചോദിച്ചിട്ടല്ല. വെറുപ്പാണ് അധമമായ വികാരം. ഇത് സ്നേഹമാണ്. ഒരാൾക്ക് ഒരാളെ സ്നേഹിക്കാൻ ഈ ലോകത്ത് ആരുടെയും സമ്മതം ആവശ്യമില്ല.''

ശ്രീനിവാസൻ അഭിനയിച്ച കഥാപാത്രങ്ങളുടെ കാര്യമെടുത്താലും ചില പ്രത്യേകതകൾ കാണാനാവും. നായകന്റെ ശിങ്കിടിയായ കഥാപാത്രങ്ങളിൽപ്പോലും ഒരു തനതു വ്യക്തിത്വം സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു. പൂർണ്ണമായും നായകൻ പറയുന്നത് മാത്രം ചെയ്യുന്ന കൂട്ടുകാരനായി ഒതുങ്ങാതെ, ചിലപ്പോഴൊക്കെ നായകനെത്തന്നെ നയിക്കുന്ന, നിലനിർത്തുന്ന കഥാപാത്രമായി വളരുന്നത് കാണാം. മിഥുനത്തിൽ, മറ്റെങ്ങും കേട്ടുകേൾവിയില്ലാത്ത, നായികയെ പായയിൽ ചുരുട്ടിയെടുത്ത് കടത്തിക്കൊണ്ടു പോകാനുള്ള ഉപായം നിർദ്ദേശിക്കുകയും നടപ്പിൽ വരുത്തുകയും നായകന്റെ അച്ഛന്റെ മുമ്പിൽ അവരുടെ രജിസ്റ്റർ മാര്യേജ് ഒരു പ്രത്യേക രീതിയിൽ

അവതരിപ്പിച്ച്, മകനോട് ക്ഷമിക്കാൻ അച്ഛന്റെ മനസ്സിനെ പ്രാപ്തമാക്കുകയും ചെയ്യുന്ന കഥാപാത്രത്തെ ഓർക്കുക. ഗാന്ധിനഗറിൽ, നായകന്റെ നിലനിൽപ്പിനുവേണ്ടി സ്വയം കള്ളനായി കോളനിക്കാരുടെ മുന്നിൽ അവതരിച്ച് പിടിക്കപ്പെടുന്ന കഥാപാത്രത്തെ ഓർക്കുക. മഴയെത്തും മുമ്പേയിൽ തകർന്നുപോയ നായകന്റെയും നായികയുടെയും ജീവിതത്തെ വീണ്ടും മനോഹരമായി വിളക്കിച്ചേർക്കുന്ന കോളേജ് ലക്ചറർ റഹ്മാനെ ഓർക്കുക.

പ്രേക്ഷകരിൽ ചിരിയുണർത്തുന്ന ശ്രീനിവാസൻ കഥാപാത്രങ്ങൾ സ്ക്രീനിൽ അധികം ചിരിക്കാറില്ല എന്ന് കാണാൻ കഴിയും. ചിരിയിലൂടെയല്ല ചിരിപ്പിക്കുന്നത്, കഥാപാത്രം വളരെ സീരിയസ് ആയി പറയുന്ന ഡയലോഗുകളിലൂടെയാണ്. ചില ഡയലോഗുകൾ നോക്കുക:

''പോളണ്ടിനെക്കുറിച്ച് നീ ഒരക്ഷരം മിണ്ടരുത്, എനിക്കതിഷ്ടല്ല''

''അച്ഛനോ, ഞാൻ വിചാരിച്ചു ഏതോ കുത്തക മുതലാളി ആണെന്ന്''

''ദിനേശേട്ടാ, ചായ വേണോ?

ദിനേശൻ: ''വേണ്ടി വന്നേക്കും.''

നാടോടിക്കാറ്റിൽ, പവനായി റോഡിൽ ഉപേക്ഷിക്കുന്ന ബോംബ് വച്ച ട്രാൻസിസ്റ്റർ റേഡിയോ റോഡിൽ നിന്നെടുത്ത് ഷോപ്പിൽ കൊണ്ടുവിറ്റ് കാശ് പോക്കറ്റിൽ ഇടുന്ന, അതുവരെ അഞ്ചിന്റെ തുട്ടില്ലാതിരുന്ന വിജയൻ, തിരികെ റോഡിലേയ്ക്ക് ഗമയിൽ ഇറങ്ങി നിന്ന്:

''ടാക്സി!!''

എന്ന് പറയുന്ന ഒറ്റ വാക്കുള്ള ഡയലോഗിലൂടെ, അൽപ്പന് അർത്ഥം കിട്ടിയാൽ അർദ്ധരാത്രിയിൽ കുട പിടിക്കുമെന്ന് പറയാതെ പറഞ്ഞ് ചിരിപ്പിക്കുന്ന എഴുത്തുകാരൻ!

നർമ്മം അദ്ദേഹം എഴുതുമ്പേൾ അത്രമേൽ ശുദ്ധമാകുന്നു. അശ്ലീലച്ചുവയുള്ളതോ ദ്വയാർത്ഥ പ്രയോഗങ്ങൾ ഉള്ളതോ ആയ ഒരു വാചകം പോലും അതിൽ ഉണ്ടാവില്ല. ഏതെങ്കിലും ഒരു വ്യക്തിയെ തിരഞ്ഞു പിടിച്ചു കളിയാക്കുന്ന രീതി ഒരു സിനിമയിലും അവലംബിച്ചിട്ടില്ല. കളിയാക്കിയത് ചില മോശം പ്രവണതകളെ മാത്രമാണ്.

നർമ്മപ്രധാനമായ സിനിമകളിൽപ്പോലും ചില സംഭാഷണങ്ങൾ പ്രേക്ഷകന്റെ കണ്ണുകളെ ഈറനണിയിക്കുന്നവയാണ്. സന്ദേശത്തിൽ സിദ്ധിക്കിന്റെ ഉദയഭാനു എന്ന കഥാപാത്രം തന്റെ അമ്മയെക്കുറിച്ചുള്ള ഓർമ്മ പങ്കുവയ്ക്കുന്ന സംഭാഷണം നോക്കുക:

''ഈ ദൈവത്തിന്റെ ചില കളികളുണ്ടല്ലോ, ബഹുരസാ. മൂപ്പർ ഭൂമിയിലെ കൃഷിക്കാര്യങ്ങൾ നോക്കുന്ന ജോലിയാണ് എനിക്ക് തന്നത്. എന്നാ സ്വന്തമായിട്ട് ഒരു തുണ്ട് ഭൂമി തന്നില്ല. സ്വന്തക്കാരായിട്ടും ആരുമില്ല. അപ്പൊ പിന്നെ ചോദിക്കും താൻ പിന്നെ താനേ പൊട്ടിമുളച്ച് ഉണ്ടായതാണോ എന്ന്. അല്ല. അവസാനത്തെ കണ്ണി അമ്മയായിരുന്നു. പത്താം ക്ലാസിൽ പഠിക്കുമ്പോൾ അമ്മ യാത്ര പറഞ്ഞു പോയി. അഞ്ചു സെന്റിൽ ഒരു കുടിലുണ്ടായിരുന്നത് കനാൽ വന്നപ്പോ പൊളിച്ചു. അപ്പൊ കിട്ടിയ കാശുകൊണ്ട് രണ്ടും കൽപ്പിച്ച് ഞാനൊരു പഠിത്തം അങ്ങ് പഠിച്ചു. ഞാൻ പഠിച്ചൊരു ജോലിയുണ്ടാക്കണമെന്ന് അമ്മയ്ക്ക് വല്യ ആശയായിരുന്നു. കൂലിപ്പണി ചെയ്തു കഷ്ടപ്പെട്ട് മിച്ചം വച്ചാ അമ്മ എനിക്ക് ഫീസിനുള്ള പൈസ തന്നിരുന്നത്. അമ്മയെക്കുറിച്ചോർക്കുമ്പോ ആദ്യം മനസ്സിൽ വരുന്ന ഒരു ചിത്രമുണ്ട്. അതായതീ സ്കൂൾ ഫീസ് ഒരിക്കലും കൃത്യമായിട്ട് കൊടുക്കാൻ പറ്റില്ല. ഫൈനും ഫൈനിന്റെ ഫൈനും ഒക്കെയാവും. ക്ലാസിൽ നിന്ന് പുറത്താക്കുന്നതിന്റെ മുന്നോടിയായി ഒരു ദിവസം മുഴുവൻ മാസ്റ്റർ ക്ലാസിൽ എഴുന്നേൽപ്പിച്ചു നിർത്തുന്ന ഒരു പരിപാടിയുണ്ട്. അന്ന് വൈകുന്നേരമാകുമ്പോ പാടത്തും പറമ്പിലുമൊക്കെ പണിയെടുത്ത് മണ്ണും ചെളിയും പുരണ്ട തുണിയുമായിട്ട് അമ്മ ഓടിവന്ന് ക്ലാസ് റൂമിന്റെ ജനാലയ്ക്കൽ വന്നു വിളിക്കും, 'മോനേ ഉദയാന്ന്.' എന്നിട്ടൊരു ലോട്ടറി കിട്ടിയ ഭാവത്തോടെ ആ മുഷിഞ്ഞ നോട്ടും ചില്ലറയുമൊക്കെ എന്റെ കയ്യിൽ വെച്ചു തരും...''

എത്ര പ്രാവശ്യം ഈ സിനിമ കണ്ടിട്ടുണ്ട് എന്നതിന് കയ്യും കണക്കുമില്ല. ഇത് ഇവിടെ എഴുതാൻ വേണ്ടി ഇപ്പോൾ കാണുമ്പോഴും, ഉദയഭാനുവിന്റെ ഈ വാചകങ്ങൾ കണ്ണു നിറയ്ക്കുന്നു. കഷ്ടപ്പാട് എന്താണെന്ന് അറിഞ്ഞ, അനുഭവിച്ച ഒരാൾക്കേ ഇങ്ങനെ എഴുതാൻ കഴിയൂ.

തന്റെ പൊക്കത്തെയും നിറത്തേയും രൂപഭംഗിയെയും സ്വയം കളിയാക്കിക്കൊണ്ടുള്ള കഥാപാത്രരൂപീകരണം പല സിനിമകളിലും കാണാം. അത്രയ്ക്ക് അപകർഷതാബോധമുള്ള ആളാണോ ശ്രീനിവാസൻ എന്ന് അങ്ങനത്തെ കഥാപാത്രങ്ങൾ കാണുമ്പോൾ തോന്നാൻ സാധ്യതയുള്ള സംശയം, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഏതെങ്കിലും ഒരു ഇന്റർവ്യൂ കണ്ടാൽ തീരും. ശരാശരി മലയാളി ഒരു ഉപകാരവുമില്ലാതെ കൊണ്ടുനടക്കുന്ന കോംപ്ലക്സുകൾക്ക് നേരെ തിരിച്ചുപിടിച്ച കണ്ണാടിയായിരുന്നു ആ കഥാപാത്രങ്ങൾ എന്ന് മനസ്സിലാവും. അത് ഒരുപക്ഷേ സിനിമയിൽ പരമ്പരാഗതമായി തുടർന്നുപോരുന്ന നായകസൗന്ദര്യ സങ്കൽപ്പങ്ങളെ പൊളിച്ചെഴുതാനുള്ള ശ്രമമായിരുന്നു. ഈ സൗന്ദര്യ

നിർവ്വചനങ്ങൾക്കുള്ളിൽ വരാത്ത സാധാരണക്കാരെയും പ്രണയിക്കാനും സ്വപ്നം കാണാനും പ്രേരിപ്പിക്കാനുള്ള ശ്രമമായിരുന്നു. പാവം പാവം രാജകുമാരനിൽ പ്രണയത്തിന്റെ പേരിൽ കൂട്ടുകാരാൽ അതിക്രൂരമായി പറ്റിക്കപ്പെടുന്ന ഗോപാലകൃഷ്ണൻ മാഷിനെ ഓർക്കുക. മിക്സഡ് സ്കൂളിലും കോളേജുകളിലും ഒക്കെ പഠിച്ചിട്ടും മരുന്നിനുപോലും ഒരാളും തിരിഞ്ഞുനോക്കാതെ പോയ ഞങ്ങളെപ്പോലെ ചിലർക്ക് ഈ സിനിമയും അതിന്റെ ക്ലൈമാക്സും തരുന്ന ആശ്വാസവും ആത്മവിശ്വാസവും ചില്ലറയല്ല.

തിരക്കഥയും സംഭാഷണവും എഴുതുന്ന സമയത്തിനുമുണ്ട് പ്രത്യേകത. മിക്ക സിനിമകളിലെയും രംഗങ്ങൾ അത് ഷൂട്ട് ചെയ്യുന്നതിന് തൊട്ടുമുമ്പ് എഴുതിയതാണ്. ഇതേക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞത്, ഓരോ സീനും നന്നാക്കാൻ വേണ്ടി ആലോചിക്കുമ്പോൾ ഇപ്പൊ മനസ്സിലുള്ളതിലും നല്ലത് ഇനിയും കിട്ടും, അപ്പോൾ എഴുതാമെന്ന് വെക്കും, പക്ഷേ ഷൂട്ടിംഗ് തുടങ്ങുന്നതുവരെ ഈ നല്ലതിനു വേണ്ടിയുള്ള അന്വേഷണം തീരില്ല, അവസാനം ആ സീൻ എടുക്കുന്നതിന് തൊട്ടുമുമ്പ് അപ്പോൾ മനസ്സിലുള്ളത് എഴുതിക്കൊടുക്കും എന്നാണ്. ഷൂട്ടിങ് യൂണിറ്റിന്റെ ജനറേറ്ററിന്റെ പുറകിൽ ചാരുകസേരയിട്ടിരുന്ന് ഒരു സിഗരറ്റും ചുണ്ടിൽ കത്തിച്ചുവച്ച് അടുത്തതായി എടുക്കാനുള്ള സീനിന്റെ, താഴെപ്പറയുന്ന സംഭാഷണം എഴുതുന്ന തിരക്കഥാകൃത്തിനെ സങ്കൽപ്പിച്ചു നോക്കുക-

''അപരാഹ്നത്തിന്റെ അനന്തപഥങ്ങളിൽ, ആകാശനീലിമയിൽ അവൻ നടന്നകന്നു. ഭീമനും യുധിഷ്ടിരനും ബീഡി വലിച്ചു. സീതയുടെ മാറു പിളർന്നു രക്തം കുടിച്ചൂ ദുര്യോധനൻ. ഗുരുവായൂരപ്പന് ജലദോഷമായിരുന്നു അന്ന്. അമ്പലത്തിന്റെ അകാൽ വിളക്കുകൾ തെളിയുന്ന സന്ധ്യയിൽ അവൾ അവനോടു ചോദിച്ചു: ''ഇനിയും നീ ഇതുവഴി വരില്ലേ, ആനകളെയും തെളിച്ചുകൊണ്ട്...

എങ്ങനൊണ്ട്?''

ഹൃദയത്തോട് അത്രമേൽ ചേർന്നുനിൽക്കുന്ന കാരിക്കേച്ചർ കഥാപാത്രങ്ങളാണ് ഗോളാന്തരവാർത്തയിലെ കാരക്കൂട്ടിൽ ദാസനും അഴകിയ രാവണനിലെ അംബുജാക്ഷനും. വളരെ സൂക്ഷ്മതയോടു കൂടി കഥാപാത്രത്തെ മുഴുവൻ വരച്ചിടുന്ന ഇൻട്രോഡക്ടറി സീനുകൾ ആണ് രണ്ടുപേർക്കും കൊടുത്തിട്ടുള്ളത്. ദാസന്റെ ആദ്യ സീനുകളിലൊന്നിൽ, അന്യന്റെ തോട്ടത്തിൽ കയറി വെട്ടിയ വാഴക്കുലയുമായി നടന്നു നീങ്ങുന്ന ദാസനെ തടയാനെത്തുന്ന തോട്ടമുടമയോട് ദാസൻ ഇതു കൊണ്ടുപോകുകയാണ്, എതിർക്കാൻ ധൈര്യമുണ്ടെങ്കിൽ മുന്നോട്ടു വരാം എന്നാണ് ദാസൻ നയം വ്യക്തമാക്കുന്നത്. ആ കഥാപാത്രത്തോട് പ്രേക്ഷകൻ ക്ഷണനേരത്തിൽ കണക്ട് ആകുന്ന രൂപവും ഭാവവും ഡയലോഗും അതിന്റെ മോഡുലേഷനും. അംബുജാക്ഷന്റെ ആദ്യ സീനിൽ കോടീശ്വരനായ ശങ്കർദാസ് കൊടുക്കുന്ന നൂറു രൂപ വാങ്ങാനായി വരുന്ന ഗതികെട്ട ആ കഥാപാത്രം, നോവൽ എഴുതാത്ത സമയത്ത് തയ്യൽക്കാരനാണ് എന്നാണ് പരിചയപ്പെടുത്തുന്നത്. ഈ നൂറു രൂപ എന്നും കൊടുക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ മണി ഓർഡർ അയയ്ക്കാനായി കൊടുക്കുന്ന അയാളുടെ അഡ്രസ് കൂടിയാകുമ്പോൾ കഥാപാത്രത്തിന്റെ ചിത്രം പൂർത്തിയാകുന്നു:

എൻ.പി. അംബുജാക്ഷൻ,
മലയാള നോവലിസ്റ്റ്,
അംബുജ് ടെയേലഴ്സ്,
ടെമ്പിൾ റോഡ്,
തായങ്കരി.

തന്റെ തിരക്കഥകളിലൂടെയും കഥാപാത്രങ്ങളിലൂടെയും ഉരുത്തിരിഞ്ഞ ആ ഒരു ഓറയുടെ ശക്തി, ശ്രീനിവാസൻ അഭിനയിച്ച ചില സിനിമകൾ അദ്ദേഹം തന്നെ എഴുതിയതാണ് എന്നുവരെ ചിന്തിക്കാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതാണ്. ആനവാൽ മോതിരം, പൊന്മുട്ടയിടുന്ന താറാവ്, യെസ് യുവർ ഓണർ, അറബിക്കഥ തുടങ്ങിയ സിനിമകൾ. പുതു തലമുറക്കാരുടെ ചില സിനിമകളിൽ ഈ ഓറ അതിവിദഗ്ധമായി ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത് കാണാം. ട്രാഫിക്, സൺഡേ ഹോളിഡേ തുടങ്ങിയ സിനിമകൾ.

മലയാളിക്ക് ശ്രീനിവാസൻ വെറുമൊരു സിനിമാക്കാരൻ മാത്രമായിരുന്നില്ല.

സംശുദ്ധ രാഷ്ട്രീയത്തിന്റെ വക്താവ്. അഴിമതിക്കും അക്രമത്തിനും വർഗീയതയ്ക്കുമെതിരെ എന്നും ശബ്ദമുയർത്തിയിരുന്ന ആൾ. അഴിമതിയിൽ മുങ്ങിക്കുളിച്ചു നിൽക്കുന്ന മുഖ്യധാരാ രാഷ്ട്രീയ പ്രസ്ഥാനങ്ങളും നേതാക്കളും എന്നും അദ്ദേഹത്തെ വേദനിപ്പിച്ചിരുന്നു. രാഷ്ട്രീയം എങ്ങനെ ആയിരിക്കരുത് എന്ന് പറഞ്ഞ സന്ദേശം എന്ന സിനിമ മുപ്പത്തഞ്ച് വർഷങ്ങൾക്ക് ശേഷവും പ്രസക്തമായി തുടരുന്നത് രാഷ്ട്രീയവഞ്ചി ഇപ്പോഴും തിരുനക്കരെ തന്നെ എന്ന് പറയാതെ പറയുന്നതിന് തുല്യമാണ്. റഷ്യയിൽ സാർ ചക്രവർത്തിയുടെ ദുർഭരണകാലത്തുപോലും അതിമഹത്തായ സാഹിത്യസൃഷ്ടികൾ പിറക്കുകയും വിപ്ലവപ്രസ്ഥാനങ്ങൾ രൂപം കൊള്ളുകയും ചെയ്തതുപോലെ, നമ്മുടെ രാഷ്ട്രീയം എത്രമാത്രം ദുഷിക്കുന്നുവോ, അത്രമാത്രം ശക്തിയോടെ സംശുദ്ധരാഷ്ട്രീയത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള ഒരു മൂവ്മെന്റ് നമ്മുടെ നാട്ടിലെ യുവാക്കളിൽ നിന്ന് ഉണ്ടാവുമെന്ന് അദ്ദേഹം വിശ്വസിക്കുകയും

മറ്റുള്ളവരെ വിശ്വസിക്കാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

കണ്ണൂരിൽ രാഷ്ട്രീയ കൊലപാതകങ്ങൾ കൊടുമ്പിരി കൊണ്ടിരുന്ന കാലത്ത് അതിനെതിരെ അദ്ദേഹം മാധ്യമപ്രവർത്തകൻ ശ്രീകാന്ത് കോട്ടക്കലുമായി ചേർന്ന് എഴുതിയ ലേഖനത്തിന്റെ തലക്കെട്ട്, 'കൊല്ലരുതെന്ന് നേതാക്കൾ പറഞ്ഞാൽ അന്നുതീരും രാഷ്ട്രീയ കൊലപാതകങ്ങൾ, പക്ഷേ അവരത് പറയില്ല' എന്നായിരുന്നു. രക്തസാക്ഷികൾ ഉണ്ടാകുന്നത് അണികളുടെ കുടുംബത്തിലാണ്, നേതാക്കളുടെയല്ല എന്നുമൊക്കെ അതിനിശിതമായ, സത്യസന്ധമായ വിമർശനങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ലേഖനം.

ജാതിക്കും മതത്തിനും അതീതമായ ഉന്നത ചിന്താശേഷി അദ്ദേഹം എല്ലാക്കാലത്തും വച്ചുപുലർത്തിയിരുന്നു. ജാതിയും മതവും അപ്രസക്തമാകുന്ന, മനുഷ്യൻ മനുഷ്യനെ സഹായിക്കുന്ന മനുഷ്യമതം എന്ന പുതിയ ഒരു ലോകക്രമത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ചിന്തകൾ പങ്കുവച്ചിരുന്നു. താൻ സിനിമയിൽ ചുവടുറപ്പിക്കുന്നതിനു മുമ്പ്, തന്റെ രജിസ്റ്റർ വിവാഹത്തിന് സാമ്പത്തികമായി സഹായിച്ച ഇന്നസെന്റിനെയും മമ്മൂട്ടിയെയും പറ്റി അദ്ദേഹം പറഞ്ഞിരുന്നത് ഇങ്ങനെയാണ്:

''ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയായ ഇന്നസെന്റ് തന്ന നാനൂറു രൂപയ്ക്ക് ഞാൻ വാങ്ങിയ കല്ല്യാണസാരി. ഒരു മുസ്ലീം ആയ മമ്മൂട്ടി തന്ന രണ്ടായിരം രൂപയ്ക്ക് വാങ്ങി ഹിന്ദുവായ പെൺകുട്ടിയുടെ കഴുത്തിൽ ഞാൻ കെട്ടിയ സ്വർണത്താലി. എന്തു മതം? ആരുടെ മതം? എവിടെയുള്ള മതം? ഒന്നിലും വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുന്നതാണ് നല്ലത്. അല്ലെങ്കിൽ എല്ലാത്തിനെയും വിശ്വസിക്കണം.''

അന്യനാടുകളിൽ നിന്ന് വരുന്ന വിഷമയമായ, അമിതമായി കീടനാശിനി പ്രയോഗിക്കപ്പെട്ട പഴങ്ങളും പച്ചക്കറികളും മലയാളിയുടെ ആരോഗ്യം നശിപ്പിക്കുന്നതിനെതിരെ അദ്ദേഹം നിലപാടെടുത്തു. രാസവളവും രാസകീടനാശിനികളും ഉപയോഗിക്കാതെയുള്ള ഓർഗാനിക് ഫാമിങ്ങിനെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു. നാട്ടിൽ അങ്ങോളമിങ്ങോളമുള്ള ജൈവകർഷകസംഘങ്ങളുടെ പല പരിപാടികളിലും ചില്ലിക്കാശു വാങ്ങാതെ പങ്കെടുത്തു. ജൈവകൃഷി ആദായകരമാകുന്നില്ല എന്ന സത്യം നിലനിൽക്കെ തന്നെ ധാരാളം ആളുകൾ ഈ കൃഷിരീതിയിലേക്ക് ആകർഷിക്കപ്പെടാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാന്നിധ്യം സഹായകരമായി. സ്വന്തം വീട്ടിലേക്കുള്ള അരി, പച്ചക്കറി, പഴം അങ്ങനെയെല്ലാം ജൈവകൃഷിരീതിയിൽ സ്വന്തമായി ഉണ്ടാക്കിയെടുത്തു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാന്നിധ്യത്തിൽ തുടങ്ങിയ ജൈവകർഷകരുടെ ഉന്നമനത്തിനായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന സേവ് ഗ്രീൻ അഗ്രികൾച്ചറൽ കോ-ഓപ്പറേറ്റീവ് സൊസൈറ്റി അതിന്റെ പത്ത് വർഷം പൂർത്തിയാക്കുന്നു.

തിരശീലയ്ക്ക് മുന്നിലും പിന്നിലും സാധാരണക്കാരന്റെ പ്രശ്നങ്ങൾക്കൊപ്പം, അവന്റെ മനസ്സിനൊപ്പം നടന്ന ഒരു ജീനിയസ് ആണ് കടന്നുപോകുന്നത്. സത്യൻ അന്തിക്കാട് അഭിപ്രായപ്പെട്ടതുപോലെ, എം.ടി.യുടെയും വി.കെ. എന്നിന്റെയും തലത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രതിഭ പരിഗണിക്കപ്പെടാതെ പോകുന്നത് അദ്ദേഹം സ്ക്രീനിൽ തമാശ അവതരിപ്പിക്കുന്ന നടനായി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതു കൊണ്ടായിരിക്കണം. കല ഒരു മനുഷ്യനെ കുറച്ചുകൂടി നല്ല ഒരു മനുഷ്യനാക്കാനാണ് പ്രവർത്തിക്കേണ്ടത് എന്ന് വിശ്വസിച്ച, അതിനുവേണ്ടി പ്രവർത്തിച്ച ഒരു കലാകാരൻ. രാഷ്ട്രീയമെന്നത് അന്യന്റെ വേദന തന്റെ തന്നെ വേദനയായിക്കാണുകയും ആ വേദനകളുടെ പരിഹാരത്തിനായി പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നതാണെങ്കിൽ, ആ മനുഷ്യപക്ഷത്ത് നിലയുറപ്പിച്ച ഒരു രാഷ്ട്രീയക്കാരൻ. ആരോഗ്യരംഗത്തെ ചില ഇടപെടലുകളും പരാമർശങ്ങളും കൃത്യമായിരുന്നുവോ എന്ന ഈ ലേഖകന്റെ സന്ദേഹം ഒഴിച്ചു നിർത്തിക്കൊണ്ട് തന്നെ പറയട്ടെ, കഴിഞ്ഞ ഒരുപാട് കാലത്തിനിടയ്ക്ക് കലാരംഗത്തുനിന്നും സാമാന്യജനത്തിന്, സാധാരണക്കാരനു വേണ്ടി ഏറ്റവും അധികം പ്രവർത്തിച്ച മനുഷ്യസ്നേഹി.

ശ്രീനിവാസൻ, താങ്കളുടെ വിയോഗം മലയാളസിനിമയ്ക്കും കേരളീയ സമൂഹത്തിനും തീരാനഷ്ടമാണ് എന്നെഴുതണമെന്നുണ്ട്. പക്ഷേ, എന്നെങ്കിലും ഏതെങ്കിലും ലോകത്തുവച്ച് താങ്കൾ ഇതെങ്ങാനും വായിക്കാനിടയായാൽ ഈ ക്ലീഷേ ഡയലോഗിനോട് തോന്നാൻ ഇടയുള്ള അവജ്ഞ ഒഴിവാക്കാൻ, പ്രിയപ്പെട്ട അംബുജാക്ഷന്റെ തന്നെ വാക്കുകൾ കടമെടുത്തെഴുതുന്നു:

നേരുന്നു ശുഭയാത്ര, നേരുന്നു ശുഭയാത്ര,
നേരുന്നു നേരുന്നു, ശുഭയാത്ര ശുഭയാത്ര!!!

ELKAY

Electromech India Pvt. Ltd.

Remember the Name Elkay if you are in search of

- **Amplifiers, Terminations, Adapters, Filters, Circulators and Isolators**

- **Couplers, Power dividers, Attenuators**

- **Switches, MMICS, Synthesizers, Waveguide Components**

- **Laminates, Frequency Extender Modules, UpDown converters**

- **Sliprings, Antennas, Motors, EMI filters, Oscillators**

Our Principals

WEVERCOMM | SPECTRUM CONTROL | jfw | HYTEM | SCHLEIFRING | Globe Motors®

ASB | ERI | SID Microwave | RJ.2 Technologies | TAGORE TECH | SYNERGY MICROWAVE CORPORATION

WORKSWELL INFRARED CAMERAS AND SYSTEMS | ANTENNA PRODUCTS | CRANE AEROSPACE & ELECTRONICS | JM JERSEY MICROWAVE | SANGSHIN

M2 GLOBAL | POLE ZERO | Farran Technology | MTech | lika lab your customizations | MICROCHIP®

DéTi | INSPOWER | Ropet RF-design | STELLANT | KRYTAR | microwave amps

Apollo microwaves | K&L MICROWAVE | CROUZET | VivaTech THz Terahertz Innovations | jacques dubois | PEAK COMMUNICATIONS

Contact; | https://elkayindia.com/ | +91 80-46897200

DRDO 2026 Amam CELEBRATIONS

Electrowing Technologies Pvt Ltd

Home About us Services Quality Policy Contact

Rugged & Embeded

EWT currently work with various partners to address various market segments as below: Industrial & Rugged IPC, display, panel PC, Box Computer, Note Books etc.
Industrial & Rugged Power Supply on VME,...

Read more

Industrial Automation

Rugged and Commercial Off the Shelf Digital Mass Flow Controller and Meters with standard and Customized interface software to host machine and flow related instruments. High-performance automation solutions .....

Read more

Scientific Research

Lock-In Amplifiers: Multichannel Dual Phase DSP Lock-in Amplifier, The first and only multiple input Dual Phase DSP Lock-in Amplifier. Each unit can be configured with multiples of 4 inputs up to 32 inputs.....

Read more

Renewable Energy

Production is a process of combining various material inputs and immaterial inputs (plans, know-how) in order to make something for

AEROSPACE GRADE FASTENERS AND SMALLER ASSEMBLIES

BOLTS

- Hexagonal Head Bolts
- Full Thread Bolts
- Semi Thread Bolts
- Fine Pitch Bolts
- Fatigue Resistant Bolts

SCREWS

- Pan Head Screws
- CSK Head Screws 90° & 100°
- Socket Head Screws
- Offset Cruciform Screws
- Torque Set Screws
- 156° CSK Screws

NUTS & ANCHOR NUTS

- Plain Nuts
- Self Locking Nuts
- Bi-Hexagon Nuts
- Fixed Anchor Nuts
- Floating Anchor Nuts
- Nyloc Nuts

WASHERS

- Plain Washers
- Tab Washers
- Spring Washers

RIVETS

- 90° & 100° Rivets

ASSEMBLIES

- Quarter Turn Fasteners
- Quick Release Pins
- Clamps
- Valves
- Studs

ELECTRICALS

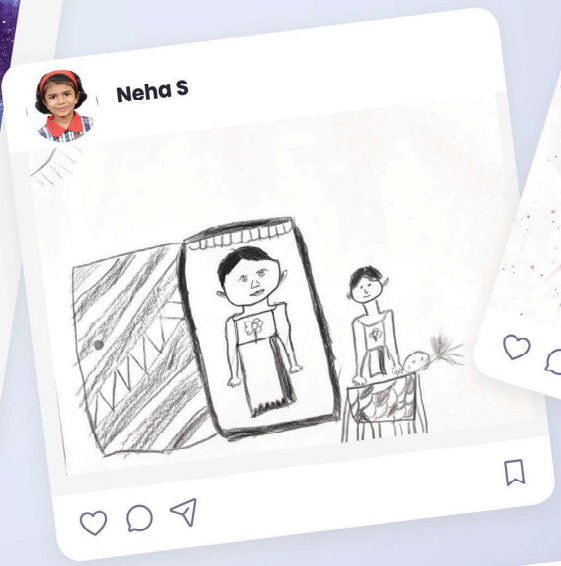
- Bonding Braid
- Sheathing Braid

DRDO 2026 Onam CELEBRATIONS

Tales *in Color*

अॅड्राइट सिस्टीम्स, पुणे
ADROIT SYSTEMS, PUNE

16 kW Auxilary Power Unit (APU)

ATGG HSPMA

FADEC ALTERNATOR

Nakshatra AEROSTATE moored
- 4x125 kVA Mobile PMS Airborne
- Power Supply 8 kW @ 28 V
- Transformers 240 to 2400 V

MMME (Mechanical Minefield Marking Equipment)
- Tubular Linear induction Motor
- Linear Motor Control Panel
- Power Distribution Panel

- 9kW DC Generator with RPS (Redundant Power Source)
- Cardan Shaft
- Bell Housing

- 5 kW PMA with RR Unit

- Mobile Version of 22 Mtr. Electromagnetic Launch System with PSSU(Power Supply Switching Unit)
- 40 Feet Containerised 5.5 MW drive System
- 60 feet custom build Trailer

Reputed Clientele:

VRDE - DRDO | TATA ADVANCED SYSTEMS | DRDO | BEML Beyond Possibilities | Armoured Vehicles Avani सर्वतः प्रदिशो जयेम | LARSEN & TOUBRO | DRDO GTRE | KALYANI BHARAT FORGE

DRDO 2026 Onam CELEBRATIONS

സന്തോഷത്തിലേക്കുള്ള ദൂരം

ശാന്തിമോൾ

ജീവിതം വിരസതയുടെ പിടിയിലായിട്ട് വർഷങ്ങളായിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോഴിതാ ഏക ആശ്വാസമായിരുന്ന ജോലിയിൽ നിന്നുള്ള വിരമിക്കൽ! ഇനിയുള്ള ജീവിതം ഏകാന്തതയുടെ പടുകുഴിയിലേക്ക്. യാത്രയയപ്പ് ചടങ്ങിൽ സഹപ്രവർത്തകർ എന്റെ വിജയകഥകൾ പറഞ്ഞു. ബിസിനസ്സിൽ തിളങ്ങി നിൽക്കുന്ന ഭർത്താവ്, ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസം നേടി ഉയർന്ന ശമ്പളത്തിൽ വിദേശത്ത് ജോലി ചെയ്യുന്ന മക്കൾ. മക്കൾ രണ്ടുപേരും അമേരിക്കയുടെ ഗ്രീൻ കാർഡ് സ്വന്തമാക്കി അവിടെ സ്ഥിരതാമസമാക്കിയത് എന്റെ ഏറ്റവും വലിയ നേട്ടമായി എല്ലാവരും എടുത്തു പറഞ്ഞു. കേട്ടുനിന്നവരും വളരെ ബഹുമാനത്തോടെ എന്നെ നോക്കി. പക്ഷേ അത് എന്റെ വിജയമാണോ? എന്നും രാത്രി ഒറ്റയ്ക്കിരുന്ന് അത്താഴം കഴിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ ഓർത്തുപോകും: ''എന്തിനുവേണ്ടിയാണ് ഞാൻ ജീവിക്കുന്നത്? ഈ ജീവിതത്തിന് എന്തർത്ഥമാണുള്ളത്?''

ഭർത്താവ് എന്നും ബിസിനസിന്റെ തിരക്കിലായിരുന്നു. മക്കൾ പോയതിനുശേഷം വീടിനുള്ളിൽ രണ്ട് അപരിചിതരെ പോലെ ആയിരിക്കുന്നു ഞങ്ങൾ. അല്ലെങ്കിൽ തന്നെ മനസ്സുകൊണ്ട് ഞങ്ങൾ എന്നേ അകന്നിരുന്നു. ഭർത്താവിന്റെ സാമീപ്യം ആഗ്രഹിച്ചിരുന്ന കാലത്ത് പോലും അവഗണന മാത്രമേ കിട്ടിയിട്ടുള്ളൂ. എന്റെ പരാതികളും പരിഭവങ്ങളും അയാളെ എന്നിൽ നിന്നും കൂടുതൽ അകറ്റി. എന്റെ കരച്ചി

ലുകൾ എന്നും അയാളെ അലോസരപ്പെടുത്തിയിട്ടേയുള്ളൂ. പതിയെപ്പതിയെ എന്റെ തേങ്ങലുകൾ നേർത്തുനേർത്ത് കാറ്റിലലിഞ്ഞ് ഇല്ലാതെയായി. പിന്നെ മക്കളായി എന്റെ ലോകം. അവരുടെ പഠിപ്പും ഭാവിയും മാത്രമായി എന്റെ ചിന്ത. എത്ര പെട്ടെന്നാണ് കാലം കടന്നുപോയത്. മക്കൾ രണ്ടുപേരും വളർന്ന് വലുതായി, ജോലിക്കാരായി. അവരുടെ വിവാഹം - ആ സ്വപ്നങ്ങളിലാണ് ഞാൻ എന്റെ ഓരോ ദിവസവും ജീവിച്ചത്. ആഗ്രഹിച്ചത് പോലെ വളരെ ആഘോഷത്തോടെ മോളുടെയും മോന്റെയും വിവാഹങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു. അഞ്ചുവർഷം മുമ്പ് മകന്റെ വിവാഹം കഴിയുന്നതുവരെ ഒറ്റപ്പെടലിന്റെ വേദന ഞാൻ മറന്നു പോയിരുന്നു. വിവാഹത്തിനുശേഷം അവനും ഭാര്യയും കൂടി എന്റെ മകളെപ്പോലെതന്നെ വിദേശത്തേക്ക് പോയപ്പോഴാണ് ഞാൻ വീണ്ടും വിരസതയുടെ നാളുകളിലേക്ക് കടന്നത്. ജോലി കഴിഞ്ഞ് വീട്ടിലെത്തിയാൽ ആകെ ഒരു ശൂന്യത മാത്രം. ഒന്നിലും സന്തോഷം കണ്ടെത്താൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ആദ്യമൊക്കെ മക്കളുടെയും കൊച്ചുമക്കളുടെയും വിളികൾക്ക് കാത്തുനിൽക്കുമായിരുന്നു. പിന്നെപ്പിന്നെ അവരുടെ തിരക്കുകൾ കാണുമ്പോൾ കൂടുതൽ ഒറ്റപ്പെടൽ തോന്നിത്തുടങ്ങി.

അങ്ങനെ ഇരിക്കെയാണ് അവൾ എന്റെ ജീവിതത്തിലേക്ക് കടന്നുവരുന്നത്. ആറുമാസം മാത്രം പ്രായമുള്ള ദേവുമോൾ. ഏകാന്തതയിൽ സ്വയം നഷ്ടപ്പെടുമായിരുന്ന എന്നെ തിരികെ ജീവിതത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുവന്നത് അവളാണ്.

ദേവി നന്ദന - അതാണ് അവളുടെ യഥാർത്ഥ പേര്. അവളുടെ അച്ഛൻ ഇവിടത്തെ ബാങ്കിൽ സ്ഥലംമാറ്റം കിട്ടി വന്നതാണ്. എന്റെ തൊട്ടടുത്ത വീട്ടിലാണ് അവർ വാടകയ്ക്ക് താമസിക്കാൻ വന്നിരിക്കുന്നത്. അവളുടെ അമ്മ ശ്രീരേഖ, വന്ന ദിവസം തന്നെ എന്റെ അടുത്തുവന്ന് പരിചയപ്പെട്ടു. കുഞ്ഞുദേവു എന്നെ കണ്ടപ്പോൾ തന്നെ എന്റെ നേരെ കൈനീട്ടി വന്നു. അവളുടെ പല്ലില്ലാത്ത മോണകാട്ടിയുള്ള ചിരി എന്റെ ഹൃദയത്തിലാണ് പതിഞ്ഞത്. ഞങ്ങൾ മുൻജന്മ ബന്ധം പോലെ പെട്ടെന്ന് അടുത്തു. വെറും ആറുമാസം മാത്രം പ്രായമുള്ള കുഞ്ഞിനെ ഒറ്റയ്ക്ക് നോക്കാനുള്ള ബുദ്ധിമുട്ട് കാരണം, ശ്രീരേഖ കൂടുതൽ സമയവും അവളെ എന്റെ അടുത്തു കൊണ്ടുവരും. അവളെ കുറച്ചധികം സമയം കണ്ടില്ലെങ്കിൽ ഞാൻ അങ്ങോട്ട് ചെല്ലുന്നതും പതിവായി. ഇവിടെ വന്നതിനുശേഷമാണ് അവൾ ആദ്യമായി ഇരുന്നത്. അവൾക്ക് ആദ്യത്തെ പല്ല് വന്നത്, അവൾ മുട്ടിലിഴയാൻ തുടങ്ങിയത് അങ്ങനെയങ്ങനെ അവളുടെ ഓരോ വളർച്ചയും എന്റെ മനസ്സ് ആഘോഷിക്കുകയായിരുന്നു.

എന്റെ ഓരോ ദിവസവും സന്തോഷവും പ്രതീക്ഷകളും കൊണ്ട് നിറഞ്ഞു. രാവിലെ ഉണർന്നെഴുന്നേൽക്കാൻ തന്നെ എന്തെന്നില്ലാത്ത ആവേശം തോന്നി. എന്റെ ഈ മാറ്റം എന്റെ മുഖത്തും ശബ്ദത്തിലും ഉള്ള സന്തോഷത്തിൽ നിന്നും എന്റെ മക്കൾ തിരിച്ചറിഞ്ഞു. അവർ വിളിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ ദേവുവിന്റെ വിശേഷങ്ങൾ വാതോരാതെ പറയുന്നത് അവരും സന്തോഷത്തോടെ കേൾക്കാൻ തുടങ്ങി. അമ്മ നാട്ടിൽ സന്തോഷത്തോടെ ഇരിക്കുമ്പോൾ അമ്മയെ ഇടയ്ക്കൊക്കെ നാട്ടിൽ വന്നു കാണാത്തതിൽ ഉള്ള കുറ്റബോധം കുറച്ചു കുറയുമല്ലോ. അവിടുത്തെ തിരക്കിൽ അവരുടെ ജീവിതവും യാന്ത്രികമായി തുടങ്ങിയിരുന്നു. ഇപ്പോൾ എന്റെ കാര്യത്തിൽ അവർക്ക് ആശ്വാസമായി.

ദേവുവിന് പത്തുമാസമായി. അവളിപ്പോൾ കുറെ വാക്കുകൾ പറയും. എന്നെ 'മ്മമ്മ' എന്ന് വിളിക്കുന്നത് കേൾക്കാൻ തന്നെ എന്തൊരു കുളിരാണ്. എന്റെ കൊച്ചുമക്കളോട് 'അമ്മമ്മ' എന്ന് വിളിക്കാൻ പറഞ്ഞാലും അവർക്ക് പെട്ടെന്ന് 'grandma' എന്നേ വരൂ.

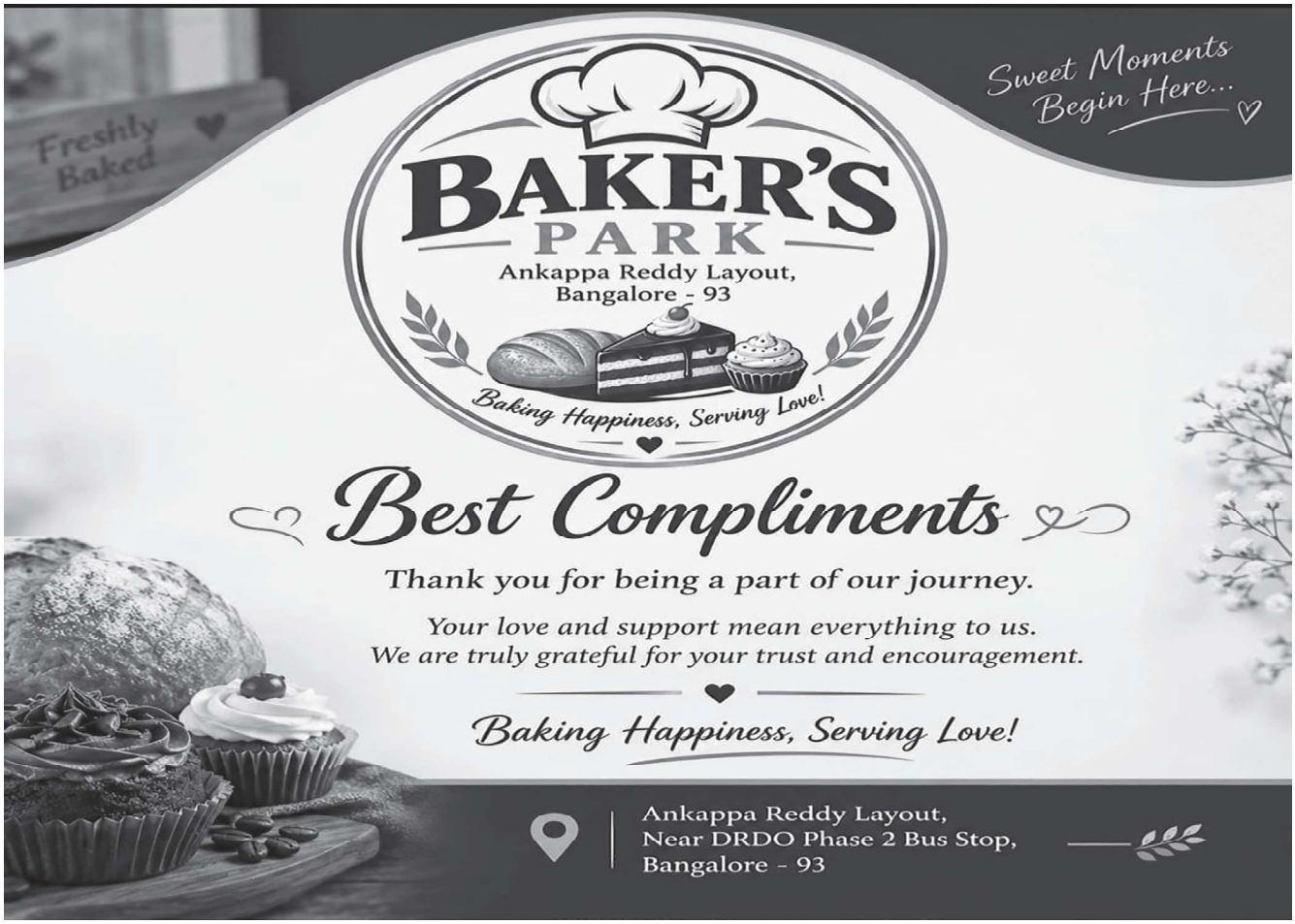
ദേവുവിന്റെ കൊഞ്ചലും കളികളുമായി അങ്ങനെ സന്തോഷത്തോടെ കഴിയുമ്പോഴാണ്, ശ്രീരേഖയ്ക്ക് ജോലിക്ക് തിരിച്ചു കയറേണ്ട സമയം അടുത്തുവരുന്നു എന്ന കാര്യം എന്നെ അലട്ടാൻ തുടങ്ങിയത്. 'ഒരു മിന്നാമിനുങ്ങിന്റെ നുറുങ്ങുവെട്ട'ത്തിലെ ശാരദയെപ്പോലെ ആവുമോ എന്റെ അവസ്ഥ? ഇവൾ പോയാൽ ഞാൻ തകർന്നു പോകില്ലേ? ഞാൻ പലതും കാടുകയറി ചിന്തിച്ചു. മകൻ വിദേശത്തേക്ക് പോയി ഞാൻ തനിച്ചാവുന്നതിനെക്കുറിച്ച് ആലോചിച്ചപ്പോൾ പോലും എനിക്ക് ഇത്രമാത്രം വിഷമം ഇല്ലായിരുന്നു. പക്ഷേ ഈ വേർപാട് എന്നെ വിഷാദരോഗി ആക്കുമോ? ഓഹ്! ഈ കുസൃതിയും പുഞ്ചിരിയും ഇല്ലാത്ത ജീവിതം എത്ര ശൂന്യമാണ്!

ഇവിടെനിന്ന് പോകാൻ ശ്രീരേഖയ്ക്കും ഒട്ടും താൽപ്പര്യമില്ലായിരുന്നു. ശ്രീരേഖയ്ക്കും എന്നെ വലിയ കാര്യമാണ്. ഞാൻ മകളെ നോക്കാൻ തൊട്ടടുത്തുള്ളത് അവൾക്ക് വലിയൊരു ആശ്വാസമായിരുന്നു. 'ഇനിയിപ്പോൾ ജോലിസ്ഥലത്ത് തിരിച്ചെത്തിയാൽ മകളെ എവിടെ നിർത്തും? വിശ്വസിച്ച് ഏൽപ്പിക്കാൻ ഒരു സ്ഥലം കണ്ടെത്തണം.

ഇനി അങ്ങനെയൊന്ന് പെട്ടെന്ന് കിട്ടിയാൽ തന്നെ മകൾ അവിടെയുള്ളവരുമായി ഇണങ്ങുമോ?' എന്നൊക്കെ ആലോചിച്ച് ശ്രീരേഖയ്ക്കും വേവലാതിയാണ്. ഞങ്ങൾ അങ്ങനെ ഓരോന്ന് സംസാരിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ ശ്രീരേഖ തന്നെയാണ് ഇങ്ങനെ ഒരു suggestion വച്ചത് - ''ആന്റിക്ക് ഒരു ഡേ കെയർ തുടങ്ങിക്കൂടെ? എന്നെപ്പോലെയുള്ള കുറെ അമ്മമാർ ഉണ്ടാകും ഈ നാട്ടിൽ. ഒരു ഡേ കെയർ തുടങ്ങിയാൽ അതവർക്ക് ഒരു സഹായമാകും. ആന്റിക്കും അതൊരു ആശ്വാസമായിരിക്കും. ഒരു ദേവൂന് പകരം കുറെ കുട്ടികൾ.''

ആലോചിച്ചപ്പോൾ അത് നല്ലൊരു ആശയമായി എനിക്കും തോന്നി. ദേവുമോളെ എന്നന്നേക്കുമായി കൂടെ നിർത്താൻ എനിക്ക് എന്തായാലും കഴിയില്ല. ഈ വേർപാട് അനിവാര്യം തന്നെ. ആ ഏകാന്തതയിൽ നിന്നും പുറത്തു കടക്കാൻ ഞാൻ എന്തെങ്കിലും മാർഗം കണ്ടെത്തിയേ പറ്റൂ. അതിന് ഏറ്റവും പറ്റിയത് നിഷ്ക്കളങ്കമായി പുഞ്ചിരിക്കുന്ന കുഞ്ഞുമക്കൾ തന്നെ.

രണ്ടുമാസത്തിനുള്ളിൽ ദേവുമോൾ ഇവിടെ നിന്നും പോകും. അപ്പോഴേക്കും ഡേ കെയറിന്റെ പേപ്പർ വർക്ക് തുടങ്ങണം, മുറികൾ റെഡിയാക്കണം, ആയമാർ.. അങ്ങനെയങ്ങനെ ഒരുപാട് കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യാനുണ്ട്. എന്റെ ഈ തുടക്കത്തിന് കുടുംബം ഒന്നടങ്കം പിന്തുണ പ്രഖ്യാപിച്ചു കഴിഞ്ഞു. ദേവുമോളെ പിരിയുന്നതിലുള്ള വിഷമം ഉണ്ടെങ്കിലും ഞാൻ ഇപ്പോൾ സന്തോഷവതിയാണ്. അങ്ങനെ ഞാനും ഇന്ന് തിരിച്ചറിയുന്നു - 'എന്റെ സന്തോഷം ഞാൻ തന്നെയാണ് കണ്ടെത്തേണ്ടത്' എന്ന യാഥാർത്ഥ്യം.

ഓർമ്മയിൽ ആ MELCOW

രാഹുൽ ആർ.എസ്.

2026 ജൂൺ 6, ശനിയാഴ്ച...

ഒരു ഓഫീസ് അവധിയുടെ ആലസ്യത്തിൽ കട്ടിലിൽനിന്ന് എഴുന്നേൽക്കാൻ മടിച്ച് ഓൺലൈൻ വാർത്താക്കഷ്ണങ്ങൾ സ്ക്രോൾ ചെയ്യുമ്പോഴാണ് പെട്ടെന്നൊരു പോപ്പ് അപ്പ് കാണുന്നത്. നടൻ സലീം കുമാറിനെ ഗുരുതരാവസ്ഥയിൽ ആശുപത്രിയിൽ പ്രവേശിപ്പിച്ചു.

ഒന്ന് ഞെട്ടി...

അടുത്ത നിമിഷം പൊട്ടിച്ചിരിക്കാനാണ് തോന്നിയത്. കാരണം, മുമ്പ് പല തവണ ഇതേ മാധ്യമങ്ങൾ തന്നെ അദ്ദേഹത്തെ ''ഗുരുതരാവസ്ഥയിൽ'' ആശുപത്രിയിലാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ചില മാധ്യമശിങ്കങ്ങൾ ആ മനുഷ്യനെ കൊന്നിട്ടുമുണ്ട് - അതും ഒന്നിലധികം തവണ! അത്തരം വ്യാജവാർത്തകളുടെ ആയുസ്സ് സലിംകുമാർ മൈക്കിനുമുന്നിൽ എത്തുംവരെയേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. എന്നിട്ട് ഹാസ്യത്തിൽ ചാലിച്ച ഗൗരവത്തോടെ പറയും:

''ഞാൻ ചത്തിട്ടില്ല. സംശയമുള്ളവർക്ക് തൊട്ടു നോക്കാം...''

ഇതും പറഞ്ഞ് പുള്ളിക്കാരന്റെ ഒരു ചിരിയുണ്ട്. ഹൃദയത്തിൽ നിന്ന് മുഖത്തേക്ക് പടർന്ന് കണ്ണിൽ ഓളംതല്ലുന്ന ഒന്നാന്തരം ചിരി.

പക്ഷെ...

എനിക്ക് തെറ്റിപ്പോയി.

അന്നാദ്യമായി സലിംകുമാർ എന്നെ കരയിച്ചു.

ആശുപത്രി ഐ.സി.യുവിൽ നിന്ന് പിന്നീട് വെന്റിലേറ്ററിയിലേക്ക് മാറിയ അദ്ദേഹം, ഇപ്രാവശ്യം പതിവ് തെറ്റിച്ചു. പ്രതീക്ഷിച്ച പഞ്ച് ഡയലോഗും പടക്കം പൊട്ടുന്ന ചിരിയുമായി തിരിച്ചു വന്നില്ല.

എന്റെ മുറിയിൽ തങ്ങിയ കനത്ത നിശബ്ദതയിൽ, ഇടറിയ ഹൃദയത്തിൽ നിന്ന് സലിംകുമാറിന്റെ ആ ഡയലോഗ് മുഴങ്ങി.

''... തളരരുത് രാമൻകുട്ടി തളരരുത്...''

ജനങ്ങളെ ചിരിപ്പിക്കുന്ന ഒരു സാധാരണ കോമഡി നടൻ മാത്രമായിരുന്നില്ലല്ലോ നമുക്ക് സലിം കുമാർ. ആധുനിക മലയാളി സമൂഹത്തിന്റെ ദൈനംദിന ജീവിതത്തെ ഇത്രയധികം സ്വാധീനിച്ച മറ്റൊരു നടൻ ഉണ്ടോ എന്ന് സംശയമാണ്. ഇന്ന് സോഷ്യൽ മീഡിയയിലെ ട്രോളുകളായും വാട്സ്ആപ്പ് സ്റ്റിക്കറുകളായും വികാരങ്ങൾ പ്രകടിപ്പിക്കാൻ നമ്മൾ ഏറ്റവും കൂടുതൽ കടംകൊള്ളുന്നത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖഭാവങ്ങളും ഡയലോഗുകളുമാണ്. നമ്മൾ സങ്കടപ്പെടുമ്പോൾ... ദേഷ്യപ്പെടുമ്പോൾ... എന്തിന് സുഹൃത്തുക്കളെ കളിയാക്കുമ്പോൾ പോലും ആ ഡയലോഗുകൾ നമ്മുടെ നാവിലേക്ക് ഇതാ ഓടിയെത്തുന്നു:

'എന്തിനോ വേണ്ടി തിളയ്ക്കുന്ന സാമ്പർ...'

'എനിക്കെല്ലാമായി.. തിരുപ്പതിയായി.'

'ഉഷ്ണം ഉഷ്ണേന ശാന്തികൃഷ്ണ എന്നല്ലേ...?'

'അച്ഛൻ ആണത്രേ അച്ഛൻ...'

'കന്നിമാസം വന്നോന്നറിയാൻ പട്ടിക്കു കലണ്ടർ നോക്കേണ്ട ആവശ്യം ഇല്ല.'

'ഇത്രയ്ക്കു പോപ്പുലറായ എന്നെ കണ്ടിട്ടു മനസിലായില്ലേടാ ജാഡ തെണ്ടി.'

'എല്ലാ വിരലും വച്ച് മുദ്ര ഇട്ടോ... പടക്കത്തിന്റെ പണി അല്ലെ... ഏതു വിരലാ ബാക്കി ഉണ്ടാകുക എന്ന് ആർക്ക് അറിയാം...'

'ഇത് പുതിയ ലിപി ആയിപ്പോയി, പഴയതായിരുന്നെങ്കിൽ ഞാൻ തകർത്തേനെ...'

ആ പട്ടിക അവസാനിക്കുന്നില്ല. ഇതിനെല്ലാം പുറമെ ഇംഗ്ലീഷ് ഡയലോഗുകളുടെ നർമാവതരണങ്ങൾ:

'അയാം ദി സോറി അളിയാ... അയാം ദി സോറി...'

'ആസ് ലോങ്ങ് ആസ് ദി റീസൺ ഈസ് പോസ്സിബിൾ...'

'ഐ ആം ആൾസോ ഫെയിൽഡ് ഓഫ് യൂ..'

'ഐ ആം മൈക്കിൾ ഏലിയാസ്, ജാക്ക്സൺ ഏലിയാസ്, വിക്രം ഏലിയാസ്...'

ഹൊ... ആ സലിംകുമാർ മാജിക് !

'സലിംകുമാർ' എന്ന പേര് കേരളം കേട്ട് തുടങ്ങിയപ്പോൾ മുതൽ ഞാനുൾപ്പെടെയെല്ലാ 'പ്രബുദ്ധ' മലയാളികൾ കൺഫ്യൂഷനടിച്ചു പരസ്പരം ചോദിച്ച ഒരു ചോദ്യമുണ്ട്:- ''ഇങ്ങേർ ഏതു മതം...?''

അർത്ഥമില്ലാത്ത ചോദ്യങ്ങൾ.

പക്ഷെ, ആ ചോദ്യത്തിന്റെ ഉത്തരത്തിന് ഒരുപാട് അർത്ഥതലങ്ങളുണ്ട്:

1969 ഒക്ടോബർ 10-ന് എറണാകുളം ജില്ലയിലെ പറവൂരിനടുത്താണ് സലിംകുമാർ ജനിച്ചത്. മാതാപിതാക്കൾ ഗംഗാധരനും കൗസല്യയും. നിരീശ്വരവാദിയായിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവ് ഗംഗാധരൻ, മതപരമായ ചിഹ്നങ്ങളും ജാതിചിന്തകളും ഒഴിവാക്കാനാണ് മകന് 'സലിംകുമാർ' എന്ന് പേരിട്ടത്. ആ കാലത്ത് ആ അച്ഛൻ കാണിച്ച ധൈര്യവും തെളിമയും മാതൃകയും ഇന്ന് അദ്ഭുതമായിത്തന്നെ കാണണം.

മലയാളസിനിമയിലേക്ക് ആരെങ്കിലും എടുത്തുയർത്തി വിട്ടയാളോ അതുമല്ലെങ്കിൽ ഏതെങ്കിലും തലതൊട്ടപ്പന്മാരുടെ ആശീർവ്വാദം കിട്ടിയ ഗണത്തിൽപ്പെട്ടയാളോ അല്ലായിരുന്നു സലിംകുമാർ. തിരസ്കാരങ്ങളുടെ, മോഹഭംഗങ്ങളുടെ വേദന യാർന്ന ചരിത്രം അദ്ദേഹത്തിന് പറയാനാകും. കഠിനാദ്ധ്വാനത്തിന്റെ കൂട്ടില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ എങ്ങോ എപ്പോഴോ പറഞ്ഞു മറന്നു പോയ ഒരോർമ്മ മാത്രമാകുമായിരുന്നു സലിംകുമാർ എന്ന പേര്. കോളേജിൽ പഠിക്കുന്ന കാലത്ത് മിമിക്രിയോടും നാടകങ്ങളോടും താൽപ്പര്യം പ്രകടിപ്പിച്ചിരുന്ന അദ്ദേഹം, അധ്യാപകരെയും നാട്ടുകാരെയും അനുകരിച്ചുകൊണ്ട് തന്റെ കലായാത്രക്ക് തുടക്കമിട്ടു. പിന്നീട് പ്രശസ്തമായ കൊച്ചിൻ കലാഭവനിലൂടെയും ട്രൂപ്പുകളിലൂടെയും മിമിക്രി വേദികളിൽ സജീവമാവുകയും സിനിമയിലെത്തുകയും ചെയ്തു. മിമിക്രി വേദികളിലൂടെയും ടെലിവിഷൻ കോമഡി ഷോകളിലൂടെയും ശ്രദ്ധേയനായ സലിം കുമാർ, 'ഇഷ്ടമാണു നൂറുവട്ടം' എന്ന ചിത്രത്തിലൂടെയാണ് ചലച്ചിത്ര രംഗത്തേക്ക് കടന്നുവരുന്നത്. ആദ്യകാലങ്ങളിൽ ചെറിയ വേഷങ്ങൾ ചെയ്ത അദ്ദേഹത്തിന്, 2000-ൽ പുറത്തിറങ്ങിയ 'തെങ്കാശിപ്പട്ടണം' എന്ന സൂപ്പർഹിറ്റ് ചിത്രത്തിൽ അവതരിപ്പിച്ച 'മുത്തുരാമൻ' എന്ന കഥാപാത്രം വലിയൊരു വഴിത്തിരിവായി മാറി.

പിന്നീടുള്ളത് ചരിത്രമാണ്. സിനിമയെക്കാൾ മുകളിൽ സലിംകുമാറിന്റെ കഥാപാത്രങ്ങളുടെ പകർന്നാട്ടത്തിന്റെ ചരിത്രം!

പൊറോട്ട കോശി (ഈ പറക്കും തളിക), അഡ്വക്കേറ്റ്

മുകുന്ദനുണ്ണി (മീശമാധവൻ), പ്യാരി (കല്യാണരാമൻ) ഓമനക്കുട്ടൻ (തിലക്കം), മണവാളൻ (പുലിവാൽ കല്യാണം), കണ്ണൻ സ്രാങ്ക് (മായാവി), ഡാൻസ് മാസ്റ്റർ വിക്രം (ചതിക്കാത്ത ചന്തു), സി.ഐ.ഡി. മൂസയിലെ പേരില്ലാത്ത ഉന്മാദി തുടങ്ങി എത്രയെത്ര ഹാസ്യകഥാപാത്രങ്ങൾ! സാധാരണക്കാരന്റെ ജീവിതത്തോട് ചേർന്ന് നിൽക്കുന്ന കഥാപാത്രസൃഷ്ടി കൊണ്ടോ, തിരക്കഥയിലെ ക്യാരക്ടർ ആർക് കൊണ്ടോ മാത്രം ഇത്രയധികം ഹാസ്യം ഉളവാക്കാനോ പ്രേക്ഷക ഹൃദയത്തിൽ സ്ഥിരപ്രതിഷ്ഠ നേടാനോ ആവില്ല എന്ന് ആ സിനിമകൾ കണ്ട ആർക്കും മനസിലാകും. സലിംകുമാറിന്റെ കുറ്റമറ്റ കോമിക് ടൈമിംഗ്, വ്യത്യസ്തമായ ശരീരഭാഷ, ഒപ്പം അമിട്ട് പൊട്ടുന്ന പോലുള്ള ഡയലോഗ് ഡെലിവറി എന്നിവ ഇല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ മേൽപ്പറഞ്ഞ കഥാപാത്രങ്ങളെല്ലാം കണ്ടു മറന്നു പോകുന്ന കെട്ടുകാഴ്ചകളായോ വെറും കോമാളിവേഷങ്ങൾ മാത്രമായോ മാറിപ്പോകുമായിരുന്നു.

അങ്ങനെ ഹാസ്യത്തിന്റെ പരകോടിയിൽ നിൽക്കുമ്പോൾ അതാ വരുന്നു ഒരു സലിംകുമാർ ഷോക്ക്: 2006-ൽ പുറത്തിറങ്ങിയ അച്ഛനുറങ്ങാത്ത വീട് എന്ന സിനിമയിലെ സാമുവൽ, ഉച്ചസ്ഥായിയിലുള്ള കോമഡി വേഷങ്ങളിൽ നിന്ന് മാറി, അതിതീവ്രമായ ദുഃഖവും നിസ്സഹായാവസ്ഥയും സാമുവലിലൂടെ സലിം കുമാർ സ്ക്രീനിൽ എത്തിച്ചു. ഒരു അച്ഛന്റെ നെഞ്ചുപൊട്ടുന്ന വേദന വളരെ ശാന്തമായും എന്നാൽ ആഴത്തിലും അവതരിപ്പിച്ചതിന് അദ്ദേഹത്തിന് ആ വർഷത്തെ മികച്ച രണ്ടാമത്തെ നടനുള്ള കേരള സംസ്ഥാന ചലച്ചിത്ര അവാർഡ് ലഭിച്ചു.

ചിരിയുടെ ഈ സുൽത്താൻ നമ്മളെ വീണ്ടും ഞെട്ടിച്ചത് ആദാമിന്റെ മകൻ അബു എന്ന ചിത്രത്തിലൂടെയാണ്. പ്രായമേറിയ ഒരു വൃദ്ധന്റെ ആത്മസംഘർഷങ്ങളെയും നിസ്സഹായാവസ്ഥയെയും എത്രത്തോളം തന്മയത്വത്തോടെയാണ് സ്ക്രീനിൽ എത്തിച്ചതെന്ന് കണ്ടപ്പോൾ, 'കോമഡി ചെയ്യുന്ന ആ സലിം കുമാറാണോ ഇത്' എന്ന് വാപിളർന്നു പോയത് ഇപ്പോഴുമോർക്കുന്നു. ആ അഭിനയമികവിന് മികച്ച നടനുള്ള ദേശീയ അവാർഡ് അദ്ദേഹത്തെ തേടിയെത്തിയപ്പോൾ, അത് മലയാള സിനിമയ്ക്കാകെ അഭിമാന നിമിഷമായി മാറി. ചിരിപ്പിക്കാൻ മാത്രമല്ല, കണ്ണ് നിറയിക്കാനും തനിക്ക് സാധിക്കുമെന്ന് അദ്ദേഹം തെളിയിച്ചു... ഹാസ്യനടൻ വെറും കോമാളിയാണെന്നു കരുതിയവർക്കുള്ള ശക്തമായ മറുപടികൂടിയായി ഈ രണ്ടു കഥാപാത്രങ്ങളും.

സാംസ്കാരിക രംഗത്ത് പ്രവർത്തിക്കുന്നവരും സിനിമാ താരങ്ങളും പലപ്പോഴും തങ്ങളുടെ രാഷ്ട്രീയം രഹസ്യമായി സൂക്ഷിക്കാറാണ് പതിവ്. ഏതുഭാഗത്തേക്കും ചായാനുള്ള അടവും മെയ്‌വഴക്കവും അത്തരക്കാർ കാണിക്കാറുമുണ്ട്. പക്ഷേ സലിംകുമാർ അതിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തനായി. തികഞ്ഞ മതേതര മൂല്യങ്ങൾ ജീവിതത്തിൽ പുലർത്തിക്കൊണ്ട് ജാതിമത ഭേദങ്ങൾ എതിർത്തുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം ആദ്യന്തം ഒരു കോൺഗ്രസ്സ് അനുഭാവിയായി തുടർന്നു. തന്റെ രാഷ്ട്രീയം പരസ്യമാക്കിക്കൊണ്ട് തിരഞ്ഞെടുപ്പ് വേദികളിൽപ്പോലും സജീവസാന്നിധ്യമാകാൻ സലിംകുമാർ മടിച്ചില്ല. അതിന് കൊടുക്കേണ്ടി വന്ന വില എത്ര വലുതായാലും. പിന്താങ്ങുന്ന രാഷ്ട്രീയത്തിന്റെ ശരിതെറ്റുകൾക്കപ്പുറം തനിക്ക് ശരിയെന്നു ബോധ്യമുള്ള ഒരു പ്രത്യയശാസ്ത്രത്തെ കേവലം പുരസ്ക്കാരങ്ങൾക്കോ സ്ഥാനമാനങ്ങൾക്കോ വേണ്ടി മാറ്റിപ്പറയാൻ തയ്യാറാകാത്ത സത്യസന്ധതയാണ് ഇവിടെ അദ്ദേഹത്തെ വ്യത്യസ്തനാക്കുന്നത്.

ഇതേ സത്യസന്ധത മറ്റു പല അവസരങ്ങളിലും നമുക്ക് കാണാനാകും. തനിക്കു പറ്റിയ അമളികളും അബദ്ധങ്ങളും ഒരു മറയുമില്ലാത്ത ജീവിതാനുഭവങ്ങളായി അവതരിപ്പിക്കുന്നതിൽ ഒരു പിശുക്കും അദ്ദേഹം കാണിച്ചില്ല. കരൾ രോഗത്തിന് ചികിത്സിക്കാൻ കപടവൈദ്യന്റെ അടുത്ത് പോയതും ഒടുവിൽ പെട്ട്പോയതും ഒരു ഉദാഹരണം മാത്രം. വൈദ്യരുടെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം കഷായം കാച്ചുന്ന ഭാര്യയുടെ കഷ്ടപ്പാട്, പോയ പണം, മരുന്ന് കുടിച്ചപ്പോൾ ഛർദ്ദിച്ച രക്തം... വേദനിപ്പിക്കുന്ന അനുഭവങ്ങളാണെങ്കിലും സലിംകുമാർ പറയുമ്പോൾ അത് നർമ്മമയമാകുന്നു. തന്റെ ട്രാജഡി നമുക്കായി കോമഡിയാക്കി അദ്ദേഹം വിളമ്പുന്നു. പിന്നീട് കരൾ മാറ്റിവയ്ക്കൽ ശസ്ത്രക്രിയക്ക് വിധേയനാവുകമാത്രമല്ല, ഇതരവൈദ്യവും അതിന്റെ പേരിലുള്ള തട്ടിപ്പുകളും ഉറക്കെ വിളിച്ചുപറയാനുള്ള ധൈര്യംകൂടി അദ്ദേഹം കാണിച്ചു. തന്റെ രോഗാവസ്ഥ ഒട്ടും മൂടി വെക്കാതെ, മനസ്സിൽത്തട്ടി അദ്ദേഹം തുറന്നുപറഞ്ഞ അനുഭവങ്ങൾ ഹാസ്യത്തിനപ്പുറം ഈ സമൂഹത്തിലെ ഭീകരമായ യാഥാർഥ്യം കൂടിയാണെന്ന് നമ്മൾ തിരിച്ചറിഞ്ഞു.

പക്ഷെ... 2026 ജൂൺ 6... ആ ശനിയാഴ്ചയിൽ ഏറ്റവും മികച്ച വൈദ്യശാസ്ത്രത്തിനും അദ്ദേഹത്തെ രക്ഷിക്കാനായില്ല. രോഗാവസ്ഥയെപ്പോലും ചിരിയോടെ നേരിട്ട ഒരു മനുഷ്യൻ.... ജീവിതത്തെ ഇത്രമേൽ തമാശയായിക്കണ്ട ഒരു മനുഷ്യൻ... ആ ദിവസം, വെന്റിലേറ്റർ മുറിയിൽ ജീവിതമെന്ന അയാളുടെ തമാശയുടെ അവസാനത്തെ

പഞ്ച്‌ലൈൻ മരണം എന്ന രംഗബോധമില്ലാത്ത കോമാളി പൂർത്തിയാക്കി.

ശരീരം മാത്രമായ സലിംകുമാർ അതാ ടെലിവിഷനിൽ. ഇനി പ്രതീക്ഷ വേണ്ടല്ലോ...

ചാനലുകളിലെ മരണാഘോഷങ്ങൾ അടച്ചുവെച്ച് ഞാൻ ഒരു നിമിഷം മൊബൈലിലേക്ക് നോക്കി. അപ്പോൾ... അതാ വരുന്നു.... WELCOME-നു പകരം MELCOW എന്നെഴുതിയ ബോർഡുമായി പ്യാരി! അപ്പുറത്ത് പൊറോട്ടയടിക്കാനാകാതെ വിഷമിക്കുന്ന മിസ്റ്റർ കോശി തെരുവിന്റെ അങ്ങേത്തലക്കലെ ചിട്ടിക്കമ്പനിയിൽ കറങ്ങുന്ന കസേരയിൽ പൈപ്പ് വലിച്ചിരിക്കുന്നു മണവാളൻ, അയലത്തെ വനജചേച്ചിയുടെ ഭർത്താവ് ഓമനക്കുട്ടൻ ചേട്ടൻ ഉമ്മറത്ത് ആലോചനയിലാണ്. ഏകമുദ്രയും ദ്വിമുദ്രയും സമാസമം ചേർത്ത് തിമിർക്കുകയാണ് ഡാൻസ് മാസ്റ്റർ മൈക്കൾ ഏലിയാസ് ജാക്സൺ ഏലിയാസ് വിക്രം ഏലിയാസ്.....!

ഇല്ല സലിംകുമാർ... നിങ്ങൾ മരിച്ചിട്ടില്ല...

ചാനലിൽ ആഘോഷിക്കപ്പെട്ട മരണവാർത്ത നിങ്ങളുടേതായിരിക്കാം. അച്ചടിച്ച അനുശോചന പ്രസംഗങ്ങളും നിങ്ങൾക്ക് വേണ്ടിത്തന്നെ. പക്ഷെ... നിങ്ങൾ സമ്മാനിച്ച ചിരിയുടെ പെരുമഴക്കാലത്തിന് മരണത്തിന്റെ അതിരുകളില്ല, ട്രോളുകളായും മീമുകളായും ആ ചിരികൾ ഞങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഉള്ളിടത്തോളം കാലം നിങ്ങൾ ഒരിടത്തേക്കും പോകുന്നില്ല.... ഞങ്ങളുടെ കൂടെത്തന്നെയുണ്ടാകും.

Best Compliments

SHASTAS ASSOCIATES

1st Floor, Vinay Complex
DRDO Phase II Road
Kagadasapura, C.V. Raman Nagar
Bangalore-93

Mob: 9845090401

ഇവൾ സ്ത്രീ

എം.കെ. ശ്രീഗൗരി

''അസംതൃപ്തിയാണ് എഴുത്തിന്റെ അസംസ്കൃത വസ്തു.'' പ്രമുഖ എഴുത്തുകാരിയും ജ്ഞാനപീഠ ജേതാവുമായ പ്രതിഭാ റായ്.

സ്ത്രീ ഒരു അത്ഭുത പ്രതിഭാസമാണോ? ആണെന്ന് തോന്നുന്നു. സ്വന്തം ഇച്ഛാശക്തി കൊണ്ടുമാത്രം കാലത്തെ അതിജീവിച്ച, ജീവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കോടാനുകോടി സ്ത്രീകളുണ്ടീ ലോകത്തിൽ. ലോകത്തെ താങ്ങി നിർത്തുന്ന അതീന്ദ്രിയ ശക്തിയുള്ള നട്ടെല്ല്.

വിമർശകന്റെ വിദഗ്ധ ബുദ്ധിയും നിരൂപകന്റെ ഭൂതക്കണ്ണാടിയും ഇല്ലാതെ ഈ അക്ഷരങ്ങളിലൂടെ കണ്ണോടിച്ചാൽ നാം ഓരോരുത്തരുടെയും മനസ്സിലേക്ക് ഓടിവരുന്ന കുറെ മുഖങ്ങളില്ലേ, അതുതന്നെയാണീ കുറിപ്പിനാധാരം.

എത്ര തരം സ്ത്രീ ജീവിതങ്ങളാണീ ലോകത്ത്. അധികാരത്തിന്റെയും അടിമത്തത്തിന്റെയുമൊക്കെ ക്രൂരമുഖങ്ങൾ. അവരനുഭവിക്കുന്ന പൊള്ളുന്ന ജീവിതം. അഗ്നിപർവ്വതം പോലെ തിളച്ചു മറിയുമ്പോഴും ചിരിച്ചുകൊണ്ട് കരയുകയും കരഞ്ഞു കൊണ്ട് ചിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ.

അത്തരത്തിൽ അടുത്തറിയാവുന്ന ചിലരെക്കുറിച്ചെഴുതുമ്പോൾ ഫെമിനിസ്റ്റു ലേബൽ ചേർത്ത് വായിക്കരുതെന്നപേക്ഷ.

നാം അറിയുന്ന പലരും അവർക്കറിയുന്ന സ്ത്രീ ജീവിതങ്ങൾ കൂടി കൂട്ടിച്ചേർത്തു വായിച്ചാൽ ഈ വരികളൊക്കെ ഒന്നുമല്ലാതാകും.

DRDO 2026 Onam CELEBRATIONS

''എന്നോട് ഇതേപ്പറ്റി പറയരുതെന്ന് ഞാൻ എത്രവട്ടം അമ്മയോട് പറഞ്ഞതാ.''

അമ്മയും മകളും തമ്മിൽ വിവാഹാലോചനയെ പറ്റിയുള്ള തർക്കമാണ്.

''പിന്നെയും ഇതുതന്നെ പറയുന്നത് എന്തിനാ?''

''ഇതെന്തു ഭാവിച്ചാണ്? എത്രയെന്ന് കരുതിയാണ് ക്ഷമിക്കുന്നത്? വയസ്സ് 30 കഴിഞ്ഞില്ലേ, ഇനിയെന്നാ? എല്ലാറ്റിനും ഒരു സമയമില്ലേ? ഓരോരുത്തർക്ക് ആഗ്രഹിച്ച പോലെ ഓരോന്ന് നടക്കാഞ്ഞിട്ട്. ഇതിപ്പോ എന്തിന്റെ കുറവാ? കുടുംബവും വിദ്യാഭ്യാസവും ജോലിയും ഒക്കെ വളരെ നല്ലത്. എത്ര നല്ല ആലോചനകളാ നീ തട്ടിക്കളഞ്ഞത്? എന്തായാലും അവരോട് വരാൻ പറയുകയാ.''

''വേണ്ട വേണ്ട.''

''ശ്രുതി, നീ ചെയ്യുകൂട്ടുന്നത് എന്താണെന്ന് നിനക്കറിയോ? ഇങ്ങനെയൊക്കെ പെരുമാറാൻ ഞങ്ങൾ എന്ത് തെറ്റാ ചെയ്തത്?'' സുധ വ്യസനത്തോടെ ചോദിച്ചു.

''ആരും ഒന്നും ചെയ്തിട്ടല്ല, എനിക്ക് വിവാഹമേ വേണ്ട. ഇനിയൊരു നാൻസിയാന്റിയോ യമുനാമ്മായിയോ ആകാൻ എനിക്ക് വയ്യ.''

''എല്ലാവർക്കും ഒരുപോലെ സംഭവിക്കണമെന്നില്ല കുഞ്ഞേ. വെറുതെ വിഡ്ഢിത്തം പറയാതെ.''

''ആരെന്തു പറഞ്ഞാലും ഞാൻ തീരുമാനത്തിൽ നിന്ന് പിന്മാറില്ല.''

അല്പം കടുപ്പിച്ചു പറഞ്ഞ് ശ്രുതി തിരഞ്ഞു നടന്നു. പാവം സുധാമ്മ അന്തിച്ചു നിന്നു.

''ഭഗവാനേ കൃഷ്ണാ ഗുരുവായൂരപ്പാ ഈ കുഞ്ഞിന് നല്ലതു തോന്നണേ.''

''എത്ര നല്ല രീതിയിലായിരുന്നു യമുനാമ്മായിയെ വിവാഹം കഴിച്ചു കൊണ്ടുവന്നത്. ഈ അടുത്തല്ലേ എല്ലാം തകർന്നത്? അമ്മ ഇതൊക്കെ ഇത്ര വേഗം മറന്നോ?''

മറുപടി പറയാനാവാതെ തിരിഞ്ഞു നടക്കുമ്പോൾ മകളുടെ ചോദ്യം മനസ്സിൽ ആവർത്തിച്ചലയടിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു.

''എന്തിന് വിവാഹം? സ്ത്രീക്ക് വിവാഹം എന്നാൽ അടിമത്തം ആണെന്ന് ഞാൻ പറഞ്ഞു തരണോ? നമ്മൾ ഓഫീസും വീടും കിച്ചനും എല്ലാം മാനേജ് ചെയ്ത്, സോഷ്യൽ സ്റ്റാറ്റസും നിലനിർത്തി അടിമത്തം നിലനിർത്തണം. ജോലി ചെയ്തു കിട്ടുന്ന ശമ്പളം കൂടി ഏൽപ്പിച്ചുകൊടുത്തു അടിമവേലയും ചെയ്തുറാൻ മൂളി നിന്നാൽ കുലസ്ത്രീയായി. എനിക്കതിന് താൽപ്പര്യമില്ല. ആരെന്തു പറഞ്ഞാലും വിവാഹമെന്ന കാര്യവും പറഞ്ഞ് എന്റെ അടുത്തേക്ക് വരണ്ട. കണ്ടുമടുത്ത ദുരന്തങ്ങൾ ആവർത്തിക്കാൻ നിന്നു കൊടുക്കാൻ എനിക്ക് കഴിയില്ല. അറിഞ്ഞുകൊണ്ടുതന്നെ ഞാൻ എന്നെ കുരുതിയ്ക്ക് കൊടുക്കുന്നില്ല. ആരെയും ഒരുതരത്തിലും ശല്യപ്പെടുത്താതെ കഴിഞ്ഞോളാം.''

ശ്രുതി കലിതുള്ളി നിൽക്കുകയാണ്. സുധാമ്മയ്ക്ക് ഉത്തരം മുട്ടിയെങ്കിലും ഒറ്റ മോളുടെ ഒറ്റക്കാൽ തപസ്സ് അവസാനിപ്പിക്കാൻ തന്നെ അവർ തീരുമാനിച്ചു. സർവ്വ മംഗള മംഗല്യേ ജപം ജപിച്ച് സർവ്വം അമ്മയിൽ സമർപ്പിച്ച് അവർ സമാധാനം കണ്ടെത്തിയെങ്കിലും മനസ്സിൽ മകളെ അനുനയിപ്പിക്കാനുള്ള തന്ത്രങ്ങൾ മെനഞ്ഞു കൊണ്ടിരുന്നു. ശ്രുതിയെ അനുനയിപ്പിക്കാനായി അനുജത്തി ഗിരിജയെ ഫോണിൽ വിളിച്ചു. ഫോണിൽ മറുവശത്ത് അക്ഷമയോടെ ഗിരിജ.

''ആ ചേച്ചി എന്താണ് അസമയത്ത്?''

''ഓ അസമയമോ നിന്നെ വിളിക്കാൻ എനിക്ക് സമയാസമയങ്ങൾ ഉണ്ടോ?''

''ഒന്നൂല്യ ചേച്ചി പറയ്.''

''മോളെ, എറണാകുളത്തു നിന്ന് വന്ന കല്യാണക്കാര്യം ശ്രുതി സമ്മതിക്കുന്നില്ല. കല്യാണമേ വേണ്ടെന്നു തന്നെയാ പറയുന്നത്. ഞാനും ഏട്ടനും ആവതു പറഞ്ഞു നോക്കി, അവൾ സമ്മതിക്കുന്നില്ല ചെറുക്കന്റെ വീട്ടുകാർ തുടരെ വിളിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അവർക്ക് വലിയ താൽപ്പര്യമാണ്. ഈയാഴ്ച തന്നെ യേസ് ഓർ നോ അറിയണം പോലും. മോള് അവളെ ഒന്ന് വിളിച്ചു സംസാരിക്ക്. നീ പറഞ്ഞാൽ അവൾ കേൾക്കും. ഞാനും ഏട്ടനും വല്ലാതെ വിഷമിച്ചിരിക്കുകയാണ്. അതാണ് ഈ സമയത്ത് വിളിച്ചത് എന്റെ കുട്ടീ.''

ഫോൺ കട്ടാക്കി വന്നു കിടന്നെങ്കിലും സുധയ്ക്ക് ഉറക്കം വന്നില്ല.

ശ്രുതിയുടെ മുറിയിലേക്ക് നോക്കി, വാതിൽ ചാരിയിട്ടേ ഉള്ളൂ. അടുത്തേക്ക് ചെല്ലാൻ മനസ്സ് അനുവദിക്കുന്നില്ല. മനസ്സിന്റെ മടിത്തട്ടിൽ നിന്ന് ഉയരുന്ന തിരമാലകൾ ആർത്തരമ്പി ഉത്ഭവവും പതനവും ഒരേ വേഗതയിൽ. ഒടുവിലതു നീരാവിയായി മുകളിലേക്ക് ഉയർന്ന് ആർത്തു പെയ്യുന്നു. ആർത്തു പെയ്യുന്ന മഴയിൽ അടിമുടി നനഞ്ഞ്

സുധ, തിരിഞ്ഞും മറിഞ്ഞും കിടന്നു നേരം വെളുപ്പിച്ചു. മനസ്സിന് ഒരു സമാധാനത്തിനായി ക്ഷേത്രത്തിലേക്ക് പുറപ്പെട്ടു. ക്ഷേത്രകുളത്തിന് സമീപം വെച്ച് കയ്യും കാലും മുഖവും കഴുകിവരുന്ന പഴയ പരിചയക്കാരി സരസ്വതിയെ കണ്ടു. ഇരുവരും പരസ്പരം അത്ഭുതത്തോടെ നോക്കി.

''ആ സുധ ഇവിടെ അടുത്താ താമസം?''

''തറവാട് വീട്ടിൽ.''

''സരസ്വതി ഏടത്തി എന്നു വന്നു?''

''രണ്ടീസായി കുട്ടിയെ.''

''എല്ലാരും ഉണ്ട്?''

''ഇല്ല ഞാനും രണ്ടു പട്ടിക്കുട്ടികളും മാത്രം.''

''അതെന്താ പട്ടിക്കുട്ടികൾ?''

''കുട്ടികൾ ടൂറിലാ. ഇതാപ്പോ കൽക്കി അവതരിക്കാനായി എന്ന് തോന്നിപ്പിക്കുന്നത്. മോനും ഭാര്യയും മക്കൾക്ക് പകരം വളർത്തുന്നത് പട്ടിക്കുട്ടികളെ. പട്ടിക്കുട്ടികൾ എന്ന് പറഞ്ഞാൽ അവർക്ക് സഹിക്കില്ല, മിന്നുവും പൊന്നുവും. മിന്നൂട്ടാ പൊന്നൂട്ടാന്നാ വിളിക്കാ. അതിനും ഒരു യോഗം വേണ്ടേ, പട്ടിക്കുട്ടികളുടെ അച്ഛച്ചനും അച്ഛമ്മയും ആകാൻ.

കുട്ടികൾ വേണ്ടത്രേ, ഫ്രീ ആവണം പോലും, സ്നേഹിക്കാൻ രണ്ട് പട്ടിക്കുട്ടികൾ മതി പോലും.''

''അയ്യോ, എന്താ കുട്ടികളിങ്ങനെ? അനന്തര തലമുറ വേണ്ടേ?''

''വേണ്ടാത്രേ. നിർബന്ധാച്ചാൽ ദത്തെടുക്കാന്ന്. ഞാൻ പറഞ്ഞു അത് വേണ്ടാന്ന്. നമ്മുടേതല്ലാത്ത ഒരു കുഞ്ഞിനെ നമ്മുടേതായി കാണാൻ എനിക്കാവില്യ. ആർക്കാ അതിന് കഴിയ്യ?''

''നടയടക്കുന്നതിന് മുമ്പ് തൊഴുതു വരാം കുട്ടീ.'' സംസാരം തുടരാൻ ഇഷ്ടമില്ലാതെയാവണം സരസ്വതിയേടത്തി തടയിട്ടു. മനസ്സിലെ ദുഃഖങ്ങൾ ഇറക്കിവയ്ക്കാനാണ് ക്ഷേത്രത്തിലേക്ക് പുറപ്പെട്ടതെങ്കിലും പുതിയ വാർത്ത സങ്കടം ഇരട്ടിപ്പിക്കുന്നതായി.

''സുധയ്ക്ക് ഒരു മോളല്ലേ? കുട്ടീടെ പഠിത്തം കഴിഞ്ഞുവോ?'' തൊഴുതു മടങ്ങുമ്പോൾ സരസ്വതിയേടത്തീടെ ചോദ്യം.

''ഹും. പഠിത്തം കഴിഞ്ഞു, ജോലിയുമായി.''

''വിവാഹം?''

''ഞാനും ഏട്ടത്തിയേപ്പോലെ ഒരവസ്ഥയിലാ. അവൾക്ക് വിവാഹം വേണ്ടാത്രേ.''

''ഭഗവാനേ, ഇതെന്താ ഇപ്പഴത്തെ കുട്ടിയോൾക്ക്?''

''പറഞ്ഞു പറഞ്ഞു തോറ്റു. സങ്കടം സഹിക്കാണ്ടെയാവുമ്പോ ഭഗവാന്റെ നടയിൽ വന്നു തൊഴുതു പറഞ്ഞു മടങ്ങാ. അതന്നെ. നാൻസിയും യമുനയുമൊക്കെയാണ് ഉപമകളാക്കിയിരിക്കുന്നത്. ഇപ്പോളത്തെ കുട്ടിയോൾടെ ഓരോരോ തോന്നലുകൾ.''

''ഒന്നു കൗൺസിലിംഗിന് കൊണ്ടുപോയി നോക്കിയാലോ സുധേ?''

''ആ നളിനീടെ മോളും മരുമകനും തമ്മിൽ പിരിയാൻ നിൽക്കുവായിരുന്നു. അവിടെ പോയിട്ട് നാലോ അഞ്ചോ സിറ്റിങ്ങിൽ നേരെയായത്രേ. നമ്പർ കയ്യിലുണ്ട്. സൂരജിന് വേണ്ടി നളിനി തന്നതാ, അവൻ പോയില്ല.''

ഈശ്വരാ, സുധാമ്മയുടെ ഉള്ളൊന്നു പിടഞ്ഞു. കൌൺസിലിങ് എങ്കിൽ അത്. മുങ്ങിച്ചാകാൻ പോകുന്നവൻ വയ്ക്കോൽ തുമ്പിൽ ആണെങ്കിലും കയറിപ്പിടിക്കുമെന്നാ പഴമ. നമ്പർ വാങ്ങി മടങ്ങുമ്പോൾ സുധയ്ക്ക് എന്തെന്നില്ലാത്ത ആശ്വാസം തോന്നി.

മേഘങ്ങളൊഴിഞ്ഞ ആകാശത്തിന് കീഴെ മിഴിനീരുപോലെ നിളയൊഴുകുന്നു. മഹാസംസ്കാരവാഹിനിയായ പേരാറ്. യവനയുക്തയായിരുന്ന നിള, സ്വപ്നങ്ങളിലും പുരാവൃത്തങ്ങളിലും കൃഷിയിലും കലയിലും സാഹിത്യത്തിലും ജന്മ ജന്മാന്തര പ്രാർത്ഥനകളിലും നിറഞ്ഞു പരന്നൊഴുകിയ നിള. നമ്മുടെ സംസ്കൃതിയുടെ പ്രാണനാളമായ നിള പക്ഷേ ഇന്ന് മരണം ശുശ്രൂഷ നടത്തുന്ന വാർദ്ധക്യത്തിൽ. ഇന്നോ നാളെയോ മടക്കിക്കൊണ്ടു പോകാനെന്ന മട്ടിൽ കൂടെക്കൂടിയിരിക്കുന്നതിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളായ മണൽതിട്ടകൾ! നീരൊഴുക്ക് പൂർണമായും നിലച്ചയിടങ്ങൾ. ഒഴുകി മറഞ്ഞ തീരങ്ങളിലേക്ക് തിരിച്ചൊഴുകാനാവാതെ പരമ ജ്ഞാനത്തിലേക്കുള്ള പ്രയാണമാവാം. പുണ്യവും പരിപാവനവുമായ സംസ്കാരത്തിന്റെ ശവപ്പറമ്പാക്കി മാറ്റുമോ പുതു തലമുറ?

രായിരനെല്ലൂർ മലയിലേക്ക് ഉരുട്ടിക്കയറ്റിയ ഉരുളൻ കല്ലിൽ സനാതന ജീവിത സാരം ഉന്മാദലിപികളിലെഴുതിയ ഭ്രാന്തൻ നാരായണൻ. വയ്ക്കുമ്പോൾ ഉണ്ണില്ല, ഉണ്ണുമ്പോൾ ഉറങ്ങില്ല എന്ന് പറഞ്ഞ നാരായണൻ. ഒരു മുറം വിറ്റ പണം കൊണ്ട്

തൃപ്തനാണെന്ന് പറഞ്ഞ പാക്കനാരും. മനുഷ്യ ജീവിതത്തിന്റെ നിസ്സാരതയും മനുഷ്യാവശ്യത്തിന്റെ പരിമിതിയും വിളിച്ചോതിയിരുന്നവർ. അവിടെ നിന്ന് തുടങ്ങി ഇപ്പോൾ എത്തിയിരിക്കുന്നതോ, ഒന്നും തികയാത്ത വിഭ്രമാവസ്ഥയിലും.

അപ്പോഴും നാൻസിയും യമുനയുമെല്ലാം മനസ്സിനെ മഥിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

കതകിൽ ആഞ്ഞു മുട്ടുന്നത് കേട്ടാണ് യമുന കണ്ണ് തുറന്നത്. അമ്മയാണ്. മേശപ്പുറത്ത് ടൈം പീസിലേക്ക് നോക്കി. സമയം ആകുന്നതേയുള്ളൂ. പിന്നെ എന്താണെന്ന് ഭാവത്തിൽ അമ്മയെ നോക്കി.

''മോളെ, മൂലേപ്പറമ്പിൽ നിന്നു ഫോൺ വന്നിരുന്നു.''

''ങും?'' സംശയ ഭാവത്തിൽ അമ്മയെ നോക്കി.

''അത്... അത്... വിധുവിന് അസുഖം കൂടുതലാണ്. നമ്മളോട് അവിടെ വരെ ചെല്ലാൻ പറഞ്ഞു.''

''അത് പുതിയ കാര്യമല്ലല്ലോ, ഇപ്പോഴുണ്ടായ അസൂഖവുമല്ല. യമുന നിസ്സംഗഭാവത്തിൽ പറഞ്ഞു.''

''അത് പിന്നെ... അൽപം സീരിയസ്സാണ് ന്ന്. ഗംഗച്ചിറ്റയാണ് വിളിച്ചത്. ചേട്ടനും ചേച്ചിയും എത്തിയിട്ടുണ്ട്. നമുക്ക് വേഗം പോകാം റെഡിയാക്.''

''ഞാനില്ല, നിങ്ങൾ വേണമെങ്കിൽ പൊയ്ക്കോ.''

''എന്റെ കുഞ്ഞേ അങ്ങിനെ പറയാതെ, നീ പോകണം. നമുക്കെല്ലാവർക്കും കൂടി പോകാം. ഭാര്യാ ഭർത്താക്കന്മാർ തമ്മിൽ പിണങ്ങിയെന്നൊക്കെയിരിക്കും. വയ്യെന്നായാൽ പരസ്പരം തുണയാവണ്ടേ?'' രാഗിച്ചെറിയമ്മ.

ഓ സംഘം ചേർന്ന് ആണല്ലോ വരവ്, എന്താണ് പുതിയ കാര്യം? തേട്ടി വന്നതുള്ളിലൊതുക്കി യമുന തിരിഞ്ഞു നടന്നു. വാതിൽ കൊട്ടിയടച്ചു ഉപദേശകരെ പേടിച്ച്.

''ദാ ഓൾ നീം റെഡിയായില്ല. ദെന്താ ഏടത്തിയെ?'' കോഴിക്കോട്ടെ ചെറിയമ്മ.

''ഞാൻ വിളിച്ചിട്ട് അവൾ വരുന്നില്ലെന്നാ പറയുന്നേ.'' അമ്മയുടെ ശബ്ദത്തിൽ പുരണ്ട വേദനയുടെ അലയൊലികൾ യമുനയുടെ ഹൃദയത്തിലേക്കും പടർന്നു.

വീണ്ടും കതകിൽ തുടരെത്തുടരെ മുട്ടുന്നുണ്ട്. യമുന ചെവി പൊത്തിപ്പിടിച്ചു കിടന്നു. മുട്ടുന്ന ശബ്ദം ഉച്ചസ്ഥായിലായി. അടക്കിപ്പിടിച്ച ദേഷ്യവുമായി കതക് തുറന്നു.

ശങ്കരമ്മാമ.

''യമുനൂട്ടിയെ ഇത്തിരി ഇങ്ങട്ട് വര്വാ. ശങ്കരമ്മാമ ഒരു കാര്യം പറേട്ടെ.'' ജാള്യച്ചിരിയുമായി ശങ്കരമ്മാമ തുടർന്നു. ''എന്താച്ചാൽ കാര്യം അമ്മ പറഞ്ഞൂലോ. എന്തായാലും നമ്മൾ അവിടെ വരെ പോയി വര്വ. ത്രന്നെ. പോകാതിരുന്നൂച്ചാ ഭഗവാനിഷ്ടാവില്ലാട്ടോ. ന്റെ കുട്ടി എത്ര നല്ല കുട്ട്യാണ്. പറയുന്നതനുസരിക്കൂ കുട്ട്യേ.''

''ങും... നല്ല കുട്ടി... ഞാൻ എങ്ങോട്ടുമില്ല. ആരാന്ന് വെച്ചാൽ പൊയ്ക്കോ. എല്ലാവരും പറയുന്നതനുസരിച്ചിട്ടേയുള്ളൂ ഞാൻ. ഇനി എനിക്ക് വയ്യ ശങ്കരമ്മാമേ.'' യമുന തിരിഞ്ഞു നടക്കുമ്പോൾ:

''കാര്യം അവളോട് പറയൂ വെറുതെ സുഖല്യാച്ചിട്ടാ കുട്ടി ങ്ങനെ പറയിണെ.'' അമ്മായി.

ശങ്കരൻ മാമയും അമ്മായിയും കൂടി തൃശ്ശൂരിൽ നിന്നും എത്തണമെങ്കിൽ? വാതിൽക്കൽ ചിറ്റമാരും അമ്മായിമാരും അടുത്ത ബന്ധുക്കളെല്ലാം ഉണ്ട്. അപ്പോൾ... എന്തായിരിക്കും സംഭവിച്ചത്? ഉള്ളിൽ വെള്ളിടി വെട്ടി.

''ദാ കുട്ട്യോട് കാര്യം പറയാലോ, വിധു മരിച്ചുത്രേ. ഇന്നലെ രാത്രിയിലെപ്പോഴോ ആണെന്നാണ് അറിഞ്ഞത്. ഞങ്ങളെയൊക്കെ വിധുവിന്റവിടുന്നു വിളിച്ചിരുന്നു. വരൂ നമുക്ക് എന്താച്ചാലും അവിടെ വരെ പോയി വര്വാ.''

വീണു പോകാതിരിക്കാൻ കതകിന്റെ പാളികളിൽ മുറുക്കെ പിടിച്ചു അലറി. ''ഇല്ല, ഞാൻ വരുന്നില്ല''.

യമുന ഭൂതകാലത്തിലേക്ക് വഴുതി വീണു. വീട്ടിലെ ഇളയ കുട്ടിയായിരുന്ന തന്റെ ആർഭാടമായ വിവാഹം. ആദ്യരാത്രി തന്നെ കല്ല് കടിച്ചു. കൂട്ടുകാരൊന്നിച്ച് കുടിച്ചു രസിച്ച് നേരം പുലരുമ്പേൾ ചോരക്കണ്ണുമായി കയറി വന്നു കിടന്നത് മുതൽ നീണ്ട 26 വർഷത്തെ യാതനാപൂർണമായിരുന്ന ജീവിതം. ദിവസങ്ങൾ നീളവേ തുടരാവർത്തനങ്ങളിൽ സ്നേഹനിർദ്ദേശവുമായി ചെന്ന യമുനയ്ക്ക് ചെകിട്ടത്തടി. ആരുമറിയാതെ കരഞ്ഞു തീർത്ത ദിവസങ്ങൾക്കൊടുവിൽ സ്വന്തം വീട്ടിൽ കൊടുത്ത സൂചനയ്ക്ക് ''ചട്ടിയും കലവും തട്ടിയും മുട്ടിയുമൊക്കെ ഇരിക്കും സ്ത്രീകളാണ് ക്ഷമിച്ചും സഹി

ച്ചും ഒക്കെ കുടുംബ ജീവിതം കൊണ്ടുപോകേണ്ടത്'' എന്ന പതിവ് പല്ലവി.

ഇത് ഇന്നും തലമുറകൾ ആവർത്തിക്കുന്നില്ലേ?

സ്നേഹ വാത്സല്യങ്ങൾ നിർല്ലോഭം അനുഭവിച്ചു വളർന്ന പെൺകുട്ടി. പക്ഷേ പീഡനം മാത്രമായി വൈവാഹിക ജീവിതം. നാർസിസ്റ്റ് സ്വഭാവമുള്ള ഭർത്താവിൽ നിന്നും പിറന്ന ആദ്യത്തെ പെൺകുഞ്ഞുമായുള്ള തുടർ ജീവിതത്തിനിടയിലാണ് മദ്യം മാത്രമല്ല മയക്കുമരുന്നും കഞ്ചാവ് കച്ചവടവും ഉണ്ടെന്നറിയുന്നത്.

കുഞ്ഞിനെയും എടുത്ത് പോകാൻ ഒരുങ്ങിയ യമുനയെ അമ്മായിയമ്മ തടയുന്നു. സ്നേഹനിർഭരമായ യാചനയ്ക്കുള്ളിൽ യമുന വീണ്ടും... ഭാര്യയെ പൂർണ്ണമായും തന്റെ നിയന്ത്രണത്തിൽ ആക്കാൻ വേണ്ടി ഉണ്ടായിരുന്ന ജോലിയും കളയിക്കുന്നു. ഭാര്യക്കും കുഞ്ഞിനും ഒരുതരത്തിലുള്ള സംരക്ഷണവും നൽകിയില്ലെന്ന് മാത്രമല്ല, പീഡനവും. കാമനകളും ക്രൗര്യവും നിറഞ്ഞ മനുഷ്യലോകത്ത് തുടരേണ്ടെന്ന് പലവട്ടം ചിന്തിച്ചെങ്കിലും കുഞ്ഞിനെ ഓർത്തു ജീവിതം തുടരുന്നു.

നേരം പുലരാറാവുമ്പേൾ വളരെ വൈകി വന്നു കയറുന്ന വിധു.

വൈകിയത് എന്താണെന്ന് ചോദിച്ചാൽ വാതിലിൽ ഇടി. ആഞ്ഞു ചവിട്ട്. ഉറങ്ങുന്ന കുഞ്ഞ് ഞെട്ടി പേടിച്ചു വിറച്ചു കരയുന്നു. രാത്രിയുടെ ആഴമുള്ള നിശബ്ദതയിൽ ശക്തമായി കതക് വലിച്ചടച്ചു പോകുന്ന ഭർത്താവിന്റെ ചെയ്തികളിൽ മനം നൊന്ത് ഉറക്കമൊഴിഞ്ഞ് കരഞ്ഞു തീർത്ത ദിനങ്ങൾ.

ഭാര്യയും അമ്മയുമായ സ്ത്രീക്ക് ദേഷ്യമില്ല. ഇറങ്ങിപ്പോകാനിടമില്ല. ഇല്ലെന്നല്ല, ഉണ്ടായാൽ കുലസ്ത്രീയല്ലാതായി. സ്ത്രീ അഡ്ജസ്റ്റ് ചെയ്താലേ കുടുംബജീവിതം മുന്നോട്ടു പോകൂ എന്നു പറയുന്നിടത്ത് പരാതികൾ ഇല്ല. പരാതികൾക്ക് അംഗീകാരമില്ല.

സ്നേഹവും സന്തോഷവും കിട്ടേണ്ട ഗർഭാവസ്ഥയിലും പ്രസവാനന്തര കാലഘട്ടത്തിലും തീക്ഷ്ണമായ നോവു മാത്രം അനുഭവിച്ച് അവഹേളനങ്ങളും സഹതാപനോട്ടങ്ങളും അതിജീവിച്ച് ആവർത്തനങ്ങളിൽ വിരസതയില്ലാതെ തുടർ ജീവിതം.

വിധി മാറ്റി മറിച്ചത് രണ്ടാമത് ഉണ്ടായ അംഗവൈകല്യമുള്ള കുഞ്ഞ്. ഒരു വർഷത്തിൽ കൂടുതൽ ആയുസ്സില്ലെന്നും മദ്യവും മയക്കുമരുന്നും ആണ് വികൃതരൂപി കൂടിയായ കുഞ്ഞിന്റെ ജനനത്തിന് ആധാരം എന്നും ഡോക്ടർ.

താൻ ജോലിക്ക് പോയാലല്ലാതെ രണ്ടു പെൺകുഞ്ഞുങ്ങളെ വളർത്താൻ മറ്റൊരു മാർഗ്ഗവും ഇല്ലെന്ന് മനസ്സിലാക്കിയ യമുന മക്കളെ അമ്മായിയമ്മയെ ഏൽപ്പിച്ചു ജോലിക്ക് ഇറങ്ങുന്നു.

ഉള്ളതെല്ലാം വിറ്റു പെറുക്കി കുടിച്ചു കൂത്താടി നടക്കുന്ന ഭർത്താവ്. സ്ത്രീയോട് അഡ്ജസ്റ്റ്മെന്റിലൂടെ ജീവിതം തുടരാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന കുടുംബാംഗങ്ങളും സമൂഹവും. ഇതിനിടയിൽ തുടരുകയല്ലാതെ മറ്റൊരു മാർഗ്ഗവും ഇല്ലാതെയായി യമുനയ്ക്ക്.

ഭാര്യ ഭർത്താക്കന്മാർക്കിടയിൽ വാചാല മൗനം. പിന്നെപ്പിന്നെ ഭാര്യയുടെ ശമ്പളം ചോദിച്ചായി ബഹളം. ഒരു ജോലിക്കും പോകാതെ കുടുംബസ്വത്ത് വേണം കുടിക്കാൻ എന്നു പറഞ്ഞു വീട്ടിൽ ബഹളം.

പതിനൊന്നാം മാസം വെള്ളമിറക്കാൻ പാടുപെടുന്ന ഇളയ കുഞ്ഞു മരിച്ചതോടെ ഒരു വീട്ടിൽ ഒന്നിച്ച് താമസിക്കുന്നതല്ലാതെ പരസ്പരം സംസാരിക്കാതെ നീണ്ട വർഷങ്ങൾ കഴിച്ചുകൂട്ടി.

പലവട്ടം ഡൈവോഴ്സ് ചെയ്യാൻ വീട്ടുകാരും പറഞ്ഞുവെങ്കിലും അഡ്ജസ്റ്റ് ചെയ്യാൻ പറഞ്ഞ വീട്ടുകാരെയും ജീവിതം തിരിച്ചു പിടിക്കാനാകാത്ത ഘട്ടത്തിലെ ഉപദേശത്തെയും തിരസ്കരിച്ച് നീണ്ട 26 വർഷത്തെ യാതനാപൂർണ്ണമായ ജീവിതം മതിയാക്കി പോകുമ്പോൾ കുടുംബസ്വത്തും വിറ്റു കുടി തുടങ്ങിയിരുന്നു വിധു. ഒരേയൊരു കുഞ്ഞിനെ തന്നിൽ നിന്ന് അകറ്റി അച്ഛനും അച്ഛൻ വീട്ടുകാരും (യമുനയെ പിടിച്ചുനിർത്താനുള്ള അവസാനത്തെ അടവ്) എങ്കിലും യമുന ഇറങ്ങുന്നു. ഒരു വർഷം തികയും മുമ്പ് കുടുംബസ്വത്തിൽ നല്ലൊരു ഭാഗം വിറ്റു കുടിച്ചു കുടിച്ച്, പരാശ്രയം ഇല്ലാതെ നിവർന്നു നിൽക്കാനാവാതെ കിടന്നു രക്തം ഛർദ്ദിച്ച് മരിക്കുന്നു വിധു.

ഇത് കേവലം ഒരു കഥയായി കരുതി തള്ളിക്കളയും മുമ്പ് ഇതിനേക്കാൾ രൂക്ഷമായ എത്രയെത്ര അനുഭവങ്ങൾക്ക് സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു സമൂഹം. പക്ഷേ ആദികാലങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് പോലെ ഭർതൃശുശ്രൂഷയും പാതിവ്രത്യവും അനുഷ്ഠിച്ച് സകല പീഡനങ്ങളും ഏറ്റുവാങ്ങി തുടരേണ്ടതാണ് സ്ത്രീയുടെ ജീവിതം എന്നു ചിന്തിക്കുന്ന ചിലരെങ്കിലും ഇന്നും ഇല്ലേ? വലിയ വിപ്ലവങ്ങൾ ഒന്നും വേണ്ട. മാനുഷിക പരിഗണന എന്നൊന്നു മാത്രം മതിയായിരുന്നു.

ഇതൊക്കെ കണ്ടും കേട്ടും കഴിയുന്ന അഭ്യസ്തവിദ്യർ കൂടിയായ പെൺകുഞ്ഞുങ്ങൾ വിവാഹമേ വേണ്ട എന്ന് തീരുമാനത്തിലെത്തിയാൽ അവരെ എന്തു പറഞ്ഞു തടയും?

പ്രകൃതിയുടെ നിലനിൽപ്പും ആവാസവ്യവസ്ഥയും ഒക്കെ പറഞ്ഞാൽ വിലപ്പോകുമോ?

ജീവിതനദി ഏത് വഴി ഒഴുകും? ആകസ്മികവും അനിർവചനീയവുമായ ജീവൻ എന്ന ഈ പ്രവാഹം ഏതെല്ലാം നിംനോന്നതികളിലൂടെ കടന്നു പോകുമെന്നോ എന്തെന്തു പരിണാമങ്ങൾ സംഭവിക്കുന്നുവെന്നോ നിർവ്വചിക്കാനാവില്ലല്ലോ?

മഹനീയമെന്ന് തോന്നിയ ഒരു പ്രണയത്തിന്റെ ബാക്കിപത്രം. ദീർഘ നാളത്തെ പ്രണയം. വീട്ടുകാരുടെ എതിർപ്പവഗണിച്ചു വിവാഹം. ജീവിതം ദുരിതമാകാൻ അധികനാൾ വേണ്ടിവന്നില്ല.

സാമാന്യം നന്നായി പാടിയിരുന്ന നാൻസി പള്ളിയിലെ ക്വയർ ഗ്രൂപ്പിൽ വച്ചാണ് ഇഷ്ട പുരുഷനെ കാണുന്നത്. ജോർജ്ജിന്റെ ആദ്യവിവാഹം രേഖാപരമായി പിരിയാത്തതും ഇടവകയിൽ ജോർജ്ജിന് നല്ല അഭിപ്രായമില്ലാത്തതും അവർക്കിടയിലെ പ്രായ വ്യത്യാസവും വിവാഹത്തിന് വിലങ്ങുതടിയായപ്പോൾ നാൻസിയും ജോർജ്ജും രജിസ്റ്റർ മാരേജിലൂടെ ഒന്നിച്ചു.

ജീവിതം തുടങ്ങി ദിവസങ്ങൾക്കകം താൻ ചതിക്കപ്പെട്ടു എന്ന് നാൻസിയ്ക്ക് മനസ്സിലായി. ജോലിക്കു പോകാൻ മടിയുള്ള ജോർജ്ജ് വല്ലപ്പോഴും പണിക്ക് പോകുന്നത് തന്നെ കുടിയും വലിയും ചീട്ടുകളിയും മുടങ്ങാതിരിക്കാൻ മാത്രം. കേട്ടറിവില്ലാത്ത ദുശ്ശീലങ്ങളുടെ കൂടി വിളനിലമായിരുന്നു ജോർജ്ജ്.

ശോകഗാനങ്ങളെ ഏറെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്ന നാൻസി പാട്ടിൽക്കരഞ്ഞ ഞാൻ ''ജീവിതപ്പൂമരച്ചോട്ടിലിരുന്നു പൊട്ടിക്കരഞ്ഞു'' എന്ന ചങ്ങമ്പുഴയുടെ വരികൾക്ക് ജീവനേകി.

രണ്ടു പെൺകുഞ്ഞുങ്ങളുടെ അമ്മയായി. സാമ്പ്രദായിക വിദ്യാഭ്യാസം ഉള്ളതുകൊണ്ട് ഒരു ജോലി സംഘടിപ്പിച്ചു കുഞ്ഞുങ്ങളെ വളർത്തി പഠിപ്പിച്ചു. ജോലിക്കുപോയി വന്നു കിടന്നാൽ ചവിട്ടും തൊഴിയും ഛർദ്ദിയുമൊക്കെയായി ഉറങ്ങാത്ത ദിനരാത്രങ്ങൾ നാൻസിയെ മാനസികമായി തളർത്തി.

തന്റെ കുഞ്ഞുങ്ങളെ കര പറ്റിക്കാനായി ദിനരാത്രങ്ങൾ. പകൽ പണിയെടുക്കുന്ന കമ്പനിയിൽ നിന്ന് വന്നാൽ വീട്ടുജോലികൾ കഴിഞ്ഞു പാക്കിംഗ് ജോലിയിൽ ഏർപ്പെട്ടു. ഭർത്താവിനോട് ദേഷ്യപ്പെട്ടിട്ടും കരഞ്ഞിട്ടുമൊന്നും കാര്യമില്ലെന്ന് മനസ്സിലായി നാൻസിയ്ക്ക്.

ദിവസത്തിൽ നൂറുവട്ടം കൊല്ലുന്ന സ്നേഹം എന്നാണ് നാൻസി അതിനെ വിശേഷിപ്പിക്കാറ്. സ്നേഹിച്ചും ഭയപ്പെടുത്തിയും ട്രോമ ബോണ്ടിങ് ഭ്രമാത്മകതയിൽ ആഴ്ത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

സ്വപ്നം കണ്ട ജീവിതത്തിന്റെ ചാമ്പലിൽ ചവിട്ടി നിന്നുകൊണ്ട്, സ്നേഹത്തിന്റെ വ്യർത്ഥതയോർത്ത് കേഴുന്ന മനസ്സെങ്കിലും ഉറച്ച കാൽവയ്പ്പുകളുമായി നടന്ന് മാതാപിതാക്കളോട് പറയാതെ പോയ ക്ഷമാപണ മന്ത്രം ഉരുക്കഴിച്ച് നടന്നു നീങ്ങി.

ഒരിക്കലും പരിഭവിക്കാതെയും ഒന്നും തിരികെ ചോദിക്കാതെയും സ്വപ്നങ്ങളുടെ അതിരുകൾ ഭേദിക്കാനുള്ള ശ്രമം, ജീവിതത്തിന്റെ പ്രസാദവും വിഷാദവും ഒരുപോലെ സ്വീകരിക്കാൻ പഠിപ്പിച്ചു.

കാലാനുസൃതമായി പുനർ നിർമ്മിക്കപ്പെടാനാവാതെ നാൻസി ഉരുകിത്തീർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു.

ആരറിയുന്നു പെൺമനസ്സിന്റെ വിഹ്വലതകൾ, ഒറ്റപ്പെടൽ, പുരുഷാധിപത്യത്തിലെ ഇരട്ടത്താപ്പുകൾ!

കഴുത്തിൽ മിന്നുവീണ നിമിഷം മുതൽ അനിയന്ത്രിതമായ അധികാരാവേശം ജോർജ്ജിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. എല്ലാം താനായിരിക്കണം, എല്ലാം തന്നിലൂടെ... പഴയ മോഹന വാഗ്ദാനങ്ങളെല്ലാം കാറ്റിൽ പറത്തിക്കൊണ്ട്. നാൻസി ഒതുങ്ങി, ചുരുങ്ങി ഭൂമിയോളവും അതിനപ്പുറവും, ഇരുചെവിയറിയാതെ.

ഒരു പാതിരാത്രി നേരം, ഞാൻ ഇറങ്ങിപ്പോകുകയാണെന്ന് ഫോണിൽ വിളിച്ച് പറഞ്ഞ നാൻസിയെ താനും ഏട്ടനും മോളും ഉറക്കമൊഴിഞ്ഞിരുന്നു സംസാരിച്ചാണ് ജീവിതത്തിലേക്ക് മടക്കിക്കൊണ്ട് വന്നത് എന്ന് സുധ ഓർത്തു. അവിടന്നങ്ങോട്ട് എല്ലാ ദിവസവും അമ്മേ, നാൻസിയാന്റി എന്തു പറയുന്നു എന്ന് ശ്രുതി ചോദിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. എല്ലാ ദിവസവും ഓഫീസ് കഴിഞ്ഞാൽ വീട്ടിൽ നാൻസിയായിരുന്നു സംസാര വിഷയം. അതൊരു പക്ഷേ ശ്രുതിയിൽ ചെലുത്തിയ സ്വാധീനത്തിന്റെ കൂടി പരിണത ഫലമല്ലേ ഇത്?

മദ്യവും ചീട്ടുകളിയും ജോലിക്ക് പോകാതിരിക്കാനുള്ള പ്രേരണയാക്കിയിരുന്ന ജോർജ്ജ് പുതിയ ദുശ്ശീ

ലങ്ങൾ കൂടി തുടങ്ങിയതോടെ ജീവിതം നരകമായി. ഒറ്റയ്ക്ക് തുഴഞ്ഞു തളരുന്ന ഘട്ടങ്ങളിൽ രണ്ട് പെൺകുഞ്ഞുങ്ങളെയും ചേർത്ത് മരിക്കാനൊരുങ്ങിയ നാൻസിയെ നമുക്ക് ജീവിക്കാം അമ്മേ, ഞങ്ങൾ നന്നായി പഠിച്ച് നല്ല ജോലിയൊക്കെ വാങ്ങിച്ചു ഞാനുംചേച്ചിയും അമ്മയെ നോക്കിക്കോളാം എന്ന് പറഞ്ഞ മകളോട്, അമ്മയെ മാത്രമല്ല അപ്പയെയും നോക്കണം, അപ്പ പാവമാടാ, അപ്പ നല്ല സ്വഭാവമായി വരുമെന്നൊക്കെ പറഞ്ഞുവെങ്കിലും, ദിനംപ്രതി നശിക്കുന്ന, കുടുംബസമാധാനം നശിപ്പിക്കുന്ന ജോർജ്ജിനെ തിരുത്താനായില്ല.

പതിനേഴ് വയസ്സിൽ മംഗല്യമണിഞ്ഞ് കടന്നുവന്ന പെൺകുട്ടി ദുരിതക്കടൽ നീന്തിയത് അമ്പത്തെട്ട് വയസ്സുവരെ. മുപ്പതുകളിലും നാൽപ്പതുകളിലും ആഘോഷിക്കപ്പെട്ട അരാജകത്വത്തിന്റെയും വിരസൃങ്ങളുടെയും കഥകൾ അയവിറക്കി കഴിയുന്ന ജോർജ്ജിന്, മക്കൾ അമ്മയെ ആരാധിക്കുന്നത് കണ്ടതോടെ ഭാര്യയോട് പകയും വൈരവുമായെങ്കിലും നാൻസി ഇന്നും പൊന്നുപോലെ ജോർജ്ജിനെ സ്നേഹിക്കുന്നു. ട്രോമ ബോണ്ടിങ് ലൂടെ ഇന്നും ആ ബന്ധം പോകുന്നു.

റാം മനോഹർ ലോഹ്യയുടെ ഏഴ് വിപ്ലവങ്ങളിൽ (സപ്ത് ക്രാന്തി) ഒന്നാമതായി പറയുന്ന സ്ത്രീപുരുഷ തുല്യത വേണ്ട, മാനുഷിക പരിഗണന മാത്രം. അതിൽ കൂടുതലൊന്നും...

അസ്വസ്ഥമായ മനസ്സിനെ വഴി തിരിച്ചു വിടാനായി സുധ ഫോണെടുത്തു നോക്കി.

''സുധേ, ഞാനും നാൻസിയും ഇന്ന് അങ്ങോട്ടൊന്നിറങ്ങുന്നുണ്ട്. ശ്രുതി ഓഫീസിൽ നിന്ന് വരുമ്പോഴേയ്ക്ക് എത്താം. യമുനയോടും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ദുഃഖം മാത്രമല്ല കുടുംബജീവിതത്തിൽ എന്ന് ശ്രുതിമോളോട് പറയാം എന്ന് വിചാരിക്കുന്നു.'' വാട്സ്പ്പിൽ സരസ്വതിയേടത്തി.

ഒകെ പറഞ്ഞു.

പറഞ്ഞതുപോലെ ശ്രുതിക്ക് മുന്നേ എല്ലാവരും എത്തിയിരുന്നു.

''പതിവില്ലാത്ത സംഘം ചേരലാണല്ലോ, എന്താ?'' ശ്രുതി.

''മോളേ വിവാഹം എന്നത് മഹനീയമായ ഒരു കൂദാശയാണ്. വഴക്കും ബഹളവും ഒക്കെ ഉണ്ടായാലും അപ്പനും അമ്മയും മക്കളും ചേർന്ന് കുടുംബം സ്വർഗമാക്കി മാറ്റാൻ പറ്റും. വിവാഹ ജീവിതത്തിൽ എത്രയെത്ര സന്തോഷാനുഭവങ്ങളുണ്ട്. ഭാര്യാഭർത്താക്കന്മാർ തമ്മിലുള്ള ഐക്യവും സ്നേഹവും. ഒരു കുഞ്ഞുണ്ടാവുമ്പോഴുള്ള അനുഭൂതി. അതിന്റെ കളി ചിരികൾ. അതിന്റെ വളർച്ചയുടെ വിവിധ ഘട്ടങ്ങൾ. ഒന്നിച്ച് സ്നേഹത്തോടെ മുന്നേറാം ഒന്ന് ചിന്തിച്ചാൽ.''

''പക്ഷേ ചിന്തിക്കാറില്ലല്ലോ?'' ശ്രുതി.

''നാൻസുയാന്റി തന്നെയാണോ ഈ പറയുന്നേ? അനുഭവിച്ചതൊക്കെ മറ്റുള്ളവർ അനുഭവിക്കണമെന്നാണോ?''

നാൻസി വീണ്ടും പലതും പറഞ്ഞു നോക്കിയെങ്കിലും ഫലമില്ലെന്ന് മനസ്സിലാക്കി പിൻവാങ്ങി.

''വിവാഹം കഴിച്ചില്ലെങ്കിൽ ആരാണ് തുണ?'' യമുന.
''വിവാഹം സ്ത്രീക്കും പുരുഷനും അനിവാര്യമാണ് ശ്രുതീ.''

''എന്നിട്ടിപ്പോൾ ഇത്രനാൾ യമുന അമ്മായിക്ക് ആരായിരുന്നു തുണ? സ്നേഹമോൾക്ക് അച്ഛനും നഷ്ടപ്പെട്ടു. അമ്മായിയുടെ ജീവിതം കണ്ടു വളർന്ന എന്നോട് വിവാഹം കഴിക്കാൻ പറയാൻ എങ്ങനെ സാധിക്കുന്നു?''

കാര്യങ്ങൾ കൈവിട്ടു പോകുമെന്ന ഘട്ടത്തിൽ സുധ ഇടപെട്ടു.

''ഞാനും അച്ഛനും നീയും ഇവിടെ എങ്ങനെയാ ജീവിക്കുന്നേ? നമ്മൾ എത്ര ഹാപ്പിയായാണ് കഴിഞ്ഞിരുന്നത്? മറ്റുകുടുംബങ്ങളെനോക്കാതെഅവരവരുടെ കുടുംബത്തിലേക്ക് നോക്കാത്തതെന്താ?''

''എല്ലാവരും ചേർന്ന് വിവാഹ പ്രേരണയ്ക്ക് ഇറങ്ങുന്നതിന് മുമ്പ് അവരവരുടെ ജീവിതത്തിലേക്ക് ഒന്ന് തിരിഞ്ഞു നോക്ക്. ആത്മവഞ്ചനയില്ലാതെ.

എന്റെ തീരുമാനത്തിൽ മാറ്റമില്ല. ആരെന്തു പറഞ്ഞാലും. ആരെയും ബുദ്ധിമുട്ടിക്കാതെ ഞാൻ ഇവിടെ കഴിഞ്ഞുകൊള്ളാം. അല്ല നിർബന്ധമാണെങ്കിൽ ഞാൻ ഇവിടെനിന്ന് മാറിത്തരാം. എന്തുപറഞ്ഞാലും വിവാഹം എന്നൊന്ന് എന്റെ ജീവിതത്തിൽ ഇല്ല.'' പറഞ്ഞു തീരുമ്പോഴേക്ക് ചാടിത്തുള്ളി ശ്രുതി പുറത്തേക്ക്.

പരസ്പരം നൈരാശ്യം കലർന്ന നോട്ടത്തിനിടയിൽ ഇന്നല്ലെങ്കിൽ നാളെ ഒരു മാറ്റമുണ്ടാകുമെന്ന് എല്ലാ അമ്മമാരെയും പോലെ നമ്രശിരസ്കയായി ചിന്തിച്ചുകൊണ്ട് സുധ കണ്ണു തുടച്ചു.

മലയാളത്തിലെ മൂന്നാമത്തെ നോവലായ മീനാക്ഷി രചിച്ച ചാത്തുനായർ ശൈശവ വിവാഹം, സവർണ്ണ മേധാവിത്വം, സംബന്ധം, തിരണ്ടു കല്യാണം തുടങ്ങിയ അനാചാരങ്ങളിലൂടെ സ്ത്രീകളനുഭവിക്കുന്ന പ്രയാസങ്ങളെ വിമർശിക്കുന്നു. എന്നിട്ടും കാലാനുവർത്തിയായ മാറ്റം സംഭവിക്കുന്നുണ്ടോ?

പിന്നീട് വന്ന പല എഴുത്തുകാരും, സാമൂഹിക പരിഷ്ക്കർത്താക്കളും ഒക്കെ ശ്രമിച്ചിട്ടും, സ്ത്രീക്ക് ഇന്നും അർഹിക്കുന്ന നീതി കിട്ടുന്നില്ല.

കുടുംബവും സമൂഹവും അവരവരുടെ ലാഭങ്ങൾക്കനുസരിച്ച്, പുരാണവും ഐതിഹ്യവും പുരാവൃത്തവുമൊക്കെ നിരത്തി സ്ത്രീകൾക്കെതിരെ അണിനിരക്കുന്നു.

ഒരു തരം 'ഏട്ടിലെ പശു' മനോഭാവം.

ആദിമകാലം മുതൽക്കേ ഇങ്ങനെയായിരുന്നോ സ്ത്രീ? അല്ല. പുരുഷനൊപ്പം തന്നെ എല്ലാറ്റിനുമുണ്ടായിരുന്നു. ആധുനികവൽക്കരണത്തിനൊപ്പം മാറിവന്ന സംസ്കാരത്തിൽ സ്ത്രീ രണ്ടാം സ്ഥാനക്കാരിയായി. വീട്ടുപണിക്കും കുഞ്ഞുങ്ങളെ പ്രസവിക്കാനുമുള്ള ഉപകരണമായി മാറി. അടിമത്തവും വേദനയും യാതനയും അനുഭവിച്ച് കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പോരാടി. ഒരു പക്ഷേ സർവ്വ സ്മൃതികളെയും ആറടി മണ്ണിലൊതുക്കുന്ന മൃതി വരെ.

''ഇതിനൊക്കെ പരിഹാരം കാണാതൊടുങ്ങുമോ മനുജരേ നിങ്ങൾ തൻ പിന്മുറക്കാർ''

ആശാന്റെ ഈ വരികൾ ചേർത്ത് ഉപസംഹരിക്കുന്നു.

ഒരുപക്ഷേ ഇതൊക്കെയാവാം ഇന്നത്തെ കുഞ്ഞുങ്ങൾക്ക്, പ്രത്യേകിച്ചു പെൺകുട്ടികൾക്ക് വിവാഹ വിരക്തി.

Best Compliments

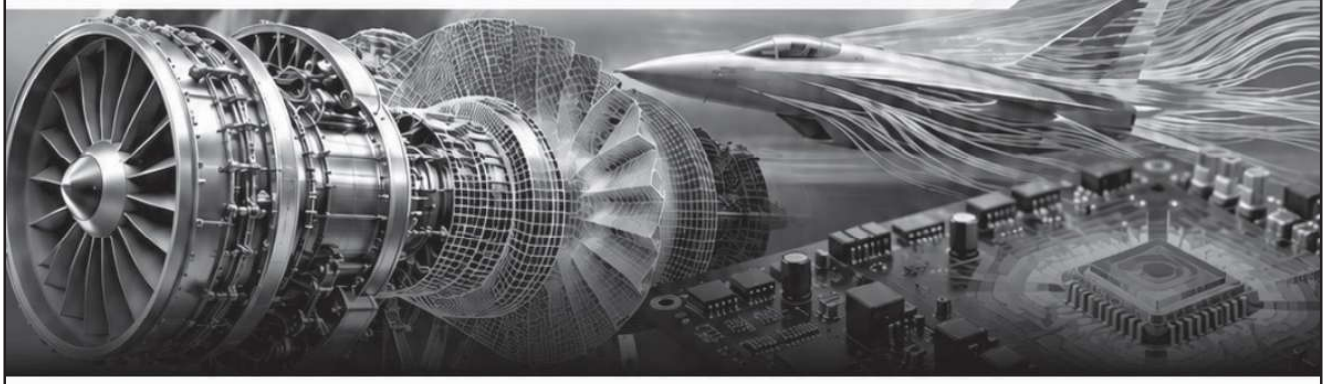
VIGNESH STUDIO

C V Raman Nagar,
Bangalore

3D ENGINEERING

ANSYS

Engineering Simulation Solutions

Our Simulation Solutions

Mechanical & Structural

Stress, deformation, vibration and fatigue analysis. Nonlinear behaviour, impact and structural durability.

CFD & Thermal

Fluid flow, aerodynamics and heat transfer. Cooling, combustion and thermal management.

Electromagnetics

Antenna, RF and microwave performance. Electric machines, electromagnetic fields and EMC/EMI.

Electronics & PCB

Signal and power integrity for electronic systems. PCB analysis, component cooling and reliability.

Optics & Photonics

Optical system design and light propagation. Illumination, imaging and photonic device simulation.

Multiphysics & HPC

Coupled physics for complex engineering behaviour. Parallel computing for large-scale simulation.

Digital Engineering & Digital Twin

System modelling and connected virtual product models. Performance prediction and lifecycle insights.

CONTACT INFORMATION

Kuldip Pawar
Sr. Sales Engineer – A&D
8668752571

Dileep H K
Account Manager – A&D
9886262062

Ansys part of SYNOPSYS | ELITE CHANNEL PARTNER

Best Compliments From

Sri Saibaba Constructions

H. No.1-26, Pahadi Sharief, Keshavagiri,
Hyderabad - 500 005.

Phone: 9666669673

Best Compliments

INTER CONTINENTAL CONSTRUCTIONS (I) LTD

Building a Better Tomorrow

D.No. 7-1-621/252, Flat No. 301,
Brundavanam Apartments, 57/3RT
S.R. Nagar, Hyderabad – 500 038

Telefax:
040-23817808

E-mail:
icclimited@gmail.com

CENTUM

TEAMWORK | TECHNOLOGY | TRUST

Founded in 1994, Centum Electronics Limited (Centum) is one of the largest Electronics System Design and Manufacturing (ESDM) companies in India.

We offer entire spectrum of design services and manufacturing of systems, subsystems for mission critical products in Defense, Space, Aerospace, Industrial, Transportation and Medical sectors.

World-class design & manufacturing facilities across North America, Europe and India, with cutting edge infrastructure as well as a global supply chain capable of delivering products with high quality and reliability anywhere in the world.

CENTUM ELECTRONICS
Unlocking the Cosmos

PAYLOADS
- ELINT/EW
- SAR Imaging
- Hyperspectral Imaging
- IoT

TECHNOLOGIES
- RF/Microwave
- Intersatellite Link
- Digital & Signal Processing
- Power Conditioning
- Inertial Sensors

ONBOARD NOTABLE MISSIONS
Mangalyaan, Chandrayaan , EMISAT, GSAT series, IRNSS Series, RISAT Series

Radar Systems
-AAAU and Exciter & Receiver for Su-30 aircraft
-Utility Helicopter Maritime (UHM) Radar system

Presence in Launchers
50+ Launchers

Space Journey
25+ Years

Centum in Space

Presence in Satellites
50+ Satellites

Space Manpower
2000+ Man-Years

Modules/subsystems in Space
100K+

Spaceborne Payloads
(EW and Earth Observation)

Integration Capabilities

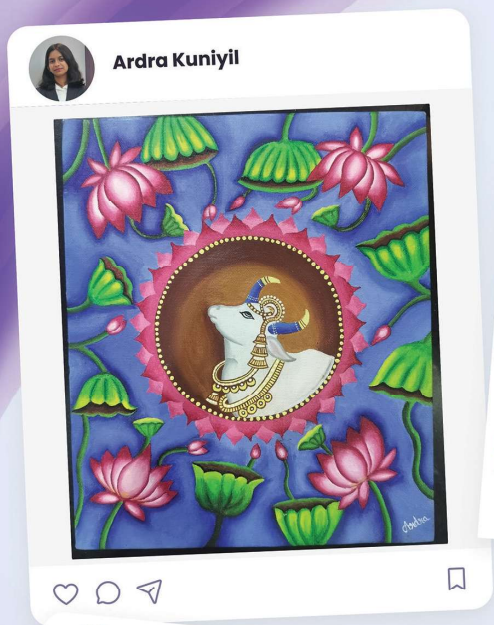

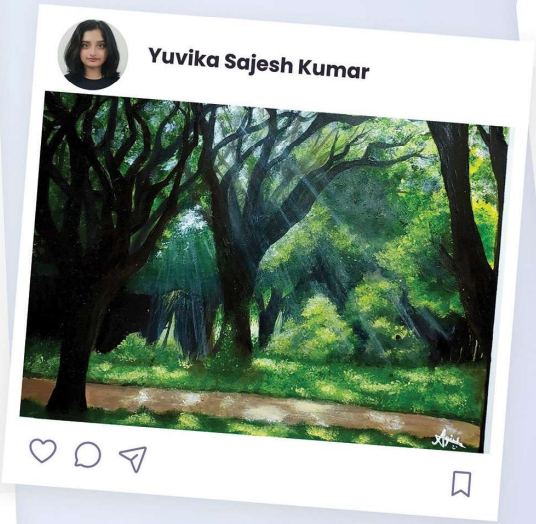
Radar System

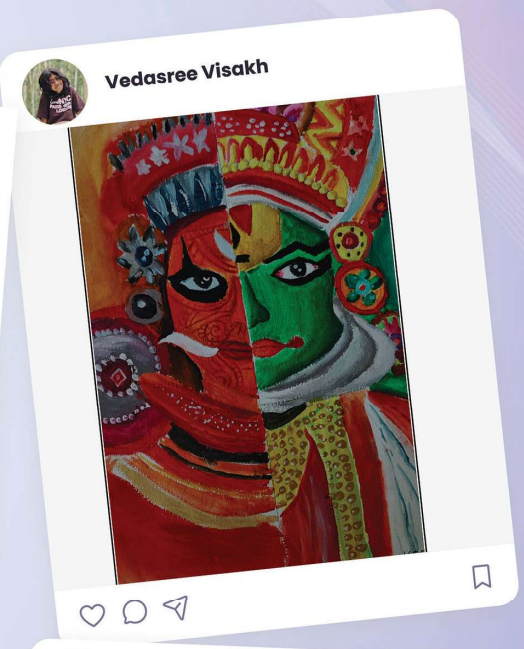

080-4143 6000 marketing@centumelectronics.com www.centumelectronics.com

Tales *in Color*

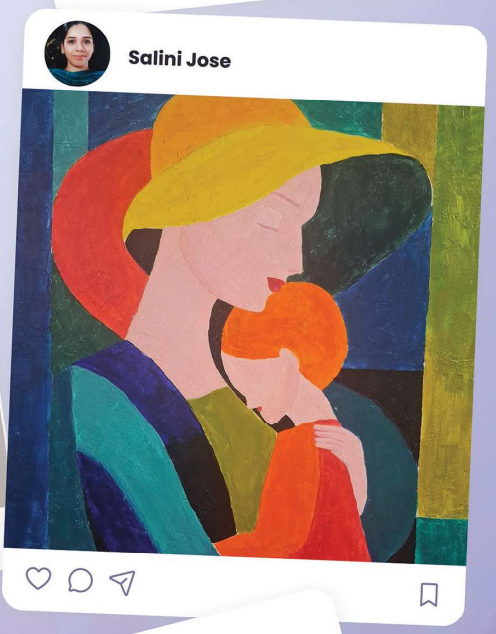

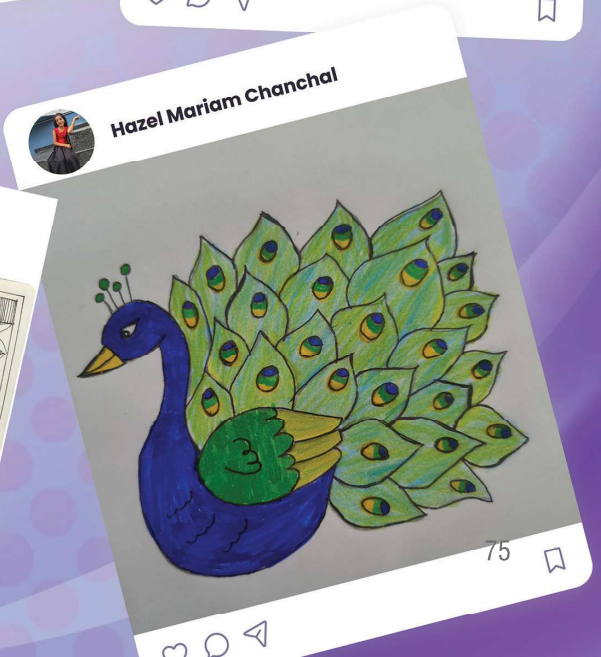

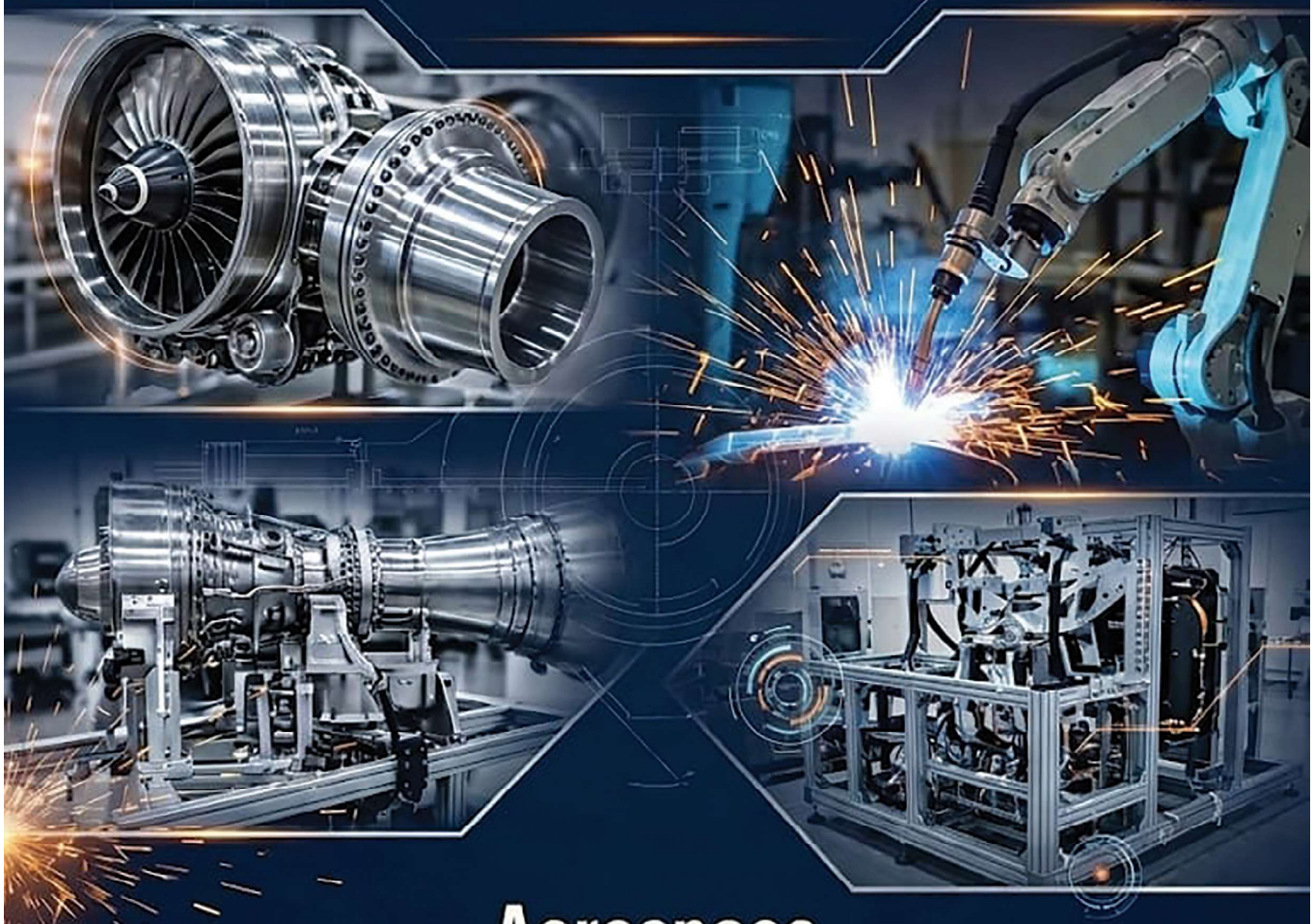

SM ENGINEERING

BANGALORE

Aerospace Components & Testing Fixtures

Mechanical Components • Engine Testing Fixtures • Welding

Phone: 98442 21691 / 90081 48324

ഓർമ്മകളിൽ ഇന്നും ജാനകിയമ്മ...

ഗാഥ കെ.

''വൃന്ദാവനത്തിലെ കണ്ണാാാ... എന്നാണ്... കണ്ണാ, ഒന്നുകൂടി ശരിയാക്കാനുണ്ട് ഗാഥാ...'' എപ്പോഴത്തെയും പോലെ ചിരിച്ചുകൊണ്ട് അച്ഛൻ പറഞ്ഞു നിർത്തി.

''കുറച്ചുമുന്നേ പാടിയത് ശരിയായിരുന്നല്ലോ.'' അടുക്കളയിൽനിന്ന് അമ്മ ഉറക്കെ പറഞ്ഞു.

''ആണ്. പക്ഷേ, അതിപ്പോൾ ശരിയാവുന്നില്ല, അമ്മാ. ഞാൻ അതൊന്നുകൂടി കേൾക്കാം. അതാണ് നല്ലത്.''

''എസ്. ജാനകി പാടിയ പാട്ട് നന്നായി പാടാൻ കുറച്ച് കഷ്ടപ്പാടാ.'' അച്ഛനിലെ ആരാധകൻ ഒരു ഗദ്ഗദത്തോടെ പറഞ്ഞു.

അച്ഛനെന്നും അങ്ങനെയാണ്. ജാനകിയമ്മ പാടിയ പാട്ടിനെപ്പറ്റി പറഞ്ഞുതുടങ്ങുംമുന്നേ കരയും!!!

എസ്. ജാനകി എന്ന ഗായികയെ ഇത്രയധികം ആരാധിക്കുന്ന ഒരു മനുഷ്യൻ വേറെയുണ്ടാകുമോ എന്ന് എനിക്ക് സംശയമാണ്.

സ്കൂളിലെ ആനുവൽ സെലിബ്രേഷനു അതിഥിയായി വരുന്നത് ദൂരദർശനിൽ വാർത്ത വായിക്കുന്ന ആർ. ബാലകൃഷ്ണൻ സാറാണ്. ആ പരിപാടിയിൽ അന്ന് ആ വർഷം സിനിമാഗാന വിഭാഗത്തിൽ ഒന്നാം സമ്മാനം കിട്ടിയ അതേ പാട്ടാണ് ഞാൻ പാടേണ്ടത്... ചിതറിയ പൂക്കൾ എന്ന ചിത്രത്തിലെ, ''വൃന്ദാവനത്തിലെ കണ്ണാ'' എന്നു തുടങ്ങുന്ന ഗാനം.

ഒത്തിരി സ്റ്റേജുകളിൽ ഞാൻ ഈ പാട്ട് പാടിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അന്ന് സ്റ്റേജിൽ പാടുമ്പോൾ ഒന്നു ഭയന്നു. കാണികളിൽ ആർക്കുംതന്നെ അത്ര പരിചിതമായ ഒരു പാട്ടല്ല എന്ന് എനിക്കറിയാമെങ്കിലും, ഒരുപക്ഷേ ബാലകൃഷ്ണൻ സാറിന് അറിയാമെങ്കി

ലോ? അങ്ങനെയാകുമ്പോൾ തെറ്റരുതല്ലോ...

അച്ഛൻ പറഞ്ഞതുപോലെയൊക്കെ മിനുക്കുപണികൾ ചെയ്തെങ്കിലും ഒരു ഉത്കണ്ഠ...

ഒരുവിധത്തിൽ കുഴപ്പമില്ലാതെ പാടി മുഴുമിപ്പിച്ചു.

ഞാൻ പാടിയിറങ്ങിയതും ബാലകൃഷ്ണൻ സാർ എന്നോടു പറഞ്ഞു:

''പാട്ട് വളരെ നന്നായിരുന്നു, കേട്ടോ''

അതു കേട്ടതും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുത്തിരുന്ന കമ്മിറ്റി മെമ്പറായ ചേട്ടന് ഒരു സംശയം.

''ഈ പാട്ട് ഇതിനുമുമ്പ് സാർ കേട്ടിട്ടുണ്ടോ? ഞാൻ ഇതാദ്യമായിട്ടാ കേൾക്കുന്നത്. ഇതു സിനിമാപ്പാട്ട് തന്നെയാണോ?''

ഞാൻ അവ;രെ നോക്കി ഒന്നു ചിരിക്കുക മാത്രം ചെയ്തു.

ഇതെന്റെ ആദ്യത്തെ അനുഭവമല്ല.

കേരളോത്സവത്തിന് സിനിമാഗാന വിഭാഗത്തിൽ സൂത്രക്കാരി എന്ന ചിത്രത്തിലെ ജാനകിയമ്മയുടെ 'ഏകാന്തതയിലൊരാത്മാവ് മാത്രം' എന്ന പാട്ട് ഓരോ തവണ പാടിയിറങ്ങുമ്പോഴും ആരെങ്കിലുമൊക്കെ ചോദിക്കുമായിരുന്നു, ''ഇതേതു സിനിമയിലെയാ?'' എന്ന്.

അതു കഴിഞ്ഞ് അടുത്ത ചോദ്യം, ''ആരാ മോൾക്ക് ഈ പാട്ടുകളൊക്കെ സെലക്ട് ചെയ്തു തരുന്നത്?'' എന്നായിരിക്കും.

ഞാൻ അഭിമാനത്തോടെ പറയും, ''എന്റെ അച്ഛനാണ്'' എന്ന്.

എസ്. ജാനകി എന്ന സംഗീതസരസ്വതി അങ്ങനെ ബാല്യത്തിൽത്തന്നെ ഞാൻ പോലുമറിയാതെ എന്റെ രണ്ടാമത്തെ ഗുരുവായി.

അങ്ങനെയാവുമ്പോൾ ആരാണെന്റെ ആദ്യഗുരു?

അമ്മ.

(മിക്കവാറും എല്ലാവർക്കും അത് അങ്ങനെ തന്നെയാണെങ്കിലും)

എത്രയെത്ര രാത്രികളിലാണ് ഞാൻ പറയുന്ന അത്രയും തവണ അമ്മ എനിക്ക് പാട്ടുകൾ പാടിത്തന്നിരുന്നത്! പാടുന്നതത്രയും ജാനകിയമ്മയുടെ പാട്ടുകൾ.

അതെല്ലാം അങ്ങനെ കേട്ടതുകൊണ്ടാകണം ആ പാട്ടുകളെല്ലാം ഇന്നും മനഃപാഠമാണ്.

എന്റെ അമ്മ അറിയപ്പെടാതെ പോയ ഒരു ഗായികയാണ് എന്നു തന്നെയേ ഞാൻ പറയൂ. സംഗീതം പഠിക്കാതെ എങ്ങനെയാണോ അമ്മ അത്രയും ഭാവസാന്ദ്രമായി അന്നൊക്കെ പാടിയിരുന്നത്?!!!! അത്രയും നന്നായി പാടാൻ സംഗീതം പഠിച്ചതിനുശേഷവും എനിക്കും എന്റെ സഹോദരിക്കും ഇപ്പോഴും കഴിയാറില്ല എന്നത് ഒരു സത്യം മാത്രം!!!!

എനിക്ക് 6 വയസ്സുള്ളപ്പോഴാണ് ഞാൻ ആദ്യമായി ഒരു സ്റ്റേജിൽ പാടുന്നത്. 'കാട്ടിലെ പൂവ്' എന്ന ചിത്രത്തിലെ ജാനകിയമ്മ പാടിയ 'അമ്പിളിക്കൊമ്പത്തെ പൊന്നൂഞ്ഞാലിൽ' എന്നു തുടങ്ങുന്ന ഗാനം. അമ്മയാണ് ആ പാട്ട് തിരഞ്ഞെടുത്തത്.

അതും ഒരു ആനുവൽ ഡേ ഫംഗ്ഷനായിരുന്നു. പ്രോഗ്രാമിൽ എന്റെ പേര് കൊടുത്തിരുന്നില്ല. പരിപാടി നടക്കുന്നതിനിടയിൽ ഞാൻ തന്നെയാണ് അന്നത്തെ പ്രധാന അധ്യാപകനോട് ''ഞാൻ ഒരു പാട്ട് പാടിക്കോട്ടെ, സർ'' എന്ന് ചോദിച്ചത്. ഒരു 6 വയസ്സുകാരിയോടുള്ള വാത്സല്യമായിരിക്കണം, സർ ''അതിനെന്താ, മോൾ പാടിക്കോളൂ'' എന്നു പറഞ്ഞ് അടുത്ത പ്രോഗ്രാമായി അത് അനൗൺസ് ചെയ്യിപ്പിച്ചതും അങ്ങനെ ഞാൻ ആദ്യമായി പാടിയതും, സ്റ്റേജും, കാണികൾക്കിടയിൽ അച്ഛനും കസിൻസും പിന്നെ എന്റെ കൂട്ടുകാരും അവരുടെ പേരന്റ്സിന്റെയുമൊക്കെ അത്ഭുതവും സന്തോഷവും നിറഞ്ഞ മുഖങ്ങൾ. അതാണ് എന്റെ ആദ്യത്തെ സ്റ്റേജ് പെർഫോമൻസിന്റെ മധുരം കിനിയുന്ന ഓർമ്മ.

ഞങ്ങളുടെ വീട് മുഴുവൻ, അമ്മ പാടുന്ന ജാനകിയമ്മയുടെ പാട്ടുകളും, ഞങ്ങൾ രണ്ടു പെണ്മക്കളും പാടുമ്പോഴുള്ള അച്ഛന്റെ വിമർശനങ്ങളും, പിന്നെ അതെല്ലാം ശരിയാക്കാനുള്ള ഞങ്ങളുടെ ശ്രമങ്ങളുമൊക്കെയായി കടന്നുപോയ ഒരു മനോഹര കാലഘട്ടമുണ്ടായിരുന്നു.

മഴയാണെങ്കിൽപ്പോലും ഞങ്ങൾ നാലുപേരും കൂടി ഉമ്മറത്ത്, ഒരു കട്ടൻ ചായയും രുചിച്ചിരുന്ന്, ആ കുഞ്ഞു ടേപ്പ് റെക്കോർഡറിൽ റെക്കോർഡ് ചെയ്തു വെച്ച ജാനകിയമ്മയുടെ പാട്ടുകൾ കേട്ടും, അവയിലെ 'മോഡുലേഷൻസ്' ആവർത്തിച്ചു പാടിയും കടന്നുപോയ എത്രയെത്ര സന്ധ്യകൾ!!!!

വർഷങ്ങൾക്കിപ്പുറവും ഒരു നിമിഷത്തേക്കെങ്കിലും തിരിച്ചു ചെല്ലാൻ പറ്റിയിരുന്നെങ്കിൽ എന്ന്

ഞങ്ങൾ എല്ലാവരെയും ഇന്നും കൊതിപ്പിക്കുന്ന ഒരു സുവർണ്ണകാലം!!!! ആ പാട്ടുകളിൽ ഏറെയും ജാനകിയമ്മ പാടിയ പാട്ടുകൾ തന്നെയായിരുന്നു.

'പകൽക്കിനാവ്' എന്ന ചിത്രത്തിലെ 'കേശാദി പാദം തൊഴുന്നേൻ', 'ആഭിജാത്യം' എന്ന ചിത്രത്തിലെ 'മഴമുകിലൊളി വർണൻ ഗോപാലകൃഷ്ണൻ', 'നൈറ്റ് ഡ്യൂട്ടി' എന്ന ചിത്രത്തിലെ 'വില്വമംഗലം കണ്ടു' എന്നീ ഗാനങ്ങൾ ജാനകിയമ്മയിലെ കൃഷ്ണഭക്തയുടെ കണ്ഠത്തിൽ നിന്നുകൂടി ആവുമ്പോൾ, അവിടെ അറിയാതെ തന്നെ ഭക്തിയുടെ നിറമാല ജീവൻകൊള്ളുകയാണ്.

'പകൽകിനാവ്' എന്ന ചിത്രത്തിലെ 'നിദ്ര തൻ നീരാഴി', 'ആലിംഗനം' എന്ന ചിത്രത്തിലെ 'തുഷാരബിന്ദുക്കളേ നിങ്ങൾ', 'ഇരുട്ടിന്റെ ആത്മാവ്' എന്ന ചിത്രത്തിലെ 'ഈറനുടുത്തു കൊണ്ടമ്പരം ചുറ്റുന്ന', 'ഒരു വിളിപ്പാടകലെ' എന്ന ചിത്രത്തിലെ 'പ്രകാശനാളം ചുണ്ടിൽ മാത്രം', 'മദനോത്സവം' എന്ന ചിത്രത്തിലെ 'സന്ധ്യേ, കണ്ണീരിതെന്തേ', 'ഭാർഗവീനിലയം' എന്ന ചിത്രത്തിലെ 'പൊട്ടിത്തകർന്ന കിനാവ്' എന്നീ ഗാനങ്ങളിൽ നിന്നെല്ലാം, ജാനകിയമ്മയ്ക്ക് നമ്മളെ അവയുടെ കാതലായ വിഷാദഭാവത്തിലേക്ക് അങ്ങേയറ്റം ആഴത്തിൽ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോകാൻ കഴിയുമെന്ന് ഞാൻ സ്വയം തിരിച്ചറിഞ്ഞതാണ്.

'നിദ്ര തൻ നീരാഴി' എന്ന പാട്ട് പാടി അപ്പർ പ്രൈമറി ക്ലാസുകളിൽ ജാനകിയമ്മയുടെ പാട്ടുകൾ ഒട്ടും തന്നെ കേൾക്കാത്ത എന്റെ സുഹൃത്തുക്കളെ കുറച്ചൊന്നുമല്ല ഞാൻ ബോറടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്. കുറച്ചുകൂടി നർമ്മം കലർത്തി പറഞ്ഞാൽ, പത്താം ക്ലാസിന്റെ അവസാന നാളുകളിൽ ഞാൻ ആ പാട്ടു പാടുമ്പോൾ ക്ലാസിലെ എല്ലാവരും തന്നെ ആ പാട്ട് എന്റെ കൂടെ പാടുന്ന തരത്തിൽ ഞാൻ അവരെ വളർത്തിയെടുത്തിരുന്നു..

'പൗരുഷം' എന്ന ചിത്രത്തിലെ 'ഇനിയും ഇതൾ ചൂടിയുണരും' എന്ന ഗാനം. ഏതോ ഒരു മാന്ത്രികതയിലേക്ക് നമ്മൾ പോലുമറിയാതെ നമ്മളെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോകുന്ന മറ്റൊരു പാട്ട്.

'അമ്മയെ കാണാൻ' എന്ന ചിത്രത്തിലെ 'ഉണരുണരൂ ഉണ്ണിപ്പൂവേ' എന്ന ഗാനം. എസ്. ജാനകി എന്ന സംഗീതപ്രതിഭയുടെ ഉച്ചസ്ഥായിയിലെ ആലാപനം സംഗീതസംവിധായകനായ രാഘവൻ മാസ്റ്ററെപ്പോലും അദ്ഭുതപ്പെടുത്തിയതായി ഞാൻ വായിച്ചിട്ടുണ്ട്. 'മൂടുപടം' എന്ന ചിത്രത്തിലെ 'തളിരിട്ട കിനാക്കൾ തൻ' എന്ന ഗാനവും, 'തകര' എന്ന ചിത്രത്തിലെ 'മൗനമേ നിറയും മൗനമേ' എന്ന ഗാനവും ഒക്കെ ജാനകിയമ്മയുടെ ഉച്ചസ്ഥായിയിലെ ശബ്ദഭാവനിയന്ത്രണങ്ങളുടെ അപാരമായ കഴിവിനെ എടുത്തു കാണിക്കുന്നതാണ്.

'ഇത് ഞങ്ങളുടെ കഥ' എന്ന ചിത്രത്തിലെ 'സ്വർണ്ണമുകിലേ സ്വർണ്ണമുകിലേ സ്വപ്നം കാണാറുണ്ടോ' എന്നു തുടങ്ങുന്ന, പ്രണയത്തിന്റെയും വിരഹത്തിന്റെയും പൊള്ളുന്ന ഭാവങ്ങളെ ജാനകിയമ്മ അതിമനോഹരമായി വരച്ചുകാട്ടുന്ന ഒരു എവർഗ്രീൻ ഗാനം.

'സ്വാതിതിരുനാൾ' എന്ന ചിത്രത്തിലെ 'ഓമനത്തിങ്കൾ കിടാവോ...' ഇരയിമ്മൻ തമ്പിയുടെ വിശ്വവിഖ്യാതമായ താരാട്ടുപാട്ടിന് ജാനകിയമ്മയുടെ സ്വരമാധുരി കൂടിയായപ്പോൾ അത് എത്രയോ തലമുറകൾ കേട്ടുറങ്ങിയ ഉറക്കുപാട്ടായി.

'കാട്ടുതുളസി' എന്ന ചിത്രത്തിലെ 'സൂര്യകാന്തി സൂര്യകാന്തി', 'ലക്ഷപ്രഭു' എന്ന ചിത്രത്തിലെ 'സ്വർണവളകളിട്ട കൈകളാൽ', 'ഗാനം' എന്ന ചിത്രത്തിലെ 'ആലാപനം', 'ചന്ദ്രകാന്തം' എന്ന ചിത്രത്തിലെ 'ആ നിമിഷത്തിന്റെ നിർവൃതിയിൽ', 'ശങ്കരാഭരണം' എന്ന ചിത്രത്തിലെ 'ഓംകാര നാദാനുസന്ധാന', എന്നീ ഗാനങ്ങളിലെ സങ്കീർണങ്ങളായ സംഗതികൾ എത്ര അനായാസമായാണ് ജാനകിയമ്മ പാടുന്നത് എന്ന് ഞാൻ ശരിക്കും അത്ഭുതപ്പെട്ടത് ആ സംഗതികൾ അതേപോലെ ആവർത്തിക്കാൻ ശ്രമിച്ച് പലവുരു പരാജയപ്പെട്ടപ്പോഴാണ്. ഇന്നും അതങ്ങനെ തന്നെ തുടരുന്നു.

ആന്ധ്രയിൽ ജനിച്ച് തെലുഗു മുതൽ തമിഴ്, മലയാളം, കന്നഡ അങ്ങനെ എത്രയെത്ര ഭാഷകളിലെ ഗാനങ്ങൾക്കാണ് ജാനകിയമ്മ ജീവൻ പകർന്നു നൽകിയത്... ജാനകിയമ്മയുടെ അന്യഭാഷാഗാനങ്ങൾ കേൾക്കുമ്പോൾ അത് അവരുടെ മാതൃഭാഷ തന്നെയാണെന്ന് തോന്നുന്ന തരത്തിലാകും ഉച്ചാരണ ശുദ്ധി.

മലയാളത്തിൽ ജാനകിയമ്മ ആലപിച്ച 'തേനും വയമ്പും' എന്ന ചിത്രത്തിലെ 'തേനും വയമ്പും', 'വിത്തുകൾ' എന്ന ചിത്രത്തിലെ 'ഗോപുരമുകളിൽ', 'മൂടൽമഞ്ഞ്' എന്ന ചിത്രത്തിലെ 'ഉണരൂ വേഗം നീ സുമറാണി', 'വിഷുക്കണി' എന്ന ചിത്രത്തിലെ 'മലർക്കൊടിപോലെ', 'സ്നേഹദീപമേ മിഴിതുറക്കൂ' എന്ന ചിത്രത്തിലെ 'ലോകം മുഴുവൻ', 'സ്വപ്നം' എന്ന ചിത്രത്തിലെ 'കാണാക്കുയിലേ പാടൂ പാടൂ',

‘കറുത്ത പൗർണമി’ എന്ന ചിത്രത്തിലെ ‘മാനത്തിൻ മുറ്റത്ത്’, ‘ഉമ്മാച്ചു’ എന്ന ചിത്രത്തിലെ ‘വീണക്കമ്പി തകർന്നാലെന്തേ’, ‘സാഗരസംഗമം’ എന്ന ചിത്രത്തിലെ ‘മൗനം പോലും മധുരം’, ‘പ്രസാദം’ എന്ന ചിത്രത്തിലെ ‘പുലയനാർ മണിയമ്മ’, ‘രക്തപുഷ്പം’ എന്ന ചിത്രത്തിലെ ‘മലരമ്പനറിഞ്ഞില്ലാ’, ‘നഗരമേ നന്ദി’ എന്ന ചിത്രത്തിലെ ‘മഞ്ഞണിപ്പൂനിലാവ്’, ‘സപ്തതി’ എന്ന ചിത്രത്തിലെ ‘മരുഗേലരാ’, ‘നാഗുമോമു ഗനലേനി’, ‘കൊച്ചനിയത്തി’ എന്ന ചിത്രത്തിലെ ‘സുന്ദരരാവിൽ ചന്ദനമുകിലിൽ’, ‘മനുഷ്യ മൃഗം’ എന്ന ചിത്രത്തിലെ ‘അജന്താ ശിൽപ്പങ്ങളിൽ’, ‘അമ്മയെ കാണാൻ’ എന്ന ചിത്രത്തിലെ ‘കൊന്നപ്പൂവേ കൊങ്ങിണിപ്പൂവേ’, ‘തുലാവർഷം’ എന്ന ചിത്രത്തിലെ ‘യമുനേ നീ ഒഴുകൂ’, ‘മദനോത്സവം’ എന്ന ചിത്രത്തിലെ ‘ഈ മലർ കന്യകൾ’, ‘ആ രാത്രി’ എന്ന ചിത്രത്തിലെ ‘കിളിയേ കിളിയേ’, ‘കൂടെവിടെ’ എന്ന ചിത്രത്തിലെ ‘ആടിവാ കാറ്റേ’ & ‘പൊന്നുരുകും പൂക്കാലം’, ‘ശേഷം കാഴ്ചയിൽ’ എന്ന ചിത്രത്തിലെ ‘മോഹം കൊണ്ട് ഞാൻ’, ‘കാറ്റത്തെ കിളിക്കൂട്’ എന്ന ചിത്രത്തിലെ ‘ഗോപികേ നിൻ വിരൽ’, ‘ഓളങ്ങൾ’ എന്ന ചിത്രത്തിലെ ‘തുമ്പി വാ തുമ്പക്കുടത്തിൻ’ & ‘വേഴാമ്പൽ കേഴും’, ‘രാഗം’ എന്ന ചിത്രത്തിലെ ‘ഇവിടെ കാറ്റിനു സുഗന്ധം’, ‘മഞ്ഞിൽ വിരിഞ്ഞ പൂക്കൾ’ എന്ന ചിത്രത്തിലെ ‘മിഴിയോരം’ & ‘മഞ്ഞണിക്കൊമ്പിൽ’, ‘യാത്ര’ എന്ന ചിത്രത്തിലെ ‘യമുനേ നിന്നുടെ നെഞ്ചിൽ’, ‘മൈ ഡിയർ കുട്ടിച്ചാത്തൻ’ എന്ന ചിത്രത്തിലെ ‘ആലിപ്പഴം പെറുക്കാൻ’, ‘ഒന്നാണ് നമ്മൾ’ എന്ന ചിത്രത്തിലെ ‘കൽക്കണ്ടം ചുണ്ടിൽ’, ‘പപ്പയുടെ സ്വന്തം അപ്പൂസ്’ എന്ന ചിത്രത്തിലെ ‘ഓലത്തുമ്പത്തിരുന്നൂയലാടും’ & ‘എൻ പൂവേ പൊൻപൂവേ’, ‘ദേവദൂതൻ’ എന്ന ചിത്രത്തിലെ ‘എൻ ജീവനേ എങ്ങാണു നീ’ എന്നീ ഗാനങ്ങൾ.

തമിഴിലാണെങ്കിൽ ‘മൗനരാഗം’ എന്ന ചിത്രത്തിലെ ‘ചിന്ന ചിന്ന വണ്ണക്കുയിൽ’ & ‘നിലാവേ വാ’, ‘മെല്ല തിരന്തത് കതവ്’ എന്ന ചിത്രത്തിലെ ‘ഊരുസനം’, ‘കൊഞ്ചും സലങ്കൈ’ എന്ന ചിത്രത്തിലെ ‘സിംഗാരവേലനേ ദേവാ’, ‘16 വയതിനിലേ’ എന്ന ചിത്രത്തിലെ ‘സിന്ദൂരപ്പൂവേ’, ‘സംഗമം’ എന്ന ചിത്രത്തിലെ ‘മാർഗഴി തിങ്കൾ അല്ലവാ’, ‘ദളപതി’ എന്ന ചിത്രത്തിലെ ‘സുന്ദരി കണ്ണാൽ ഒരു സേതി’, ‘കർണ’ എന്ന ചിത്രത്തിലെ ‘മലരേ മൗനമാ’, ‘ഗുണ’ എന്ന ചിത്രത്തിലെ ‘കണ്മണി അൻപോട്’, ‘മൈക്കൽ മദന കാമ രാജൻ’ എന്ന ചിത്രത്തിലെ ‘സുന്ദരി നീയും സുന്ദരൻ ഞാനും’, ‘മൺ വാസനൈ’ എന്ന ചിത്രത്തിലെ ‘പൊത്തിവെച്ച മല്ലികമൊട്ട്’, ‘തേവർ മകൻ’ എന്ന ചിത്രത്തിലെ ‘ഇഞ്ചിയിടുപ്പഴകാ’, ‘തെൻട്രലേ എന്നൈ തൊടു’ എന്ന ചിത്രത്തിലെ ‘തെൻട്രൽ വന്ത് എന്നൈ തൊടും’ എന്നീ ഗാനങ്ങളും... മറുഭാഷാ ചിത്രങ്ങളിലെ ഇവിടെ പ്രതിപാദിക്കാത്ത ആയിരക്കണക്കിന് ഗാനങ്ങൾ വേറെയും!!!!

മലയാളത്തിലേയും, മറുഭാഷാ ചിത്രങ്ങളിലേയും ഇങ്ങനെ ജാനകിയമ്മയുടെ എത്രയെത്ര നിത്യവസന്തങ്ങളായ പാട്ടുകളാണ് സംഗീതത്തെ സ്നേഹിക്കുന്ന, സംഗീതം ഒരു കരിയറായി തിരഞ്ഞെടുക്കാത്ത ഞങ്ങളുടെ ഓർമ്മകളിൽ പോലും വന്നുനിറയുന്നത്.

അങ്ങനെയാകുമ്പോൾ സംഗീതം ജീവനോപാധിയാക്കി, അതൊരു തപസ്സാക്കി അതിൽ ജീവിക്കുന്ന എത്രയോ ഗായകരുണ്ട് നമുക്ക്. അവരുടെയൊക്കെ ജീവിതത്തിൽ എസ്. ജാനകി എന്ന അനുഗൃഹീത ഗായിക പകർന്നുനൽകിയ പാഠങ്ങൾ എത്രത്തോളമാകുമെന്ന് എനിക്ക് ഊഹിക്കാവുന്നതേയുള്ളൂ.

‘‘ഗാഥാ നീയൊന്നു ഇങ്ങു വന്നേ ഉണ്ണിമോൾക്ക് ആ ‘മേലേ മേലേ മാനം’ എന്നുള്ള പാട്ട് ഒന്ന് ശരിയായി പറഞ്ഞു കൊടുക്ക്, അവൾ അത് തെറ്റിച്ചാണ് പാടുന്നത് കേട്ടോ..’’

പൂജാമുറിയുടെ മുന്നിൽ നിന്ന് അമ്മ വിളിച്ചു പറയുകയാണ്.

ഇന്നിപ്പോൾ വർഷങ്ങളെത്ര കടന്നുപോയി! കാലം, എന്റെ 6 വയസ്സുകാരിയെ അവളുടെ അപ്പൂപ്പനും അമ്മമ്മയും മേമയും പിന്നെ ഞാനും ചേർന്ന് ജാനകിയമ്മയുടെ പാട്ടുകൾ പാടിപ്പഠിപ്പിക്കുന്ന വാരാന്ത്യങ്ങളിൽ വന്നുനിൽക്കുന്നു...

തലമുറകൾ എത്ര തന്നെ കടന്നുപോയാലും എസ്. ജാനകി എന്ന അതുല്യ ഗായികയുടെ പാട്ടുകൾ നമുക്ക് പഠിച്ചു തീർക്കാൻ പറ്റാത്ത അത്രയും നീണ്ട പാഠങ്ങളായി എന്നും ഇവിടെയുണ്ടാകുമെന്നതിൽ എനിക്ക് മാത്രമല്ല, സംഗീതത്തെ അറിയാൻ ശ്രമിച്ച ആർക്കും തന്നെ തെല്ലും സംശയമുണ്ടാവാനിടയില്ല.

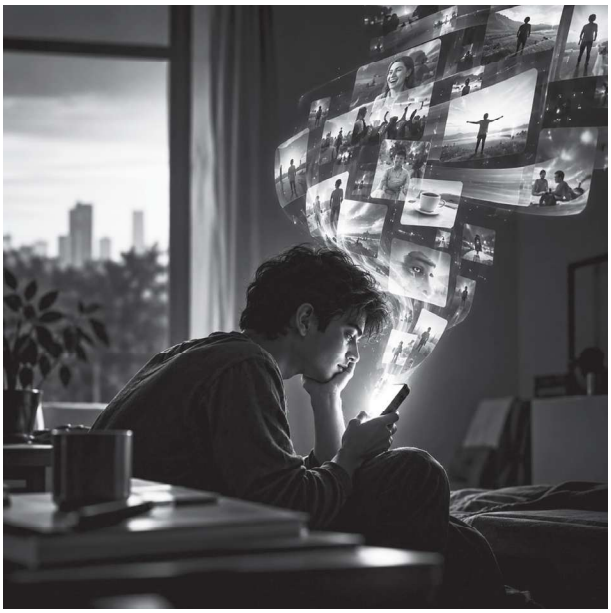
ജാനകിയമ്മാ, നിങ്ങൾക്ക് മരണമില്ലാ... അത്രയും മനോഹരമായി മലയാളിയുടെ ഓരോ വികാരങ്ങളെയും തന്റെ സ്വരമാധുരിയിലൂടെ അനശ്വരമാക്കിയ ആ സംഗീതസപര്യയ്ക്കു മുന്നിൽ ഞാൻ സാഷ്ടാംഗം പ്രണമിക്കട്ടെ.

NUMB

Varun Krishna

Like a pill to log off,
Eyes gouged into screens.
I cry, I laugh,
In a split second - and it's routine.

Gone are the days
When you felt the breeze on your face,
Or had time for thoughts of vanity.
The endless scrolls and reels
Are part of sanity.

I am not screaming nor complaining -
Just a whiff of thought: ain't I missing something?
But the thought scrolls past like everyting else.

Reality is in those six-inch screens.

അതിജീവിത

ഉണ്ണികൃഷ്ണൻ

(ഡി.ആർ.ഡി.ഓ. ഓണം 2026 ചെറുകഥാ മത്സരത്തിൽ ഒന്നാം സ്ഥാനം നേടിയ കഥ.)

മുഖത്തേയ്ക്ക് തണുത്ത വെള്ളം വീണപ്പോൾ പെട്ടന്ന് പുറത്തേയ്ക്ക് നോക്കി. കാഴ്ചകൾ പെട്ടന്ന് മാറി മറിയുന്നു. താൻ ബസ്സിലാണല്ലോ എന്ന് അവൾ അപ്പോഴാണ് ഓർത്തത്.

പുറത്ത് പുഴ നൂൽ പോലെ ഒഴുകുന്നു. ഉറക്കത്തിനിടയിൽ തന്റെ സ്റ്റോപ്പ് കഴിഞ്ഞുപോയില്ലല്ലോ എന്ന ആശ്വാസത്തിൽ ദീർഘമായി ഒന്ന് ശ്വാസമെടുത്തു.

കൊട്ടുവായ ഇട്ടുകൊണ്ട് പേഴ്സിൽ നിന്ന് കണ്ണാടി എടുത്ത് മുഖം നോക്കി. രാവിലെ ഇട്ട മേക്കപ്പ് പോയി തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഇടവമാണെങ്കിലും ശക്തമായ മഴയൊന്നും ഇതുവരെ കിട്ടിയിട്ടില്ലല്ലോ എന്ന് മനസിൽ വിചാരിച്ച് അവൾ ഒന്ന് നെടുവീർപ്പിട്ടു. ബസിലെ യാത്രക്കാരിൽ പലരും പരിചയക്കാരാണെങ്കിലും, ഇന്നെന്തോ അവരുടെ പെരുമാറ്റത്തിൽ അപരിചിതത്വം അനുഭവപ്പെടുന്നു.

ബസ് ശക്തമായി ബ്രേക്ക് ഇട്ടുകൊണ്ട് ഒന്ന് കുലുങ്ങി നിന്നു. ''ഒരു കാട്ടുപോത്ത് വട്ടം ചാടി.'' ഡ്രൈവർ ഒരു സാധാരണ വിശേഷം പറയുന്ന പോലെ യാത്രക്കാരോടായി പറഞ്ഞു. കാടിനോടും കാലാവസ്ഥയോടും പടവെട്ടി വളർന്ന ഒരുവന്റെ നിസ്സംഗതാഭാവം ആയിരുന്നു അയാളിൽ.

ബസിന്റെ മണി ശബ്ദം കേട്ട് അവൾ പുറത്തേക്ക് നോക്കി. തന്റെ സ്ഥലം എത്തിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. സ്റ്റോപ്പിൽ ഇറങ്ങി വീട്ടിലേക്കുള്ള വഴിയേ നടക്കുമ്പോൾ വഴിയരികിലെ ചായക്കടയിൽ നിന്നു വർത്തമാനങ്ങൾ പലതും കേൾക്കാറുള്ളതായിരുന്നു. ഇന്ന് പക്ഷെ ഒന്നും കേൾക്കുന്നില്ല.

വീട്ടിലേക്ക് പോകുന്ന വഴിയെ ഇടത് ഭാഗത്തായി നൂൽ പോലെ ഒഴുകുന്ന ഒരു പുഴയുണ്ട്. ഇന്ന് അതിന്റെ ഭാവം മാറിയിരിക്കുന്നു. മലമുകളിൽ എവിടെയോ ഉരുൾ പൊട്ടിയിരിക്കുന്നു. വീട്ടിലേക്കുള്ള നടത്തതിന് വേഗം കൂട്ടി. വീടിന്റെ ഒരു വശം പുഴയും മറുഭാഗം മലയുമാണ്.

അതിനിടയിൽ അവളുടെ മനസ്സ് മറ്റേതോ വഴിയിൽ എത്തിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. മനസ്സ്, അതിനെ പിടിച്ചു കെട്ടുക വളരെ പ്രയാസമാണല്ലോ!

വീട് കണ്മുന്നിൽ കാണറായി. പൊടുന്നനെ, കണ്ണിലേക്കു ഇരുട്ട് കയറുന്ന ഒരു കാഴ്ച. വീടിന്റെ മുകളിലേക്ക് ഒരു വലിയ ശബ്ദത്തോടെ കല്ലും മണ്ണും, മരങ്ങളും വഹിച്ച് മലവെള്ളം കുതിച്ചു വരുന്നു. അകലെ കൈകാലുകൾ അനങ്ങാതെ, ശബ്ദമുയരാതെ അവൾ പകച്ചു നിന്നു.

അവളുടെ പ്രിയപ്പെട്ടവരും, ഈ ജീവിതത്തിലെ ഏക സമ്പാദ്യമായ വീടും ഒരു നിമിഷം കൊണ്ട് ഇല്ലാതായിരിക്കുന്നു. അവൾ ആ പുഴയിലേയ്ക്ക് ഒരു മരവിപ്പോടെ നോക്കിയിരുന്നു. വലിയ ഒരു മരം അവളുടെ നേരെ വീഴുന്നു.

ഓർമ്മ വന്നപ്പോൾ ആശുപത്രിയുടെ മരുന്നിന്റെ മണം മൂക്കിൽ നിറഞ്ഞു നിൽക്കുന്നുണ്ട്. കണ്ണ് തുറന്നപ്പോൾ അടുത്തു നിന്ന നേഴ്സ് പറഞ്ഞു, ''കഴിഞ്ഞ ഉരുൾപൊട്ടലിൽ എങ്ങനെയോ നിന്നെ ഇവിടെ എത്തിച്ചതാണ്. നിന്റെ പേര് എന്താണ്?''

അവൾ ആലോചിച്ചു. എത്ര ആലോചിച്ചിട്ടും ഓർത്തെടുക്കുവാൻ കഴിയുന്നില്ല. ഓർമ്മകളിൽ സ്വന്തം പേര് ചികഞ്ഞ് മുകളിൽ ഫാൻ നോക്കി കിടക്കുമ്പോൾ നേഴ്സ് പുറത്ത് നിൽക്കുന്നവരോട് പറയുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ''അവൾ. പേര് നഷ്ടപ്പെട്ട വൾ.''

■

മനുഷ്യനും പ്രകൃതിയും

ശാലിനി ജോസ്

(ഡി.ആർ.ഡി.ഓ. ഓണം 2026 കവിതാ മത്സരത്തിൽ ഒന്നാം സ്ഥാനം നേടിയ കവിത.)

സ്നേഹമായി കരുതലായ്
പോറ്റിയതാണ് ഈ 'അമ്മ' പ്രകൃതി
കളകളം ഒഴുകുന്ന പുഴകളിൽ
ചോലകളിൽ വീശുന്ന ഇളം തെന്നലിൽ
അമ്മതൻ സ്നേഹം നാം ഏറെ നുകർന്നു
പൂത്തുലഞ്ഞ പുഞ്ച പാടങ്ങളിൽ
പ്രകൃതി നിൻ വാത്സല്യം നാം നുകർന്നു
കർക്കടക കാറ്റിലും ചിങ്ങ പുലരിയിലും
പ്രകൃതി നീ സ്നേഹം വിളമ്പി
ഓർക്കാപ്പുറത്തൊരു വൻ പ്രളയത്തിൽ
സമുദ്രത്തിൻ ആർത്തിരമ്പലിൽ
അമ്മേ നിൻ രൗദ്രം ഞങ്ങൾ അനുഭവിച്ചു
കുറുമ്പനാം ബാലന്റെ വേലത്തരം പോൽ
അമ്മേ നാം മനുഷ്യർ തൻ അക്രമങ്ങൾ
നീ സഹിച്ചു
എന്തേ നിൻ സ്നേഹം നുകർന്ന നാം
അതേ സ്നേഹത്തിനു നൊമ്പരം ഏകി
പുഞ്ചപ്പാടങ്ങൾ നികത്തി അവർ
ബഹുനില കെട്ടിടങ്ങൾക്കു വഴി ഒരുക്കി.

മുറിപ്പെട്ട ഹൃദയത്തിലും 'അമ്മ
സ്നേഹം മാത്രം നൽകി
നാട്ടു വഴികൾ ഇന്ന് കോൺക്രീറ്റ് റോഡുകൾക്ക്
വഴി നൽകി
പളുങ്കുകൽ പുഴകളിൽ ഡാമുകൾ തീർത്തവർ
'അമ്മ പ്രകൃതി തൻ സ്നേഹത്തിനു മനുഷ്യൻ
വിലങ്ങു വച്ചു
മനുഷ്യാ നിൻ ദംശനങ്ങൾ എന്നു തീരും
പ്രകൃതി തൻ മേൽ..
പെറ്റമ്മയും പോറ്റമ്മയും അവൾ തന്നെയല്ലോ
നിനക്ക്
പ്രളയങ്ങൾക്കും പേമാരികൾക്കും ഭൂമി
പ്രകമ്പനങ്ങൾക്കും മുമ്പിൽ
പകച്ചു നിൽക്കുന്ന ബാല്യങ്ങളേ
ഓർക്കുക പ്രകൃതി നിൻ 'അമ്മ നിൻ തായ
നിന്നെ സ്നേഹത്താൽ തഴുകാൻ
തേടുന്ന നിൻ അംബിക
നിന്റെ കുറുമ്പുകൾ പൊറുത്തു മാപ്പാക്കി
മാറോടു ചേർക്കുമവൾ.

പുലരികളിലും ഉഷസിലും നിൻ
പുഞ്ചിരികൾ അവൾക്കു നറു മുത്തം
പുണരാം നമുക്ക് 'അമ്മ പ്രകൃതിയെ
നമ്മുടെ ബാല്യങ്ങൾക്കു കാക്കാം
ഒരു പ്രകൃതി രമണീയമാം നാല്പൊരു ഭാവി.

Virtual Reality

റിനീഷ് ബാബു പി.

(ഡി.ആർ.ഡി.ഓ. ഓണം 2026 ചെറുകഥാ മത്സരത്തിൽ രണ്ടാം സ്ഥാനം നേടിയ കഥ.)

വിരസമായ ഒരു വൈകുന്നേരം.

സോഫയിൽ ചാരി ഇരുന്നു അയാൾ അലസമായി ടി.വി ചാനൽ മാറ്റിക്കൊണ്ടിരുന്നു. Interesting ആയ പ്രോഗ്രാമുകൾ ഒന്നും ഇല്ല. രണ്ടു ദിവസം തികച്ചു തിയേറ്ററിൽ ഓടാത്ത ബ്ലോക്ക് ബസ്റ്റർ സിനിമകളും, ടി.വി. ഉണ്ടായപ്പോൾ മുതൽ കാണിച്ചു പഴകിയ ചീഞ്ഞ സ്കിറ്റുകളും.

Entertainment സെക്ഷൻ കഴിഞ്ഞു ന്യൂസ് സെക്ഷനിൽ എത്തി. അവിടെ അന്തിച്ചർച്ചകൾ പൊടി പൊടിക്കുന്നു. വിഷയങ്ങൾ പലതാണ്. ഓരോ ചാനലും അയാൾ സ്കിപ്പ് ചെയ്തു കൊണ്ടിരുന്നു.

''ജന്തർ മന്തർ സമരം''.. Next

''മിനി കൂപ്പർ അപകടം''... Next

''പാലക്കാട്ടെ ആൾക്കൂട്ട കൊലപാതകം''... Next

''അത്തിപ്പാറ പീഡന കേസ്'' ഒരു നിമിഷം...

തിരഞ്ഞു നടന്നതെന്തോ കിട്ടിയ സന്തോഷത്തോടെ അയാൾ ടി.വി.യുടെ വോളിയം കൂട്ടി നേരെ ഇരുന്നു.

ചർച്ച നയിക്കുന്നത് അഭിജിത് ആണ്. പങ്കെടുക്കുന്നവരോ എല്ലാം നല്ല കില്ലാടികളും. ഇത് പൊളിക്കും. അവൻ മനസ്സിൽ പറഞ്ഞു. സിനിമയുടെ ട്രെയിലർ എന്ന പോലെ പീഡന ചർച്ചയുടെ ഇൻട്രോ കൊടുക്കുകയാണ് അവതാരകൻ.

''അത്തിപ്പാറ'' പീഡനക്കേസിൽ ഇരയാക്കപ്പെട്ട പെൺ കുട്ടിയെ തെളിവെടുപ്പിനായി കൊണ്ടു പോകുന്ന എക്സ്ക്ലൂസീവ് ദൃശ്യങ്ങളാണ് നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ കാണുന്നത്.

ഒരു ത്രില്ലർ സിനിമ കാണാൻ പോകുന്ന ഉദ്യോഗത്തോടെ അയാൾ ഒന്ന് ഇളകി ഇരുന്നു. പെൺകുട്ടിയുടെ മുഖം ഒരു വെളുത്ത തുണി കൊണ്ട് മറച്ചിരുന്നു. പോലീസ് ജീപ്പിൽ കയറുമ്പോഴും ഇറങ്ങുമ്പോഴും മുഖപടം തെന്നി മാറി പ്രത്യക്ഷമായ ദൃശ്യശകലങ്ങളെ, മനസ്സിലെ chatgpt യിൽ പ്രോംപ്റ്റ് ചെയ്തു അയാൾ അവൾക്കൊരു മുഖം നൽകി.

അവതാരകൻ ഇൻട്രോ പറഞ്ഞു നിർത്തി. പകുതി യും പരസ്യങ്ങളും സ്ക്രോളുകളും കയ്യേറിയ സ്ക്രീ നിന്റെ ബാക്കി ഭാഗം അഞ്ചായി പകുത്തിട്ടുണ്ട്. അവതാരകനും ഇടത്തും വലത്തും നടുവിലുമായി ഓരോ പ്രതിനിധികളും, സ്ക്രീനിന്റെ ഒത്ത മധ്യത്തിൽ പെൺകുട്ടിയുടെ മുഖം മറച്ചുള്ള ഫോട്ടോയും.

ചർച്ച ചൂട് പിടിച്ചു തുടങ്ങി. അയാൾ പെൺകുട്ടിയുടെ ചിത്രത്തിലേക്ക് തന്നെ ഉറ്റു നോക്കി ഇരിക്കുകയായി രുന്നു. പെട്ടെന്ന് അതിന് ഒരു ഇളക്കം പോലെ. നോക്കി നോക്കി നിൽക്കെ ആ ചിത്രത്തിന് ജീവൻ വെക്കുന്നതായി അയാൾക്ക് തോന്നി. പാവാടയും ബ്ലൗസുമാണ് വേഷം. തല മറച്ചിരിക്കുന്ന തുണി പാറിപ്പോകാതിരിക്കാൻ പണിപ്പെട്ട് അവൾ നിന്നു. താൻ അനുഭവിച്ച കാര്യങ്ങൾ പൊടിപ്പും തൊങ്ങലും വെച്ച് പറയുന്നത് കേട്ട് അസ്വസ്ഥതയോടെ പുളഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കെ ഒരു നിമിഷം ടി.വി സ്ക്രീ നിനു വെളിയിലേക്ക് അവൾ തെറിച്ചു വീണു. തന്റെയും ടി.വിയുടെയും ഇടയിലുള്ള കയ്യെത്തും ദൂരത്തേക്ക് വീണ അവളുടെ ശരീരത്തിന്റെ ഓരോ ഇഞ്ചിലൂടെയും അവന്റെ കണ്ണുകൾ ഇഴഞ്ഞു നീങ്ങി. അവന്റെ ഹൃദയമിടിപ്പ് കൂടാൻ തുടങ്ങി. അവളുടെ പിറകെ ഇടതനും വലതനും മധ്യമനും ഒന്നിന് പി റകെ ഒന്നായി സ്ക്രീനിനു വെളിയിലേക്ക് ഇറങ്ങി വന്നു. ഇവരെ കണ്ട മാത്രയിൽ അവൾ പിടഞ്ഞെണീ റ്റു അവതാരകനിൽ നിന്നും സിഗ്നൽ ലഭിച്ച മധ്യമൻ ആണ് ആദ്യം അവളുടെ നേരെ പാഞ്ഞെടുത്തത്. ഭയചകിതയായി പിന്നോട്ടാഞ്ഞ അവൾ ഒരുവിധം വി ഴാതെ ബാലൻസ് ചെയ്തു നിന്നു. ഇടക്ക് മുന്നോട്ടാഞ്ഞു പേടിപ്പിച്ചും, ഇടക്ക് അട്ടഹസിച്ചും അവൻ തന്റെ പരാക്രമങ്ങൾ തുടർന്നു. ഓടിച്ചു അവശനാക്കി എലി യെ കളിപ്പിക്കുന്ന പൂച്ചയെ പോലെ അവൻ അവളെ വട്ടം ചുറ്റിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

തന്റെ നേർക്ക് നീണ്ടു വരുന്ന അയാളുടെ കൈകളെ അവൾ തട്ടി മാറ്റി. ഒരു നിമിഷം ഒഴിഞ്ഞു മാറാൻ നോക്കിയ അവളുടെ മുഖപടം മധ്യമൻ വലി ച്ചൂരി ഭയചകിതയായ അവളുടെ മുഖം വെളിയിൽ കാണ്മാറായി.

അവളുടെ മുഖം കണ്ട മാത്രയിൽ സോഫയിലേക്ക് രണ്ടു കാലും കയറ്റി വെച്ച് കൈകൾ പരസ്പരം ഉരുമ്മി എന്തിനോ എന്ന പോലെ അയാൾ റെഡി യായി ഇരുന്നു. താൻ മനസ്സിൽ കണ്ട അതേ മുഖം. അയാളുടെ കണ്ണുകൾ വിടർന്നു. കൈകൾ കൊണ്ട് മുഖം മറയ്ക്കാൻ പാടുപെടുന്ന അവളുടെ അടുത്തേക്ക് മധ്യമനെ തട്ടി മാറ്റിക്കൊണ്ട് ഇടതൻ ചാടി വീണു. മുഖം മറച്ചുവെച്ച അവളുടെ കൈകൾ അവൻ തട്ടിമാറ്റി. കരഞ്ഞുകൊണ്ട് കൈകൾ കൂപ്പി യാചിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന അവളുടെ മേൽക്കുപ്പായത്തിൽ അവൻ കൈ വെച്ചു. സർവ്വശക്തിയും എടുത്തു പ്രതി രോധിക്കാൻ ശ്രമിച്ച അവളുടെ ചെറുത്തുനിൽപ്പിനെ നിഷ്പ്രഭമാക്കിക്കൊണ്ട് അവൻ അത് വലിച്ചു കീറി.

ഇത് കണ്ടതും സോഫയൽ കാൽമുട്ട് കുത്തിയിരുന്ന് കൈകൾ തുടയിൽ വെച്ച് കൂടുതൽ ശ്രദ്ധയോടെ അയാൾ മുന്നോട്ടാഞ്ഞിരുന്നു. അയാളുടെ ഹൃദയമിടി പ്പ് ക്രമാതീതമായി വർധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

അർധനഗ്നയാക്കപ്പെട്ട പെൺകുട്ടി തന്റെ കൈകൾ കാൽമുട്ടിലേക്ക് ചായ്ച്ചുവെച്ച് അതിന്റെ ഉള്ളിലേക്ക് മുഖം പൂഴ്ത്തി തറയിൽ ഇരുന്നു. അവൾ അലറി വിളിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷേ ഒരു ശബ്ദവും അവളുടെ ഉള്ളിൽ നിന്നും പുറത്തേക്ക് വന്നില്ല. അവൾ അടിമുടി വിറച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

തന്റെ അവസരം വൈകുന്നതിൽ നീരസം പ്രകടി പ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന വലതൻ, അവതാരകനിൽ നി ന്നും സിഗ്നൽ കിട്ടിയ മാത്രയിൽ ഇടതനെ പിടി ച്ചു തള്ളി അവളുടെ നേരെ പാഞ്ഞടുത്തു. രണ്ടു കൈകളും പിണച്ചു വെച്ച് മാറ് മറച്ചുകൊണ്ട് അവൾ പിന്നോട്ട് നിരങ്ങി നീങ്ങി. നിസ്സഹായയായി തന്നെ നോക്കുന്ന അവളെ കാലിൽ ആഞ്ഞുപിടിച്ച് ഒരു ആക്രോശത്തോടെ അവൻ തന്റെ അടുത്തേക്ക് വലി ച്ചിട്ടു. എന്നിട്ട് അവളുടെ പാവാടയിൽ കുത്തിപ്പിടിച്ചു.

തീർത്തും അവശയായ അവൾ അപ്പോഴും ചെറുത്തുകൊണ്ടിരുന്നു - ദുർബലമായി. അവന്റെ കയ്യിന്മേലുള്ള അവളുടെ പിടുത്തം അയഞ്ഞ ആ നി മിഷം സർവ്വശക്തിയോടും കൂടി അവൻ അവളുടെ പാവാട കീറി എറിഞ്ഞു. തൊണ്ണൂറു ശതമാനവും നഗ്നമാക്കപ്പെട്ട തന്റെ ശരീരം മറയ്ക്കാൻ അവൾ വി ഫലശ്രമം നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

ഇതെല്ലാം ആകാംക്ഷയോടെ അയാൾ ത്രസിച്ചു കണ്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. തന്റെ ശരീരത്തിലെ ചോരയോട്ടം കൂടുന്നത് അയാൾക്ക് അനുഭവപ്പെടുന്നുണ്ടായിരുന്നു. തനിക്ക് കിട്ടിയ സമയം കുറവാണെന്ന് പറഞ്ഞു മധ്യമൻ അവതാരകനോട് കയർത്തു തുടങ്ങി.

''അഭിജിത്തേ, എനിക്കൊരു 30 സെക്കന്റ് തരു എനിക്കൊരു 30 സെക്കന്റ് തരൂ'' എന്ന് വിലപിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

നാമമാത്രമായ അവളുടെ ബാക്കി വസ്ത്രങ്ങളും പറിച്ചെടുക്കാൻ വെമ്പി നിൽക്കുന്ന ഇടതനെയും വലതനെയും മധ്യമനെയും നിരാശപ്പെടുത്തി കൊണ്ട് അവതാരകൻ ചർച്ചയുടെ ടെയിൽ എൻഡ് പറഞ്ഞു തുടങ്ങി. തന്റെ clients-നെയെല്ലാം തുല്യമായി സന്തോഷിപ്പിച്ച ഒരു ദല്ലാളിന്റെ ആത്മസംതൃപ്തിയോടെ അയാൾ ചർച്ച അവസാനിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

തന്റെ മുന്നിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ദൃശ്യങ്ങൾ പൊടുന്നനെ മാഞ്ഞുപോയതോടെ അയാൾ ആകെ അസ്വസ്ഥനായി. ഇണ ചേരുമ്പോൾ കല്ലെറിഞ്ഞ് ഓടിക്കപ്പെട്ട പാമ്പിനെപ്പോലെ അയാൾ പുളഞ്ഞു.

''ഇവന്മാർ ഇങ്ങനെയാണ്. ഒന്നും മുഴുവനാക്കില്ല.'' അമർഷത്തോടെ പുലമ്പിക്കൊണ്ട് റിമോട്ട് എടുത്ത് അയാൾ ചാനലുകൾ മാറ്റി നോക്കി.

അത്ഭുതം! അതാ വേറൊരു ചാനലിലും ഇതേ ചർച്ച തകൃതിയായി നടക്കുന്നു. കണ്ണ് വെട്ടിച്ചു രക്ഷപ്പെട്ട മാൻകുട്ടി വീണ്ടും മുന്നിൽ വന്നുപെട്ട കഴുതപ്പുലിയെപ്പോലെ അയാൾ ചിറി നനച്ചു പതുങ്ങി നിന്നു. നോക്കി നിൽക്കെ അർദ്ധനഗ്നയായ ആ പെൺകുട്ടി സ്ക്രീനിൽ നിന്നും അവന്റെ മുന്നിലേക്ക് ഊർന്നുവീണു.

ഇത്തവണ അവൾക്കൊരു പേര് നൽകാനായിരുന്നു അവന്റെ ശ്രമം. എത്ര ആലോചിച്ചിട്ടും അവന് അവളുടെ പേര് ഊഹിച്ചെടുക്കാൻ പറ്റിയില്ല. തന്റെ മുന്നിലുള്ള അവളുടെ ബിംബത്തിന്റെ ഉള്ളിലേക്ക് അവൻ ഊളിയിട്ടു നോക്കി. പക്ഷെ അവിടെയും അവന് അവളുടെ പേര് കാണാൻ പറ്റിയില്ല. ഒരിക്കലും ഓർക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കാത്ത വിധം അവൾ അവളുടെ പേര് മറന്നു പോയിരുന്നു. ഇനി അവൾക്ക് ഒരേ ഒരു identity മാത്രം.

'അതിജീവിത!'

മുഖവും പേരും നഷ്ടപ്പെട്ട അനേകായിരം അതിജീവിതകളുടെ ലിസ്റ്റിലേക്ക് അവളും ചേർക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എന്നെന്നേക്കുമായി!

■

Prp : S. Sridhar
Mob: 8197073697

Best Compliments

SHREE FLORIST

Shop No 5/5 DRDO Shopping Complex
C V Raman Nagar, Bangalore - 560093

FLOWER DECRATION

MARRIAGE RECEPTION
HOUSE WARMING
BIRTHDAY
BABY SHOWER
ENGAGEMENT
NAMING CEREMONY

ചിതയെരിയുമ്പോൾ

ശിവകുമാർ എസ്.

അച്ഛന്റെ പട്ടടക്കരിത്തു നില്ക്കയാ-
ണശ്രുവാലീനൻ തൊഴുകൈയുമായ്.
നമ്രശിരസ്സുമായ് മനമിടറി, നിറ-
കണ്ണാൽ, കനൽ കൊള്ളി കൈയിലേന്തി.
ദേഹി വെടിഞ്ഞൊരാ ദേഹത്തിലാത്മാവ്
ദീപദ്യുതിപോലൊളി പരത്തി.

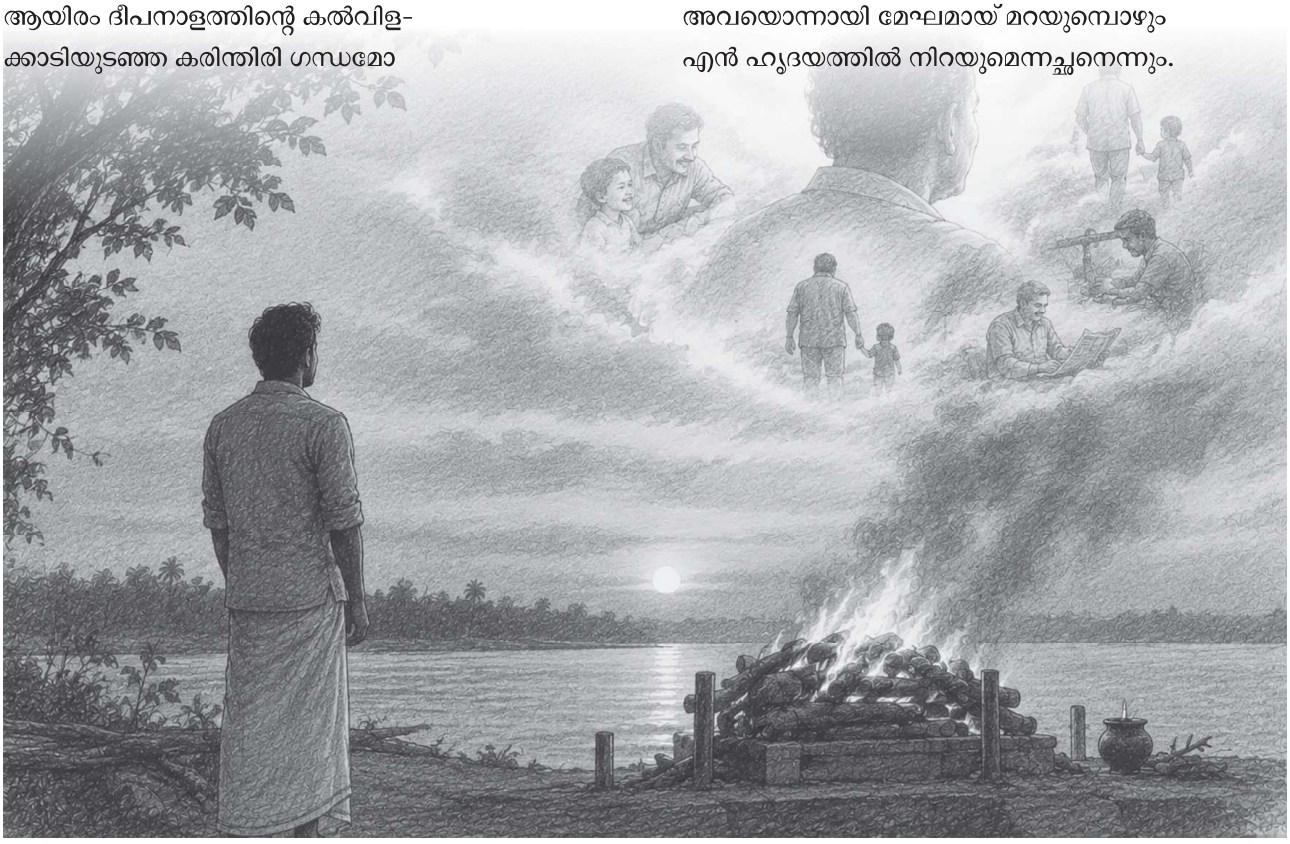
ആ മുഖം മൂടിടാൻ കൈ വിറച്ചോ,
കാൽപ്പാദത്തിൽ വിദ്യുത് പ്രവാഹമേറ്റോ,
നാഡീസഹസ്രങ്ങൾ സ്തബ്ധമായോ,
കണ്ണിലേറെയിരുട്ടു കടന്നുവന്നോ,

ആയിരം സൂര്യപ്രഭ തെളിഞ്ഞാകാശ-
മായിരമമാവാസിയിൽ മറഞ്ഞോ
ആയിരം ദീപനാളത്തിന്റെ കൽവിള-
ക്കാടിയുടഞ്ഞ കരിന്തിരി ഗന്ധമോ

ഊർജ്ജമത്രയും മിന്നൽപ്പിണറുപോ-
ലേതു ദിശയിലോ പോയ് മറഞ്ഞോ
ഏതായിരുന്നാ വികാരം, മനസ്സിനെ
ഏകാന്തമാക്കും വിഷാദം

തേജസ്സേറും ഗാംഭീര്യനച്ഛൻ, മുഖം
കോടി മൂടിപ്പുതപ്പിച്ചു കൈകൂപ്പി
നേർത്ത നിസ്വനത്തോടെയെൻ താതനെ
തീക്കനൽച്ചൂളയേറ്റുവാങ്ങീടുമ്പോൾ
ഉയരുമാജ്വാലകൾക്കുള്ളിലെ മാറ്റൊലി
അരുത്, കരയരുതെന്നതോ, സാന്ത്വനം!

ചിതയിലെ ജ്വാലകളെരിയുമ്പോഴും
അതിലുയരുന്നു താതന്റെ മുഖകാന്തിയോ?
അവയൊന്നായി മേഘമായ് മറയുമ്പൊഴും
എൻ ഹൃദയത്തിൽ നിറയുമെന്നച്ഛനെന്നും.

ജംഗിൾ ഗ്ലോറി

ഫിറോസ് എ.കെ.

ശലഭനിരീക്ഷണം തുടങ്ങിയതു മുതൽ മനസ്സിൽ താലോലിക്കുന്ന ഒരു സ്വപ്നമായിരുന്നു ശലഭങ്ങളുടെ പറുദീസയായ വടക്കുകിഴക്കൻ ഇന്ത്യയിലേക്കുള്ള ഒരു യാത്ര. അങ്ങനെ പാപിലിയോ ട്രെയിൽസ് (Papilio Trails) സംഘടിപ്പിച്ച, മേഘാലയയിലെ ഗാരോ ഹിൽസിലെ ശലഭനിരീക്ഷണ യാത്രയിൽ ഞാനും പങ്കുചേർന്നു. ഇതുവരെ സോഷ്യൽ മീഡിയയിൽ മാത്രം കണ്ടിരുന്ന ശലഭ വൈവിധ്യം നേരിൽ കാണാൻ പോകുന്നു! കർവാനി ആയിരുന്നു ഞങ്ങളുടെ ആദ്യ ലക്ഷ്യം.

ഇന്ത്യയിലുടനീളമുള്ള ചിത്രശലഭ വിദഗ്ദ്ധർ ഗാരോ ഹിൽസിൽ എത്തുമ്പോൾ ആതിഥ്യമരുളുന്ന പ്ലിന്ററാണ് ഞങ്ങളുടെ പ്രാദേശിക ഗൈഡ്. കാട്ടരുവിയിലൂടെയുള്ള ആദ്യ രണ്ട് ദിവസത്തെ നിരീക്ഷണത്തിൽ ഞങ്ങൾക്ക് ഒട്ടനവധി ശലഭങ്ങളെ കാണാൻ കഴിഞ്ഞു. 'ജംഗിൾ ഗ്ലോറി' (Jungle Glory) എന്ന അപൂർവ്വ ശലഭത്തെ കാണാൻ സാധ്യതയുള്ള സ്ഥലമായിരുന്നു അത്. അവളെ ഒരുനോക്ക് കാണണമെന്ന ആഗ്രഹം എന്റെ മനസ്സിൽ വളർന്നുവന്നു. മൂന്നാം ദിവസം പാണ്ഡാനദിക്കരയിൽവെച്ച് പൊന്തക്കാടിനുള്ളി

ലേക്ക് അത് പറന്നുപോകുന്നത് കണ്ട് ചെന്നുനോക്കിയെങ്കിലും നിരാശയായിരുന്നു ഫലം. കുറ്റിച്ചെടികളുടെ അടിയിൽ വിശ്രമിക്കുമ്പോൾ ചുറ്റുപാടുമായി ഇഴുകിച്ചേരാനുള്ള കഴിവ്, പകൽസമയത്ത് പൊതുവേ മടിപിടിച്ചിരിക്കുന്ന സ്വഭാവം എന്നിവ അതിനെ കണ്ടെത്തുന്നത് പ്രയാസകരമാക്കുന്നു. വളരെ സൂക്ഷ്മതയോടെ അടുത്തുചെന്നില്ലെങ്കിൽ നിലംപറ്റി പറന്ന് അടുത്ത കുറ്റിക്കാട്ടിലേക്ക് അത് ചേക്കേറും. ചിറകുകളുടെ മുകൾഭാഗത്തെ തിളങ്ങുന്ന നീലനിറമാണ് അതിന് ആ പേര് നൽകിയത്. എന്നാൽ മറ്റ് നിംഫാലിഡ് ശലഭങ്ങളെപ്പോലെ, വിശ്രമിക്കുമ്പോൾ ചിറകുകൾ അടച്ചുപിടിച്ചിരിക്കുന്നതിനാൽ ആ ഭംഗി പെട്ടെന്ന് കണ്ണിൽപ്പെടില്ല.

ദിവസം കഴിയുന്തോറും ഗ്ലോറിയെ കാണണമെന്ന എന്റെ ആഗ്രഹം ഏറിവന്നു. നാലാം ദിവസം ഞങ്ങൾ വീണ്ടും കർവാനിയിലേക്ക് തിരിച്ചു. അവിടെയെത്തിയപ്പോൾ ഞങ്ങൾ രണ്ട് ഗ്രൂപ്പുകളായി പിരിഞ്ഞു. ഞാൻ അശോക് സാറിനൊപ്പം അരുവിക്കരയിലുള്ള കാട്ടിലൂടെ നടക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു; രോഹിതും സംഘവും അരുവിയിലൂടെയാണ് നടന്നത്. അരുവിക്കരയോട് ചേർന്ന കാട്ടിനുള്ളിൽ ജംഗിൾ ഗ്ലോറിയെ കാണാൻ സാധ്യത കൂടുതലായതുകൊണ്ടാണ് ഞാൻ അങ്ങനെ തീരുമാനിച്ചത്. ശലഭങ്ങളുടെ ലാർവ്വാ ഘട്ടങ്ങൾ തിരയുകയായിരുന്നു അശോക് സാർ.

കാട്ടിലേക്ക് നടന്നുതുടങ്ങിയപ്പോൾ, പ്രദേശത്ത് ആനയുടെ സാന്നിധ്യമുണ്ടെന്നും സൂക്ഷിക്കണമെന്നും വിറകു ശേഖരിക്കാൻ പോയ ഗ്രാമീണർ മുന്നറിയിപ്പ് നൽകി. എന്റെ പിന്നിലായി വന്ന പ്ലിന്ററോട് ഞാൻ പറഞ്ഞു, ''ആജ് മുജെ ഗ്ലോറി കൊ ദേഖ്നാ ഹെ!..'' ഒരു പുഞ്ചിരിയോടെ അവൻ മറുപടി നല്കി, ''ദേഖേംഗേ... മിൽ ജായേഗാ, ചിന്താ മത് കരോ...'' കുറച്ചുസമയം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഇരുസംഘങ്ങളും അരുവിയിൽവെച്ച് കണ്ടുമുട്ടി. അടുത്തുള്ള ഒരു പൊന്തക്കാട്ടിൽ വീണ്ടും തിരഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ എന്റെ മനസ്സിൽ ഒരു നെടുവീർപ്പുയർന്നു, ദൈവമേ... എനിക്കവളെ കാണാൻ കഴിയുമോ?

നിമിഷങ്ങൾ കടന്നുപോയി. പെട്ടെന്ന് പ്ലിന്റർ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു, ''ജംഗിൾ ഗ്ലോറി! ജൽദി ആവോ!'' ഞാൻ ഉടനെ അങ്ങോട്ടേക്ക് കുതിച്ചു. ഞാൻ അവളെ കണ്ടു-ഒരു വലിയ ശലഭം! ഒരു 'ബുഷ് ബ്രൗൺ' ശലഭത്തിന്റെ വലുപ്പമേ ഞാൻ പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നുള്ളൂ, എന്നാൽ വിചാരിച്ചതിലും വലിയൊരു 'ഈവനിംഗ് ബ്രൗൺ' ശലഭത്തിന്റെ വലുപ്പമുണ്ടായിരുന്നു അതിന്! ഒരു കുറ്റിച്ചെടിയുടെ അടിയിൽ ശാന്തമായി ഇരിക്കുന്നു. അനക്കമുണ്ടാക്കാതെ കുറച്ചകലത്തുനിന്ന് ഞാൻ റെക്കോർഡ് ഷോട്ടുകൾ എടുത്തു. ശേഷം സമീപത്തുണ്ടായിരുന്ന ടീമംഗങ്ങളെ എല്ലാം വിളിച്ചു. ഞാൻ അതിനുനേരെ പതുക്കെ ഇഴഞ്ഞുനീങ്ങി നല്ല ചിത്രങ്ങൾ പകർത്തി.

ആ അപൂർവ്വസുന്ദരിയെ കണ്ട നിമിഷത്തിലുണ്ടായ സന്തോഷം വാക്കുകൾക്കതീതമായിരുന്നു. ഞങ്ങൾക്ക് മതിവരുവോളം ചിത്രങ്ങൾ പകർത്താൻ അവസരം നൽകി ഏറെനേരം അവിടെത്തന്നെ ഇരുന്ന ആ കാഴ്ച മനസ്സിൽ എന്നും മായാതെ നിൽക്കും!

Poem

Migratory Birds

Salini Jose

From far they fly, to land so unknown,

Yet they start a journey to new pastures

When the weather turns cold, when food is so scarce.

They leave their land, which they called so dearly home.

Then starts the journey, with fluttering wings they find their way in the breezy sky,

Long is the journey but hope holds tight, to find new home.

To set new nests.

Together they fly, the company they have, makes the journey so special.

The thrill they feel to find new places, sparks in their songs they sang through the way.

It's the route they follow every year without fail, but it does change, for man never stops his exploitation of mother nature,

Those lakes are dried and the river changed it course, the thick green canopy paved way to high raise-apartments.

Still they search for green pastures, for water and food, to find home for their little ones.

Days and weeks pass so fast in a journey to find new dawn for their life.

Then they settle in a land foreign to them but still they love to call it home.

It gave them shelter when they needed one badly, It gave them food for their weary body.

It gave them nest for their eggs to hatch.

Then it became the sky their little one learnt to fly.

In those weeks and months, the summer mornings and nights.

They sang in happiness for all this land gave them.

Yet in some lost moments the thoughts of that snow-laid land come to their heart.

Which was once home, which was once heaven for them

Days pass and time comes to say goodbye to the land who welcomed them with warmth and affection.

Together they fly back to their homeland, with eagerness in their hearts to tell stories of the land to their chirping babies.

To show them where they belong, and where their roots lie.

As they fly past my view, far up in the sky, it echoes in my heart

Aren't we those migratory birds…far we came from, for food and shelter.

To make good future for our little ones, to make our dreams true in this land of opportunities.

Still we hope that one day we will build our nests in the land we truly belong, where our roots lie, which we call as Home, forever.

The Dark Window

Anish K. Achary

When Anish bought the mansion, everybody told him he had made the best decision of his life. Though a few envied him, he trusted them.

The house stood at the end of the twisted street, painted in white and grey.

Surrounded by ancient trees and overgrown creepers, its walls were pale and the balconies blue.

The sun was submissive to the elegance of the mansion.

It was beautiful.

Every room had something to admire. A grand wooden staircase, dusty chandeliers hung on dusty but golden chains.

There was a character to everything he saw and owned.

But as he walked along the corridor, he saw a window he couldn't understand.

It was secluded, alone and really dark.

Not broken, not dirty, but dark.

During the day, sunlight filled the corridor, yet the window remained dark.

Anish initially assumed it was simply an old glass, gradually faded by time and memories.

He tried his best cleaning it as he couldn't accept anything dark without his consent.

He brought a lamp close to it.

The glass swallowed the light.

He left for the day.

With something unknown that will make him lose his soul.

Next day he stood before the dark window, and this time he was alone, without his prejudiced thoughts and beliefs.

The window reflected him.

His reflection stood still while Anish moved.

He stepped back, the reflection did not.

He stared and the reflection smiled.

The face staring at him was somehow old and cruel, the eyes carried an inhuman expression.

The reflection spoke.

"You remember?"

Anish fell back, he told himself, it was exhaustion, a trick of light, his wild imagination.

Memories.

The people he had hurt,

Promises he had broken,

Moments when he had chosen himself over someone who trusted him.

Things he had buried beneath success, money, his ego and the carefully constructed image of a good man.

The mansion didn't create the dark window, it just gave him a window of introspection.

Anish stood helpless.

He saw his own reflection,

His own darkness,

This time, with tears in his eyes, Anish smiled back.

Not to smile ever again.

He lost the war he always believed he won.

The dark window never smiled again.

It had Anish in it now, forever.

...required for House,
Apartments, Shopping Centre ?
we are always with you !

Krupa Ads Mob: 9880 60503

1 st 'A' Main, Salvage Road
G.M. Palaya, Bangalore - 560 075
Mob-98805 51975, 99002 92225
E mail-wilson.mj10@yahoo.com
www.ajinbuilders.com
Like us on facebook ajinbuilders

AJIN
BUILDERS
CIVIL ENGINEERING CONTRACTORS
"Since 1990"

Rug-Rel
Commitment towards Technology & Quality Services

Engineering Rugged Solutions for Mission Critical Applications

Strategic Business Units

SBU-1 — Solution Offerings

SBU-2 — Power Electronics

SBU-3 — Standard & Derived Products

SBU-4 — Intelligent Solutions

Specialized Solutions

Anti Drone Radar Computer

Compact 3U 6-slot UVP system for AI/5 drive S/A

Chassis & Cabinets

Rugged chassis enclosures for mission systems.

Rugged Displays & PCs

MIL grade rugged displays and box pcs for defense and industrial use

Rugged Consoles

Custom rugged consoles with integrated peripherals.

Rugged Power Supplies

AC-DC & DC-DC PSUs for defense and airborne applications.

Manpack Antenna Control Unit

Compact controller with modem unit and touch display for SATCOM.

What we Offer

- FPGA, Mechanical and Electronics
- High-Speed RF Multilayer PCB's
- Embedded Hardware and Software
- R & D, Prototype to Mass Production
- Subsystem & System Integration
- Complex and Customised Cable Assemblies
- Intelligent AI and Digital Solutions
- Component and Reverse Engineering
- Subsystem and System MRO

Industries We Serve

Defence & Aerospace | Oil & Gas | Railways | Energy | Automation, Machinery & Robotics | Healthcare

Commitment Towards Technology & Quality Services

www.rugrel.com

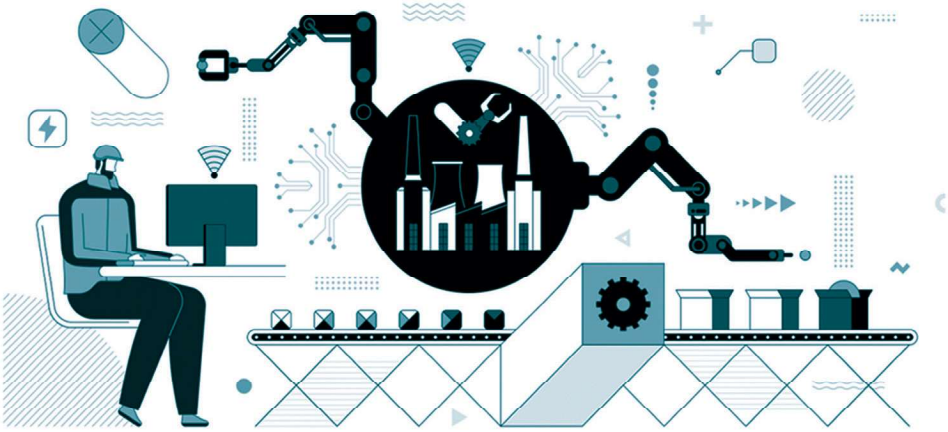
Rug-Rel

sales@rugrel.com

MBRIDGE

Prototype to Production

VMC and CNC Turning Center

ABOUT US

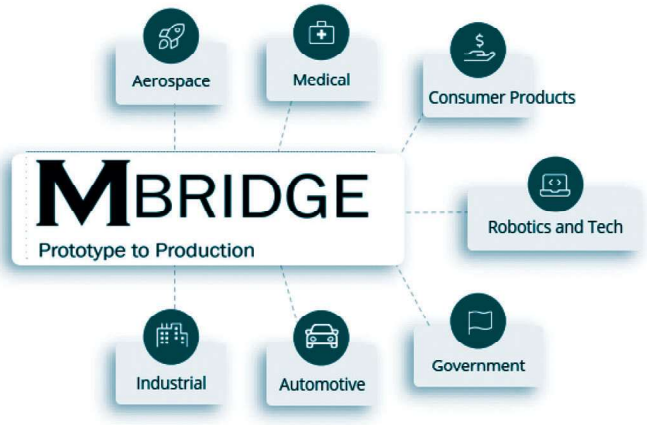
MBRIDGE is a one-stop solution for manufacturing custom parts, allowing customers to source components seamlessly, whether for prototyping or production.

We specialize in precision component manufacturing with in-house machining and assembly capabilities, complemented by a network of suppliers to meet customer requirements.

Industries We Work

MBRIDGE marketplace supports major industries and manufacturing processes.

Mbridge Enterprises

1363, Sunkadakatte, Magadi Main Road, Bangalore - 560 091. Ph: +91 7337743815

Email Id: contact@mbridge.in / mbridge.enterprises@gmail.com Website: https://www.mbridge.in/

Tales *in Color*

Vedika S

Jisha Sasidharan

Priyadarsh Praveen

Ayana Lanju

Karthika Nimesh

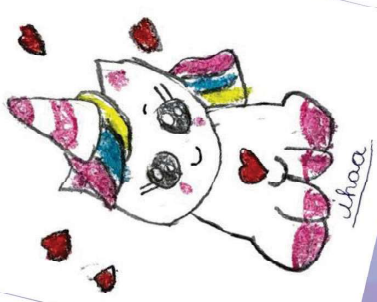

Vangmayi Shinoj

Ihaa Rumi

Ghanshyam Gireesh

ToE Interconnections

enabling evolution in solutions

E to E Interconnections Pvt Ltd.,

enabling evolution in solutions

Defence

Aerospace

Marine

Established in 2014, As an Pvt Ltd. company

B-56, NGEF Ancillary Industrial Estate,
Whitefield Road, Mahadevapura, Bangalore–560048
Phone : +9180 48517162, Fax : +9180 48517162,
Mobile: 9663301475, 9611398352.
web: www.etoeicon.com

IPC Member

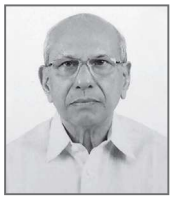
TÜV SUD

an AS9100 Rev D certified company

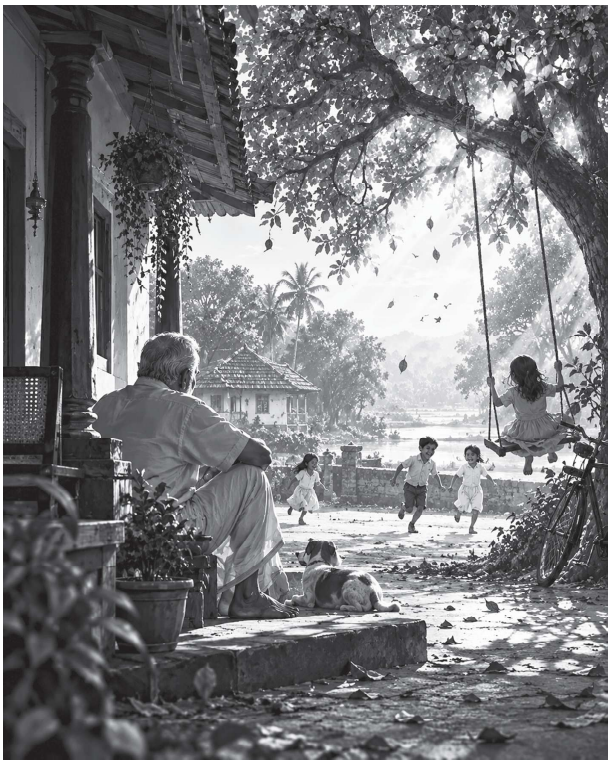
DRDO 2026 Onam CELEBRATIONS

തിരുവോണമേ

ഭരണിക്കാവ് പി.ആർ. മുരളി

ആവണിമാസത്തിന്റെയങ്കണത്തിലുണർന്നീടും
പൂവണിത്തിരുനാളാമോണമേ, വണങ്ങുന്നു.
ഓർമയിൽത്തിളങ്ങുന്ന മൻകുലസമൃദ്ധികൾ
താർമകൾക്കാനന്ദവും വിധിച്ചു യഥാതഥം.
ആലയങ്ങളിൽ മഹാബലിയേ സ്വീകരിക്കാൻ
ബാല്യകാലത്തെഴുന്നൂ നിഷ്കളങ്കാവേശങ്ങൾ.
ഓണസങ്കല്പം മാഞ്ഞു യൗവനം വിടർന്നപ്പോൾ
കാണികൾക്കാശങ്കയായ് മിന്നിയോ? നവോന്മേ, നീ.
അശ്രുപൂജകൾ ചെയ്വൂ നിനക്കായ് വാർദ്ധക്യത്തിൽ
വശ്യത കൊഴിഞ്ഞിട്ടു വൈരൂപ്യമാർന്നോ കാലം.
മദ്യലോലുപർക്കായി വാഴുമിക്കാലത്തിങ്കൽ
സദ്യയ്ക്കു വിളമ്പുന്ന മത്സ്യമാംസങ്ങൾപോലും.
ഓണമേ, തവോന്മേഷചാരുത നശിച്ചേപോയ്
കാണുന്നില്ലാരുംതന്നെയിന്നതിൻ പവിത്രത.
കത്തിയും കുഠാരവും നർത്തനം ചെയ്വു നീളെ;
രക്തത്താൽ ചമയ്ക്കുന്നു പൂക്കളം നിരത്തിങ്കൽ.
ആർത്തിരമ്പീടും മർത്യദുർവൃത്തതീരങ്ങളീ
സ്വാർത്ഥരാം ജനാവലിക്കഭയം നൽകീടില്ല.
സ്നേഹവും വാത്സല്യവും മർത്യന്റെ വിളക്കുകൾ
ഗേഹിക്കു പുണ്യം നൽകുമോണസന്ദേശങ്ങളും.
രാജ്യത്തെ രക്ഷിക്കുവാനേകണം രാജാവിന്നു
പൂജ്യമാം സ്തകർമങ്ങൾ നിർവ്യാജതലങ്ങളിൽ.
കുടിയാന്മാരും ജന്മിമുഖ്യരും പുലർത്തിയാ
കിടയറ്റതാം സ്നേഹബന്ധങ്ങളില്ലാതായി.
തിരുവോണത്തിൻ ശുദ്ധി മുടിച്ചു ധരാതലം
ഭരിച്ചു, ദുരാചാരസൽക്കാരകർമ്മങ്ങളും,
അയിത്തം സ്ഫുരിക്കുന്നു മർത്യമാനസത്തിങ്കൽ
ഭയത്താൽ ജനങ്ങൾക്കങ്ങുറക്കം നിഷേധിപ്പൂ.

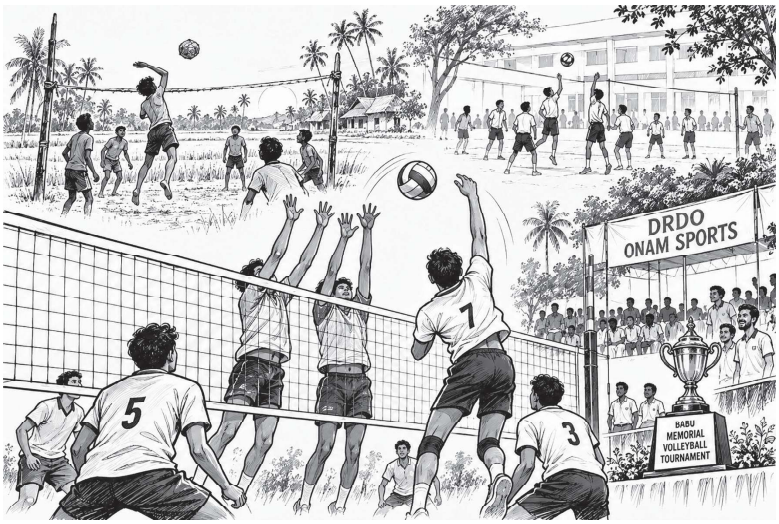
കൈപ്പന്ത് കളിയുടെ ഓർമ്മകളിലൂടെ

നൂർ മുഹമ്മദ് സി.കെ.

ക്രിക്കറ്റിന് കപിൽദേവ്, സച്ചിൻ; ഫുട്ബോളിന് പെലെ, മറഡോണ, മെസ്സി; എന്നിവരെപ്പോലെയാണ് വോളിബോളിന് ജിമ്മി ജോർജ്. വോളിബോളിൽ ഇന്ത്യയുടെ മേൽവിലാസമായിരുന്നു അദ്ദേഹം. അർജുന അവാർഡ് നേടിയ ഏറ്റവും പ്രായം കുറഞ്ഞ വോളിബോൾ കളിക്കാരനായ അദ്ദേഹം ലോകത്തിലെ തന്നെ ഏറ്റവും മികച്ച വോളിബോൾ കളിക്കാരിൽ ഒരാളാണ്. വോളിബോളിന്റെ ദൈവം എന്ന് അറിയപ്പെടുന്ന അദ്ദേഹം സ്വന്തം നാടായ കേരളത്തിന്റെ അഭിമാനമാണ്. അതുകൊണ്ട് തന്നെ കേരളത്തിന് വോളിബോളെന്ന കൈപ്പന്തുകളിയുടെ ഒരുപാട് നല്ല ഓർമ്മകകളും ചരിത്രവുമുണ്ട്. മലബാറിലെ ഓരോ കുഗ്രാമങ്ങളിൽ പോലും കൈപ്പന്ത് കളിയുടെ കോർട്ടും ആരവങ്ങളും കാണാമായിരുന്നു. മലപ്പുറത്തിന് കാൽപ്പന്തുകളിയെങ്കിൽ, കോഴിക്കോടിന് കൈപ്പന്ത് കളിയായിരുന്നു ഹരം.

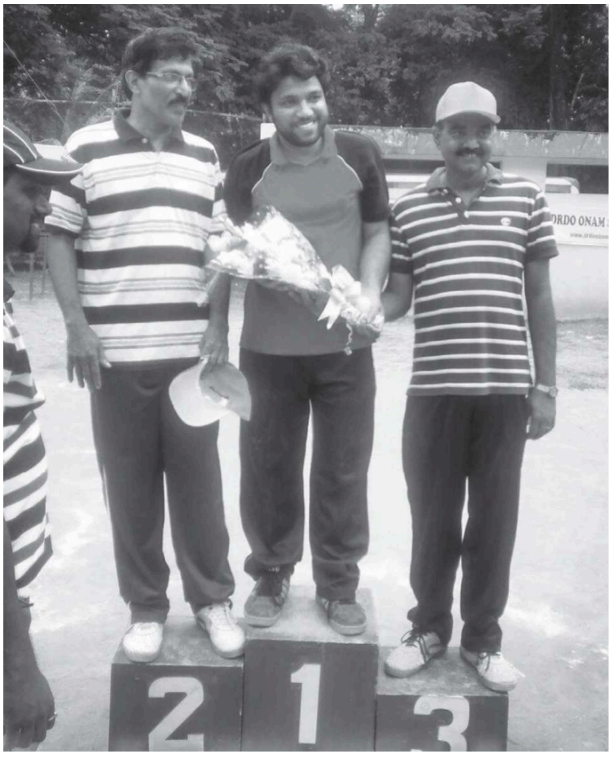
വേനൽക്കാലമായാൽ കൊയ്ത്ത് കഴിഞ്ഞ വയലുകൾ വോളിബോൾ ടൂർണമെന്റിനും സെവൻസ് ഫുട്ബാൾ ടൂർണമെന്റിനും വേദികളാവുന്ന മനോഹരമായ ഉത്സവക്കാഴ്ചകൾ. നാട്ടിൻപ്പുറങ്ങളിലെല്ലാം കൈപ്പന്ത് കളിയുടെ കോർട്ടുകളും ആരവങ്ങളുമുയരും. ബോൾ വാങ്ങാൻ കാശില്ലാത്തതുകൊണ്ട് വാഴനാരുകൊണ്ട് കെട്ടിയുണ്ടാക്കിയ പന്ത് (നാര്പ്പന്ത്) ആയിരുന്നു ഉപയോഗിക്കാറ്, ചൂടി വരിഞ്ഞുണ്ടാക്കിയ നെറ്റും. കുട്ടികൾക്കുള്ള നാര്പ്പന്ത് ടൂർണമെന്റ് അന്ന് സ്കൂൾ അവധിക്കാലത്തെ ഹരമായിരുന്നു. അക്കാലത്ത് വോളിബോൾ കളിക്കണമെങ്കിൽ നാര്പ്പന്ത് കളിയിൽ പ്രാഗൽഭ്യം തെളിയിക്കണമായിരുന്നു. ഗ്രാമങ്ങളിലെല്ലാം വോളിബോൾ കോർട്ടുകൾ പഞ്ചായത്തിന്റേയോ ക്ലബ്ബുകളുടേയോ നേതൃത്വത്തിൽ ഉണ്ടായിരിക്കും. പക്ഷെ കളിക്കാൻ അവസരം ലഭിക്കണമെങ്കിൽ മുതിർന്നവർ പറയും ''ആദ്യം പോയി നാര്പ്പന്ത് കളിക്കെടാ''ന്ന്. അപൂർവ്വമായി മാത്രം ബാക്ക് ലൈനിലോ മൈനസിലോ അവസരം കിട്ടും. സ്കൂളുകളിലും പി.ടി. പീരിയഡിൽ വോളിബോൾ ഉണ്ടാകുമായിരുന്നു. നല്ല അടി അടിക്കുന്ന ആൾ (Offender) സിക്സർ പറത്തുന്ന ക്രിക്കറ്ററെപോലെ ആരാധനാ കഥാപാത്രമായിരുന്നു. ''ഫസ്റ്റ് ലൈനിൽ അടിച്ച് കുഴിക്കടാ'' ''കൊല്ലെടാ ഒന്നിനെ'' ഇവയെല്ലാം വോളിബോൾ കളിയിലെ ആരവങ്ങളായിരുന്നു.

അങ്ങിനെ വോളിബോളിനെ തലയിലും നെഞ്ചിലുമേറ്റി നടക്കുന്ന കോഴിക്കോട് ജില്ലയിലെ നരിക്കുനി വില്ലേജിലെ ഒരു ഗ്രാമത്തിൽ നിന്നാണ് ഞാൻ മഹാനഗരമായ ബാംഗ്ലൂരിലെ ഡി.ആർ.ഡി.ഒ. ടൗൺഷിപ്പിൽ 25 വർഷം മുമ്പ് എത്തിപ്പെടുന്നത്. നാട്ടിലും പിന്നെ എഞ്ചിനീയറിംഗ് കോളേജിലും വച്ച് വോളിബോൾ കളിച്ച പരിചയം ഇവിടെയും ഒരു കൈ നോക്കാൻ പ്രചോദനമായി. വൈകുന്നേരങ്ങളിൽ ടൗൺഷിപ്പിലെ വോളിബോൾ കളിയിൽ ഞാനും പങ്കാളിയാവാൻ തുടങ്ങി. അവിടെ ചെന്നപ്പോൾ കളിക്കാരിൽ ബഹുഭൂരിഭാഗവും മലയാളികൾ. ജോയ് ചേട്ടൻ, റസാഖ് ഇക്ക, ബാബു

ഏട്ടൻ, ഹാഷിംക്ക, തോമസേട്ടൻ, രമേഷേട്ടൻ, സെലസ്റ്റിൻ ചേട്ടൻ അങ്ങിനെ പ്രഗൽഭരായ കളിക്കാരുടെ നീണ്ട നിര. അവരെല്ലാം വിവിധ കോളേജുകളെയും യൂണിവേഴ്സിറ്റികളെയും പ്രതിനിധീകരിച്ച് കളിച്ച് പ്രാഗൽഭ്യം നേടിയവരായിരുന്നു. ഇവിടെ അവർ വിവിധ ലാബുകളെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. വൈകുന്നേരങ്ങളിൽ വോളിബോൾ കോർട്ടിൽ എല്ലാവരും ഒത്തുചേരും. എന്റെ ലാബിനെ പ്രതിനിധീകരിച്ച് ഞാനും അവരോടൊപ്പം ഡി.ആർ.ഡി.ഒ. സോണൽ ടൂർണമെന്റുകളിൽ വിവിധ വേദികളിലായി കൊച്ചി, മൈസൂർ, ചെന്നൈ എന്നിവിടങ്ങളിൽ പങ്കെടുക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. അവരോടൊപ്പമുള്ള കൂട്ടായ്മ എന്നെ ഡി.ആർ.ഡ.ഒ. ഓണം കൂട്ടായ്മയിലും എത്തിച്ചു. അങ്ങിനെ കഴിഞ്ഞ 25 വർഷമായി ഡി.ആർ.ഡി.ഒ. ഓണാഘോഷത്തിന്റെ ഭാഗമായി എന്നു മാത്രമല്ല അത് ഒരുപാട് നല്ല അനുഭവങ്ങളും ഓർമ്മകളും സമ്മാനിച്ചു.

ഓണാഘോഷത്തിന്റെ ഭാഗമായി എല്ലാ വർഷവും സ്പോർട്ട്സും സംഘടിപ്പിക്കാറുണ്ട്. എല്ലാ വർഷവും ഏതാണ്ട് ഒരേ ഇനങ്ങളായിരുന്നു സംഘടിപ്പിക്കാറ്. വ്യത്യസ്തതക്ക് വേണ്ടി പല തവണ പുതിയ ഇനങ്ങൾ പ്രൊപോസ് ചെയ്യാറുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും സമയത്തിന്റെയും ഫണ്ടിന്റേയും പരിമിതിമൂലം ഉൾപ്പെടുത്താൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. എന്നിരുന്നാലും ഓണം കമ്മിറ്റിയിലെ ബഹുഭൂരിപക്ഷം ആളുകളും കളിക്കുന്ന വോളിബോൾ ഓണം സ്പോർട്സിൽ ഉൾപ്പെടുത്തണമെന്ന ആശയം ഞാൻ ആദ്യം റസാഖ് ഇക്കയോടും മറ്റുള്ളവരോടും പങ്കുവെക്കുകയും അടുത്ത ഓണം കമ്മിറ്റിയിൽ ശക്തമായി പ്രൊപോസ് ചെയ്യാൻ തീരുമാനിക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങിനെ 2015-ലെ ഓണം കമ്മിറ്റിയിൽ ഞങ്ങളത് അവതരിപ്പിച്ചു. സമയവും ഫണ്ടുമെല്ലാം പരിമിതികളാണെന്ന് കമ്മിറ്റി അറിയിച്ചെങ്കിലും ബാധ്യതകളില്ലാതെ പ്രദർശന മത്സരമായി വോളിബോൾ ഉൾപ്പെടുത്താൻ തീരുമാനിച്ചു. അങ്ങിനെ 2015-ൽ ആദ്യമായി വോളിബോൾ ഓണം സ്പോർട്സിൽ ഇടം പിടിച്ചു. ഡി.ആർ.ഡി.ഒ. ഫെയ്സ്-1, ഫെയ്സ്-2 ടീമുകൾ പ്രദർശന മത്സരമായി മാറ്റുരച്ചു. ഫെയ്സ്-1 ടീമിനെ റസാഖ് ഇക്കയും, ഫെയ്സ്-2 ടീമിനെ ഞാനും നയിച്ച മത്സരത്തിൽ ഫെയ്സ് 2 ടീം ജേതാക്കളായി. കളിക്കാനുള്ള ബോൾ സ്പോൺസർ ചെയ്തത് ഞാൻ തന്നെയായിരുന്നു. ബാബു ഏട്ടൻ മത്സരം നിയന്ത്രിച്ചു. ജേതാക്കൾക്ക് നൽകാൻ ട്രോഫി ഇല്ലാത്തതിനാൽ രാവിലെ സ്പോർട്സ് പരിപാടി ഉൽഘാടകന് നൽകിയ ബൊക്കെ നൽകി പരിഹാരം ഉണ്ടാക്കിയത് എല്ലാവരും സ്പോർട്സ്മാൻ സ്പിരിട്ടിൽ കൈയ്യടിച്ച് പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു.

ആ മത്സരം ഒരു മാറ്റത്തിന്റെ തുടക്കമായിരുന്നു. അടുത്ത വർഷം കമ്മിറ്റി വോളിബോൾ സ്ഥിര ഇനമായി ഉൾപ്പെടുത്താൻ തീരുമാനിച്ചു. പക്ഷെ അപ്പോഴേക്കും വോളിബോൾ കോർട്ടിന്റെ ഹരവും എ.ഡി.ഇ. ടീമിന്റെ നെടുംതൂണുമായിരുന്ന ബാബു ഏട്ടൻ സ്വർഗ്ഗത്തിലെ ടീമിൽ അംഗമായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഓർമ്മക്കായി വോളിബോൾ മത്സരത്തെ ഞങ്ങൾ ''ബാബു മെമ്മോറിയൽ'' വോളിബോൾ എന്ന് നാമകരണം നടത്തുകയും ആ പേരിൽ ഒരു റോളിംഗ് ട്രോഫി ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. പിന്നീടങ്ങോട്ട് എല്ലാ വർഷവും ബാബു മെമ്മോറിയൽ വോളിബോൾ ഓണാഘോഷത്തിന്റെ ഭാഗമാവുകയും അത് വളർന്ന് 2024-ൽ ''ബാബു മെമ്മോറിയൽ വോളിബോൾ ടൂർണമെന്റ്'' ആയി മാറുകയും ചെയ്തു. അതിനു വേണ്ടി മാത്രം ഒരു പ്രത്യേക അധികദിനം സ്പോർട്സിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുകയും 2025-ൽ ആറു ടീമുകൾ പങ്കെടുക്കുകയും ചെയ്തതിൽ വലിയ അഭിമാനവും സന്തോഷവും രേഖപ്പെടുത്തട്ടെ! ഭാവിയിൽ ഇനിയും ഒരുപാട് ടീമുകൾ പങ്കെടുക്കുന്ന വലിയ സംരംഭമായി വളരുകയും എന്നെന്നും നിലനിൽക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ എന്ന് ആശംസിക്കുന്നു!

■

വിത്ത്

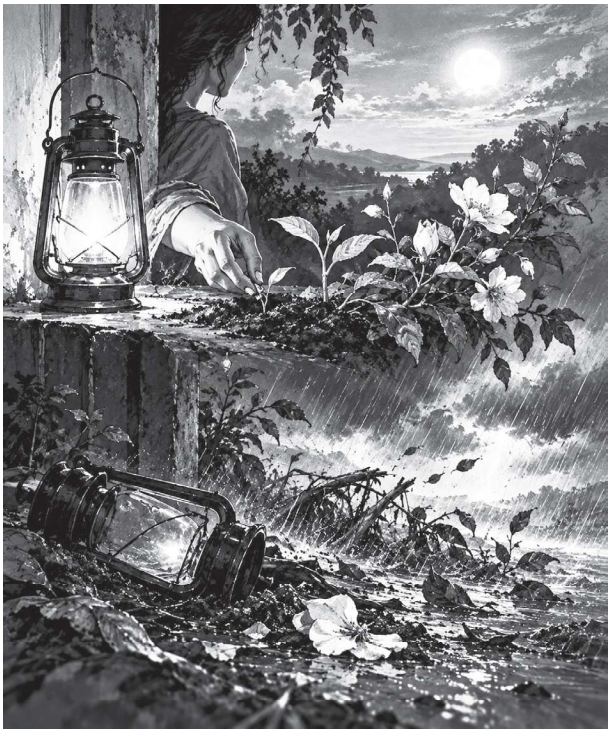

സുബിൻ മാത്യു

ഇരുട്ടി വെളുത്തോരാ ഇന്നലെകൾ എന്റെ
മോഹഭംഗങ്ങളാൽ ഇരുണ്ടിരുന്നു.
അന്തിയാവോളമാമന്ധത നീക്കുവാൻ
റാന്തലിൽ തിരി തെല്ലുയർത്തിവെച്ചു.
റാന്തലിൽ തിരിനാളമണയാതിരിക്കുവാൻ
ഏറെ പണിപ്പെട്ടു കൂട്ടിരുന്നു.
തൊട്ടും തലോടിയും വന്നൊരാ കാറ്റെന്റെ
കൈവിരൽ തുമ്പിനാൽ തട്ടി നിന്നു.
ആ വഴി വന്നൊരാ മൺചിരാതെന്നുള്ളിൽ
നേരിയ മോഹത്തിൻ നാളമിട്ടു.
ഞാൻ നട്ട വിത്തുകൾ എൻ സ്നേഹസ്പർശത്താൽ
പുതുനാമ്പു തളിരിട്ട് കാത്തിരുന്നു.

തളിരിട്ട ഇലകൾക്കുമിടയിലൂടന്നു ഞാൻ
വിടരുവാൻ വെമ്പുന്ന മൊട്ടു കണ്ടു.
ആ മൊട്ടു വിരിയുന്ന നേരത്ത് മാനത്ത്
തെളിമാനം പതിയെ ചിരിച്ചുയർന്നു.
മുകുളങ്ങൾ വിടരുന്ന പൂമൊട്ടു കാണുവാ-
നന്നാദ്യമായക്ഷമനായി നിന്നു.
പൂവായ് വിരിഞ്ഞൊരാ പൂമൊട്ടു കണ്ടെന്റെ
അകതാരൊരുണർവായ് നോക്കി നിൽക്കേ,
ആ വഴി പോയൊരാ ആരവത്തിൻകൂടെ
ചേർന്നു ഞാനാനന്ദനിർവൃതിയിൽ.

ഇലകളും പൂക്കളും കായ്കളും കണ്ടൊരാ-
രാത്രിയിൽ അറിയാതെ ഞാനുറങ്ങി.
വീശിയടിച്ചൊരാ കാറ്റെന്റെ റാന്തലിൻ-
നാളം കെടുത്തി കടന്നു പോയി.
ഞാൻ നട്ട വിത്തുകൾ തളിരിട്ട നാമ്പുകൾ
ആ കൊടുങ്കാറ്റിൽ വിറങ്ങലിച്ചു.
നിനയാത്തൊരന്തിയിൽ പെയ്തൊരാ പേമാരി
എൻ മോഹശകലങ്ങളടർത്തെടുത്തു.
റാന്തലിന്നരികിലായ് വീണൊരാ പൂവിതൾ
നിനവാർന്നൊരോർമ്മയായ് ബാക്കി നിന്നു.

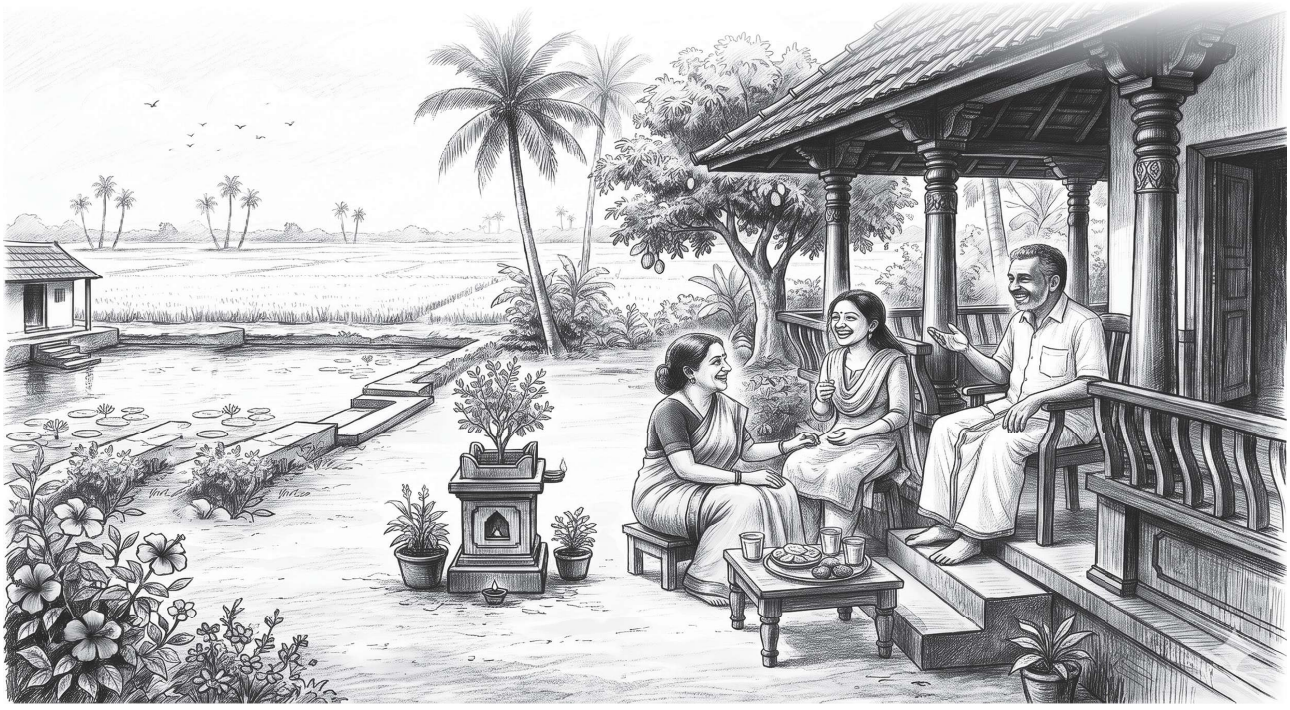

തിരക്കുകൾക്കപ്പുറം

താര കെ.

ബാംഗ്ലൂരിലെ തിരക്കേറിയ ജീവിതത്തിൽ നന്ദയ്ക്ക് എല്ലാമുണ്ടായിരുന്നു. നല്ല ജോലി, ആറക്ക വരുമാനം, ഓഫീസിലെ ഏറ്റവും പ്രോമിസിങ് ബിസിനസ് അനലിസ്റ്റ് എന്ന വിശേഷണം, സ്വന്തം കാലിൽ നിൽക്കാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം. പക്ഷേ, ജീവിതത്തിൽ ഏറ്റവും വിലപ്പെട്ട ഒന്നുമാത്രം അവൾക്ക് നഷ്ടമായിരുന്നു - മനസ്സമാധാനം.

മീറ്റിങ്ങുകളും സമയപരിധികളും ഉത്തരവാദിത്വങ്ങളുമായി ഓരോ ദിവസവും കടന്നുപോയി. അടുത്ത ദിവസത്തെ തിരക്കുകളെക്കുറിച്ചുള്ള ചിന്തകളില്ലാതെ ഉറങ്ങാൻ പോലും കഴിയാതായതോടെയാണ് ഏറെക്കാലമായി മാറ്റിവെച്ചിരുന്ന യാത്രയ്ക്കായി രണ്ടാഴ്ചത്തെ അവധിയെടുത്ത് അവൾ അവളുടെ നാട്ടിലേക്ക്, പാലക്കാട്ടേക്ക് മടങ്ങിയത്.

ശ്രീനന്ദ.. പാലക്കട്ടെ അറിയപ്പെടുന്ന തറവാട്ടിലെ, ബാങ്കുദ്യോഗസ്ഥൻ ബാലൻ നായരുടെയും മീര ടീച്ചറുടെയും ഏകമകളാണ്. ഇപ്പോൾ കൃഷിയും കുടുംബക്ഷേത്രവും കുറച്ച് നാട്ടുകാര്യവുമൊക്കെയായി ജീവിച്ചുപോരുകയായിരുന്നു ആ റിട്ടയർഡ് ദമ്പതികൾ.

വീടിന്റെ പടിപ്പുരയിൽ ടാക്സി വന്നിറങ്ങിയപ്പോൾ നന്ദ, അമ്മയുടെ സന്തോഷം നിറഞ്ഞ ആ ചോദ്യം കേട്ടു.

''മോളേ, നീ എത്തിയോ?''

''എന്റെ കുട്ടി വന്നല്ലോ!'' എന്ന അച്ഛന്റെ പുന്നാരവും അമ്മയുടെ സ്നേഹത്തോടെയുള്ള വരവേൽപ്പും അവളുടെ മനസ്സ് നിറച്ചു.

ബാംഗ്ലൂരിലെ പ്രമുഖ കമ്പനിയിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥയായിരുന്ന നന്ദ അവിടെ വീണ്ടും അമ്മയുടെ കുഞ്ഞും അച്ഛന്റെ പുന്നാരയുമായി.

അമ്മയുടെ കൈയിലെ ഭക്ഷണം, അച്ഛന്റെ നാട്ടുവിശേഷങ്ങൾ, മുറ്റത്തെ പൂച്ചെടികളും വന്മരങ്ങളും

ഇടക്കിടെ അവളെത്തേടിയെന്നോണം വന്നിരുന്ന തണുത്ത കാറ്റും പാടത്തിന്റെ പച്ചപ്പും, കുളക്കടവിലെ കുട്ടികളുടെ ബഹളവുമെല്ലാം അവൾക്ക് ആശ്വാസ മേകി.

അവിടെ ഫോൺ വിളികൾക്ക് ഉടൻ മറുപടി നൽ കേണ്ടതില്ലായിരുന്നു; ഓരോ നിമിഷവും തിരക്കു പിടിച്ച് ജീവിക്കേണ്ടതുമില്ല.

ഒരു ദിവസം പഴയ അലമാര വൃത്തിയാക്കുന്നതി നിടെ നന്ദയ്ക്ക് പഠനകാലത്തെ ഒരു കുറിപ്പുപുസ്തകം കിട്ടി. പൊടിപിടിച്ച താളുകളിൽ അവളുടെ പഴയ കൈയക്ഷരം തെളിഞ്ഞുകിടന്നു.

മഷിപ്പേന കൊണ്ടെഴുതിയ ആ മങ്ങിയ വരികളിൽ അവളുടെ കണ്ണുടക്കി.

''നന്നായി പഠിച്ചു, നല്ലൊരു ജോലി നേടണം.''

''സ്വന്തം കാലിൽ നിൽക്കണം.''

''അച്ഛനെയും അമ്മയെയും നന്നായി നോക്കണം.''

ഓരോ വരിയും വായിക്കുമ്പോൾ അവളുടെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞു. അന്ന് സ്വപ്നം കണ്ടതിൽ പലതും ഇന്ന് അവൾ നേടിയിരിക്കുന്നു. എന്നിട്ടും മനസ്സ് ഇത്രയധി കം ക്ഷീണിച്ചതെന്തുകൊണ്ട്?

''ഞാൻ ആഗ്രഹിച്ചതെല്ലാം നേടിയെടുക്കാനാണ് ഇത്രയും കാലം ജീവിച്ചത്. പക്ഷേ, അതിനുശേഷം സന്തോഷത്തോടെ ജീവിക്കാൻ എപ്പോഴാണ് സമയം കണ്ടെത്തിയത്?''

ഓരോ നേട്ടത്തിനുശേഷവും അടുത്ത ലക്ഷ്യത്തി ലേക്കുള്ള ഓട്ടമായിരുന്നു. വിശ്രമവും സന്തോഷവും അവൾ എപ്പോഴും പിന്നത്തേക്ക് മാറ്റിവെച്ചു. പക്ഷേ, ആ പിന്നീട് ഒരിക്കലും എത്തിയില്ല.

കുറിപ്പുപുസ്തകം മടിയിൽവെച്ച് അവൾ മയങ്ങിപ്പോയി. മുറിയിലെത്തിയ അമ്മ പുസ്തകമെടുത്ത് വായിച്ചു. നന്ദയുടെ തലയിൽ തലോടി ഉമ്മവെച്ചുകൊണ്ട് പതുക്കെ പറഞ്ഞു:

''എന്റെ കുഞ്ഞിപ്പെണ്ണ് ഇന്നിപ്പോ വലിയ ആളായി പ്പോയി... തിരക്കുകാരിയായിപ്പോയി''.

അടുത്ത ദിവസം രാവിലെ ചായ കുടിക്കുകയായി രുന്ന നന്ദയുടെ അരികിൽ അമ്മ വന്നിരുന്നു.

''എന്താ മോളേ, കുറച്ചുദിവസമായിട്ട് എന്തോ ആലോചിച്ചിരിക്കുകയാണല്ലോ?''

''അമ്മേ, ജീവിതത്തിൽ ഒരുപാട് കാര്യങ്ങൾ നേടിയി ട്ട് സന്തോഷത്തോടെ ജീവിക്കാൻ മറന്നുപോയാൽ എന്തു ചെയ്യും?''

''നീ നന്നായിട്ട് ഇരിക്കണം. നിനക്ക് സന്തോഷ മുണ്ടാകണം. ആരോഗ്യമുണ്ടാവണം മനസ്സിനും ശരീ രത്തിനും. അത്രയേ ഞങ്ങൾക്ക് വേണ്ടൂ,'' അമ്മ പറഞ്ഞു.

നന്ദയുടെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞു.

''നല്ല ജോലിയുണ്ട്, എല്ലാം ഞാൻ ആഗ്രഹി ച്ചതുപോലെയാണ്. പക്ഷേ, ചില ദിവസങ്ങളിൽ എന്തിനാണ് ഇത്രയും ഓടുന്നതെന്ന് പോലും തോന്നും. നിങ്ങളെ കാണാതെ വിശ്രമിക്കാൻ പോലും പറ്റാതെ വല്ലാതെ കുറ്റബോധം തോന്നുന്നു.''

അമ്മ അവളുടെ കൈയിൽ പിടിച്ചു.

''ബാക്കി എല്ലാത്തിനും സമയം കണ്ടെത്തുന്ന നീ, നിനക്കുവേണ്ടിയും കുറച്ചുസമയം കണ്ടെത്തണം. നിന്റെ ആഗ്രഹങ്ങൾക്കും സ്വപ്നങ്ങൾക്കും ഞങ്ങൾ ഒരിക്കലും തടസ്സം നിൽക്കില്ല. പക്ഷേ, ഞങ്ങളുടെ കുട്ടി ഞങ്ങളിൽനിന്ന് അകന്നുപോകുന്നുവെന്ന് ചി ലപ്പോഴൊക്കെ തോന്നിയിട്ടുണ്ട്. ബംഗ്ലൂരേക്ക് വി ടുമ്പോ നിന്റെ വസുമാമ അവിടെയുള്ളതാരുന്നു നിനക്കും ഞങ്ങൾക്കും ഏക ആശ്വാസം. എന്നി ട്ടോ നീ അങ്ങോട്ടൊന്നും ചെല്ലാറുകൂടെയില്ലെന്ന് ചേട്ടൻ പറഞ്ഞു. ചേട്ടത്തിക്കും കാണാൻ കൂടെ കി ട്ടാനില്ലെന്ന് സങ്കടമാണ്. അവരും അവിടെ തനിയെ അല്ലേ? അവരുടെയും രണ്ട് മകന്മാരും പുറം നാട്ടി ലല്ലേ.''

''മക്കളൊക്കെ വലുതായാൽ തിരക്കിനിടയിലായി പ്പോവും ഞങ്ങൾക്കുമറിയാല്ലോ അതൊക്കെ. പക്ഷേ നിങ്ങളുടെ ജീവിതം കെട്ടിപ്പടുക്കാനുള്ള ഓട്ടത്തിനി ടയിൽ, നിങ്ങളെ കാത്തിരിക്കുന്ന ഞങ്ങളെയൊക്കെ അറിയാതെ മറന്നുപോകും. അത് തെറ്റാണ് എന്നല്ല അത് വേണ്ട. എല്ലാർക്കൂടെ തറവാട്ടി ലൊരു പെൺകുഞ്ഞായി നീയെ ഉള്ളൂ എന്ന് മറന്നു പോവരുത്.''

ആ വാക്കുകൾ നന്ദയുടെ ഉള്ളിൽ തൊട്ടു. അവൾ അമ്മയുടെ തോളിൽ തലചായ്ച്ചു.

കുറച്ചുനേരത്തിനുശേഷം അമ്മ ചോദിച്ചു:

''മോളേ, എന്താ മാധവിന് ഒരു മറുപടി കൊടുക്കാത്തത്? ആ പയ്യന്റെ അമ്മ എല്ലാ ആഴ്ചയും വിളിക്കും. അച്ഛന് അവനെയും വീട്ടുകാരെയും വലി

യ ഇഷ്ടമാണ്. എല്ലാംകൊണ്ടും ചേർന്നൊരു ബന്ധം. അവന്റെ വീട്ടുകാരും ബാംഗ്ലൂർ ഉണ്ട്. ഇനിയിപ്പോ മോൾക്ക് ഇഷ്ടല്ലച്ചാ വേണ്ടട്ടോ. പക്ഷേ അവൻ നല്ലൊരു മോൻ അല്ലേ ഈ കാലത്തു ഇത്രയും നല്ല പയ്യന്മാരെ കിട്ടാൻ പാടാണ് എന്നാണ് ബാംഗ്ലൂരീന്നു നിന്റെ മാമയൊക്കെ വന്നപ്പോ അവനെ കുറിച്ച് പറഞ്ഞത്.. മാത്രല്ല,

ഈ വിഷുവാകുമ്പോൾ ഒരു കൊല്ലമാകും ആ മോൻ ഞങ്ങളെ വിളിച്ചിട്ട് അവരുടെ വീട്ടുകാരുമായി സംസാരിച്ചിട്ട്.

മോശല്ലേ ഇങ്ങനെ ഒന്നും നീ പറയാഞ്ഞാൽ. ആലോചിച്ച് ഒരു തീരുമാനം പറയണം. എല്ലാം ജോലിത്തിരക്കുകൾ കഴിഞ്ഞിട്ടേ നടക്കൂ എന്നാണോ, കുട്ടീ? വയസ് മുപ്പത് ആവാണ് കുട്ടിക്ക്. ഇനി പതിയെ ഒരു കൂട്ടൊക്കെ വേണം എന്നാണ് അമ്മക്ക് തോന്നണതേ. ചിലപ്പോ ഇതാവാം അതിനുള്ള സമയം.''

നന്ദ ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല. സ്വന്തം ജീവിതത്തിലെ തീരുമാനങ്ങൾക്കുപോലും സമയം കണ്ടെത്താനാകാതെ ഓടിനടക്കുകയാണല്ലോ താനെന്ന് അവൾ ഓർത്തു.

അന്ന് രാത്രി അച്ഛൻ തമാശകൾ പറഞ്ഞ് അവളെ ചിരിപ്പിച്ചു. ചൂടുള്ള കഞ്ഞിയും ചക്കപ്പുഴുക്കും തൈരുമുളകും പപ്പടവും കണ്ണിമാങ്ങ അച്ചാറും ചുട്ടരച്ച ചമ്മന്തിയുമെല്ലാം കൂട്ടി കഴിക്കുമ്പോൾ, ആ പഴയ വീടിന്റെ സ്നേഹം അവൾ വീണ്ടും അനുഭവിച്ചു. അന്നുരാത്രി അവൾ അമ്മയുടെയും അച്ഛന്റെയും കൂടെയാണ് ഉറങ്ങിയത്.

പിറ്റേന്ന് കുടുംബക്ഷേത്രത്തിലേക്ക് പോയതും പാടങ്ങളുടെ പച്ചപ്പിലൂടെ നടക്കുമ്പോഴുള്ള നാട്ടുകാരെ കാണലും പരിചയം പുതുക്കലും ക്ഷേത്രത്തിലെ കുടുംബപ്രാർത്ഥനയും വീട്ടുകാരുമൊത്തുള്ള സംസാരവും അവളെ പഴയ നന്ദക്കുട്ടിയാക്കി.

രണ്ടാഴ്ചകൾക്കുശേഷം ബാംഗ്ലൂരിലേക്ക് മടങ്ങുമ്പോൾ അവൾ ഒരു കാര്യം തിരിച്ചറിഞ്ഞിരുന്നു: ''താൻ ജോലി ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടതില്ല, സ്വപ്നങ്ങൾ ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടതുമില്ല. പക്ഷേ, ആ സ്വപ്നങ്ങൾക്കിടയിൽ തനിക്കുവേണ്ടിയും ഒരു ഇടം വേണം.''

ജോലിയും സമയപരിധികളും പഴയതുപോലെതന്നെ തുടർന്നു. എന്നാൽ ജോലി കഴിഞ്ഞാൽ കഴിയുന്നത്ര ലാപ്ടോപ്പ് അടച്ചുവെക്കാനും അമ്മയേയും അച്ഛനെയും വിളിക്കാനും വൈകുന്നേരങ്ങളിൽ ചായയുമായി ജനാലയ്ക്കരികിലിരിക്കാനും അവൾ ശ്രമിച്ചു. ക്ഷീണം തോന്നുമ്പോൾ വിശ്രമിക്കാൻ സ്വയം അനുവാദം നൽകി. എല്ലാ ദിവസവും അതിന് കഴിഞ്ഞില്ലെങ്കിലും, പഴയ ഓട്ടത്തിൽ വീണ്ടും സ്വയം നഷ്ടപ്പെടാതിരിക്കാൻ അവൾ പഠിച്ചുതുടങ്ങി.

ഒരു രാത്രി, പാലക്കാട്ടുനിന്ന് കൊണ്ടുവന്ന കുറിപ്പുപുസ്തകത്തിന്റെ അവസാനത്തെ ഒഴിഞ്ഞ താളിൽ അവൾ എഴുതി:

''ഞാൻ സ്വപ്നം കണ്ട ജീവിതം സ്വന്തമാക്കി. ഇനി അതിൽ ജീവിക്കാനും പഠിക്കണം.''

അന്നുരാത്രി അവൾ അമ്മയ്ക്ക് ഒരു സന്ദേശമയച്ചു:

''അമ്മേ, അച്ഛനോട് മാധവിന്റെ അച്ഛനെ വിളിച്ച് നന്ദമോൾ സമ്മതം പറഞ്ഞുവെന്ന് അറിയിക്കാൻ പറഞ്ഞോളൂ. പക്ഷേ കുറച്ചുകൂടെ സമയം എനിക്ക് വേണം, മാധവുമായി ഒന്ന് പരിചയപ്പെട്ടു വരാൻ ഇത്രയും നാൾ പലയിടത്തു വച്ച് കണ്ടിട്ടുണ്ട് എന്നതൊഴിച്ചാൽ ഞങ്ങൾ ഒന്ന് കാര്യമായി സംസാരിച്ചിട്ടൂടെയില്ലല്ലോ. ഞാൻ എന്റെ മനസ്സിനെ ഒന്ന് എല്ലാത്തരത്തിലും പാകപ്പെടുത്തി വരുന്നതേയുള്ളൂ.

ഇനിയെന്നും ഞാൻ നിങ്ങളുടെ പഴയ നന്ദക്കുട്ടിയായിരിക്കും. അതിനുവേണ്ടി സമയം കണ്ടെത്തും. ജീവിതം എന്നെ ഏതു ദിക്കിലേക്ക് മാറ്റിയാലും, ഏതു പദവിയിൽ ഇരുത്തിയാലും.

എന്ന് നിങ്ങളുടെ മാത്രം നന്ദക്കുട്ടി.''

സന്ദേശം കണ്ട അമ്മ ഉറങ്ങിക്കിടന്ന അച്ഛനെ വിളിച്ചുണർത്തി അതു കാണിച്ചുകൊടുത്തു.

''ഞാൻ തന്നോട് അപ്പോഴേ പറഞ്ഞില്ലേ, അവളിൽ മാറ്റമുണ്ടെന്ന്! അവൾ എവിടെ എത്തിയാലും ആരായാലും നമ്മൾ വളർത്തിയ നമ്മുടെ കുഞ്ഞല്ലേടോ.'' അച്ഛൻ കണ്ണു തുടച്ചുകൊണ്ട് ഫോൺ താഴെ വച്ചു.

ഇന്നും ഒരുപാട് പഠിക്കുന്ന, കാര്യങ്ങൾ മനസിലാക്കി സമയോചിതമായി വല്ല്യ തീരുമാനങ്ങളൊക്കെ കമ്പനിയിൽ എടുക്കുന്ന കുട്ടിയല്ലേ അത് .. അതിന്റെ പ്രായത്തിനെടുക്കാനാവുന്നതിലും ഉത്തരവാദിത്തങ്ങളേക്ക് ഇത്ര കുഞ്ഞിലെ എത്തപ്പെട്ടപ്പോൾ അതിൽ മാത്രേന്റെ കുട്ടി ശ്രദ്ധിച്ചുള്ളൂ.''

''നന്നായി ഇത്തവണ ഇവിടെ ഇത്രയും നാൾ തിരക്കിനിടയിലും വന്നു നിന്നത്. പാവം ന്റെ മോള്... അമ്മയുടെ പൊന്നിനെ കാത്തുകൊള്ളണെ ഗുരുവായൂരപ്പാ..'' അമ്മപ്രാർത്ഥനയോടെ കിടന്നു..

പിറ്റേന്ന് രാവിലെ ജോലിയിലെ തിരക്കുകൾക്കിടയിൽ നന്ദ ചെറിയൊരു മടിയോടെ മാധവിന് ഒരു ഹലോ അയച്ചു.

''ഹേയ്, നന്ദ!'' എന്ന മറുപടിസന്ദേശം ഉടനെ തന്റെ ഫോണിൽ തെളിഞ്ഞപ്പോൾ അവളുടെ ചുണ്ടിൽ ചെറിയൊരു പുഞ്ചിരി വിടർന്നു.

ജീവിതം പഴയതുപോലെ മുന്നോട്ടുപോകും. ജോലിയും ഉത്തരവാദിത്വങ്ങളും എന്നെ കാത്തിരിക്കും. പക്ഷേ, അവയ്ക്കിടയിൽ തനിക്കുവേണ്ടിയും സ്നേഹിക്കുന്നവർക്കുവേണ്ടിയും സമയം കണ്ടെത്താൻ ഞാൻ ഇനി ശ്രമിക്കും. നന്ദ ജീവിതത്തിൽനിന്ന് മാറിനിന്നതല്ല ഇത്രയും നാൾ. അവൾ സ്വയം പറഞ്ഞു.

ലക്ഷ്യത്തിലേക്ക് എത്താനുള്ള ഓട്ടമായിരുന്നു. പക്ഷേ ആ ഒരോട്ടത്തിൽ മാത്രമായിപ്പോയി ജീവിതം. തനിക്കുവേണ്ടിയും ഒരിടമുണ്ടെന്ന്, ഉണ്ടാകണമെന്ന് അവൾ തിരിച്ചറിയുകയായിരുന്നു.

ഫോൺ വൈബ്രേറ്റ് ചെയ്യുന്നത് കണ്ട് നന്ദ ഫോൺ എടുത്തതും മാധവ് കോളിങ്. ഫോണിന്റെ സ്ക്രീനിൽ നോക്കിയതും അവൾ ചെറുങ്ങനെ ഒന്ന് ചിരിച്ചു.. ''ഹലോ നന്ദ..!!! ഹലോ മാധവ്..!!!!!''

''നന്ദ എനിക്ക് മെസേജിന് വെയിറ്റ് ചെയ്യാൻ തോന്നിയില്ലഡോ. എന്റെ വീട്ടിൽ നിന്ന് രാവിലെ അമ്മ വിളിച്ചപ്പോ ഒരു എസ് കിട്ടിയെന്ന് തോന്നുന്നു എന്ന് പറഞ്ഞു. വിശ്വസിക്കാതെ നിക്കുമ്പോഴാണ് തന്റെ മെസേജ് വന്നത്.. നേരെ തന്നെ വിളിച്ചു. ഇപ്പോ സംസാരിക്കാൻ പറ്റുമല്ലോ'' മാധവ് തുടർന്നു.

''നന്ദ. കേൾക്കുന്നില്ലേ?''

''കേൾക്കുന്നുണ്ട് മാധവ്,'' ഓഫീസ് ക്യാബിനിൽ നിന്ന് പുറത്തേക്ക് നടന്നുകൊണ്ട് നന്ദ ആ സംഭാഷണം തുടർന്നു.

അങ്ങനെ പതിയെ നന്ദ, അവളുടെ ജീവിതത്തിലെ അടുത്ത അധ്യായത്തിലേക്ക് നടന്നു..

■

എന്റെ ചിരിയും ഞാൻ കാണുന്ന ലോകവും

ബബിത പി.

നാം ദിവസവും എത്രയോ മനുഷ്യരെ കാണുന്നു.

രാവിലെ വീട്ടിൽ നിന്നിറങ്ങുന്ന നിമിഷം മുതൽ രാത്രി തിരികെ വീട്ടിലെത്തുന്നതുവരെ, എത്രയോ മുഖങ്ങൾ നമ്മുടെ മുന്നിലൂടെ കടന്നുപോകുന്നു. ചില മുഖങ്ങൾ നമ്മൾ ശ്രദ്ധിക്കാറില്ല. ചിലത് കണ്ടതായി പോലും ഓർമ്മയുണ്ടാകില്ല. എന്നാൽ ചില മുഖങ്ങളിൽ വിരിയുന്ന ഒരു ചെറിയ പുഞ്ചിരി മാത്രം നമ്മുടെ മനസ്സിൽ തങ്ങി നിൽക്കും.

എന്റെ ഓരോ ദിവസവും അങ്ങനെയുള്ള ഒരുപാട് മുഖങ്ങളിലൂടെയും ചിരികളിലൂടെയുമാണ് കടന്നു പോകുന്നത്.

എന്റെ മാത്രമല്ല, നമ്മൾ ഓരോരുത്തരുടെയും. അപ്പാർട്ട്മെന്റിന്റെ ഗേറ്റിൽ നിൽക്കുന്ന സെക്യൂരിറ്റി ജീവനക്കാരൻ മുതൽ ഓഫീസിലേക്കുള്ള വഴിയിൽ കാണുന്ന പരിചിത മുഖങ്ങൾ വരെ. ഓഫീസിന്റെ ഗേറ്റിലെ സെക്യൂരിറ്റി ജീവനക്കാരൻ, ഹൗസ് കീപ്പിംഗ് ജീവനക്കാർ, ലിഫ്റ്റിൽ കണ്ടുമുട്ടുന്ന സഹപ്രവർത്തകർ, വഴിയിൽ യാദൃച്ഛികമായി കണ്ടുമുട്ടുന്ന മനുഷ്യർ. എല്ലാവരുടെയും മുഖത്തിന് പിന്നിൽ ഓരോ കഥകളുണ്ട്. ചിലത് സന്തോഷത്തിന്റെ കഥകളായിരിക്കാം. ചിലത് ക്ഷീണത്തിന്റെ. ചിലത് പറയാതെ ഒളിപ്പിച്ച വേദനയുടെ.

ഇവരെ കാണുമ്പോൾ ഞാൻ ഒരു ചെറിയ ചിരി സമ്മാനിക്കും. അതൊരു ശ്രമിച്ചുണ്ടാക്കുന്ന ചിരിയല്ല; മനസ്സിൽ നിന്ന് സ്വാഭാവികമായി വരുന്നതാണ്. ഒരുപക്ഷേ, അത് എന്റെ സ്വഭാവത്തിന്റെ തന്നെ ഒരു ഭാഗമായിരിക്കാം. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാകാം പലരും എന്നോട് പറയാറുള്ളത് -

''നിങ്ങളുടെ ചിരിക്ക് എന്തോ ഒരു പ്രത്യേകതയുണ്ട്.''

''നിങ്ങളെ കാണുമ്പോൾ ഒരു പോസിറ്റീവ് ഫീൽ കിട്ടുന്നു.''

''എപ്പോഴും ഇത്ര സന്തോഷത്തോടെ എങ്ങനെ ഇരിക്കാൻ കഴിയുന്നു?''

ആ വാക്കുകൾ കേൾക്കുമ്പോ ഴെല്ലാം ഞാൻ ചിന്തിക്കാറുണ്ട് -

ഒരു ചിരിക്ക് ശരിക്കും ഇത്രയും ശക്തിയുണ്ടോ?

എനിക്ക് തോന്നുന്നു, ഉണ്ട്. ഈ ചോദ്യത്തിനുള്ള ഉത്തരം എനിക്ക് കുറച്ചുകൂടി ആഴത്തിൽ മനസ്സിലായത് കഴിഞ്ഞ സർഗ്ഗോത്സവത്തിനിടയിലാണ്. പരിപാടിയുടെ തിരക്കിനിടയിൽ, ഓട്ടവും ഉത്തരവാദിത്വങ്ങളും കൊണ്ട് ചുറ്റും നോക്കാൻ പോലും സമയം കിട്ടാത്ത ഒരു ദിവസമായിരുന്നു അത്. എല്ലാം കൃത്യമായി നടക്കണം എന്ന ചിന്തയിൽ, മുന്നിലൂടെ കടന്നുപോകുന്ന പല മുഖങ്ങളും ഞാൻ ശ്രദ്ധിച്ചില്ല. പരിപാടി കഴിഞ്ഞപ്പോൾ എന്റെ ഒരു സുഹൃത്ത് എന്നോട് പറഞ്ഞു:

''അന്ന് നീ എന്നെ കണ്ടിട്ടും ചിരിച്ചില്ലല്ലോ, എനിക്ക് അത് വല്ലാതെ വിഷമമായി.''

ആ വാക്കുകൾ കേട്ടപ്പോൾ ഞാൻ ശരിക്കും ഒന്ന് നിശ്ശബ്ദയായി.

സത്യം പറഞ്ഞാൽ, ഞാൻ അവളെ കണ്ടില്ല. ആൾക്കൂട്ടത്തിനിടയിൽ അവളുടെ മുഖം എന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടില്ല.

മനഃപ്പൂർവ്വം ചിരിക്കാതിരുന്നതല്ല. ആ തിരക്കിൽ അവളെ കാണാതെ പോയതാണ്. പക്ഷേ, അവൾക്ക് തോന്നിയത് ഞാൻ അവളെ കണ്ടിട്ടും ചിരിച്ചില്ലെന്നാണ്.

അപ്പോഴാണ് ഞാൻ തിരിച്ചറിഞ്ഞത് - എന്റെ ചിരി എനിക്ക് മാത്രമുള്ള ഒന്നല്ല.

എന്റെ ഒരു ചെറിയ പുഞ്ചിരി പോലും ചിലരുടെ മനസ്സിൽ ഇത്രയും സ്ഥാനം നേടിയിട്ടുണ്ടെന്ന് ഞാൻ അതുവരെ ആലോചിച്ചിരുന്നില്ല. അന്ന് ആ സംഭവം എന്നെ ഒരുപാട് ചിന്തിപ്പിച്ചു.

നമ്മൾ പലപ്പോഴും കരുതും - ''ഞാൻ ചിരിച്ചില്ലെങ്കിൽ എന്താണ് സംഭവിക്കുക?''

പക്ഷേ, ചിലപ്പോൾ അതിന് മറ്റൊരാളുടെ മനസ്സിൽ നമുക്ക് ഊഹിക്കാനാകാത്തത്ര വലിയ അർത്ഥമുണ്ടാകാം.

കാരണം, നമ്മൾ കാണുന്ന ഓരോ മനുഷ്യന്റെയും ജീവിതം നമുക്കറിയില്ല. ഓഫീസിന്റെ ഗേറ്റിൽ നമ്മളോട് ചിരിച്ചുകൊണ്ട് ഗുഡ് മോണിങ് പറയുന്ന സെക്യൂരിറ്റി ജീവനക്കാരന് വീട്ടിൽ എന്തൊക്കെ ഉത്തരവാദിത്വങ്ങളുണ്ടെന്ന് നമുക്കറിയില്ല. രാവിലെ മുതൽ നമ്മുടെ ചുറ്റുപാടുകൾ വൃത്തിയായി സൂക്ഷിക്കുന്ന ഹൗസ് കീപ്പിംഗ് ജീവനക്കാരന്റെ മനസ്സിൽ എന്തൊക്കെ ആശങ്കകളുണ്ടെന്ന് നമുക്കറിയില്ല. അപ്പാർട്ട്മെന്റിന്റെ ഗേറ്റിൽ നിൽക്കുന്ന ആ മനുഷ്യൻ കഴിഞ്ഞ രാത്രി നന്നായി ഉറങ്ങിയോ എന്നും, അയാളുടെ വീട്ടിൽ എല്ലാം സുഖമാണോ എന്നും നമുക്കറിയില്ല. അവരുടെ ജീവിതത്തിലും ഒരുപാട് പ്രശ്നങ്ങളുണ്ടാകാം. കുടുംബത്തിന്റെ ഉത്തരവാദിത്വങ്ങൾ, സാമ്പത്തിക ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ, കുട്ടികളുടെ പഠനം, ഭാവിയെക്കുറിച്ചുള്ള ആശങ്കകൾ, ആരോഗ്യപ്രശ്നങ്ങൾ, പറയാൻ കഴിയാത്ത പല വേദനകൾ എങ്കിലും അവർ നമ്മളെ കാണുമ്പോൾ ഒരു ചിരി തരുന്നു.

ഒരുപക്ഷേ, ആ ചിരി അവരുടെ ജീവിതത്തിലെ സന്തോഷം കൊണ്ടായിരിക്കണമെന്നില്ല. ചിലപ്പോൾ, ഉള്ളിലെ വിഷമങ്ങളെ മറികടന്ന് മുന്നോട്ട് പോകാനുള്ള ഒരു ധൈര്യമായിരിക്കാം അത്. അതാണ് എന്നെ ഏറ്റവും കൂടുതൽ സ്പർശിക്കുന്നത്. നമ്മൾ പലപ്പോഴും വലിയ കാര്യങ്ങളെയാണ് ജീവിതത്തിലെ പ്രധാനപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളായി കരുതുന്നത് - വലിയ പദവികൾ, വലിയ വിജയങ്ങൾ, വലിയ വീടുകൾ, വലിയ നേട്ടങ്ങൾ പക്ഷേ, യഥാർത്ഥത്തിൽ നമ്മുടെ ദിവസങ്ങളെ മനോഹരമാക്കുന്നത് പലപ്പോഴും ഈ ചെറിയ മനുഷ്യബന്ധങ്ങളാണ്. രാവിലെ ഒരാൾ പറയുന്ന ഒരു ഗുഡ് മോണിംങ്ങ്, നമ്മളെ കണ്ടപ്പോൾ മുഖത്ത് വിരിയുന്ന ഒരു പരിചിത പുഞ്ചിരി, തിരക്കിനിടയിൽ ഒരാൾ നൽകുന്ന ഒരു ചെറിയ പരിഗണന-

ഇവയൊക്കെ വളരെ ചെറിയ കാര്യങ്ങളാണ്. പക്ഷേ, ചിലപ്പോൾ ഒരു മനുഷ്യന്റെ മുഴുവൻ ദിവസത്തെയും മാറ്റിമറിക്കാൻ ഈ ചെറിയ നിമിഷങ്ങൾക്കാകും. എന്റെ ചിരിയെക്കുറിച്ച് പലരും പറയുമ്പോൾ, അതിനെ ഞാൻ വെറും ഒരു പ്രശംസയായി കാണുന്നില്ല. എന്റെ മനസ്സിൽ നിന്ന് പുറത്തേക്ക് വരുന്ന ഒരു ചെറിയ പ്രകാശം മറ്റൊരാൾക്ക് അനുഭവപ്പെടുന്നു എന്നതാണ് അതിന്റെ ഏറ്റവും മനോഹരമായ അർത്ഥം.

ഞാൻ എപ്പോഴും സന്തോഷവതിയാണോ?

അല്ല.

എനിക്കും വിഷമങ്ങളുണ്ട്, ക്ഷീണമുണ്ട്, പറയാതെ

സൂക്ഷിക്കുന്ന ചില ചിന്തകളുണ്ട്. പക്ഷേ, എന്റെ വിഷമങ്ങൾ മറ്റൊരാളുടെ പ്രഭാതത്തെ ഇരുണ്ടതാക്കേണ്ടതില്ലല്ലോ. കാരണം, നമ്മൾ ഒരാളെ കണ്ടുമുട്ടുമ്പോൾ അയാളുടെ ജീവിതത്തിൽ എന്താണ് നടക്കുന്നതെന്ന് നമുക്കറിയില്ല. ഒരുപക്ഷേ അയാൾ വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടേറിയ ഒരു ദിവസത്തിലൂടെയായിരിക്കാം കടന്നുപോകുന്നത്. അപ്പോൾ നമ്മുടെ ഒരു പുഞ്ചിരി പോലും അയാൾക്ക് ഒരു നിമിഷത്തെ ആശ്വാസമാകാം. സർഗ്ഗോത്സവത്തിലെ ആ ചെറിയ സംഭവം എന്നെ പഠിപ്പിച്ചത് അതാണ്.

നമ്മുടെ ഒരു ചിരി നമ്മുടേതായി മാത്രം നിൽക്കുന്നില്ല. അത് മറ്റൊരാളുടെ മനസ്സിൽ എത്തിക്കഴിഞ്ഞാൽ, അതിന്റെ അർത്ഥം അവരുടേതുമാകുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഇന്ന് എന്റെ ചുറ്റുമുള്ള മനുഷ്യരെ ഞാൻ കുറച്ചുകൂടി ശ്രദ്ധയോടെ കാണാറുണ്ട്. അവരുടെ മുഖങ്ങൾ, അവരുടെ ക്ഷീണം, അവരുടെ നിശ്ശബ്ദതകൾ, അതിന്റെ ഇടയിൽ പെട്ടെന്ന് വിരിയുന്ന ചിരികൾ. നമ്മൾ എല്ലാവരും വ്യത്യസ്ത ജീവിതങ്ങളാണ് ജീവിക്കുന്നത്. പക്ഷേ, ഒരു സ്നേഹമുള്ള ചിരി സ്വീകരിക്കുമ്പോൾ സന്തോഷിക്കുന്ന മനസ്സ് എല്ലാവർക്കുമുണ്ട്.

അതുകൊണ്ട് നാളെ രാവിലെയും ഞാൻ വീട്ടിൽ നിന്നിറങ്ങും. അപ്പാർട്ട്മെന്റിന്റെ ഗേറ്റിലെ ആ മുഖം കാണും. ഓഫീസിലെ സുരക്ഷാ ജീവനക്കാരനെ കാണും. ഹൗസ് കീപ്പിംഗ് ജീവനക്കാരെ കാണും. പരിചിതരും അപരിചിതരുമായ ഒരുപാട് മനുഷ്യരെ കാണും. അവർ ഉള്ളിൽ എന്താണ് ചുമന്നുകൊണ്ടുപോകുന്നതെന്ന് എനിക്ക് അറിയില്ല. പക്ഷേ, എനിക്ക് ചെയ്യാൻ കഴിയുന്ന ഒരു കാര്യമുണ്ട്. അവരെ കാണുമ്പോൾ ഞാൻ ചിരിക്കും. ഒരുപക്ഷേ, ആ ചിരി അവരുടെ ജീവിതം മാറ്റില്ല. പക്ഷേ, അവരുടെ ദിവസത്തിലെ ഒരു നിമിഷമെങ്കിലും കുറച്ചുകൂടി മനോഹരമാക്കാൻ അതിന് കഴിഞ്ഞേക്കാം.

അത്രയും മതി. എന്റെ ചിരി എന്റെ മുഖത്തിലെ അലങ്കാരമല്ല; ഈ ലോകത്തോട് ഞാൻ പങ്കുവെക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഒരു ചെറിയ സ്നേഹമാണ്. കാരണം, ചിലപ്പോൾ നമ്മൾ വളരെ നിസ്സാരമെന്ന് കരുതുന്ന ഒരു പുഞ്ചിരി, മറ്റൊരാളുടെ മനസ്സിൽ നാം ഒരിക്കലും അറിയാത്തത്ര വലിയൊരു ഇടം നേടിയിട്ടുണ്ടാകാം.

ദിവസവും നമ്മൾ കാണുന്നവരോട് ഒന്ന് ചിരിക്കാം; ആ ചിരി ഒരാളുടെയെങ്കിലും മനസ്സിൽ എത്താതിരിക്കില്ല.

The Last Stop

Rithaan R.S.

Robert was a hospital attender whose shift normally ended late at night, around 1:00 AM to 2:00 AM. So, one day, when he was going home by bus on his usual route, he saw a burned man at his window.

Suddenly, he woke up and realised that he had slept off at the bus stop and had woken up around 2:50 to 3:00 AM. Then he realised he had missed the bus, but while he was thinking, a bus pulled up. Since it was very late and he wanted to reach home, he did not think twice. So, he got on, told the driver his street, and the bus started moving.

But something was off. No one on the bus spoke, so he assumed it might be because it was very late and people were half asleep. Then, when he got up to get water from his backpack, he saw a person who was completely black, as if he had been burned, with eyes that looked as though they were made of blood. He remembered reading about The Burnt Double in a book at the hospital. He realised that this was the same thing from the book, and it was chasing the bus.

Then he pinched himself to check if it was a nightmare, but, to his horror, it was not. He panicked and screamed to everyone that something was chasing them and told the driver to speed up.

But, to his horror once again, no one was on the bus—not even the driver!

Then, the bus stopped, and Robert got a better look at it and realised it looked exactly like him. It gave him a horrific smile.

It started moving closer. The doors of the bus opened, and it got awfully close to the bus. He decided to get off and run, but while running, he realised it wasn't his street. The road looked unfamiliar, and he had no idea where he was.

It was still walking with its horrific smile.

Then he saw a bike pass by. With nothing to lose, he called its rider and said he needed a lift home. By his luck, the rider agreed. When Robert got on the bike, it started running after them.

Robert was confused about why the rider could not see it, but he was too scared to ask. They went as fast as they could.

Suddenly, the rider looked behind him and shouted, "I saw something following us!"

Robert looked at him in shock and asked, "Do you see it?"

The rider nodded and said, "I've been seeing it since we left. I thought it was chasing only me."

Robert noticed something strange about the rider's hand. There was a dark, burned-looking mark on his wrist. For a moment, Robert felt like he had seen it somewhere before, but he was too frightened to think about it.

They both looked behind them. It was not to be seen.

They continued travelling, hoping they could escape. But after some time, they realised they were completely lost. The roads looked unfamiliar, and neither of them knew where they were going.

Finally, they reached a town. It was 6:00 in the morning, and most shops were open. They asked for directions to Robert's street and continued travelling.

As they finally reached Robert's street, Robert looked behind them.

It was gone.

It had disappeared without a trace.

Robert thanked the rider and went home.

But after reaching his home, Robert suddenly realised something.

He had never asked the rider's name.

He also never asked how the rider had reached that unusual street in the first place, or why he was the only person there on that entire street.

Later in the afternoon, he went to the bus department and said what had happened that night. Then the man at the counter said, "No bus was running at 3:00 AM in our town."

Robert got puzzled. He came back home.

Late in the evening, while sipping tea from the courtyard, his eyes were fixed on the news.

"Employees on Strike. Bus department will not be functional today."

He suddenly started coughing. The tea spilled over him.

He saw two eyes peeping through the corridor window of his storeroom. It was his servant—the same blood-filled eyes he had seen the night before.

He held the holy cross on his chest tightly. A gentle breeze swept across his face. He let out a sigh of relief.

Later that day, while he was drinking water, a hand moved slowly outside his bedroom window...

Its eyes were full of blood...

Like the Burnt Double.

Mother, She Stays

Tina V. Benoy

Theme: Unconditional maternal love and sacrifices through life

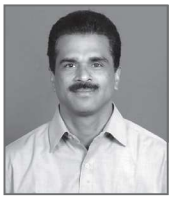
A feeling everyone cherishes.
The person everyone holds on to.
The shoulder every heart searches for in every crowd.
Someone who arrives like the gentlest, most soothing breeze.
A love we fear, cherish, and misunderstand
at different stages of life.
Sometimes conditional,
yet hers never is.
Someone we push away, yet hold on to
at the slightest discomfort.
Someone we pour our frustrations onto,
shut our doors against,
yet somehow always expect
her to be waiting on the other side.
Then comes the season
when life begins to outrun us.
A stage where you realize
what it feels like,
when you no longer have her
to hold on to.
The age where you yearn for validation,
yet sometimes never receive it.
Still, she walks behind you
like a silent shadow
never too close to stop you from growing,
never too far to let you fall.
Her love never needed a voice.
It lives in the smallest things,
the unnoticed moments,
the silent sacrifices she never speaks of.
We stand in the light she created,
yet seldom notice the flame she kept alive.
Her quiet efforts fade into the glow of our achievements,
her sacrifices forgotten
in the rush of our ambitions.
Yet she remains.
The one who loves without keeping a score.
The one who forgives
before an apology is spoken.
The one who stands behind every victory,
asking for nothing
but your joy.
A mother is not just
someone who gives you life.
She spends her lifetime
making sure yours
is worth living.

Dedicated to the woman I call home.

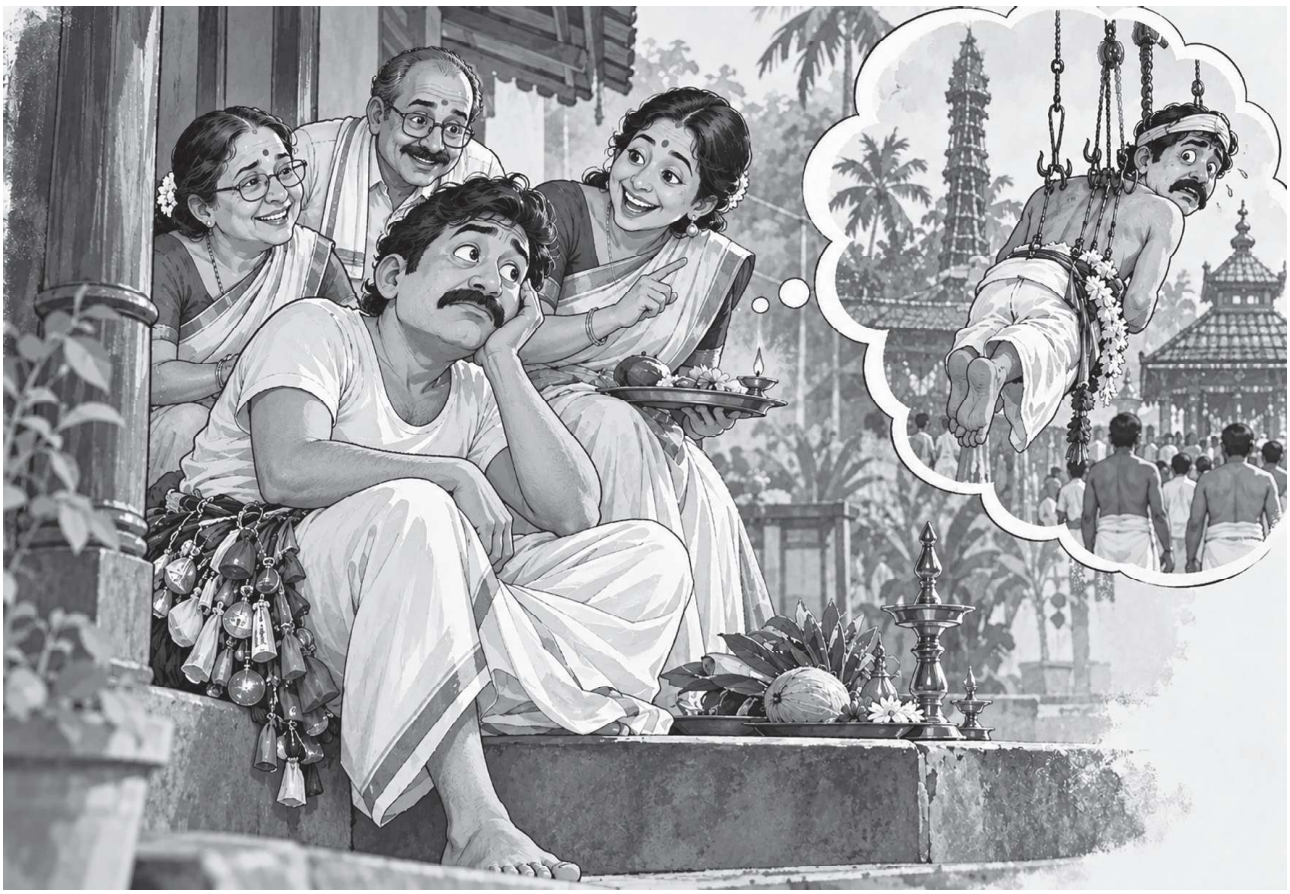

മണുകൊണാഞ്ചൻ

ഡോ. ബെന്നി ജോർജ്ജ്

പതിവിലും നേരത്തെ ഞാൻ ഓഫീസിൽ നിന്ന് വീട്ടിലെത്തി. പതിവില്ലാത്ത സന്തോഷം ഭാര്യയുടെ മുഖത്ത്. എന്തോ പന്തികേട് ഞാൻ മനസ്സിലുറപ്പിച്ചു. കാരണം തിരക്കി. ''എന്റെ അച്ഛനും അമ്മയും വരുന്നുണ്ട്''. ഭാര്യ മൊഴിഞ്ഞു. കഴിഞ്ഞ പല വരവിന്റെയും ക്ഷീണം ഇതുവരെ മാറിയിട്ടില്ല. ഈ വരവിന്റെ ഉദ്ദേശം എന്താണാവോ? എന്റെ മനസ്സ് കാടുകയറി. വിവാഹം കഴിഞ്ഞ് ആദ്യ നാളുകളിൽ തന്നെ തുടങ്ങിയതാണ് വഴിപാടുകൾ. ചെറിയ ചെറിയ കാര്യങ്ങൾക്കുപോലും വഴിപാട് നടത്തുക എന്നത് എന്റെ ഭാര്യകുടുംബത്തിന്റെ ഒരു പ്രത്യേകതയായിരുന്നു. നേരുന്നത് ഭാര്യാപിതാവും അമ്മയുമാണെങ്കിലും നടത്തേണ്ടത് എന്റെ കടമയായിരുന്നു. പന്ത്രണ്ട് ആഴ്ച നീണ്ടുനിന്ന സ്വയംവര പുഷ്പാഞ്ജലിയുടെ അന്ത്യത്തിലാണത്രെ ഞങ്ങളുടെ വിവാഹം നടന്നത്.

നാളിതു വരെയുള്ള ഓരോ വഴിപാടും ഇന്നലെയെന്നപോലെ എന്റെ മനസ്സിൽ തെളിഞ്ഞു. വിവാഹത്തിന്റെ ആദ്യ ആഴ്ചയിൽതന്നെ ദീർഘ മംഗല്യത്തിനു വേണ്ടിയുള്ള വഴിപാടുകളായിരുന്നു. തുടർന്നങ്ങോട്ട് ദീർഘ മംഗല്യത്തിന് വേണ്ടിയുള്ള വഴിപാടുകളുടെയും പൂജകളുടെയും ഘോഷയാത്രയായിരുന്നു. അതിനു വേണ്ടിയുള്ള പൂജാവസ്തുക്കൾ - നെയ്യ്, കുങ്കുമം, ഭസ്മം, സാമ്പ്രാണിത്തിരി, വെറ്റില, അടയ്ക്ക, നാളികേരം, കൂവളമാല... ഇവയെല്ലാം ഒരു കടയിൽ

ഞാൻ പറ്റ് ആക്കിയെടുത്തു. പല ഹോമങ്ങൾ തൊട്ട് ദൈവീകമായ പള്ളിയുറക്കം വരെ നടത്തി. പക്ഷേ എന്റെ ഉറക്കവും പണവും പോയി എന്നല്ലാതെ ഒരു ഗുണവും ഞാൻ കണ്ടില്ല. ഇടയ്ക്ക് വീട്ടിൽ ഒരു വഴക്ക് നടന്നാൽ, ദമ്പതിമാരുടെ ഇടയിലുള്ള അസ്വാരസ്യങ്ങൾ ശമിക്കാൻ ഐക്യമത്യസൂക്തം നടത്തും. അതോടുകൂടി ഞാൻ മിണ്ടാതെയുമായി.

കാലക്രമേണ വഴിപാടിന്റെ തീക്ഷ്ണത കൂടിക്കൂടി വന്നു.

''സന്താന ഭാഗ്യത്തിനുള്ള പൂജകൾ നടത്തണം''- രണ്ടു വർഷത്തിനു ശേഷം ഭാര്യാപിതാവ് മൊഴിഞ്ഞു. ''പത്തടി പൊക്കമുള്ള കാവടി എടുത്ത് ആടിയ ശേഷം ശൂലം കുത്തി ക്ഷേത്രത്തിന് വലം വച്ചാൽ സൂര്യനെ പോലെയൊരു മകനെ കിട്ടും'' - മൊഴിഞ്ഞത് ഭാര്യാമാതാവ്. കാവടിയാട്ടവും നടത്തി ശൂലം കുത്തിയ ഞാൻ ഒരാഴ്ച പനി പിടിച്ചു കിടന്നത് ഇപ്പോഴും ഒരു പേടി സ്വപ്നമായി മനസ്സിൽ നിൽക്കുന്നു. ഉടുക്കിന്റെയും, ചെണ്ടയുടെയും, നാദസ്വരത്തിന്റെയും ഒലികൾ ഇപ്പോഴും എന്റെ ചെവിയിൽ മുഴങ്ങുന്നു. ശൂലം കുത്തിയപ്പോൾ കണ്ണിൽനിന്ന് പൊന്നീച്ച പറന്നത് ഇന്നും ഞാനോർക്കുന്നു.

ആറു മാസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അതാ വരുന്നു അടുത്ത വഴിപാട്. ''തറവാട്ടു ക്ഷേത്രത്തിൽ സ്വർണ്ണം കൊണ്ടുള്ള ഉരുളി കമഴ്ത്തിയാൽ സീമന്തപുത്രനുള്ള സൗഭാഗ്യം ഉണ്ടാകും.'' വിശ്വാസപ്രകാരം, പ്രശ്നച്ചാർത്തുമായി ചെന്ന് കമഴ്ത്തിയ ഉരുളി സന്താനലബ്ധിക്ക് ശേഷം മലർത്തണം എന്നാണ്. ഒരു വർഷത്തിനു ശേഷം ഇപ്പോഴും ആ കമഴ്ത്തിയ ഉരുളി അങ്ങനെ തന്നെ ഇരിക്കുന്നുണ്ടാവും. എന്റെ ഉരുളി ഭഗവാൻ കണ്ടില്ലേ ആവോ?

എല്ലാ വഴിപാടിന്റെയും അവസാനം എന്റെ അരയിൽ ഒരു ഏലസ്സും വീഴും!!!

ഞാൻ മെല്ലെ ഏലസ്സുകളുടെ എണ്ണം എടുത്തു. പല നിറങ്ങളിലായി മുപ്പതോളം ഏലസ്സുകൾ എന്റെ അരയിൽ ചുറ്റി പിണഞ്ഞു കിടക്കുന്നു...

''എന്താ മനുഷ്യാ നിങ്ങൾ അരയിലോട്ട് നോക്കിയിരിക്കുന്നത്?'' ഭാര്യയുടെ ചോദ്യം കേട്ട് ഞാൻ ഞെട്ടിയെഴുന്നേറ്റു.

''ഈ പ്രാവശ്യം നിന്റെ അച്ഛനും അമ്മയും എന്തിനാണ് വരുന്നത്?'' ഞാൻ ഉദ്വോഗത്തോടെ ചോദിച്ചു. ''സന്താന ലബ്ധിക്കുള്ള അവസാന വഴിപാട് നടത്താനാണ് വരുന്നത്.'' - ഭാര്യ മൊഴിഞ്ഞു. ''മീനഭരണി നാളിൽ നമ്മുടെ കുടുംബക്ഷേത്രത്തിൽ നിങ്ങൾ ഒരു ഗരുഡൻ തൂക്കം നടത്തണം'' ഞാൻ അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ ഞെട്ടിപ്പോയി. തൊലിയിലൂടെ കൊളുത്ത് തറച്ച് വായുവിൽ ആടിക്കളിക്കുന്ന എന്റെ രൂപം ഞാൻ മനസ്സിലോർത്തു. ഞാൻ ദയനീയമായി അവളുടെ മുഖത്തേക്കു നോക്കി. തീ പാറുന്ന അവളുടെ നോട്ടത്തിൽനിന്ന് ഒരു കാര്യം എനിക്ക് വ്യക്തമായി ''ഇതും നടന്നിരിക്കും''.

മുപ്പതോളം ഏലസ്സുകൾ കെട്ടി ഏകദേശം അരയ്ക്ക് കീഴിൽ തളർന്നു പോയതുപോലെയുള്ള എന്നെ ഒരു മണുകൊണാഞ്ചനാക്കിയ ഭാര്യാകുടുംബത്തോടുള്ള അമർഷം ഞാൻ പല്ലിറുമ്മി ഉള്ളിലൊതുക്കി.

■

SUNSHINE ENTERPRISES

Interior Designers and Infrastructure Creators

Authorized Wholesale Dealer

Spaces that Work for You

Our Services

Our strength lies in the breadth and depth of our expertise which enables us to provide practical solutions to the most complex challenges for clients in a number of sectors.

MODULAR FURNITURE

Modular Furniture, Tile Based Mosaic System, Panel Based OPOS System.

WALL PANELLING

Wooden Wall Paneling and Acoustic, Wall Paneling.

FALSE CEILING

Armstrong, Daiken, Aerolite, Nittibo Board, Gypsum Board of India and Acoustic.

AIR CONDITIONER

Window A/C, Split A/C, Package Units, Ducting.

PARTITION

Aluminum Partition, Acoustic Partition, Wooden Partition, Gypsum, Bison Board.

FLOORING

Vinyl Flooring using Tiles or Rolls, Carpets, ESD, Wooden and all other types of flooring.

ALUMINIUM WORKS

Windows, Doors, Partitions.

SHELTER

All types of Movable Shelters, Pre-fabricated Structural Shelter and Renovation of Shelter.

ESD FULL SYSTEM

Table, Chair's, Stool, Hand Strip & Flooring Tiles based & Roll based.

SPORTS

All types of Sports Facility and Infrastructure.

SOUND PROOF ENCLOSURE

Acoustic Ceiling, Wall Cladding etc.

SECURITY SYSTEM

Security System like CCTV, Fire Fighters, Gate Automation Systems including BOOM Barriers, Tires Killers, Bollards, ANPR and Office Automation with Biometric Systems Etc.

- VENETIAN, VERTICAL BLINDS
- CHAIR, STANDARD FURNITURE S.
- INTERIORS LIKE TILES, GRANITE, PAINTING ETC.
- ACP CLADDING AND STRUCTURAL GLAZING WORK.
- CLEAN ROOM FACILITY OF TYPES 1000, 10000, 100000 ETC
- NETWORKING AND WIFI SYSTEM.
- INSTALLATION / PROVISION OF CLEAN WATER FACILITY. OTHER TURNKEY
- MINOR CIVIL WORK, WATER PROOFING, GROUTING ETC

Address:
No.10, Amritha Sai, 1st Main Road,
Ankappa Reddy Layout, Kaggadasapura,
Bangalore 560093

Email:
sunshineenterprises987@gmail.com/
fn_sunil@yahoo.co.in

Mob:
9886081897

NKRF

40 YEARS since 1985

Battle-tested reliability in every connection

INDIA'S ONLY RF CABLE ASSEMBLY MANUFACTURER QUALIFIED BY CEMILAC WITH SPACE HERITAGE

- 40+ years of experience and heritage on fighter aircrafts, missiles and European satellites
- RF Cable Assemblies up to 50 GHz, Wire and Fibre Optic cable assemblies with IPC 620 and AS9100D certification

International distributors of RF (coax & waveguide) filters, limiters, circulators, power dividers, switches & more

IPC AS9100D CERTIFIED ISO 9001 MAKE IN INDIA

www.nkegroup.com reachus@nkegroup.com

AAYUR™

Solutions for Better Living

ENGINEERING RELIABLE SOLUTIONS FOR A STRONGER TOMORROW

Rugged. Reliable. Ready for Mission.

Rugged Deployable Systems
Conduction-cooled ATR, PXI/VME chassis.

Aayur Core Technologies
FPGA/SoC Rugged Packaging Power Systems

Displays & HMI Systems
Single/Triple Display Naval Consoles, Rugged Laptops & Panel PCs.

Power Systems
5.5 KVA Rugged UPS, 2 KVA Generators.

Sensor Processing & FPGA Systems
LCU Boards, Custom Backplanes, Sensor Interface Units.

MAKE IN INDIA

AAYUR TECHNOLOGY SOLUTIONS PVT LTD

A Reliable Partner For Deployable Systems

RUGGED BY DESIGN | RELIABLE BY NATURE | MISSION READY | PARTNER FOR SUCCESS

ORGANISING COMMITTEE

DRDO ONAM 2026

Best Compliments From

Quick Builders

Shah House, 4th Floor,
Plot No. 142, SV Road, Khar (West),
Mumbai - 400 052

Best Compliments From

Sri Sai Maharaja Electricals

H. No. 8-5-215/2, Flat No. 41, 4th Floor,
Sai Krishna Residency, Sai Krishna Colony,
Near Sai Baba Temple, Old Bowenpally,
Secunderabad - 500 011

The Mysterious Note

Raghuram R.G.

Once, there was a boy named Oliver. He loved to read, so he used to go down to the library every night with his friend, Jack. There was a big, strange, mossy stone wall at the back of the library. There was a crevace on it where it seemed like a stone was supposed to go. They both talked about it every day when they went to the library. One day, when they went down to the library, they took a book to read. On the first page there was a note. It said, "Pull out the red book on the bottom row of the opposite shelf." Oliver and Jack got scared; there was always a strange old red book on the bottom of that one shelf. But they gained enough courage to go and pull it out. There was a big red button behind it, which Oliver pressed. It opened a secret door which led to a long hallway, with nothing but a lantern hanging from above. They both started shivering. They were too scared to go down the hallway, but Jack said, "Maybe there is a secret treasure hiding at the end of the hallway." Oliver thought about it and agreed to go with Jack.

They both continued walking down the hallway, which felt like forever. At the end of the hallway, they reached a wall which had a big, red button on it. It also had a note, which said, "Press the button for treasure." Jack pressed the button without thinking twice. The wall opened like a door, which revealed a tall, black figure standing in a room with an unsettling smile. They were about to turn back and run when they realised it was of no use. The door had CLOSED BEHIND THEM. They thought this was the end for them, but, to their surprise, the monster turned around and disappeared. It left a note, which said, "I'm not going to hurt you." Oliver said, "Maybe we should stop this and go back." But Jack said, "We can't. We are stuck here forever. The door is closed behind us!" Even though it was very cold in that room, beads of sweat were still dripping down from their forehead.

Suddenly, the room opened another door, revealing another long hallway. But this time, the tall black figure was standing there facing the other way. Its smile had disappeared. It turned towards the two friends who were FROZEN IN PURE TERROR. The creature whispered a few words before leaving again, "Don't be scared of me…I'm leading you." The two friends were in pure confusion. Oliver said, "Where is it leading us?" Jack said, "Maybe to the hidden treasure I was talking about!" Oliver said, "Are you out of your mind? Our main goal right now is focusing on escaping this place!" Jack sighed and said, "Are you sure? We only continued further just to get the treasure!" Oliver said, "What if this is all just a giant trap? What if the creature is just leading us to DEATH?" Jack said, "Ok, I understand."

They both continued down the hallway looking for clues to escape. Just then, a GOLDEN CHEST with rubies on it appeared in front of them. It had a note which said, "Open this chest, then you will get the treasure." Jack said, "See, I told you there would be treasure!" Oliver was surprised! Jack rushed over and opened the chest without thinking twice. But inside, there was nothing but a piece of paper. Oliver and Jack

sighed. Oliver said, “Maybe we will never escape this place.” Jack went over and picked up the paper in the chest. Jack shouted in excitement. Oliver was in pure confusion. “Why are you shouting happily? We will never escape this place!” Jack said. “No! You don’t understand! Read what the note says!” Oliver read the note out loud. It said,

To whoever this note helps,

You are lucky that you found this note. Continue forward a little bit, and then you will find a giant wooden door. It is too heavy to push open. The only way to open it is by pushing a giant red button hidden beneath a red carpet in front of the door. Once you push the button, the door will open. Continue more. Then, you will find a dead end. But don’t worry, there will be a wooden door on the right. Open the door and enter. There, you will find a tall black figure standing there. But don’t worry, he will not do anything. Just ask him how to escape, and he will do the rest.

- Anonymous

Oliver said, “Are you sure we should trust this note?” Jack said, “Of course! It literally says you are lucky you found this note.” Oliver said, “Well, let’s continue down the hallway then.” They continued down the hallway and found what they were looking for, a giant wooden door. Oliver found a red carpet as mentioned in the note, and lifted it up. Jack pressed the red button under the carpet, and it opened the giant wooden door.

They continued further and reached a dead end, just like the note said. They both looked to the right, and to no surprise, there was a wooden door there. They were both scared to go inside, but Oliver said, “Hey, if we need to escape from here, we need to go in that room.” Both Oliver and Jack built up enough courage to go in there. There, they found the tall black creature standing. They both asked him what they needed to do to escape this place. They both were scared. And for the first time, the creature spoke to them in a deep, grumbling voice, “I will chant a magic spell which will summon a big, deep blue portal. Go in. Then you will be free.” The creature chanted the spell and in and it spawned a portal. But through the portal came a giant, green stone with a red centre. They both were very confused. Oliver asked, “What is this thing?” Jack said, “Let’s take it with us and see what it does!” Oliver agreed with Jack. They both pushed the stone through the portal, and, to their surprise, it wasn’t as heavy as they expected it to be. Then, jumped in themselves. The portal took them to the library where it all started. That is when Oliver and Jack realised that the giant, green stone was actually for the big crevace on the giant mossy stone wall. They kept the stone in the crater and watched the red centre twirl from the inside. They both were mesmorised by the site. Just then, the stone wall cracked open, revealing a whole new area of the library that neither of them had seen before. The shelves in that area were filled with books about tales about the adventure that they just experienced, and they took a bunch of books and went back home. They both were very happy to be home, and their families greeted them with joy. They were happy to eat some food after three days.

But out in the yard, as the sun began to set, darkness fell across the land. The midnight hour was close at hand, and their body started to shiver, for no mere mortal can resist the temptation of THE MYSTERIOUS NOTE.

ചായക്കൂട്ടുകൾ

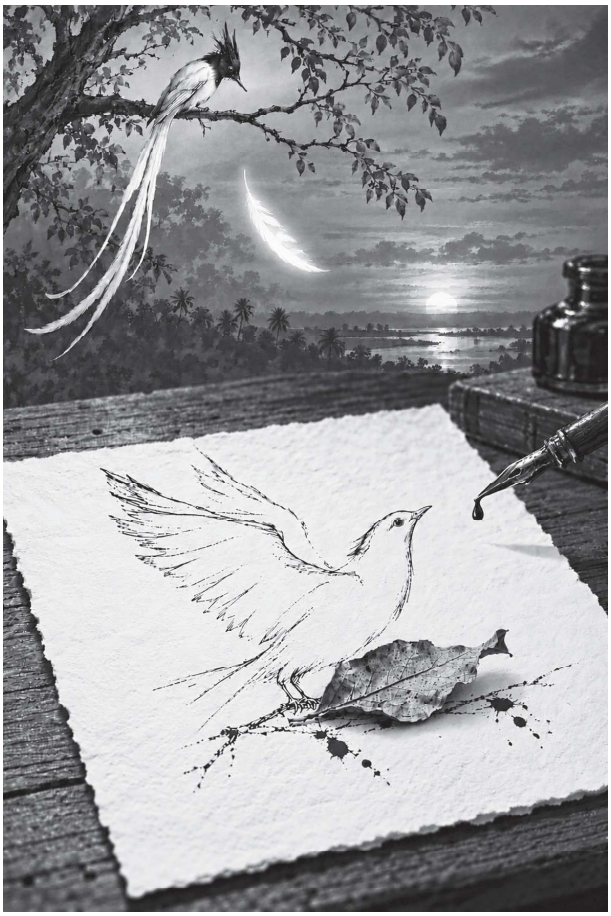

അനിൽ പി.ബി.

സമാധാനത്തിന്റെ നിറമായ
വെളുത്ത മാർബിൾ പ്രതലം
മിഴിത്തുമ്പിനു താഴെ നിവർത്തി വെച്ചു.

എന്നിട്ടതിൽ
സമാധാനത്തിന്റെ ചിഹ്നമായ
വെള്ളരിപ്രാവിനെ വരച്ചിടാൻ
ഇരുട്ടിന്റെ നിറമുള്ള
കറുത്ത മഷിത്തുമ്പെടുത്തു

ആദ്യം കണ്ണ് വരച്ചു
നോക്കെത്താദൂരത്ത് കണ്ണും നട്ടിരിക്കും പോലെ.

പിന്നെ, മുന്നിലോട്ട് നീട്ടി വെച്ചിരിക്കുന്ന കൊക്ക്;
ഇഷ്ടമുള്ളതെന്തോ
എത്തിപ്പിടിക്കാനൊരുങ്ങും പോലെ.

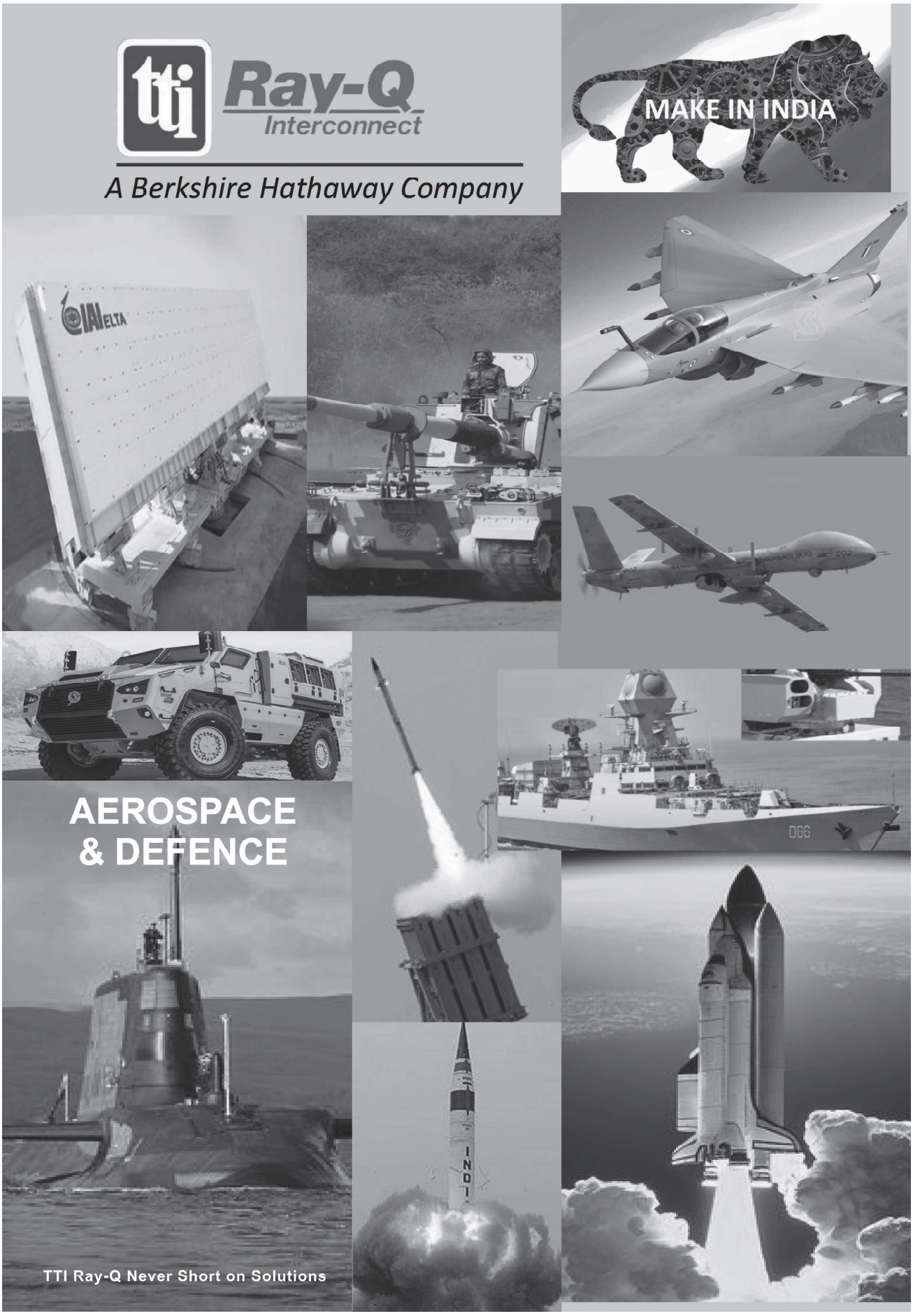
വെള്ളത്തൂവലുകൾ
ഒരോന്നോരോന്നായി
പെറുക്കി വെക്കുന്നപോലെ
ചിറകുകൾ രണ്ടും മെനഞ്ഞെടുത്തു.

പറന്നൊളിക്കാൻ
തിടുക്കം കൂട്ടുന്ന
കാലുകൾ വരച്ചു പിന്നെ.

കാലുകൾക്കടിയിലെ
മരച്ചില്ല വരക്കാൻ
മഷിത്തുമ്പനങ്ങിയപ്പോളേക്കും,
പൊടുന്നനെയൊരു കരിയില
പറന്നുവന്ന്
കടലാസിനെപ്പുണർന്നു.

പിന്നെ,
മഷിത്തുമ്പനങ്ങിയില്ല.
കടലാസിലുയിർക്കൊണ്ട കുഞ്ഞുജീവൻ
ജനിക്കും മുൻപേ മരിച്ചുപോയി.

അത് കണ്ടുനിന്ന സ്വർഗ്ഗവാതിൽപ്പക്ഷി
ഭൂമിയിലേക്കൊരു തൂവൽ പൊഴിച്ചു.
അസ്തമയത്തിന്റെ നിറമുള്ള
ചുവന്ന തൂവൽ!

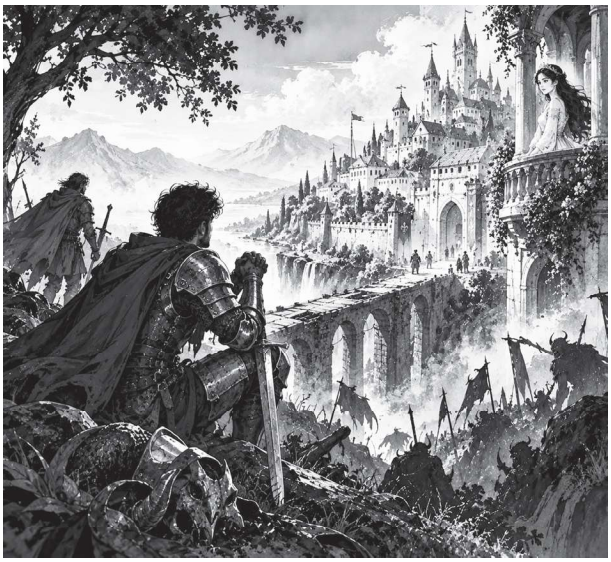

tti
Ray-Q
Interconnect
A Berkshire Hathaway Company
MAKE IN INDIA
IAI ELTA
AEROSPACE
& DEFENCE
D66
INDI
TTI Ray-Q Never Short on Solutions

Damsel From a Faraway Land

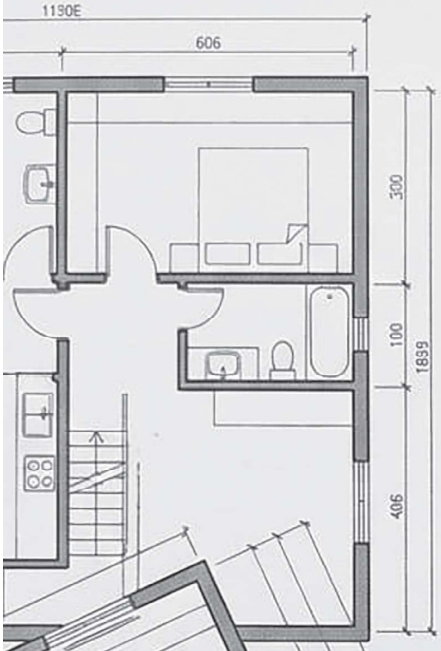

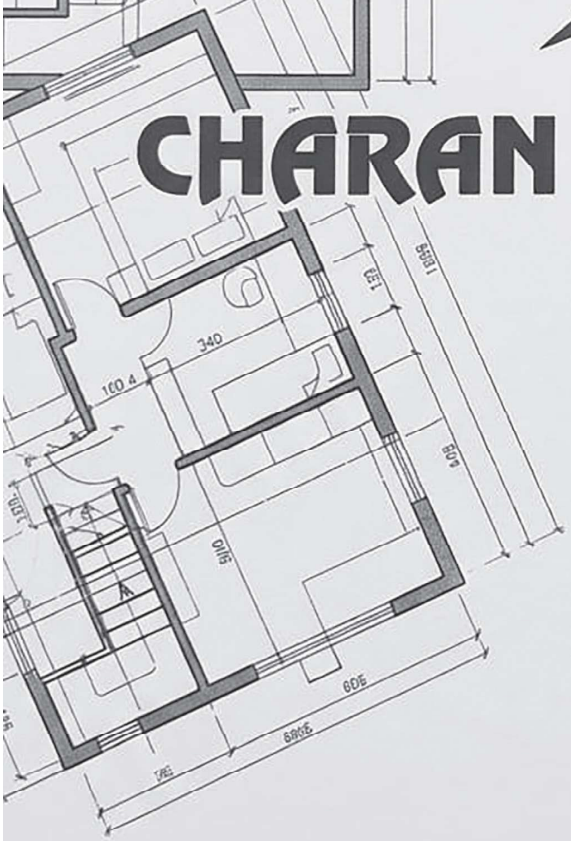
Ayush Anil

I see myself a soldier at war,
Fighting fierce battles, as my mind draws apart.
A beautiful princess from a land oh so far,
I yearn to see her, I fell for her heart.
She makes me feel safe, a beacon of trust,
Like the last piece of a puzzle, definite and just.
It felt so easy, like a knife through butter,
For a long time she made my heart flutter.
So I travelled deep, into this faraway land,
With my brother and companion, weapons at hand.
I asked myself... Walking through this bridge of rust,
Was she worth all the demons that I turned to dust.
I'm confused, did my mind close this shutter,
So I asked my heart, as I ripped it open with a sputter.
But I travelled anyway, to this faraway land,
The love that I felt for her, still seemed to stand.
I stand staring at this wall oh so high,
The kingdom was peaceful, the people so nice.
They let me in without a thought or a sigh,
I doubted myself, was this sword built on lies.
All the monsters, demons and beasts that I slayed,
The red armour that hides this soldier's bade.
She doesn't recognize him, the knight ready to serve,
Princess for whom he wrote this oeuvre.

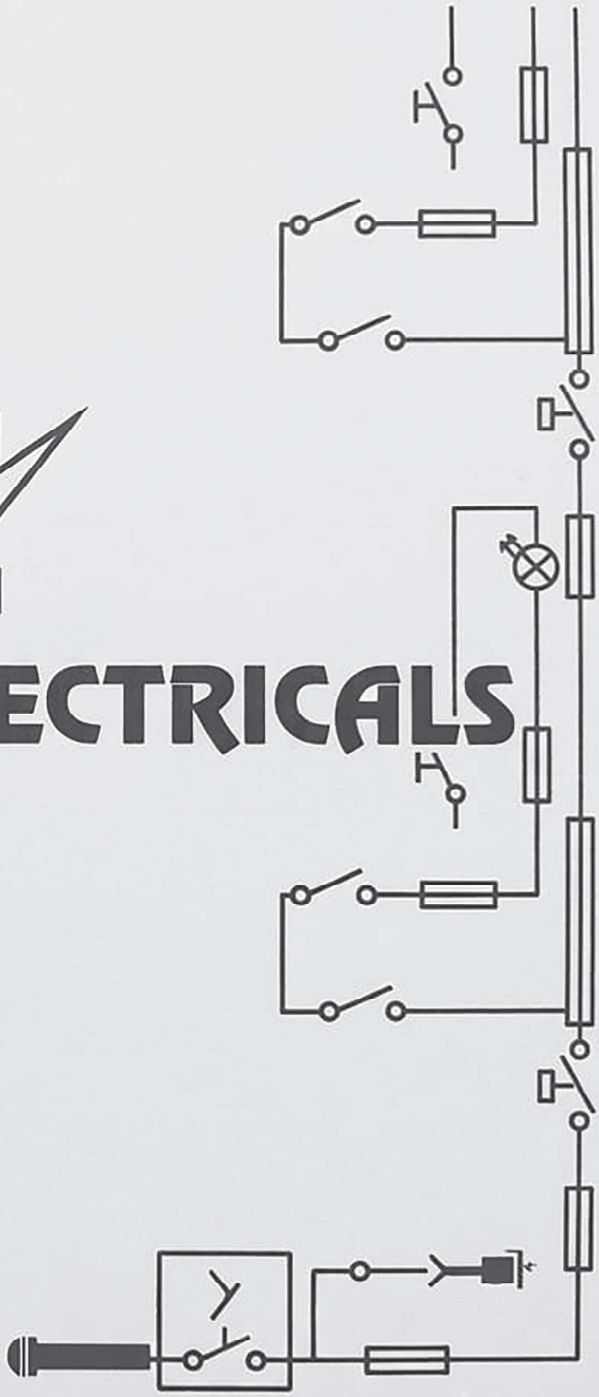
Best Compliments

CHARAN ELECTRICALS

3-4-520, Flat 203, Pragathi Pride Apt, Barkatpura, Hyderabad - 500 027

9000639000 | 9849545555 |

charan_electricals@rediffmail.com

ഡിജിറ്റൽ ലോകത്തെ വായനയും മലയാളിയുടെ മാറുന്ന ഭാവനയും

ശ്രേയ

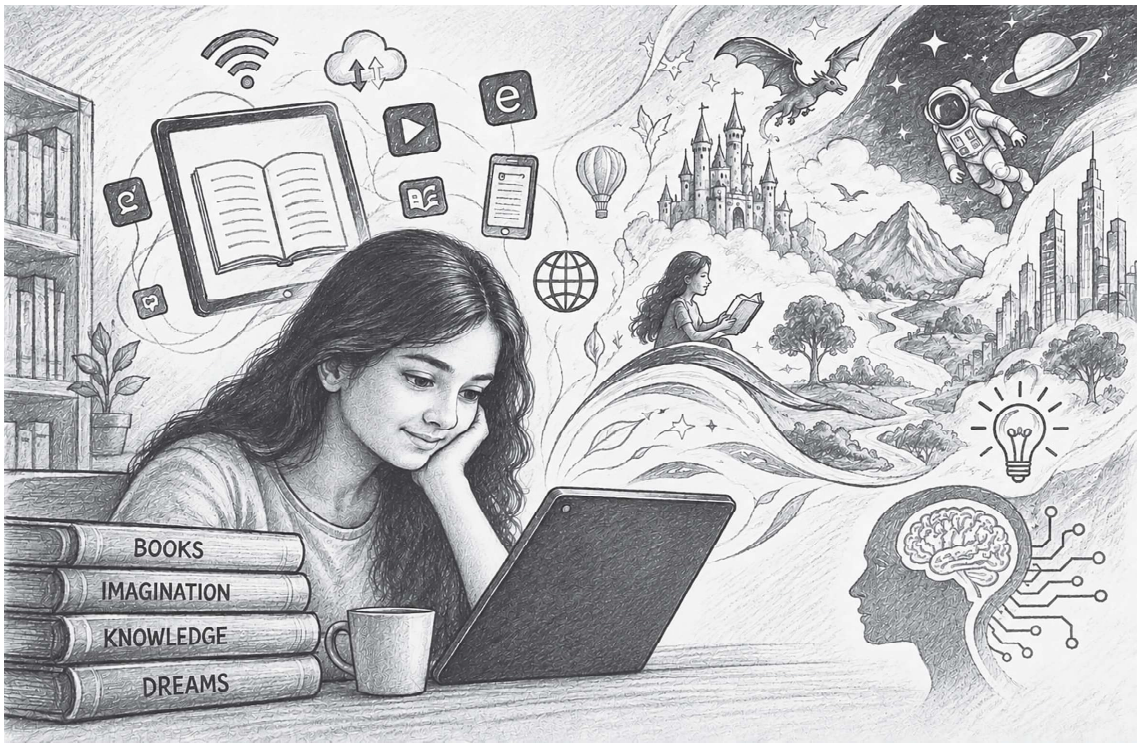
ഇന്നത്തെ മലയാളി ജീവിതം പുസ്തകത്താളുകളിൽ നിന്ന് മൊബൈൽ സ്ക്രീനുകളിലേക്ക് ചുരുങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഒരു കാലത്ത് കവിതകളും കഥകളും വായിച്ച് ഭാവനാ ലോകത്ത് സഞ്ചരിച്ച നമ്മൾ ഇന്ന് സെക്കന്റുകൾ മാത്രം നീളുന്ന റീലുകളിലും ഷോർട്ട് വീഡിയോകളിലും താൽക്കാലിക ആനന്ദം കണ്ടെത്തുന്നു. ഈ മാറ്റം നമ്മുടെ ചിന്താശേഷിയേയും സാഹിത്യത്തോടുള്ള സമീപനത്തേയും എങ്ങനെ ബാധിക്കുന്നു എന്നത് ഗൗരവമായി ചിന്തിക്കേണ്ട വിഷയമാണ്.

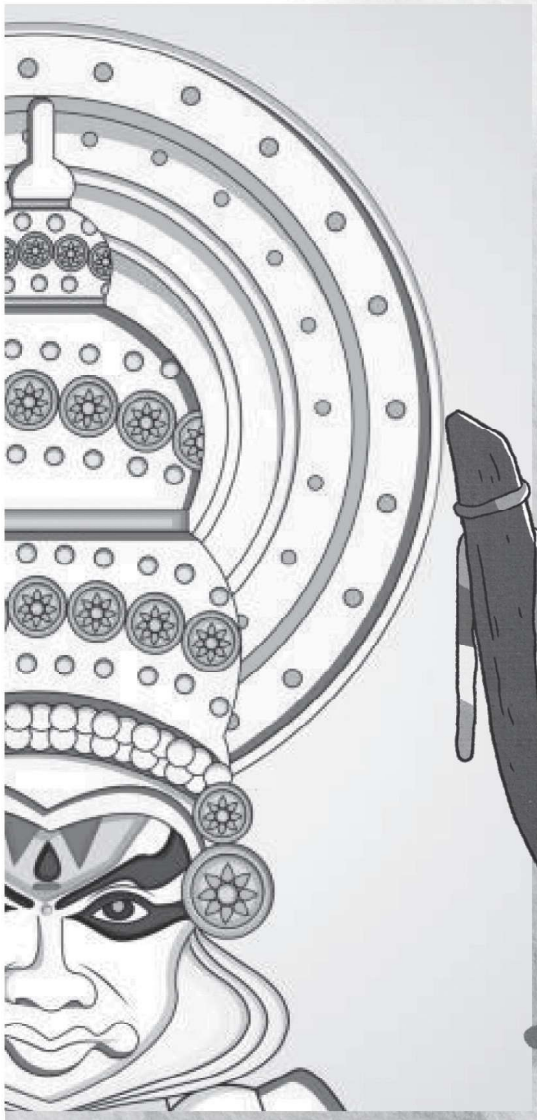
മാറുന്ന വായനാ സംസ്ക്കാരം

പുസ്തക വായന മനുഷ്യന് സ്വയം ചിന്തിക്കാനും ഭാവന ചെയ്യാനുമുള്ള അവസരം നൽകിയിരുന്നു. എന്നാൽ ദൃശ്യ മാധ്യമങ്ങൾ എല്ലാം തയ്യാറാക്കി മുന്നിലെത്തിക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ ചിന്താശേഷി കുറയുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. സോഷ്യൽ മീഡിയ വഴി പുതിയ എഴുത്തുകാർ വരുന്നുണ്ടെങ്കിലും പല രചനകൾക്കും പഴയതുപോലെയുള്ള സാഹിത്യ ഭംഗിയോ ആഴമോ ഉണ്ടാകാറില്ല.

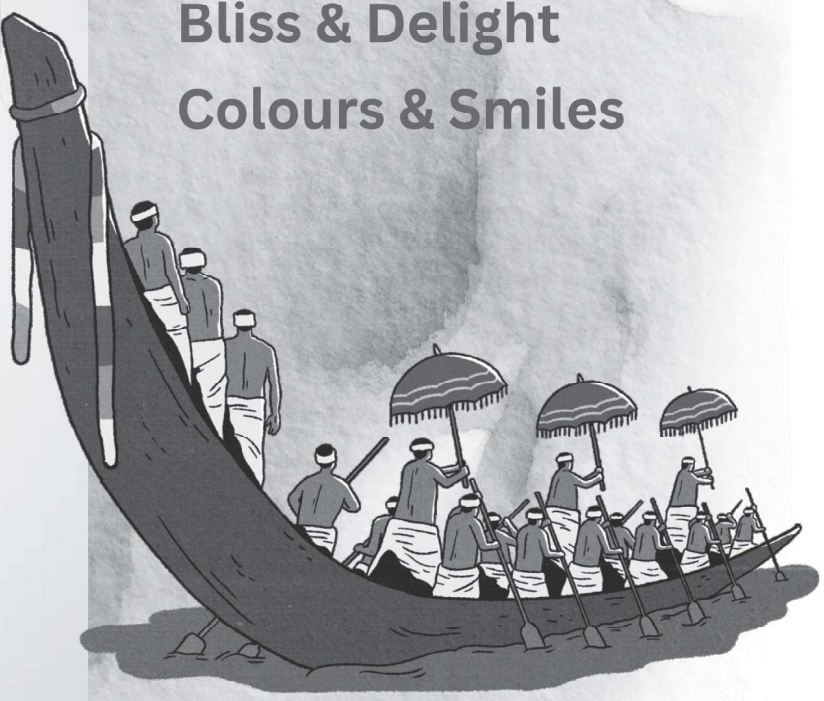
തിരിച്ച് പിടിക്കേണ്ട വായന

സാങ്കേതിക വിദ്യ ആവശ്യമാണ്, എന്നാൽ സ്ക്രീൻ സമയത്തിന് കൃത്യമായ പരിധി വേണം. വായനശാലകൾ നൽകുന്ന അറിവും സമാധാനവും ഡിജിറ്റൽ ലോകത്തിന് നൽകാൻ കഴിയില്ല. പുതിയ തലമുറയിൽ വായനാ ശീലം വളർത്താൻ നമ്മൾ ബോധപൂർവ്വം ശ്രമിക്കണം. വേഗതയേറിയ ഈ ഡിജിറ്റൽ യുഗത്തിലും പുസ്തകങ്ങൾ തുറന്ന് തരുന്ന വലിയ ലോകത്തേക്ക് മലയാളി തിരികെ നടക്കേണ്ടതുണ്ട്. എങ്കിൽ മാത്രമേ നമ്മുടെ ഭാഷയും ചിന്താശേഷിയും വരും തലമുറക്കായി കാത്തുസൂക്ഷിക്കാൻ കഴിയൂ.

Wishes for
A Blessed Thiru Onam
&
Another Year full of
Bliss & Delight
Colours & Smiles

Traana Technologies

ISO 9001:2015 Certified | www.traana.in

Algorithms . Embedded Systems . Human Machine Interface

www.traana.in

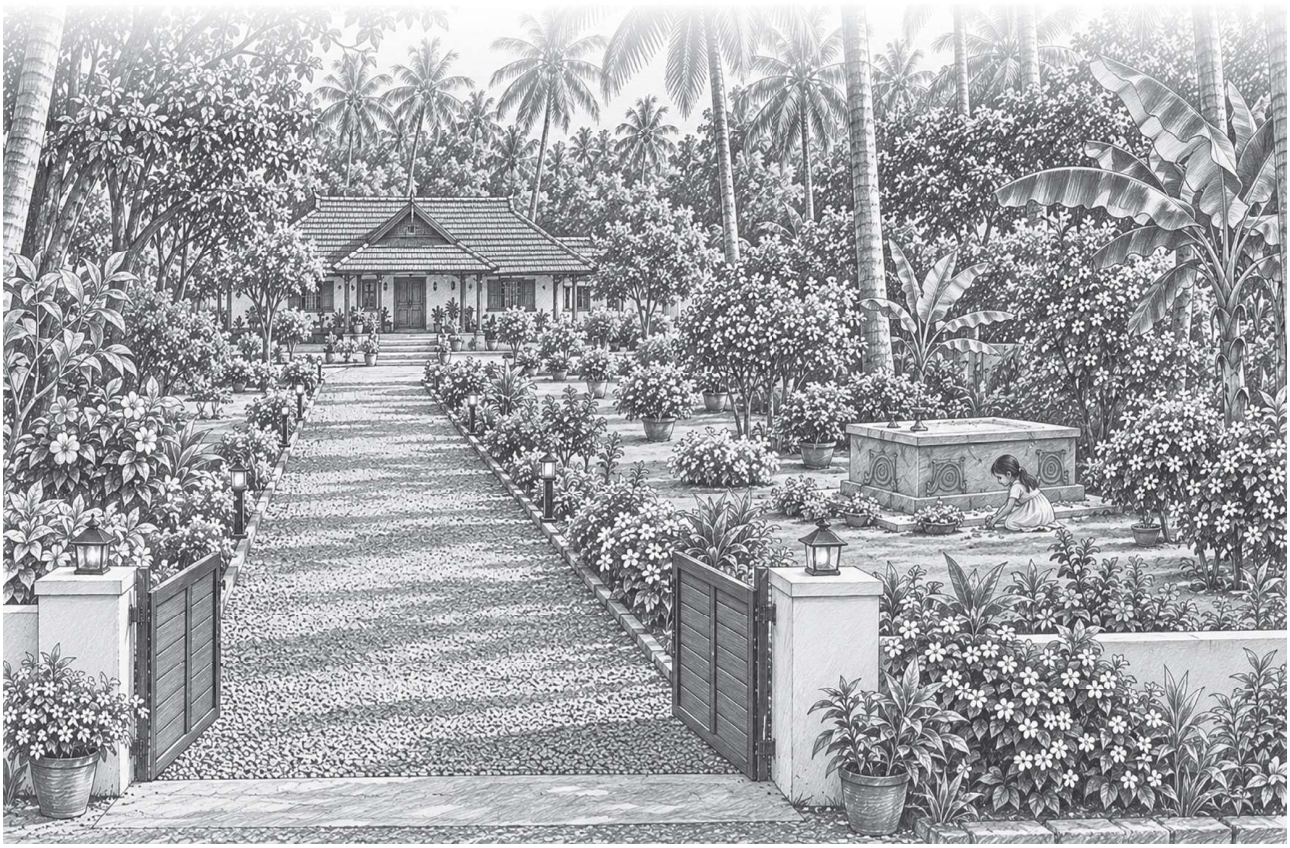
+91-80-3500-3191 admin@traana.in

മുല്ല

ശ്രീനേഷ് എം.

ഇന്ന് ജൂലൈ 14. ഞാൻ ഈ ഭൂമിയിലേക്ക് വന്നു ഓക്സിജനെ കാർബൺ ഡൈ ഓക്സൈഡ് ആക്കുന്ന തൊഴിൽ ചെയ്തു തുടങ്ങിയിട്ട് ഇന്നേക്ക് മുപ്പത്തിരണ്ട് വർഷമാവുന്നു. എന്റെ ക്വാർട്ടേഴ്സിന് പുറത്തുള്ള ചെറിയ പൂന്തോട്ടത്തിൽ, നാട്ടിലുള്ള ഗീതുവിന്റെ വീട്ടിൽ നിന്ന് കൊണ്ടുവന്ന മുല്ല ഇന്ന് ആദ്യമായി പൂവിട്ടു. എന്നും എന്റെ പിറന്നാൾ ദിവസം അവൾ കൊണ്ടുതരാറുള്ളത് പോലെ, കുറച്ചു മുല്ലപ്പൂവുകൾ അവിടെ വിരിഞ്ഞു - എന്നോട് പിറന്നാൾ ആശംസകൾ നേരുന്നതുപോലെ. സുഗീത... എന്റെയും അവളുടെയും വീട്ടുകാർ അവളെ ഗീതു എന്നാണ് വിളിക്കാറുള്ളത് ഞാനും.

എന്റെ നാട്ടിലുള്ള വീടിന്റെ മൂന്ന്-നാല് കിലോമീറ്റർ അകലെ മാറിയാണ് ഗീതുവിന്റെ വീട്, അതിനടുത്ത് തന്നെയാണ് ഞങ്ങൾ പഠിച്ച സ്കൂളും. റോഡിൽ നിന്ന് കുറച്ച് ഉള്ളിലായാണ് അവളുടെ വീടെങ്കിലും റോഡിൽനിന്ന് നോക്കിയാൽ വീട് കാണാം. ചുറ്റും നിറയെ തെങ്ങും വാഴയും പിന്നെ ചെറിയതോതിൽ പച്ചക്കറി തോട്ടവുമൊക്കെയുള്ള ഒരു ഓടിട്ട വീട്. ഗേറ്റ് കടന്നു വീട്ടിലേക്ക് പോവുന്നവഴിക്ക് ഇരുവശവും കുറെ ചെടികളും അതിൽ നിറയെ പലതരം പൂക്കളും. ഒന്നാം ക്ലാസ് മുതൽ അവൾ എന്റെ അതേ ക്ലാസ്സിൽ ആണ് പഠിച്ചിരുന്നത്. പഠിക്കാൻ മിടുക്കിയും അത്യാവശ്യം കാണാൻ മൊഞ്ചത്തിയുമാണെങ്കി

Best Compliments

Vaibhav Electricals

ലും അവൾ ആരോടും സംസാരിക്കാറില്ലായിരുന്നു, അതുകൊണ്ടുതന്നെ സുഹൃത്തുക്കളും ഇല്ലായിരുന്നു. ചോദ്യം ചോദിക്കുമ്പോൾ അവൾ ഉത്തരം പറയുമെന്ന് ഉറപ്പുള്ളതുകൊണ്ട് ക്ലാസ്സിൽ ടീച്ചർ മറ്റുള്ളവരോട് മാത്രമേ ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കാറുള്ളൂ. അപ്പോൾ മനസ്സിൽ തോന്നും നമ്മളെന്താ പൊട്ടനാ?

നാലിലോ അഞ്ചിലോ പഠിക്കുമ്പോൾ ആണെന്ന് തോന്നുന്നു.. എന്റെ പിറന്നാൾ ദിവസം ഞാൻ ക്ലാസിലുള്ള എല്ലാവർക്കും മെലഡി മുട്ടായി കൊണ്ടുകൊടുത്തു. അന്ന് ആദ്യമായി എന്നോട് ഗീതു ചിരിച്ചു. ആ ചിരിയിൽ അവൾക്കും എന്നെപോലെ ഒരു പല്ലിന്റെ കുറവുണ്ടെന്ന് മനസ്സിലായി. ഞാനും എന്റെ ഉള്ള പല്ലുവെച്ച് ചിരിച്ചുകാട്ടി. അവൾ അന്ന് ഉച്ചയ്ക്ക് ഭക്ഷണം കഴിക്കാൻ വീട്ടിൽ പോയി തിരിച്ചു വന്നപ്പോൾ ഒരു ചെറിയ ബോക്സ് നിറയെ മുല്ലപ്പൂവുമായാണ് വന്നത്. ഗീതു പറഞ്ഞു ഞാൻ വീട്ടിൽ നട്ടതാണ്. ഇന്നാണ് ആദ്യമായി ഒന്നു പൂവുണ്ടായത്. എന്റെയും പിറന്നാൾ ഇന്നാണ്. ടീച്ചർ എന്തെങ്കിലും ചോദ്യം ചോദിച്ചാൽ അപ്പോൾ മാത്രം ഉത്തരം പറയാൻ വായതുറക്കുന്നതല്ലാതെ, ഒന്ന് വായതുറന്നു സംസാരിച്ചത് അന്നാണെന്ന് വേണമെങ്കിൽ പറയാം. അന്നുതൊട്ട് ഞങ്ങൾ കൂട്ടുകാരായി. അവളുടെ വീട്ടിൽ എപ്പോഴും പോവാം എന്നായി. പ്രത്യേകിച്ച് അവളുടെ അമ്മയ്ക്ക് ഞാൻ പോവുന്നത് ഒരു സന്തോഷമുള്ള കാര്യമായിരുന്നു.

പ്ലസ് ടു വിൽ അവൾ സയൻസ്സ് എടുത്തു. എസ്.എസ്. എൽ.സിക്ക് നല്ല മാർക്കും കഴിവും എല്ലാം ഒത്തിണങ്ങിയതുകൊണ്ട് എനിക്ക് അവളുടെ സ്കൂളിൽത്തന്നെ കൊമേഴ്സിന് കിട്ടി. അവിടെ എനിക്ക് പുതിയ കൂട്ടുകാരൊക്കെയായി. അന്നൊരു വെള്ളിയാഴ്ച ആയിരുന്നു. ക്ലാസ്സിൽ എല്ലാരും കൂടിയിരുന്നു സൊറപറഞ്ഞിരിക്കുമ്പോൾ ഗീതു പെട്ടെന്ന് ക്ലാസ്സിൽ ഒരു ചെറിയ ബോക്സുമായി വന്നു, എന്നിട്ട് കൈപിടിച്ച് പിറന്നാൾ ആശംസ പറഞ്ഞു. അപ്പോളാണ് ഓർത്തത് അന്ന് എന്റെ പിറന്നാളായിരുന്നല്ലോ എന്ന്. ഞാൻ തിരിച്ചും പിറന്നാൾ ആശംസിച്ചു. എല്ലാരുംകൂടി ബോക്സ് തുറക്കാൻ നോക്കിയപ്പോൾ, അതിൽ എന്തായിരിക്കും എന്നറിയാവുന്നതുകൊണ്ട് ഞാൻ ഇപ്പോൾ തുറക്കില്ല എന്ന് പറഞ്ഞു. അതെന്താ തുറന്നാൽ എന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഒരുത്തൻ പെട്ടി തുറന്നു. തുറന്നപ്പോൾ മൊത്തം മുല്ലപ്പൂ. അന്ന് എനിക്ക് ഒരു വട്ടപ്പേര് വീണു 'ജാസ്മിൻ.' അവളുടെ വീട്ടിൽ പലതരത്തിലുള്ള ചെടികളുണ്ട്. എല്ലാത്തിലും നല്ല മണമുള്ള പൂക്കളും ഉണ്ട്. എന്നാലും ഈ കശ്മല സ്ത്രീ എന്തിനാവോ മുല്ലപ്പൂ തരുന്നേ എന്ന് അവളോട് ചോദിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിനു ഇതുവരെ അവൾ എനിക്കു ഒരു മറുപടിയും തന്നിട്ടില്ല.

പ്ലസ് ടു കഴിഞ്ഞു അവൾ സ്വാഭാവികമായും എഞ്ചിനീയറിംഗ് എടുത്തു. ഞാൻ എന്റെ മാർക്ക് വെച്ച് ഡിപ്ലോമയ്ക്ക് ചേർന്നു. ഡിപ്ലോമ എൻജിനീയർ എന്നാൽ എന്താ ചെറിയ എഞ്ചിനിയർ ആണോ? ഗീതു അവൾക്ക് സമയം കിട്ടുമ്പോൾ ഇടയ്ക്കൊക്കെ എന്നെ വിളിക്കുമായിരുന്നു. വിളിച്ചാൽ തുടങ്ങും അവളുടെ കൂടെയുള്ളവരെപറ്റിയുള്ള കുറ്റം പറച്ചിൽ. ഞാൻ എല്ലാം മൂളിക്കേൾക്കും. അവൾക്ക് പഠിക്കാൻ താൽപ്പര്യവും കഴിവും ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ട് പെട്ടെന്ന് എഞ്ചിനീയറിംഗ് തീർത്തു, എന്നിട്ടു ബാംഗ്ലൂരിലെ ഒരു ഫേമസ് ഐ.ടി. കമ്പനിയിൽ ജോയിൻ ചെയ്തു. ഞാൻ എല്ലാ സിലബസും കൃത്യമായി പഠിച്ചു പരീക്ഷ രണ്ടുമൂന്നു പ്രാവശ്യമൊക്കെ എഴുതി, ഡിപ്ലോമ നാല് വർഷംകൊണ്ട് എഴുതി തീർത്തു. എനിക്ക് പഠനത്തോടുള്ള ആത്മാർത്ഥത എന്റെ വീട്ടുകാർ പണ്ടേ മനസിലാക്കിയിരുന്നു. അതിനിടയിലൊക്കെ, നാട്ടിൽ എല്ലാവരും ചെയ്യുന്നപോലെ പി.എസ്.സി. പരീക്ഷയും സെൻട്രൽ ഗവണ്മെന്റ് പരീക്ഷയുമൊക്കെയായി തേരാപാര നടന്നു. ആയിടയ്ക്ക് നാട്ടിലെ ഒരു ചെറിയ കമ്പ്യൂട്ടർ സർവ്വീസ് സെന്ററിൽ ഒരു ജോലി കിട്ടി. കഷ്ടിച്ച് വട്ടച്ചെലവിനുള്ളത് കയ്യിൽ കിട്ടും എന്നായി.

ഒരുദിവസം രാവിലെ 4:30ന് ഗീതു എന്നെ വിളിച്ചു ''എടാ ഞാൻ സിറ്റിയിൽ അരമണിക്കൂർ കൊണ്ടെത്തും. എന്നെ ഒന്ന് ബൈക്കിൽ വീട്ടിൽ കൊണ്ടാക്കെടാ.'' ഞാൻ തെറിവിളിച്ചു ''നിനക്കെന്താ ഒരു നേരവും കാലവുമൊന്നുമില്ലേ. ഇന്നലെതന്നെ പറഞ്ഞൂടായിരുന്നോ.'' തിരക്കുപിടിച്ച് ഡ്രസ്സിട്ട് എന്റെ ബൈക്ക് എടുത്തു സിറ്റിയിലേക്ക് വിട്ടു. ബസ്റ്റാന്റിൽ എത്തിയപ്പോൾ ഉറക്കച്ചടവോടെ ചിരിച്ചുകൊണ്ട് അവൾ പറഞ്ഞു "Happy Birthday." നമ്മളുടെയൊക്കെ പിറന്നാൾ ഓർത്തുവെക്കാൻ ഒരുത്തിയുണ്ടല്ലോ എന്നോർത്ത് ഞാൻ ദേഷ്യം മറന്നു. ''എവിടെ മുല്ലപ്പൂ'' എന്ന് ഞാൻ ചോദിച്ചു. അവൾ പറഞ്ഞു ''ഓ അത് ഈ പ്രാവശ്യം തരൂല്ല.'' ഞാൻ ചിരിച്ചുകൊണ്ട് ''താങ്ക്സ്'' പറഞ്ഞു. ഒരിക്കൽ അവളുടെ വീട്ടിൽ പോയപ്പോൾ അമ്മയും മോളും തമ്മിൽ ബഹളം. കല്യാണത്തിന് പോവുമ്പോൾ തലയിൽ വെക്കാൻ അമ്മ കുറച്ചു മുല്ലപ്പൂ പറിച്ചതിനാണ് ഈ പ്രശ്നം. അമ്മ പറമ്പിന്റെ മൂലക്ക് ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു ''ഇവൾ നട്ടതിൽ ആകെ മുളച്ചത് ആ മുല്ലച്ചെടിമാത്രമാണ്. ഇത്ര പൂവുണ്ടായിട്ടും അതീന്ന് ഒരു പൂ എന്നെക്കൊണ്ട് തൊടാൻ വിടൂല്ലാടാ. ഇവൾ വെള്ളം നനച്ചാൽ ചെടിയൊക്കെ കരിഞ്ഞു പോവും. പക്ഷേ അത് മാത്രം നല്ലോണം വളർന്നിട്ടുണ്ട്.'' ഞാൻ പറമ്പിൽ അമ്മ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ച സ്ഥലത്തേക്ക് നോക്കി. പറമ്പിന്റെ മൂലയ്ക്ക് ഒരു ചെറിയ അസ്ഥിത്തറ, അതി

നടുത്ത് ഇലകളെക്കാൾ കൂടുതൽ പൂക്കളുമായി ഒരു മുല്ലച്ചെടി. ''ഇത്രയും പൂക്കൾ ഉണ്ടായിട്ടും കുറച്ചു അമ്മ എടുത്താൽ എന്താ'' എന്ന് ഞാൻ ഗീതുവിനോട് ചോദിച്ചു. ''അതിൽ നിന്ന് പൂ പറിക്കാൻ ഞാൻ ആരെയും വിടൂല്ലാന്ന്'' അവൾ പറഞ്ഞു.

ഞാൻ ഗീതുവിനെ വീട്ടിൽകൊണ്ടാക്കി ഇറങ്ങാൻ നേരം രണ്ട് വലിയ ബുക്ക് എടുത്തു തന്നിട്ട് പറഞ്ഞു: ''സെന്ട്രൽ ഗവൺമെന്റ് എക്സാമിന് പ്രിപ്പയർ ചെയ്യാൻ വേണ്ടിയുള്ള ബുക്കാണ്. എന്റെ സുഹൃത്ത് ഒരു ഡിഫൻസ് ലാബിൽ വർക്ക് ചെയ്യുന്നുണ്ട്. അവൻ സജസ്റ്റ് ചെയ്തതാണ്. എക്സാമിന്റെ നോട്ടിഫിക്കേഷൻ അടുത്ത മാസം വരും. ഇവിടുന്ന് തേരപ്പാരാ നടക്കാതെ പഠിച്ചു അതിൽ കയറാൻ നോക്ക്.'' ഞാൻ ''ഓക്കെ'' പറഞ്ഞു വീട്ടിൽ നിന്ന് ഇറങ്ങി ഗേറ്റിന്റെ അടുത്ത് എത്തിയപ്പോൾ അവൾ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു ''എടാ ഇന്ന് വൈകുന്നേരം സിറ്റിയിൽ കൊണ്ടാക്കണേ. എനിക്ക് നാളെ ഓഫീസിൽ കയറണം.'' ഞാൻ വേറെയാരെയെങ്കിലും കൂട്ടി പോവാൻ ചുമ്മാ പറഞ്ഞു. വീട്ടിലേക്ക് പോവുമ്പോൾ ഞാൻ ചിന്തിച്ചു 'ഒരു പിറന്നാൾ ആഘോഷിക്കാൻ ഇവളെന്തിനാ ഒരു ദിവസത്തേക്ക് കുറ്റിയും പറിച്ചു ബാംഗ്ലൂരിൽ നിന്ന് വന്നത്.'

രാത്രി ഒമ്പതുമണിക്കാണ് അവളുടെ ബസ്. ഞാൻ ഏഴുമണിക്ക് വീട്ടിൽ എത്തി. അവൾ റെഡിയാവുന്നതേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു. അവിടുന്ന് രാത്രി ഭക്ഷണം കഴിച്ചു നമ്മൾ ഇറങ്ങി. പോവുന്ന വഴിക്ക് അവളുടെ ഓഫീസിലെ കാര്യങ്ങളും അവരുടെ കമ്പനി വഴി യു.എസ്സിലേക്ക് പോവുന്ന കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റിയൊക്കെ സംസാരിച്ചു. ബസിൽ കയറുന്നതിനു മുമ്പ് ഒരു ബോക്സ് എടുത്തു തന്നിട്ട് അവൾ ''പിറന്നാൾ ആശംസകൾ'' പറഞ്ഞു. അതിലും കുറെ മുല്ലപ്പൂക്കൾ ആയിരുന്നു.

നാട്ടിലെ കമ്പ്യൂട്ടർ സർവ്വീസ് സെന്ററിലും പി.എസ്സ്.സി. സ്റ്റഡി സെന്ററിലുമൊക്കെയായി ഒരു വർഷം കടന്നുപോയി. ഒന്നുരണ്ട് പി.എസ്സ്.സി. ലിസ്റ്റിലും പിന്നെ അന്നെഴുതിയ ഡിഫൻസ് ലാബ് ലിസ്റ്റിലും എന്റെ പേര് വന്നു. ആറേഴ് മാസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ എനിക്ക് ബാംഗ്ലൂർ ഉള്ള ഡിഫൻസ് ലാബിലേക്ക് ജോയിൻ ചെയ്യാനുള്ള ലെറ്റർ വന്നു. അതിനിടയിൽ ഗീതുവിന് ബാംഗ്ലൂരിൽ നിന്ന് അവരുടെ കമ്പനിയിലൂടെ യു.എസ്സിലേക്ക് മാറ്റം കിട്ടി. അച്ഛനും അമ്മയ്ക്കും ഒറ്റമോളായതുകൊണ്ട് അവൾ ദൂരെപോവുന്നതിൽ അവർക്കു ഒട്ടും താൽപ്പര്യം ഇല്ലായിരുന്നു. രണ്ടുകൊല്ലം ശടപടേന്ന് പോവൂല്ലേന്ന് പറഞ്ഞാണ് അവരെക്കൊണ്ട് സമ്മതിപ്പിച്ചത്.

അവളെ എയർപോർട്ടിലേക്കു കൊണ്ടുവിടാൻ നാട്ടിൽ നിന്ന് അച്ഛനും അമ്മയും ബാംഗ്ലൂരിലേക്ക് വന്നു. അവർ വന്നപ്പോൾ എന്റെ ക്വാർട്ടേസിൽ ആണ് വന്നു നിന്നത്. അവളും കൊണ്ടുപോവേണ്ട ബാഗും മറ്റു അല്ലറ ചില്ലറ സാധനങ്ങളുമൊക്കെയായി എന്റെ ക്വാർട്ടേഴ്സിൽ വന്നു. എനിക്ക് അറിയാവുന്ന ഒരു ക്യാബ് ഡ്രൈവറെ വിളിച്ചു എയർപ്പോർട്ടിൽ കൊണ്ടുവിടാൻ പറഞ്ഞു. പിറ്റേന്ന് രാവിലെ 3:30 ന് നമ്മൾ എല്ലാവരും അവളെ കൊണ്ടുവിടാൻ എയർപോർട്ടിലേക്ക് പോയി. അവൾ പോവുന്നതിന്റെ വിഷമം എല്ലാവർക്കും ഉണ്ടായിരുന്നു. അവൾ പോവുന്ന വിഷമം മാറ്റാൻ ഞാൻ എന്തൊക്കെയോ സംസാരിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. എന്റെ അടുത്ത പിറന്നാളിന് മുല്ലപ്പൂവിന് പകരം അവിടുന്ന് ഒരു ഐഫോൺ വാങ്ങിത്തന്നാൽ മതിയെന്ന് തമാശയ്ക്കു പറഞ്ഞു. എന്തോ ഓർത്തുകൊണ്ട് അവൾ ''ശരി കണ്ണാ'' എന്ന് പറഞ്ഞു. ഇവൾ യു.എസ്സിലേക്ക് പോവുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ എന്റെ പേര് മറന്നു ആരുടെയോ പേര് വിളിക്കുന്നു എന്ന് ഞാൻ അമ്മയോട് പരിഭവം പറഞ്ഞു. ടോൾ ചാർജ് ഒഴിവാക്കാൻ വേറെ ഏതോ ആൾത്തിരക്കില്ലാത്ത റോഡ് വഴിയാണ് പോയത്. ഒരു ചെറിയ ജംഗ്ഷൻ എത്തിയപ്പോൾ പെട്ടെന്ന് റൈറ്റ് സൈഡിൽ നിന്നുവന്ന ഒരു വാഹനം നമ്മളുടെ വണ്ടിയെ ഇടിച്ചു, ഞാൻ ഒരു മങ്ങിയ ലൈറ്റ് മാത്രമേ കണ്ടുള്ളൂ. പിന്നെ നമ്മളുടെ കാർ രണ്ടുമൂന്നു തവണ മറിഞ്ഞു. എനിക്ക് ബോധം വന്നപ്പോൾ നാട്ടിൽ നിന്ന് അച്ഛനും അളിയനും ഹോസ്പ്പിറ്റിലിൽ എത്തിയിരുന്നു. നാലുദിവസം ഐസിയുവിൽ ആയിരുന്നു. ഗീതുവിനും അവളുടെ അച്ഛനും ക്രിട്ടിക്കൽ ആണെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ കാലിൽനിന്ന് ഒരു തരിപ്പുകയറി. കൈയുടെ എല്ലും റിബ്സും ഫ്രാക്ചർ ആയത് കൊണ്ട് ഒരുമാസത്തെ റസ്റ്റ് വേണമെന്ന് ഡോക്ടർ പറഞ്ഞു. ഡിസ്ചാർജ് ചെയ്തു നാട്ടിലേക്ക് പോവുമ്പോൾ ഗീതുവിന്റെ കാര്യം ആരും സംസാരിക്കാത്തതിൽ എനിക്ക് സംശയം തോന്നിയിരുന്നു. അവർക്ക് കുഴപ്പമില്ല എന്ന് പറയുന്നുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും എനിക്ക് എന്തോ വല്ലായ്മ മനസ്സിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. നാട്ടിൽ എത്തി കുറേപേർ കാണാൻ വന്നു. പിന്നെ അവൾ ഇപ്പോൾ ഇല്ല എന്ന് എന്റെ ഫ്രണ്ട്സിൽ നിന്ന് ഞാൻ മനസിലാക്കി. കണ്ണിൽ ഇരുട്ടുകയറുന്നപോലെ അപ്പോൾ തോന്നി.

നാട്ടിൽ എത്തി രണ്ടുദിവസം കഴിഞ്ഞു, ഞാൻ അവളുടെ വീട്ടിൽ പോയി. അവളുടെ വീട്ടിൽ അപ്പോഴും ആൾക്കാർ വരുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ആ ആക്സിഡന്റിൽ അവളും അവളുടെ കൂടെ അച്ഛനും പോയിരുന്നു, അവളെ സുരക്ഷിതമായി എത്തിക്കാനെന്നവണ്ണം. അമ്മയ്ക്ക് കൂട്ടായി ഇപ്പോൾ അവിടെ അടുത്ത ബന്ധുക്കൾ മാത്രമേയുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ഞാൻ ആ വീട്ടിൽ കയറിയതും, മോനെ എന്ന് വിളിച്ചുകൊണ്ട് അമ്മ വന്ന് കെട്ടിപ്പിടി

ച്ചുകരഞ്ഞു. ''എനിക്കിനിയാരുണ്ട് എന്ന് അമ്മ പറഞ്ഞു. എന്ത് പറയണം എന്നറിയാതെ ഞാനും കരഞ്ഞു. അമ്മ കരഞ്ഞുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു ''മോനെ, ചെറുപ്പത്തിൽ ഞാൻ പലതും അനുഭവിച്ചതാണ്. ഇരട്ടക്കുട്ടികൾ ആയിരുന്നു ഗീതുവും കണ്ണനും. അവർ തമ്മിൽ എപ്പോഴും തല്ലും വഴക്കും കൂടുമെങ്കിലും ഒരു നേരം പരസ്പരം കാണാതിരിക്കാൻ കഴിയില്ലായിരുന്നു. അവർ രണ്ടിൽ പഠിക്കുമ്പോൾ ആയിരുന്നു ആ അപകടം നടക്കുന്നത്. മുറ്റത്ത് ഓടിക്കളിക്കുകയായിരുന്നു. പെട്ടെന്നാണ് കണ്ണൻ ഗേറ്റും കടന്നു പുറത്തേക്ക് ഓടിയത്. അപ്പോഴാണ് അതിലൂടെ വന്ന ഒരു വണ്ടി. വീണ്ടും അമ്മ കരയാൻ തുടങ്ങി. പിന്നെ അവൾ ഒന്ന് രണ്ടുകൊല്ലത്തോളം ആരോടും മിണ്ടാറില്ലായിരുന്നു. പിന്നെ നാലിലോ അഞ്ചിലോ പഠിക്കുമ്പേൾ ആണ് നിന്നെ കൂട്ടുകാരനായി കിട്ടിയത്. ഇപ്പോൾ എല്ലാരും അതാ അങ്ങോട്ട് പോയി കിടക്കുവാ. എന്നെയും കൂട്ടാതെ. ഞാൻ അമ്മ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ച സ്ഥലത്ത് നോക്കി. പണ്ട് ഒരു അസ്ഥിത്തറയുണ്ടായിരുന്ന സ്ഥലത്ത് രണ്ട് പുതിയ തറ കൂടി വന്നിരിക്കുന്നു. ഞാൻ അവിടേയ്ക്ക് നടന്നു. അവസാനമായി ഒന്ന് ഗീതുവിനെ കാണാൻ.

ഞാൻ ഇതെല്ലാം ഓർത്തിരിക്കുമ്പോൾ എന്റെ അടുത്ത് എന്റെ മോൾ വന്നിട്ട് ചോദിച്ചു ''അച്ഛാ എന്തിനാ വിഷമിച്ചിരിക്കുന്നേ.'' ഞാൻ വെറുതെ പറഞ്ഞു ''നീ ചോറ് മുഴുവൻ കഴിക്കാത്തതുകൊണ്ടാണ് അച്ഛന് വിഷമമായത്.'' ''ഞാൻ നാളെ മുഴുവൻ കഴിച്ചോളാം'' എന്ന് പറഞ്ഞ് മോൾ പോയി. ഞാൻ അടുക്കളയിൽ പോയി കെട്ടിയോളോടു ''എടീ നമ്മക്ക് നാളെ നാട്ടിൽ പോയാലോ.'' ''എന്താ പെട്ടെന്ന്'' എന്ന് അവൾ ചോദിച്ചു. ഞാൻ പറഞ്ഞു ''ഗീതുവിന്റെ അമ്മ മരിച്ചിട്ട് ആ വീട്ടിൽ ഒന്ന് പോവാൻ പറ്റിയില്ല. എനിക്ക് എന്തോ ഒന്നു പോവണം എന്ന് തോന്നുന്നപോലെ. നമ്മക്ക് നാളെ രാവിലെ പോവാം.''

രാവിലെ 4:30-ന് കാർ എടുത്തു ക്വാർട്ടേഴ്സിൽനിന്നും ഇറങ്ങി. ട്രാഫിക് ഇല്ലാത്തതിനാൽ ഉച്ചക്കു തന്നെ നാട്ടിൽ എത്തി. വിരാജ്പേട്ട ചുരം റോഡ് എന്നത്തെയും പോലെ പൊട്ടിപ്പൊളിഞ്ഞുതന്നെയാണ് കിടക്കുന്നത്, അല്ലെങ്കിൽ അതിലും നേരത്തേ എത്താമായിരുന്നു. വീട്ടിൽ എത്തി ഒന്ന് ഫ്രഷ് ആയി ഉച്ചഭക്ഷണം കഴിച്ചു കുറച്ചുനേരം കിടന്നു. വൈകുന്നേരം ഒരു നാലരയ്ക്ക് അച്ഛന്റെ സ്കൂട്ടർ എടുത്തു ഗീതുവിന്റെ വീട്ടിലേക്ക് തിരിച്ചു. ഗേറ്റ് തുറന്നു ഉള്ളിൽ കയറി. വൈകുന്നേരം ആയതുകൊണ്ടാണോ അതോ ചുറ്റും മരങ്ങൾ ഉള്ളതുകൊണ്ടാണോ എന്തോ ആ വീടിന്റെ പറമ്പിൽ കയറിയപ്പോൾ ഒരു തണുപ്പ് അനുഭവപ്പെട്ടു. ആൾതാമസം ഇല്ലാത്തതിനാൽ മുറ്റം മുഴുവൻ കരിയില നിറഞ്ഞിരുന്നു. പാമ്പോ മറ്റോ ഉണ്ടെങ്കിലോ എന്ന് പേടിച്ച് നല്ല കനത്തിൽ നിലത്തു ചവിട്ടി ആ പറമ്പിന്റെ മൂലയിലേക്ക് നടന്നു. വെയിൽ മങ്ങി തുടങ്ങിയിരുന്നു. ആ മൂലയിൽ നാല് അസ്ഥിത്തറ കണ്ടു. മൂന്ന് തറയിൽ നല്ലവണ്ണം കാട്ടുവള്ളി പടർന്നു പിടിച്ചിരുന്നു. ഗീതുവിന്റെ തറയിൽ മാത്രം വള്ളിപ്പടർപ്പ് ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അവളുടെ അമ്മ മുമ്പ് പറഞ്ഞതുപോലെ അവൾ നട്ട മുല്ലച്ചെടിയൊഴിച്ചു ഒന്നും മുളച്ചു പൂവിട്ടിട്ടില്ല. ഞാൻ മൂന്ന് തറയിൽ നിന്നും കാട്ടുവള്ളികൾ വലിച്ചുമാറ്റി. ഗീതു അവളുടെ കൂടപ്പിറപ്പിന് വേണ്ടി അവന്റെ തറയ്ക്കരികിൽ നട്ട മുല്ലച്ചെടി ഒരു ചെറിയ മരം പോലെ ആയിരിക്കുന്നു. അതിൽ ഇലകളെക്കാൾ കൂടുതൽ പൂവുകൾ ആയിരുന്നു. അതിൽ നിന്ന് നാല് പൂവുകൾ പറിച്ചു ഗീതുവിന്റെയും കണ്ണന്റെയും തറയിലും വെച്ചു എന്നിട്ട് Belated Birthday Wishes പറഞ്ഞു. വീണ്ടും ഒരു തണുത്തകാറ്റ് അരികിലൂടെ കടന്നുപോയി. അതിന് മുല്ലപ്പൂവിന്റെ ഗന്ധമായിരുന്നു. ആ കാറ്റ് എന്നോടും പിറന്നാൾ ആശംസകൾ പറഞ്ഞതുപോലെ തോന്നി.

LE

LUCKY ENTERPRISES

Engineers & Contractors

#606, 80 Feet Road, 7th Block,
2nd Phase Banashankari 3rd Stage, Banglore - 560085
Mob: 9496051326

No 19, (LOTUS) Kushal Layout,kaggadasapura
C.V. Raman Nagar Post, Bangalore 560 093
Tel: 25345249, Mob: 9538802063

Remembering Anoj Jacob

Jijomon Joseph

We worked together at Amal Jyothi College of Engineering, Kanjirappally. In the Electronics and Communication Department laboratory, among the instructors, he was the youngest—or rather, we considered him like a younger brother in the family. We had a great time there.

When our seniors Christopher and Martin got jobs in DRDO, we also tried when the next vacancies appeared. We attempted the DRDO STA exam and interview, got selected, and received appointments at ADE itself. We joined ADE together on November 14, 2008—Children's Day. I still remember that day: it was a Friday, and we arrived to join without our medical certificates, which led to a hassle at Bowring Hospital. Our friend Martin had already arranged our temporary stay with Joseph Sir. We celebrated his birthday three days later—his first birthday celebration in Bangalore—though, as always, he wasn't interested in birthday celebrations.

The days I, Anoj, and Hemanth spent together with Joseph Sir in Phase 1 Township during the first year, and thereafter in Phase 2 for another two years in Anoj's quarters, are still very clear in my memory. The birthday parties, New Year parties, welcome parties, and wandering around Bangalore, Mysore, Yelagiri, and Alleppey... I still remember with a laugh how we played like kids in the Rail Museum.

Anoj had a peculiar nature. He was an introvert. He was a reasonably good cook. He would cook food, but no one was allowed to comment. You just eat, wash your plate, and that was it—no comments, neither good nor bad was accepted. He expected no thanks, either. Once, when I was on a train coming back from Balasore after some 20–25 days of trials, I called him and requested idli and sambar for the next day. He replied in his usual style, *"Ente patti undakkum"*. I was sure it would be there. When I reached the room by 10 AM the next day, he had already left for office. On the table, inside a casserole, were my idlis and sambar. That's how he was.

We did a lot of roaming. Now, when I am trying to get a good photo of him, I just realize that he never posed for any pictures. People say he didn't speak much, but he used to speak for hours. Me, Pramod Ettan, Shiju, Christopher, Kishore... we just had to be there; there was no need to actually listen. Just be there, read the newspaper, or watch TV. He wasn't bothered. Off late, we realized that he wasn't talking about himself—it was all about office, politics, etc., and nothing personal. He never wanted us to visit his home, even though we passed right through Kattappana. When some of us forcefully visited, he wasn't very amused. I sometimes wondered: did he actually like the things he claimed he didn't like?

Even though I shifted to my own quarters after marriage, I kept visiting him. He was always ready to help whenever I asked. He used to accompany me for anything, without a second thought. If he said no, it was a big NO, and I knew I shouldn't force him. Later, everybody got busy with family and children, and he became rather alone. Though I used to visit him, the frequency decreased. He hated the thought of taking help from anyone and kept everything to himself. I never expected he would leave us so soon.

"I could have done better for you... cared for you more... this pain will forever remain, my dear friend.

How much I owe you... You didn't give me much of a chance... Is it 'thank you' or 'I'm sorry' that I owe you more? I really don't know."

Best Compliments

CMK Projects (P) Ltd

No. 26, M.V. Complex, 3rd Floor,
Chellammal Street, Shenoy Nagar,
Chennai - 600 030

KOMAN 'THE ODYSSEY' (കോമന്റെ ഒഡിസി)

രഞ്ജിത് ടി.

"Odyssey" എന്നൊരു പടം വന്നിട്ടുണ്ട് പോലും... നോളൻ എന്ന വലിയ ഇംഗ്ലീഷ് സംവിധായകന്റെ പടം.... ഗ്രീക്ക് ഇതിഹാസത്തെ കുറിച്ചാണ് പടം.... ലോക സുന്ദരിയായ ഹെലൻ രാജകുമാരിയെ തട്ടി ക്കൊണ്ടു പോയ ട്രോയ് എന്ന രാജ്യത്തോടുള്ള വർഷങ്ങൾ നീണ്ട യുദ്ധ കഥ.....

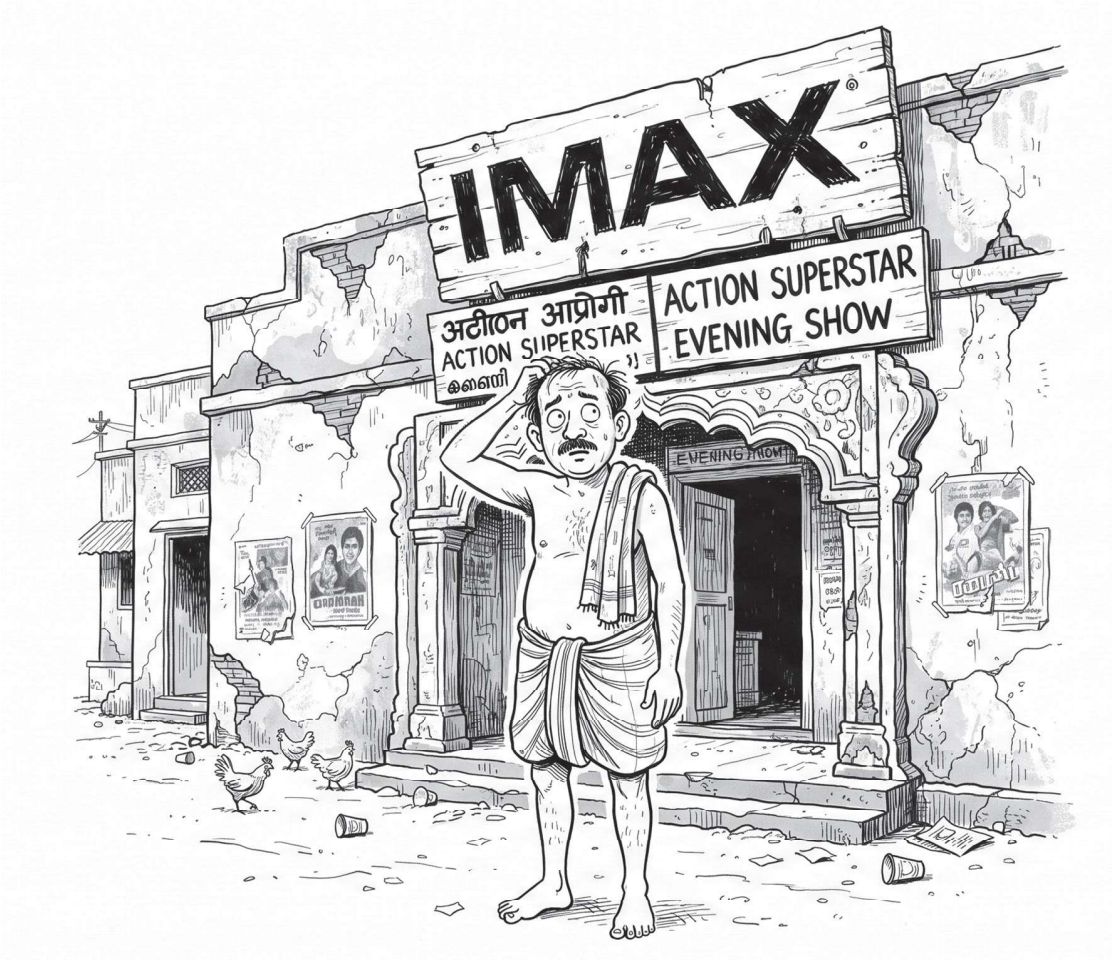
പുത്തൻ പണക്കാരൻ ശ്യാമളൻ പറയുന്നത് കേൾക്കാത്ത ഭാവത്തിൽ കേട്ട കോമന് ഒരു ആഗ്രഹം.... ഇത്ര വലിയ സംഭവം ആണെങ്കിൽ ഒന്ന് കണ്ടേക്കാം.... കോമൻ മനസ്സിൽ വിചാരിച്ചു...

പടം ഐമാക്സ് തിയേറ്ററിൽ കാണണം പോലും.... അതെന്താണപ്പാ ഐമാക്സ്.... നമ്മടെ നാട്ടിലോ മറ്റോ ഉണ്ടോ.... ഏതായാലും നോക്കാം...

കോമൻ ചവച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന വെറ്റിലപാക്ക് തുപ്പി കളഞ്ഞു...

ഒന്ന് കുളിച്ചു ഒറ്റ മുണ്ടും ഉടുത്തു ടൗണിലേക്ക് വച്ചു പിടിച്ചു....

കോമൻ ടൗണിലേക്കൊന്നും ഇറങ്ങാറില്ല.... ആകെ വന്നിട്ടുള്ളത് നാരായണേട്ടന്റെ കട വരെയാണ്...

സാധനങ്ങൾ വിറ്റ് തിരിച്ചു പോകും..... ടൗൺ കണ്ട കോമൻ അന്ധാളിച്ചു... ആരോടെങ്കിലും ചോദിച്ചു നോക്കാം.. Odyssey എവിടെ കാണാം എന്ന്... ആരോടൊക്കെയോ അന്വേഷിച്ചു എങ്കിലും ഐമാക്സ് തിയേറ്റർ ആരും കാണിച്ചു കൊടുത്തില്ല.... ഒടുവിൽ ആരോ ടൗണിന്റെ തെക്കേ ഭാഗത്തുള്ള പഴയ തീയേറ്റർ കാണിച്ചു കൊടുത്തു...

നേരെ പോയി ഒരു ടിക്കറ്റ് എടുത്തു... ഇടക്ക് കൊറിക്കാൻ ഒരു പാക്കറ്റ് കടലയും വാങ്ങി..

കേറുന്നതിനു മുമ്പ് തീയേറ്ററിന്റെ മുകളിലേക്ക് നോക്കി.... IMAX..... എന്നെഴുതിയ ബോർഡ് കണ്ടു.... കുറച്ചു നാൾ സ്കൂളിൽ പോയതോണ്ട് ഇത്തിരി ഇംഗ്ലീഷ് അറിയാം....

ഉള്ളിൽ കയറിയപ്പോൾ ചില സീറ്റുകൾ ഒക്കെ ഇളകിയിരിക്കുന്നു..... ചിലതിനു കാലില്ല... തരക്കേടില്ലാത്ത ഒരു സീറ്റിൽ കോമൻ ഇരിപ്പുറപ്പിച്ചു...

സിനിമ തുടങ്ങി.... വെള്ളിത്തിരയിലെ നോളന്റെ മഹാകാവ്യം കോമന് ഇഷ്ടമായി.... സംസാരം കാര്യായിട്ട് മനസിലായില്ലെങ്കിലും പടം നല്ലത് ആയി തോന്നി... പക്ഷെ ചിത്രത്തിന് ക്ലാരിറ്റി കുറവ്.. ആകെ ഒരു പുകമയം, ഡബിൾ ആയി കാണുന്നു... ഇനി ഇപ്പൊ തന്റെ astigmatism ആണോ എന്നറിയാൻ ഓരോ കണ്ണും പൊത്തി പിടിച്ചു നോക്കി.. ഇല്ല... ഇപ്പോളും ഡബിൾ തന്നെ....

ഇനി ഇപ്പൊ ഇതാണാവോ ഈ IMAX... ആ... എന്നുപറഞ്ഞു കോമൻ ബാക്കി കണ്ടു...

ഇടവേളയിൽ ആരോ പറഞ്ഞു.. പ്രോജെക്ഷൻ ശരിയല്ല..... അത് കേട്ട പാടെ കോമൻ ചാടി എണീറ്റു പറഞ്ഞു..

“Yes.... There is an issue with Projection..."

രണ്ടു പേരും കൂടി projector റൂമിലേക്കു പോയി... അവിടത്തെ ഓപ്പറേറ്ററോട് കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞു... മൂപ്പർക്ക് കാര്യം മനസ്സിലായി.... അയാൾ ഒരു പഴയ screw ഡ്രൈവർ ഒക്കെ എടുത്തു ചില അഡ്ജസ്റ്റ്മെന്റുകൾ ചെയ്തു നോക്കി... അവസാനം ഒരു വിധത്തിൽ പ്രോജെക്ഷൻ കിട്ടി...

ഇടവേളക്ക് ശേഷം.... പടത്തിന് കുറച്ച് തെളിമ ഒക്കെ വന്നു.... വെറുതെ തന്റെ Astigmatism സംശയിച്ചതിൽ കോമന് ദുഃഖം തോന്നി... ഒഡിസ്സിയിലെ രംഗങ്ങൾ കോമൻ നന്നായി ആസ്വദിച്ചു..

പടം കഴിഞ്ഞ കോമൻ സന്തോഷമായി... ജീവിതത്തിൽ ആദ്യമായി താൻ ഒരു ഇംഗ്ലീഷ് മൂവി അതും, IMAX-ൽ കണ്ടു... കോമന് തന്നോട് തന്നെ അഭിമാനം തോന്നി...

പടം കഴിഞ്ഞു പുറത്തിറങ്ങിയ കോമൻ മുറ്റത്തു നിന്ന് 'IMAX theater' എന്നെഴുതിയ ബോർഡിലേക്ക് ഒന്നുകൂടി നോക്കി.... അപ്പൊ ഇതാണ് കാര്യം... ഇത്രേ ഉള്ളൂ.. IMAX.....

IMAX-ൽ Odyssey കണ്ട സന്തോഷത്തിൽ കടലയും കൊറിച്ചു കൊണ്ട് കോമൻ വീട്ടിലേക്ക് വച്ചു പിടിച്ചു.... TROY യുദ്ധം ജയിച്ച പോലെ....

തീയേറ്ററിന്റെ കുറച്ച് അകലെയായി അവിടത്തെ local പിള്ളേർ ക്രിക്കറ്റ് കളിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.... ബാറ്റിന്റെ പിന്നിലായി സ്റ്റമ്പ് ആയി ഒരു പഴയ ബോർഡ് കഷ്ണം ആയിരുന്നു വച്ചിട്ടുള്ളത്.... അതിൽ 'CIN' എന്ന് എഴുതിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു.....

'CINIMAX THEATER' എന്ന ബോർഡിൽ നിന്ന് പൊട്ടി വീണ ബോർഡിലെ മൂന്നക്ഷരം.....

...ശുഭം...

Angel of Death

Chanjal S. Kumar

I saw Rakha sitting on a cloud. Her pink wings looked so delicate. I wished I could touch them. As I ogled at her, our eyes met and her charismatic smile instantly vanished. She looked away. I went up to her and confessed my feelings. She was surprised for sure but rejected me point blank. She said I was emotionless and didn't deserve her love. Well, I was relieved now, at least I did my part what ever the outcome was. I went back to my cloud, but a word was stuck in my head, 'Emotionless'. As I was lost in my thoughts, I was disrupted by a duty call. I got ready to take off to earth. I turned around to see Rakha with her friends, beautifully giggling at the other Angel boys flirting with them. I turned around and plunged off my cloud to take my flight to earth. It was an apartment building. I settled myself on the terrace, opposite to the building. Through the window, I saw my target getting dressed when his wife walked up to him all dressed. I saw a twinkle in his eyes and her satisfaction on seeing his reaction. I found it very interesting, I wonder did I ever have a twinkle in my eyes when I saw Rakha. But never did I see a satisfaction in her eyes. As I was drifting away in my thoughts, my target, Rakesh and his wife were walking towards their car. We, the death angels, have to keep a close watch on our targets for a week till their destined date. I flew along side their car. They went in to another house. I watched him through a window. Music, dance, booze and party. Everyone was enjoying a celebration. Watching them have a fun time together, I started wondering whether they would have the same fun, if they knew Rakesh just had a week to live? Days passed by and everything they did kept me wondering about the same question and every time I thought about it, I felt a coldness spread inside me that drained away any warmth I felt inside watching them bond. Finally it was his destined day and Rakesh was on his hospital bed. Beeping machines were around him, wires and tubes passed in and out of him, while he laid on the bed motionless. My clock beeped, indicating it was time for Rakesh to move on. I touched his heart and Rakesh opened his eyes looking at me confused. I helped him stand and as soon as he did there was a long beep from one of the machines and doctors came running in. Rakesh was shocked to see himself lying on the bed when he was standing next to me. The doctors were trying to restart his heart, while Rakesh was crying and begging me to let him live.

Suddenly I could hear a lady crying loudly from outside the room. Rakesh, broke down hearing it. "My Radha…" he kept saying looking at that direction. I watched him coldly. We, the death angels had no

rights or power to grand him the wish to live a minute longer. I held his hand and he looked at me scared. I started to take flight into the skies as he silently floated alongside me, looking in the direction of his love. I had undertaken numerous cases, but this was the first time I could understand the emotionlessness in me. How I did not feel anything watching someone in pain. Rakha was right, I am emotionless, no matter what the reason is. Handing over Rakesh's soul to his destination, I went back to my cloud where I could see Rakha far away. She was right, I thought. She deserves better than me. Thinking so I took my eyes off her. I laid down on my cloud looking at the clear sky above me lost in my own thoughts. We, the death Angels are emotionless, cold slaves, meant to take up our duties promptly without any questions or exceptions. We don't deserve warm company as we will never understand their warmth. Coldly thinking about emotions I never will understand, I drifted off to sleep until my next duty call.

Best Compliments

Fresh Sea Foods From

Dolphin Sea Foods

Near Railway Cross, Kaggadasapura, Bangalore.

25 Years of Glorious Service Completed.

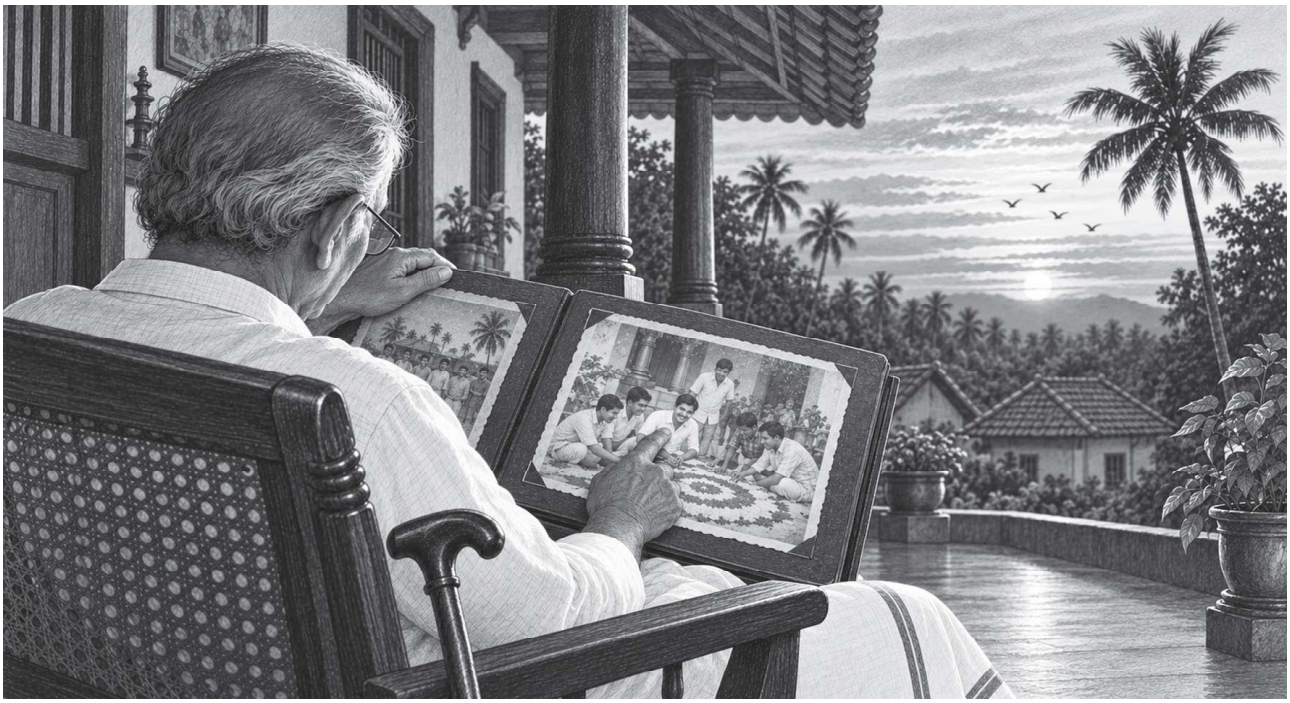
Phone: 9448335226 / 8921388018

Age ഒരു Number മാത്രമാണോ Factor ആണോ? ഒരു കാലഘട്ടത്തിന്റെ ചോദ്യം

എ.കെ. വൽസലൻ

Age ഒരു Factor തന്നെയാണ്

“Age ഒരു നമ്പർ മാത്രമാണ്..”.

എന്ന് പലരും പറയാറുണ്ട്.

കേൾക്കാൻ നല്ലൊരു വാക്കാണ്.

മനസ്സിന് ഒരാശ്വാസവും, ജീവിതത്തെ കുറച്ചുകൂടി സന്തോഷത്തോടെ കാണാനുള്ള ധൈര്യവും അത് നൽകുന്നുണ്ട്.

പക്ഷേ, എഴുപത്തിയഞ്ച് വയസ്സിന്റെ ജീവിതത്തിലൂടെ കടന്നുവന്ന ഒരാളെന്ന നിലയിൽ ഞാൻ പറയട്ടെ-Age ഒരു നമ്പർ മാത്രമല്ല; അത് ഒരു Big Factor തന്നെയാണ്.

വയസ്സ് ആദ്യം വരുന്നത് മുഖത്തല്ല. നമ്മൾ അറിയാതെ അത് ശരീരത്തിനുള്ളിലാണ് പടർന്നുകയറുന്നത്. ഒരിക്കൽ ക്ഷീണമറിയാതെ നടന്ന വഴികളിൽ ഇന്ന് ഇടക്ക് ഒന്ന് നിൽക്കേണ്ടിവരും.

ഒരിക്കൽ കിടന്നാൽ ഉറങ്ങിപ്പോയിരുന്ന രാത്രികൾ ഇന്ന് നീണ്ടുണർന്ന രാത്രികളാകും.

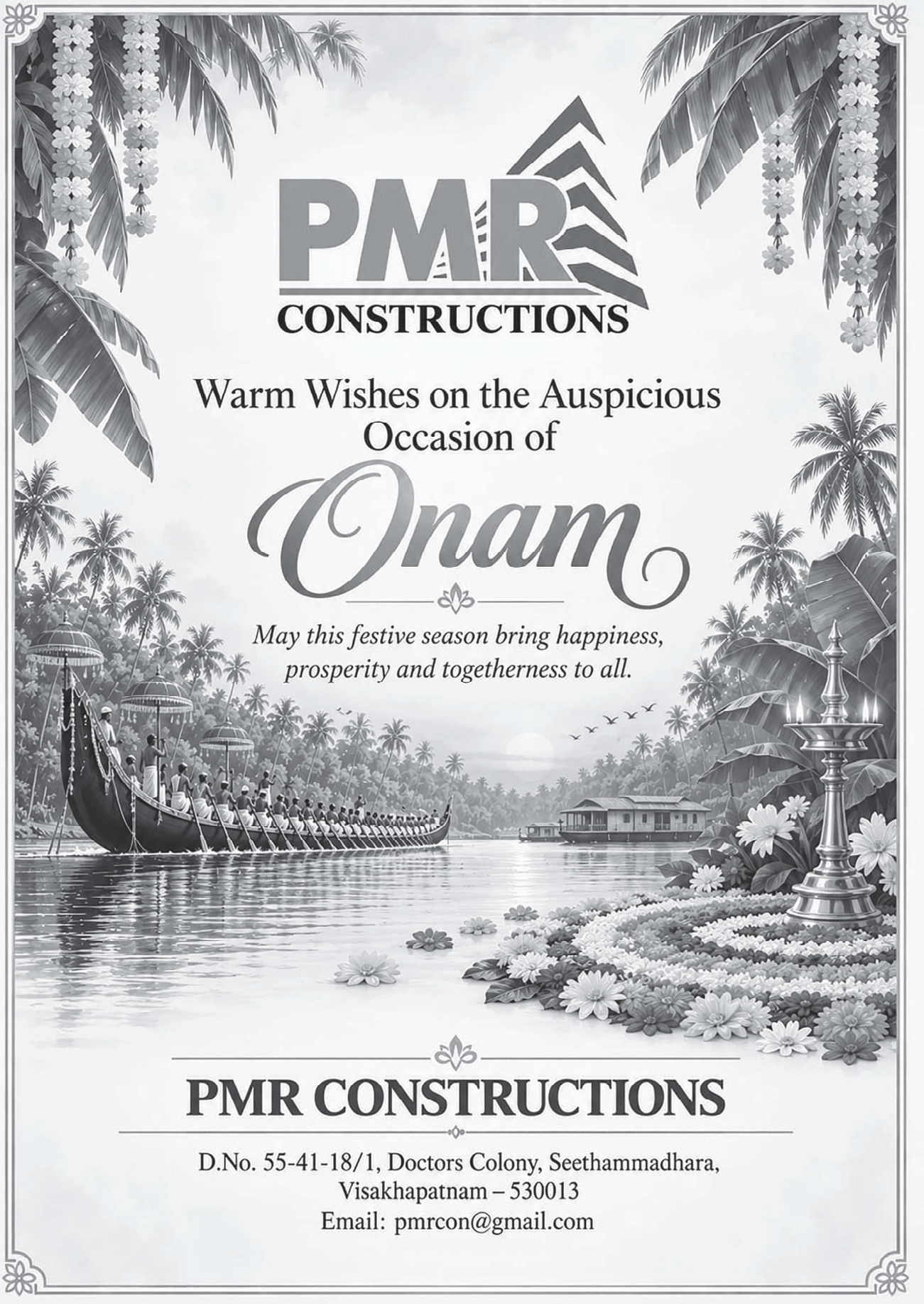
ഒരിക്കൽ ഇഷ്ടപ്പെട്ടതെല്ലാം ആലോചിക്കാതെ കഴിച്ചിരുന്ന നാവിനോട് ഇന്ന് ശരീരം പലതിനും വേണ്ട എന്നു പറയും.

ഒരിക്കൽ ‘‘നാളെ ചെയ്യാം’’ എന്ന് മാറ്റിവെച്ച കാര്യങ്ങൾക്ക് ഇന്ന് ‘‘ഇപ്പോൾ തന്നെ ചെയ്യണം’’ എന്നൊരു വിലയുണ്ടാകും.

യൗവനത്തിൽ ശരീരം ഒരു വലിയ സമ്പത്താണെന്ന് നമ്മൾ അറിയാറില്ല.

അത് എന്നും നമ്മോടൊപ്പം ഉണ്ടാകുമെന്നൊരു തെറ്റിദ്ധാരണയിലായിരിക്കും നമ്മൾ ജീവിക്കുന്നത്.

മറ്റുള്ളവരുടെ സ്നേഹവും ആദരവും അഭിനന്ദനങ്ങളും നേടണമെന്ന ആഗ്രഹത്തിൽ, സ്വന്തം ആരോഗ്യത്തെക്കുറിച്ച് അധികം ചിന്തിക്കാതെ ഓടിയ ഒരു കാലം എനിക്കുമുണ്ടായിരുന്നു.

PMR
CONSTRUCTIONS
Warm Wishes on the Auspicious Occasion of
Onam
May this festive season bring happiness, prosperity and togetherness to all.
PMR CONSTRUCTIONS
D.No. 55-41-18/1, Doctors Colony, Seethammadhara,
Visakhapatnam – 530013
Email: pmrcon@gmail.com

മറ്റൊരാൾക്ക് ആവശ്യമുണ്ടെങ്കിൽ സമയം നോക്കിയില്ല.

ഭക്ഷണസമയം കഴിഞ്ഞാലും കാര്യമാക്കിയില്ല.

ഉറക്കം നഷ്ടപ്പെട്ടാലും പരാതിയുണ്ടായില്ല.

ശരീരം ക്ഷീണിച്ചാലും മനസ്സ് പറയും-

''ഇത് കഴിഞ്ഞിട്ട് വിശ്രമിക്കാം''

അങ്ങനെ മറ്റുള്ളവർക്കുവേണ്ടി ജീവിച്ച എത്രയോ ദിവസങ്ങൾ കടന്നുപോയി.

അന്ന് അതൊന്നും ത്യാഗമായി തോന്നിയിരുന്നില്ല.

മറ്റൊരാളുടെ മുഖത്ത് തെളിയുന്ന സന്തോഷമായിരുന്നു അതിന്റെ പ്രതിഫലം.

പക്ഷേ ജീവിതം മുന്നോട്ടുപോയി.

ഒരു ദിവസം ഒരു രോഗം വന്നു.

പിന്നെ മറ്റൊന്ന്.

അതിന്റെ പിന്നാലെ മറ്റൊന്ന്.

രോഗങ്ങൾ പരസ്പരം കൈകോർത്തുപിടിച്ച് ഒരു ചങ്ങലപോലെ ജീവിതത്തിലേക്ക് കടന്നുവന്നു.

ഒരിക്കൽ ആശുപത്രിയിലേക്ക് പോയിരുന്നത് തളർന്നുപോയ മറ്റൊരാളുടെ കൈപിടിച്ചായിരുന്നു.

ഇന്ന് സ്വന്തം റിപ്പോർട്ടുകളുമായി ആശുപത്രിയുടെ വരാന്തയിൽ കാത്തുനിൽക്കേണ്ടിവരുന്നു.

ഒരിക്കൽ മരുന്നിന്റെ പേരുപോലും ഓർക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലായിരുന്നു.

ഇന്ന് ഗുളികകളുടെ പേരുകൾ ജീവിതത്തിന്റെ ഭാഗമായിരിക്കുന്നു.

ലാബിലേക്ക് പോകുന്നു.

രക്തം കൊടുക്കുന്നു.

പുതിയ ടെസ്റ്റുകളുടെ പേരുകൾ കേൾക്കുന്നു.

റിപ്പോർട്ടുകൾ കാത്തിരിക്കുന്നു.

അപ്പോഴാണ് മനസ്സിലാകുന്നത്-

ശരീരത്തെ നമ്മൾ എത്രകാലം അവഗണിച്ചുവോ, അതിന് ശരീരം ഒരുനാൾ കണക്കു ചോദിക്കുമെന്ന സത്യം.

യൗവനത്തിൽ എത്രയോ തവണ ഞാൻ മറ്റുള്ളവർക്ക് രക്തം നൽകിട്ടുണ്ട്. ഒരു മനുഷ്യന്റെ ജീവൻ നിലനിർത്താൻ എന്റെ ശരീരത്തിൽനിന്ന് എന്തെങ്കിലും നൽകേണ്ടിവന്നാൽ അതിനും തയ്യാറായിരുന്നു. പക്ഷേ ഇന്ന് ഒരു യൂണിറ്റ് രക്തം ആവശ്യമുണ്ടായാൽ അതിനായി പലരോടും ചോദിക്കേണ്ടിവരുന്നു.

അപ്പോഴാണ് ജീവിതം മറ്റൊരു സത്യം പഠിപ്പിച്ചത്-

''എന്റെ രക്തം പലർക്കും ചേരാം; പക്ഷേ എനിക്ക് ആവശ്യമുള്ളപ്പോൾ എനിക്ക് ചേരുന്ന രക്തം തന്നെ വേണം.''

ജീവിതത്തിലെ ചില സത്യങ്ങൾ പുസ്തകങ്ങളിൽനിന്ന് പഠിക്കാൻ കഴിയില്ല. അവ സ്വന്തം ശരീരത്തിലൂടെ കടന്നുപോയാലേ അവയുടെ ആഴം മനസ്സിലാകൂ. അപ്പോഴാണ് ഡോക്ടർ വളരെ സ്വാഭാവികമായി പറയുക-

''അതൊക്കെ ഉണ്ടാകും Age ഒരു factor ആണ്.''

ആ വാക്കുകൾ കേൾക്കുമ്പോൾ ചിലപ്പോൾ ഉള്ളിൽ ഒരു ചെറിയ ചിരി വരും.

''അതെ ഡോക്ടർ''

''ഇപ്പോൾ എനിക്ക് മനസ്സിലാകുന്നു - Age ഒരു factor തന്നെയാണ്.'' പക്ഷേ വയസ്സ് മാത്രമല്ല നമ്മളെ ഇന്നത്തെ അവസ്ഥയിലേക്ക് കൊണ്ടുവന്നത്. നാം ജീവിച്ച രീതിക്കും അതിൽ പങ്കുണ്ട്. വിശ്രമിക്കേണ്ട സമയത്ത് വിശ്രമിക്കാതിരുന്നത്, വിശക്കുമ്പോൾ ഭക്ഷണം കഴിക്കാതിരുന്നത്, ഉറങ്ങേണ്ട സമയത്ത് മറ്റുള്ളവർക്കുവേണ്ടി ഉണർന്നിരുന്നത്, ശരീരം നൽകിയ ചെറിയ മുന്നറിയിപ്പുകൾ പോലും അവഗണിച്ചത്, അവയ്ക്കും നമ്മുടെ ജീവിതകഥയിൽ ചെറിയ ചെറിയ അധ്യായങ്ങളുണ്ട്.

എങ്കിലും ഞാൻ പഴയ ദിവസങ്ങളെ കുറ്റപ്പെടുത്തുന്നില്ല. അന്ന് എനിക്ക് അറിയാവുന്ന രീതിയിൽ ഞാൻ ജീവിച്ചു. കഴിയുന്നിടത്തോളം മറ്റുള്ളവരെ സഹായിച്ചു.

ആരുടെയെങ്കിലും ജീവിതത്തിൽ ഒരു ചെറിയ നന്മയെങ്കിലും ചെയ്യാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, അതിന്റെ സന്തോഷം ഇന്നും എന്റെ ഉള്ളിലുണ്ട്.

പക്ഷേ ഇന്ന് ചെറുപ്പക്കാരോട് ഒരു കാര്യം പറയാൻ തോന്നുന്നു-

മറ്റുള്ളവർക്കുവേണ്ടി ജീവിക്കണം. പക്ഷേ അതിനിടയിൽ നമ്മളെ തന്നെ മറന്നുപോകരുത്. കാരണം ഒരുനാൾ നമ്മുടെ ശരീരം നമ്മളോട് ചോദിക്കും-

''എന്നെക്കുറിച്ച് നീ എപ്പോഴാണ് ചിന്തിച്ചത്?''

ആ ചോദ്യത്തിന് ഉത്തരം പറയാൻ വൈകിപ്പോകരുത്.

യൗവനത്തിൽ ശരീരം നമ്മോടൊപ്പം നിൽക്കുന്ന ഒരു സുഹൃത്തിനെപ്പോലെയാണ്. നമ്മൾ പറയുന്നതെല്ലാം അത് അനുസരിക്കും. പക്ഷേ

പ്രായമാകുമ്പോൾ അതേ ശരീരം ഒരു കണക്കു പുസ്തകമായി മാറുന്നു.

വർഷങ്ങളോളം അതിൽ നാം എഴുതിവെച്ചതെല്ലാം, ഒരുനാൾ അത് ഓരോന്നായി തുറന്ന് വായിച്ചുകേൾപ്പിക്കും.

അപ്പോൾ മനസ്സിലാകും-

നാം കഴിച്ച ഭക്ഷണത്തിനും, നഷ്ടപ്പെടുത്തിയ ഉറക്കത്തിനും, അവഗണിച്ച ക്ഷീണത്തിനും, മാറ്റിവെച്ച വിശ്രമത്തിനും, ശ്രദ്ധിക്കാതെ കടന്നുപോയ മുന്നറിയിപ്പുകൾക്കും ഓരോന്നിനും അതിന്റേതായ വിലയുണ്ടെന്ന്.

എന്നാൽ പ്രായം നമ്മിൽനിന്ന് എല്ലാം കവർന്നെടുക്കുന്നില്ല. അത് ചില അഹങ്കാരങ്ങൾ എടുത്തുകളയും. ചില അനാവശ്യ ആഗ്രഹങ്ങൾ കുറയ്ക്കും. ആരെയാണ് സ്നേഹിക്കേണ്ടത്, ആരെയാണ് വിട്ടുകൊടുക്കേണ്ടത്, എന്തിനാണ് സമയം ചെലവഴിക്കേണ്ടത്, എന്താണ് ശരിക്കും ജീവിതത്തിൽ വിലപ്പെട്ടത്- ഇതൊക്കെ പഠിപ്പിക്കും.

അതിലുപരി, നമ്മൾ സ്നേഹിച്ചിരുന്ന പലരും പതുക്കെ ഓർമ്മകളായി മാറുന്നത് കാണേണ്ടിവരും.

അപ്പോഴാണ് മനസ്സിലാകുന്നത്-

പ്രായം എന്നത് വർഷങ്ങളുടെ എണ്ണം മാത്രമല്ല; നമ്മിൽനിന്ന് കടന്നുപോയ മനുഷ്യരുടെയും അനുഭവങ്ങളുടെയും ഓർമ്മകളുടെയും നീളമാണ്.

എഴുപത്തിയഞ്ചാം വയസ്സിൽ എത്തിനിൽക്കുമ്പോൾ എനിക്ക് തോന്നുന്നത് ഇതാണ്-

മനസ്സിനെ ചെറുപ്പമായി സൂക്ഷിക്കണം. പക്ഷേ ശരീരത്തിന്റെ പ്രായത്തെ നിഷേധിക്കരുത്.

''എനിക്ക് പ്രായമായിട്ടില്ല'' എന്ന് സ്വയം വിശ്വസിപ്പിക്കുന്നതിനേക്കാൾ, ''അതെ, എനിക്ക് പ്രായമായി, പക്ഷേ ഈ പ്രായത്തിലും ജീവിക്കാനുള്ള കുറെ സ്നേഹവും, പറയാനുള്ള കുറെ വാക്കുകളും, കാണാനുള്ള കുറെ കാഴ്ചകളും, നൽകാനുള്ള കുറെ നന്മകളും ഇനിയും ബാക്കിയുണ്ട്...'' എന്ന് പറയുന്നതാണ് കൂടുതൽ സുന്ദരം.

കാരണം, പ്രായം കൂടുമ്പോൾ ജീവിതം അവസാനിക്കുന്നില്ല; ജീവിതത്തിന്റെ അർത്ഥം മാത്രമാണ് പതുക്കെ മാറുന്നത്. അതുകൊണ്ട് ''Age ഒരു നമ്പർ മാത്രമാണ്'' എന്ന് പറയുന്നവരോട് എനിക്ക് എതിർപ്പില്ല.

പക്ഷേ എഴുപത്തിയഞ്ച് വയസ്സിന്റെ അനുഭവത്തിൽ നിന്ന് ഞാൻ അതിനൊരു വാക്കുകൂടി കൂട്ടിച്ചേർക്കുന്നു- Age ഒരു നമ്പർ മാത്രമല്ല... നമ്മൾ ജീവിച്ചുവന്ന ജീവിതത്തിന്റെ അടയാളം കൂടിയാണ്.

അതുകൊണ്ടുതന്നെ ഇന്ന് ഞാൻ ഉറപ്പോടെ പറയുന്നു - Age ഒരു Factor തന്നെയാണ്.

പക്ഷേ അതിനേക്കാൾ വലിയൊരു Factor ഉണ്ട്- ആ പ്രായം വരെയും നാം എങ്ങനെ ജീവിച്ചു എന്നത്.

മറ്റൊരു കാര്യം കൂടി ഞാൻ ഇവിടെ കുറിച്ചിടുന്നു. മുകളിൽ പറഞ്ഞതും താഴെ എഴുതാൻ പോകുന്നതും എന്റെ അനുഭവത്തിൽ നിന്നു തന്നെ അറിഞ്ഞ പാഠങ്ങൾ തന്നെയാണ്.

നമ്മൾ ആരോഗ്യത്തോടെ ഇരിക്കുമ്പോൾ, പ്രത്യേകിച്ച് വയസ്സാകുമ്പോൾ നമ്മൾ ചെയ്യേണ്ടതായി എനിക്ക് നല്ലതെന്ന് തോന്നുന്ന ഒരു കാര്യം കൂടി പറയാം. തെറ്റാണെങ്കിൽ ക്ഷമിക്കണം.

ചില വാതിലുകൾ തുറക്കുമ്പോൾ നമ്മൾ ആശുപത്രിയിലേക്കാണ് കടക്കുന്നത്.

പക്ഷേ ചില വാതിലുകൾക്കു മുന്നിൽ നിൽക്കുമ്പോൾ, നമ്മൾ ജീവിതത്തിന്റെയും മരണത്തിന്റെയും ഇടയിൽ നിൽക്കുകയാണ്.

ICU-യുടെ വാതിലിൻ മുന്നിൽ നിൽക്കുന്ന മകന്റെ / മകളുടെ/ഭർത്താവിന്റെ / ഭാര്യയുടെ മുഖത്തേക്ക് ഒന്ന് നോക്കിയാൽ മതി.

അവരുടെ കൈയിൽ ഒരു റിപ്പോർട്ട് ഉണ്ടാകും. മനസ്സിൽ ആയിരം ചോദ്യങ്ങളും.

''അച്ഛനെ/അമ്മയെ/ഭർത്താവിനെ/ഭാര്യയെ ഇനിയും എത്ര ദിവസം ഇങ്ങനെ കിടത്തണം?''

അതിനുള്ള ഉത്തരം അവർക്കറിയില്ല. വെന്റിലേറ്ററിൽ കിടക്കുന്ന അച്ഛൻ... ശരീരം പതിയെ നിശ്ചലമാകുന്നു. സംസാരമില്ല. കണ്ണുതുറക്കില്ല. സ്വയം ശ്വസിക്കുന്നില്ല. ഭക്ഷണം വായിലൂടെ കഴിക്കുന്നില്ല. എങ്കിലും യന്ത്രങ്ങൾ ശ്വാസം കൊടുക്കുന്നു.

ട്യൂബുകളിലൂടെ ദ്രവഭക്ഷണം ശരീരത്തിലെത്തുന്നു. മരുന്നുകൾ ശരീരത്തിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ പിടിച്ചുനിർത്തുന്നു.

ജീവൻ അവിടെ ഉണ്ടോ, അതോ ശരീരത്തിന്റെ ചില പ്രവർത്തനങ്ങൾ മാത്രമാണോ യന്ത്രങ്ങൾ നീട്ടിക്കൊണ്ടുപോകുന്നത്?

ആ ചോദ്യം പലപ്പോഴും ഡോക്ടറേക്കാൾ കൂടുതൽ വേദനിപ്പിക്കുന്നത് രോഗിയുടെ മക്കളെയാണ്. കാരണം ഒരു ഘട്ടത്തിൽ ഡോക്ടർ പറയേണ്ടിവരും:

''ഇനി ചികിത്സയുടെ ലക്ഷ്യം എന്താണ് എന്ന്

കുടുംബം തീരുമാനിക്കേണ്ട സമയമാണ്.''

അപ്പോൾ മകൻ/മകൾ തകർന്നുപോകും.

വെന്റിലേറ്റർ മാറ്റാൻ അവന്/അവൾക്ക് ഭയമാണ്.

മാറ്റിയാൽ...

''ഞാനാണോ അച്ഛനെ/അമ്മയെ കൊന്നത്?'' എന്ന് ഒരു ചോദ്യം ജീവിതകാലം മുഴുവൻ അവനെ പിന്തുടരുമോ എന്ന ഭയം. ഭാര്യയ്ക്ക് ഭയം. ഭർത്താവിന് ഭയം. മകൾക്ക് ഭയം.

''ബന്ധുക്കൾ എന്ത് പറയും?''

അതാണ് ചിലപ്പോൾ ഏറ്റവും വലിയ ഭയം.

ബന്ധുക്കൾ ദിവസവും ആശുപത്രിയിലേക്ക് ഫോൺ ചെയ്ത് രോഗിയുടെ വിവരം അന്വേഷിക്കുന്നവർ ഉണ്ടാകും.

''എങ്ങനെയുണ്ട്?''

''ഡോക്ടർ എന്താണ് പറഞ്ഞത്?''

''വെന്റിലേറ്റർ മാറ്റരുത്...''

''പണം പോയാലും ചികിത്സ തുടരൂ...''

മരണത്തിന്റെ വക്കിൽ എത്തി രക്ഷപ്പെട്ട, Miracle സംഭവിച്ച കഥകളുടെ കെട്ടഴിച്ച് ബന്ധുക്കൾ നിരത്തും. അത് കൊണ്ട് അവസാനം വരെ നോക്കേണ്ടത് നിങ്ങളുടെ കടമയാണ്.

മക്കളെ കഷ്ടപ്പെട്ട് വളർത്തിയതിന്റെ പുതിയ പുതിയ കഥകൾ അവർ എന്നും പറയും.

ബന്ധുക്കൾക്ക് പറയാൻ എളുപ്പമാണ്.

പക്ഷേ ആ വാക്കുകൾ പറയുന്നവർ ICU-ന്റെ പുറത്ത് ഉറക്കമില്ലാതെ കാത്തിരിക്കുന്നില്ല. അവർ ജോലിയിൽ നിന്ന് അവധി എടുക്കുന്നില്ല. അവർ ഓരോ ദിവസവും ആശുപത്രി ബില്ലിന്റെ അക്കങ്ങൾ നോക്കി വിറയ്ക്കുന്നില്ല. അവർ കടം വാങ്ങി ചികിത്സ തുടരുന്നില്ല.

അവസാനം,

''ഞാൻ എന്താണ് ചെയ്തത്?'' എന്ന കുറ്റബോധവുമായി ജീവിതകാലം മുഴുവൻ നടക്കേണ്ടിവരുന്നതും അവരല്ല.

അതുകൊണ്ടാണ് നാം ഈ കാര്യം മരണത്തിന്റെ വക്കിൽ എത്തുമ്പോൾ മാത്രം ചിന്തിക്കരുതെന്ന് പറയുന്നത്.

ഇന്ന് തന്നെ നമ്മൾ, പ്രത്യേകിച്ച് വയസ്സായ മനുഷ്യർ ചിന്തിക്കണം. നമ്മൾ ആരോഗ്യത്തോടെയിരിക്കുമ്പോൾ. നമ്മുടെ മനസ്സ് വ്യക്തമായിരിക്കുമ്പോൾ. നമ്മുടെ മക്കളുടെ കണ്ണുകളിൽ ഭയമല്ല, സ്നേഹം മാത്രം കാണാൻ കഴിയുമ്പോൾ.

നമ്മുടെ അവസാന കാലത്ത് എന്താണ് വേണ്ടതെന്നും, എന്താണ് വേണ്ടാത്തതെന്നും മുൻകൂട്ടി വ്യക്തമാക്കാനും, നിയമപരമായി സാധുവായ രീതിയിൽ രേഖപ്പെടുത്താനും ഇന്ത്യയിൽ സംവിധാനങ്ങളുണ്ട്. അതിന്റെ കൃത്യമായ നടപടിക്രമങ്ങൾ ആശുപത്രിയോടും ഡോക്ടറോടും നിയമവിദഗ്ധരോടും ചോദിച്ച് മനസ്സിലാക്കണം.

''എന്റെ ജീവൻ യന്ത്രങ്ങളുടെ സഹായത്തോടെ അനാവശ്യമായി നീട്ടേണ്ടതില്ല.''

''എനിക്ക് ബോധമില്ലാത്തതും തിരിച്ചുവരാനുള്ള യാഥാർത്ഥ്യമായ സാധ്യതയില്ലാത്തതുമായ അവസ്ഥയാണെങ്കിൽ, എന്റെ ആഗ്രഹത്തിന് വിരുദ്ധമായി ചികിത്സകൾ നീട്ടിക്കൊണ്ടുപോകരുത്.''

എന്ന് നമുക്ക് മുൻകൂട്ടി പറയാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ...

ഒരു ദിവസം ICU-യുടെ വാതിലിന് പുറത്ത് നിൽക്കുന്ന നമ്മുടെ മകന്/മകൾക്ക് ഒരു തീരുമാനം എടുക്കേണ്ടി വരില്ല.

അവന്/അവൾക്ക് നമ്മെ നോക്കി സ്വയം ചോദിക്കേണ്ടിവരില്ല:

''അച്ഛനെ രക്ഷിക്കാമായിരുന്നില്ലേ?''

മക്കൾക്ക് കുറ്റബോധത്തോടെ ഉറങ്ങേണ്ടിവരില്ല. ഭാര്യയ്ക്ക്,

''ഞാനാണോ ആ തീരുമാനം എടുത്തത്?''

എന്ന വേദനയിൽ ജീവിതം മുഴുവൻ കഴിയേണ്ടിവരില്ല.

നമ്മുടെ അവസാന ശ്വാസത്തെക്കുറിച്ച് മുൻകൂട്ടി സംസാരിക്കുന്നത് മരണത്തെ ക്ഷണിക്കലല്ല.

മരണത്തെ ഭയന്ന് ജീവിച്ചിരുന്ന ഒരാളുടെ അവസാനത്തെ ധൈര്യമായിരിക്കാം അത്.

കാരണം സ്നേഹം എന്നത് ഒരാളെ എങ്ങനെയെങ്കിലും പിടിച്ചുനിർത്തുക മാത്രമല്ല. ചിലപ്പോൾ അവൻ പോകേണ്ടിവരുമ്പോൾ,

അവന്റെ പേരിൽ നമ്മൾ പിടിച്ചുനിൽക്കാതിരിക്കാനുള്ള ധൈര്യം നൽകുന്നതും സ്നേഹമാണ്.

നമ്മുടെ മക്കൾക്ക് സ്വത്ത് മാത്രം കൈമാറേണ്ടതില്ല. നമ്മുടെ അവസാന തീരുമാനത്തിന്റെ ഭാരത്തിൽ നിന്ന് അവരെ മോചിപ്പിക്കാനും കഴിയും.

ഒരു ദിവസം നമ്മൾ സംസാരിക്കാൻ കഴിയാതെ കിടക്കുമ്പോൾ, നമ്മുടെ പേരിൽ മറ്റൊരാൾ ഒരു തീരുമാനം എടുക്കേണ്ടിവരാതിരിക്കാൻ... ഇന്ന് നമുക്ക് സംസാരിക്കാം.

ഒരു കടലാസിൽ എഴുതിവെക്കാം. നമ്മുടെ പ്രിയപ്പെട്ടവരോട് പറയാം. ഡോക്ടറോട് ചോദിക്കാം. നിയമപരമായ മാർഗ്ഗം മനസ്സിലാക്കാം.

കാരണം...

നമ്മുടെ ജീവിതത്തിന്റെ അവസാന നിമിഷങ്ങളിൽ നമ്മുടെ ശബ്ദം കേൾക്കാൻ കഴിയാതെ പോയാലും, നമ്മുടെ ആഗ്രഹം കേൾക്കപ്പെടുന്ന തരത്തിൽ അത് നേരത്തെ പറഞ്ഞുവെക്കാം.

അത് മരണത്തെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതല്ല. നമ്മെ സ്നേഹിക്കുന്നവരുടെ ഹൃദയത്തിൽ അവസാന നിമിഷം വരെ കുറ്റബോധം നിറയാതിരിക്കാനുള്ള നമ്മുടെ അവസാന സ്നേഹമാണ്.

ഒരിക്കൽ ICU-യുടെ ആ വാതിലിന് മുന്നിൽ നിൽക്കേണ്ടിവരുന്നതിന് മുമ്പ്...

നമ്മൾ നമ്മളോട് തന്നെ ചോദിക്കണം:

''എന്റെ അവസാനത്തെക്കുറിച്ച് തീരുമാനിക്കേണ്ടത് എന്റെ മക്കളായിരിക്കണമോ''

''അതോ, അത് പറയാൻ കഴിയുന്ന ഇന്നത്തെ ഞാൻ തന്നെയോ?''

ഇത് നാളത്തേക്ക് മാറ്റിവെക്കേണ്ട കാര്യമല്ല.

കാരണം നാളെ സംസാരിക്കാൻ കഴിയുമെന്നുറപ്പില്ല.

പക്ഷേ ഇന്ന് നമുക്ക് സംസാരിക്കാം.

ഇന്ന് നമുക്ക് തീരുമാനിക്കാം.

ഇന്ന് നമുക്ക് നമ്മുടെ പ്രിയപ്പെട്ടവരെ ഈ ഭാരത്തിൽ നിന്ന് മോചിപ്പിക്കാം.

നമ്മുടെ അവസാന ആഗ്രഹം -

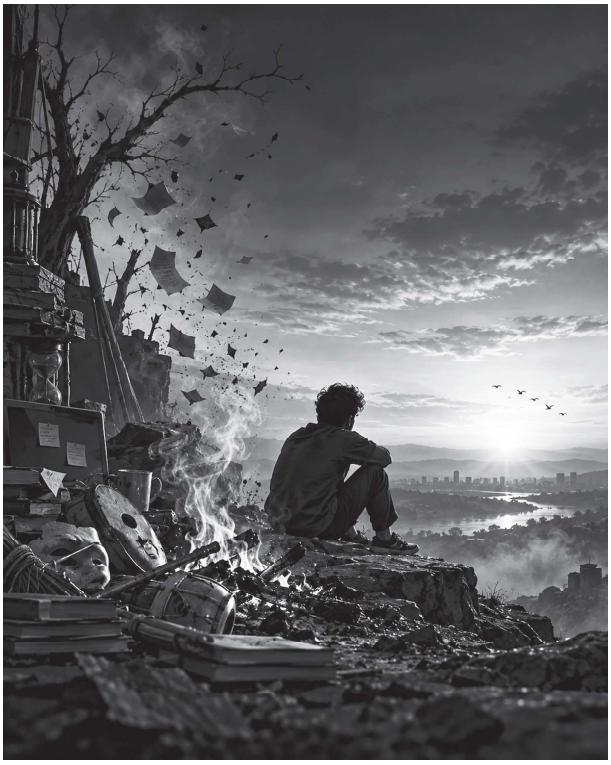
നമ്മുടെ പ്രിയപ്പെട്ടവരുടെ അവസാന വേദനയാകാതിരിക്കട്ടെ.

The Arc

Varun Krishna

The lingering fire seems to be dying
Tired of trying
More a golden Sprout of ash
There is phoenix-like rise on the horizon.

Lost in the pyre of chores
No saving for folklore
Perplexed, in the fortitude of blur
Were reality and facade are one
Having any hope
In itself, a feeling of dope

Then
The stream ain't stopping
Nor the hustle hopping
Still,
Somewhere
In the deepest of denial
Lies the wait for the spark.

SRI NARAYANA STORES

GROCERY & GENERAL ITEMS

QUALITY • TRUST • SERVICE

Your Trusted Neighbourhood Store

At Sri Narayana Stores, we are committed to providing quality grocery products and a wide range of general items to meet your everyday household needs.

With a focus on customer satisfaction, quality products, friendly service and reasonable prices, we strive to make your daily shopping convenient and comfortable.

Your Trust Is Our Strength. Your Satisfaction Is Our Success.

Wishing everyone a Happy, Prosperous and Joyful Onam!

SRI NARAYANA STORES

#6/136/4-1, Krishnappa Building, Nagawar Palya, CV Raman Nagar Post, Bangalore - 560093.

Shop ☎ 9886818054 🏠 : 9845268804

Business Hours: 8:00 AM – 9:00 PM. (Lunch Break: 2:00 PM - 4:00)

Connekt Electronics Pvt. Ltd.

HIGH-RELIABILITY SOLUTIONS FOR CRITICAL MISSIONS

Your Partner for Space, Aerospace & Defence Electronics

OUR PRODUCT PORTFOLIO

MAKE IN INDIA

HIGH-RELIABILITY ELECTRONIC COMPONENTS

- Space-Qualified & MIL-Qualified Relays
- High-Reliability Fuses & Ferrite Beaits
- Radiation-Hardoned GaN Transisters, Drivers & Power Stages
- Space/MIL-Crade DC-DC Converters with EMI Filters
- MIL-Space-Qualified Circular & Hermetic Connectors
- Space-Qualified Temperature Sensors
- High-Reliability Optocoplers & Isslation Components

RF, MICROWAVE & MILLIMETER-WAVE SOLUTIONS

- RF Irolaters & Circulators
- Filters, Diplexers & Duplexers
- Low Noise Amplifiers (LNA) & Power Amplifiers (PA)
- RF Switches & Switch Matrices
- Power Dividers, Conflmers & Couplers
- Mixers, Frequency Converters & Beamforming Solutions
- Make in India RF Components through IAEM India Pvt. Ltd.

ELECTRONICS MANUFACTURING & SYSTEM INTEGRATION

- PCB Assembly & Electronic Manufacturing Services
- Fine-Pitch SMT, BGA & Micro-BSA Assembly
- Inspection, Conformal Coating & X-ray Inspection
- Turnkey and Job-Work Assembly Solutions

APRLICATIONS

Radar · Electronic Werfare (EW) · Satellite Communicstions (SATCOM) · Spacecraft & Launch Vehicles · Avionics · Missile & Defence Electronics

APPLICATIONS

Radar · Electronic Warfare · SATCOM

MAKE IN INDIA • ENGINEERING • RELIABILITY

Through our technology partnerships, indigenous RF product development initiroin, initiatives, and electronics manufaccturing capabilities. Connekt customers in identifying ideitable component component component and subsysomtem solutions for demanding mission-critical applications.

CONNEKT ELECTRONICS PVT. LTD.

#409, 4th Main Road, Amarjyoti Layout, Domlur, Bengaluru – 560071, Karnataka, India

connket@connektelectronics.in · www.connektelectronics.com

Your trusted partner for high-reliability electronic components and product solutions.

MomentuX SYSTEMS

ENGINEERED FOR THE MISSION.

We design and build airborne radar thermal management, radar systems and ground handling equipment, and prove them on fixtures made in-house.

CONTACT
admin@momentuxsystems.com
www.momentuxsystems.com
ADDRESS
127/1, Bhoganahalli Road, Near SLS Sunflower Apartment, Bangalore 560103

01 THERMAL MANAGEMENT

The challenge: radar performance depends on temperature stability. Overheating AESA TR modules reduces detection range and puts the mission at risk.

VAPOUR COMPRESSION VCS

OUR SOLUTION

India's first indigenous vapour compression cooling system for airborne AESA radars. It holds the radar at optimal temperature and preserves full radar and weapon range.

KEY FEATURES

- **Leverages onboard fuel:** JET A-1 cooled condenser
- **44 mm high-speed compressor**, 270 VDC motor controller
- **E-TXV** and ECU over ARINC / RS422
- Fits **next-gen fighter and UAV** platforms
- **DO-178 / DO-254** compliant

HEAT EXCHANGER	11 kW
OUTPUT TEMP	42 °C EGW
COOLANT / REFRIG.	EGW / R134A
PAYLOAD	AESA radar

LIQUID COOLING LCS

OUR SOLUTION

A compact pumped liquid loop that pulls heat from the radar's cold plate and rejects it to air — a lighter, simpler option for lower heat loads and smaller platforms.

KEY FEATURES

- **Centrifugal pump** driven coolant loop
- **Plate-fin heat exchanger** with axial fan
- **Cold plate** interface to radar electronics
- **3-way bypass** valve for temperature control
- **Accumulator** for coolant expansion

HEAT LOAD	3.0 kW
PUMP	Centrifugal
COOLANT	EG-water, 12 LPM
OUTLET TEMP	40 ± 2 °C

02 RADAR RE-POSITIONER

THE CHALLENGE

AESA radars steer electronically to about ±60°. Beyond that, beam distortion, gain loss and limited look-angle reduce effectiveness.

OUR SOLUTION

A compact dual-axis swash plate mechanism gives independent azimuth and elevation steering without changing antenna orientation.

KEY FEATURES

- **Extended coverage** beyond ±100°, no polarity shift
- **Fail-safe:** brake ON during power failure
- **Built-in tests:** PBIT / CBIT / MBIT
- **Retrofit friendly;** compact, lightweight
- **Low RCS stow** when de-energised

AXES / PAYLOAD	2 / 170 kg
COVERAGE	±100°
ACCURACY	0.5°
SHOCK / COMMS	30 G / RS422

03 GROUND HANDLING

THE CHALLENGE

Integrating an active array antenna unit with an aerial platform requires safe, precise alignment.

OUR SOLUTION

Mobile, compact equipment to integrate and align the antenna unit. **Bulkhead** and **Fuselage** variants.

KEY FEATURES

- Scissor lift 450–1000 mm, **manual handwheel**
- 6-axis adjustment locks and levelling
- 4 × Ø150 mm braked casters; tow up to 15 km/h
- **Bulkhead:** ball screw X 1000 · Y 300 mm, rotation ±10°, steering ±30°
- **Fuselage:** manual lift 200 mm, yaw ±10°

LOAD	100 kg bulkhead · 80 kg fuselage
MAX HEIGHT	1570 ± 100 mm
JACKS	04 nos., per CG

MOMENTUX SYSTEMS PVT. LTD. DESIGN · BUILD · TEST — BANGALORE

www.momentuxsystems.com

Elevate your Airport Operations with Millennium Aero Dynamics

+91 22 29203747 | www.millennium.in | service@millennium.in

Great River Technology

DDC

POWER DEVICE CORPORATION

High-reliability Data Bus, ARINC 818 Video, Solid State Power Control Solutions

Connectivity: MIL-STD-1553 | ARINC 429 | TSN

- USB/PCI/PCIe/miniPCIe Bus Analyzers & Simulators
- Embedded & Flight Worthy PMC & XMC boards
- Lab Grade & Rugged Embedded Avionics Interface Modules

Video

- ARINC 818 Frame Grabbers, Video Generators, HDMI/DVI Converters

Power

- Solid State Power Controller Boards & Power Distribution Units

Motion Feedback

- Synchro/Resolver to Digital Converters and Simulators

RTips Technologies

Exclusive Authorised Rep for Boards & Software

211, 2nd Floor, Maruti Complex, Maruti Nagar,
Bhadrappa Layout, Outer Ring Road, Bangalore - 560 094
www.rtipsonline.com | +91-80-23416947 | sales@rtipsonline.com

Best Compliments

NISARGA HORTICULTURE & GENERAL SERVICES

Shop No.3, Shri Gajlaxmi Co-Op. Hsg. Society, Shrinagar,
Dhankawadi, Pune, Maharashtra - 411 043.

Phone: 98906 59073

നന്ദി

അനുനിമിഷം മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ലോകം.

തുണി തിരുമ്മാനും കറിയ്ക്കരയ്ക്കാനും കണക്കു കൂട്ടാനും യന്ത്രങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്നത് ഒരു ആർഭാടമായി കരുതിയിരുന്ന കാലത്തു നിന്നും, നിമിഷാർദ്ധത്തിൽ ചിത്രം വരയ്ക്കാനും ലേഖനമെഴുതാനും ഓഫീസ് ജോലി ചെയ്തു തീർക്കാനും നിർമ്മിതബുദ്ധി ഉപയോഗിക്കുന്നത് സർവ്വസാധാരണമായ കാലത്തിലേയ്ക്കുള്ള മാറ്റം. ഉറ്റ സുഹൃത്തിനേക്കാൾ വിശ്വസ്തൻ എന്ന് കരുതിപ്പോകുന്ന, എന്തിനും ഏതിനും സന്തത സഹചാരിയായി കൂടെ നിൽക്കുമെന്ന് തോന്നിപ്പിക്കുന്ന ആൻഡ്രോയിഡ് കുഞ്ഞപ്പൻമാർ അരങ്ങു വാഴുന്ന കാലത്തിലേയ്ക്കുള്ള മാറ്റം.

നിർമ്മിതബുദ്ധിയെ അമിതമായി ആശ്രയിക്കുമ്പോൾ സ്വന്തമായി ചിന്തിക്കാനും തീരുമാനങ്ങൾ എടുക്കാനും പ്രശ്നങ്ങൾ പരിഹരിക്കാനുമുള്ള മനുഷ്യന്റെ ശേഷി മന്ദഗതിയിലാകുന്നു എന്നും അതിനെ പ്രതിരോധിക്കാൻ, എ ഐ യെ ജോലികൾ വേഗത്തിലാക്കാനുള്ള സഹായിയായി മാത്രം കാണണമെന്നും സർഗാത്മക പ്രവർത്തനങ്ങളാൽ മസ്തിഷ്കത്തെ ഉന്മേഷഭരിതമാക്കണമെന്നും ശാസ്ത്രം പറയുന്നു.

മനുഷ്യബുദ്ധിയെ, സർഗാത്മകതയെ ഒരു തരിമ്പുപോലും തുരുമ്പെടുക്കാതെ കാത്തു സൂക്ഷിച്ച്, സ്വന്തം കഴിവുകൾ പുറത്തെടുത്ത്, ഈ സ്മരണികയിലേക്ക് കലാസാഹിത്യസൃഷ്ടികൾ സംഭാവന ചെയ്ത ഓരോ ഡി ആർ ഡി ഒ ഓണം കുടുംബാംഗത്തിനും നന്ദി അറിയിക്കുന്നു.

അടുത്ത ഓണത്തിനായി നമുക്ക് ഒരേ മനസ്സോടെ കാത്തിരിക്കാം. ചിന്തയേയും ഭാവനയേയും ഭാഷയേയും അടുത്ത സ്മരണികയ്ക്കായി നമുക്ക് സൂക്ഷിച്ചു വയ്ക്കാം. എല്ലാവർക്കും ഇത് നല്ല ഒരു വർഷമാകട്ടെ.

പ്രതീക്ഷകളോടെ,

– ടീം എഡിറ്റോറിയൽ

PROLIM

BUILD SMARTER SOLUTIONS WITH US

DRIVING DIGITAL TRANSFORMATION WORLDWIDE!

PROLIM 20 YEARS ★ Est. 2005 ★

About us

PROLIM is a leading PLM, Cloud and Industrial AI Digital Transformation solutions provider to Global Fortune 1000 companies. With 15 global offices in the US, India, Australia, New Zealand and Turkey. PROLIM has won 40+ awards & proudly serves over 1700+ customers to innovate & improve their profitability & efficiency. PROLIM was founded in 2005 & is headquartered in Farmington Hills, USA. With its global footprint & expertise in the latest technologies, PROLIM can partner to speed up your Digital Transformation journey.

Why PROLIM?

- Accelerate innovation with cutting-edge technology
- Optimize product development and manufacturing processes
- Enable data-driven decision making for business growth
- Global expertise with local presence for seamless collaboration

+91- 89715 56677 www.prolim.com marketing.india@prolim.com

cezentech
NETWORK TO FUTURE

ON-PREM DATA CENTERS
CYBER SECURITY & AI

IT INFRASTRUCTURE & CYBER SECURITY

Engineering Secure, High-Performance IT Infrastructure

Trusted by Defence, Government and Enterprise since 2011 — Cezen Technologies designs, deploys and manages mission-critical IT infrastructure, from the data center to the tactical edge.

OUR CORE CAPABILITIES

- On-Prem Data Center & Cloud Solutions
- Containerization & Orchestration
- Enterprise Cyber Security
- Rugged & MIL-Grade Hardware
- Facility Management
- Virtual Desktop Infrastructure (VDI)
- High Performance Computing (HPC)
- Campus & Enterprise Networking
- Disaster Recovery & Business Continuity
- Audio Video Solutions
- Open-Source Solutions
- Data Diode Security
- AI & ML Hardware with Industry-Leading Enterprise Software Tools

Electronics Development

We design and build embedded systems and custom hardware end-to-end, validated with purpose-built ATE test jigs that ensure every unit performs reliably before deployment.

Software Development

Our in-house team builds scalable software around your vision, backed by on-site resident engineers, and delivered end-to-end — hosting, optimizing and sizing the hardware it runs on.

FEATURED PLATFORM

NexusOne AI

PRIVATE AI SUITE

Your AI. Your Infrastructure. Your Control.

A complete on-premises AI platform combining enterprise-grade hardware with powerful AI software and expert support — run AI applications, chat with your documents and build software with agentic coding, all on infrastructure you control.

- ✓ 100% On-Premises & Private
- ✓ Nexus Notebook — Chat With Your Documents
- ✓ GPU-Accelerated Hardware & Software Stack
- ✓ Custom Model Training & Fine-Tuning
- ✓ Agentic AI-Powered Coding
- ✓ Scales From Entry-Level to Enterprise

Call **+91 9071 99 8946** Mail **info@cezentech.com** Web **www.cezentech.com**

ISO 9001:2015 | ISO 27001:2013

Cezen Technologies Pvt Ltd — Bengaluru • New Delhi • Hyderabad • Trivandrum • Cochin

NETWORK TO FUTURE